

**ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ
ΑΠΟ ΤΟ 1883
ΕΩΣ ΤΟ 1983**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

**ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ
ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΟΥΡΜΕΣΙΑΝΗΣ**

ΑΠΟ ΤΟ 1883 ΕΩΣ ΤΟ 1983

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1983

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΑΡ. ΕΓΓΡΑΦ. Δ/ 31569
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΓ. 13-10-95
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘ. 367.94953 ΙΣΤ

Κωδ. Εγγ: 7052

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ — ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 66
Σωματεϊον ανεγνωρισμένον
Διάδοχον τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος Βούρμπιανης

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

1883 - 1983

**ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ**

ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΤΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΑΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ Δ/31570

ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 13-10-95

ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘ.

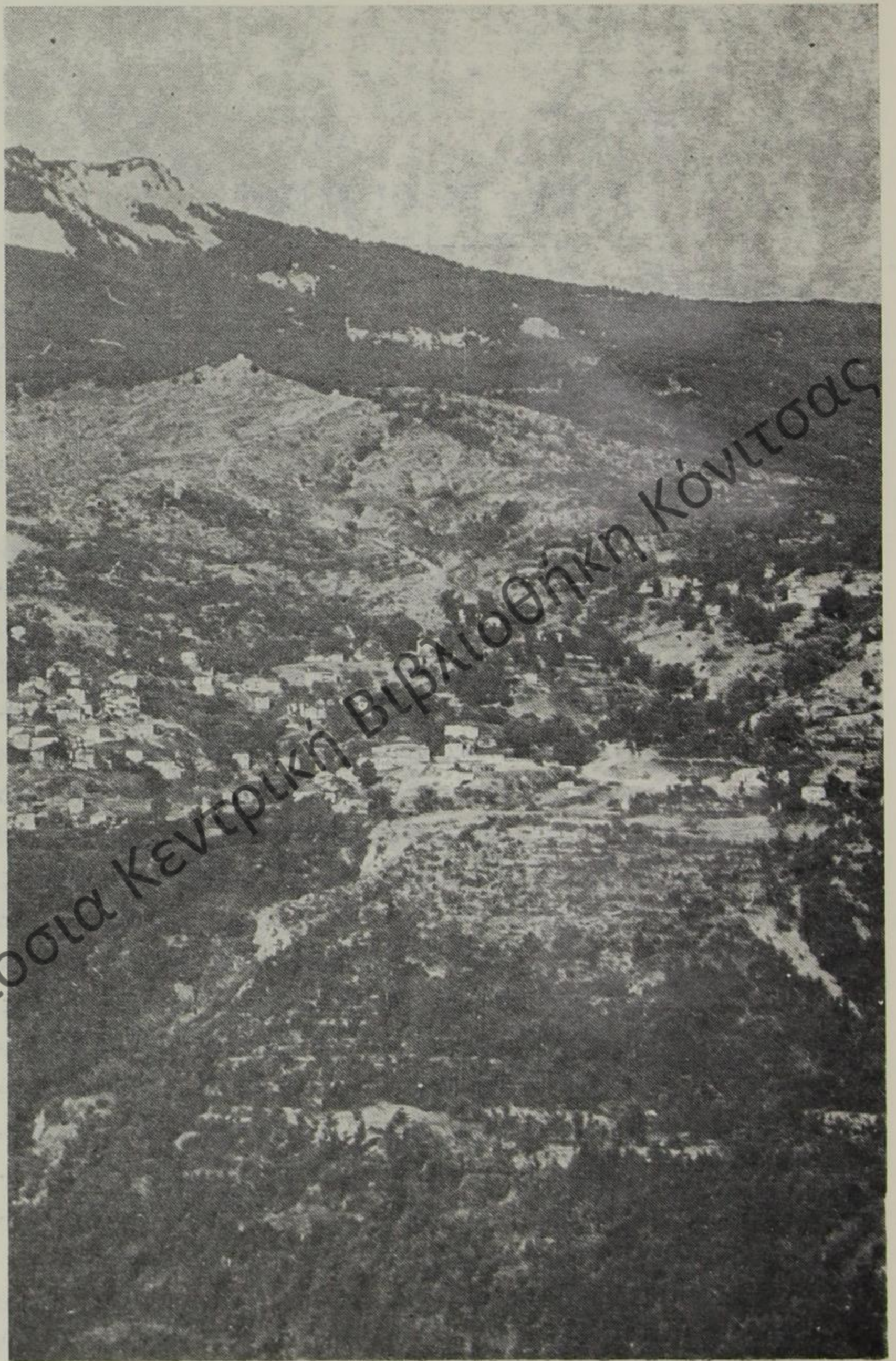
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ

Ἡ Βούρμπιανη εὐρίσκεται εἰς τὴν περιοχή τοῦ Β.Δ. Γράμμου. Ἀνήκει εἰς τὴν Ἐπαρχία Κονίτσης. Εὐρίσκεται βορειότερα ἀπὸ τὴν Κόνιτσα, μὲ τὴν ὁποία συγκοινωνεῖ διὰ τῆς ὁδοῦ Κονίτσης Δυτικῆς Μακεδονίας. Εἰς τὸ 30 χιλ. τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὴν Κόνιτσα ὑπάρχει διακλάδωση ποῦ μετὰ ἀπὸ 2 χιλ. περνάει ἀπὸ τὴν Πυρσόγιαννη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἓνας χωματόδρομος 5 χιλ. φθάνει εἰς τὴν Βούρμπιανη.

Τὸ 1883 ὅταν ἰδρῦθαι ἡ «Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης» ἡ Βούρμπιανη μαζί μὲ ὅλη τὴν Ἠπειρο ἦταν ὑπόδουλη εἰς τὴν Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία. Τὸν πληθυσμὸ τῆς, ὅπως θυμοῦνται διάφοροι συμπατριῶτες, φαίνεται ὅτι ἀποτελοῦσαν κάπου 420 οἰκογένειες ποῦ ἀριθμοῦσαν περὶ τὶς 2000 ψυχές. Τὸ Χωριὸ δὲν εἶχε πλουτοπαραγωγικὲς πηγές, δι' αὐτὸ οἱ ἄνδρες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦταν τεχνίτες (μαστόροι). Διὰ νὰ εὑρουν δουλειὰ ἀναγκάζοντο νὰ φεύγουν ἀπὸ τὸ Χωριὸ καὶ νὰ πηγαίνουν εἰς διάφορα μέρη ὅπου ἐργάζοντο καὶ ἔστελναν χρήματα εἰς τὸ Χωριὸ διὰ νὰ συντηροῦνται οἱ οἰκογένειες. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Βουρμπιανίτες ἐγκαταστάθησαν μόνιμα εἰς τὰ Ἰωάννινα τὴν Ἀθήνα τὴν Πάτρα τὴν Θεσσαλονίκη τὴν Λάρισα καὶ ἀσχολήθησαν καὶ μὲ ἄλλες δουλειές καὶ σπούδασαν τὰ παιδιά τους. Ὅρισμένοι ἀπὸ αὐτοὺς διακρίθησαν. Πολλοὶ συμπατριῶτες ἐργάστησαν καὶ εἰς τὸ Λαύριο τὸ Μαντουῖδι καὶ τὴν Λίμνη Εὐβοίας καὶ ἀρκετοὶ πῆγαν καὶ δούλεψαν κάμποσα χρόνια εἰς τὴν Ἀθησυνία τὸ Χαρτούμ καὶ τὴν Ἀντμπάρα τοῦ Σουδάν. Μικρότερος ἀριθμὸς ἦταν ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὴν Σμύρνη. Σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἦταν σκορπισμένοι οἱ Βουρμπιανίτες.

Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ξενητεμένους, ὁ Χαρίσης Ζῆκος, ποῦ ἀπεβίωσε τὸ 1882, ἄφησε τὴν περιουσία του διὰ νὰ ἰδρυθῆ Σχολὴ εἰς τὴν Βούρμπιανη. Διὰ νὰ ἀξιοποιηθῆ ἡ περιουσία αὐτοῦ τοῦ Κληροδοτήματος οἱ Βουρμπιανίτες τῆς Ἀθήνας ἰδρυσαν τὴν Φιλεκπαι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

δευτική Ἀδελφότητα καὶ μαζί μὲ προσφορὲς ὄλων τῶν Βουρμπιανι-
τῶν ἀπὸ ὄλα τὰ μέρη ἰδρύθει Σχολὴ καὶ Οἰκοτροφεῖο.

Τὸ Σχολεῖο τῆς Βούρμπιανης ἐστάθει ἐπὶ μισὸ σχεδὸν αἰῶνα
προπύργιο κατὰ τῆς Ἀλβανικῆς τῆς Ἰταλικῆς καὶ Ρουμανικῆς προ-
παγάνδας καὶ ἠμπόρεσε νὰ διατηρήσει τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα τὴν
Ἐθνικὴ ὑπόσταση τὴν Θρησκεία καὶ τὶς Ἑλληνικὲς παραδόσεις εἰς
ὄλη τὴν Περιοχὴ.

Ἡ Βούρμπιανη ἐλευθερώθει ἀπὸ τὸν Τουρκικὸ ζυγὸ τὸ 1913
μαζί μὲ ὄλη τὴν Ἡπειρο, Ὁ Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος καὶ οἱ Βαλ-
κανικοὶ Πόλεμοι ποὺ ἀκολούθησαν ἐπέδρασαν εἰς τὴν ζωὴ τοῦ πλη-
θυσμοῦ τῆς Βούρμπιανης. Ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης ποὺ τὸ
1915 μετετρέπει εἰς «Σύνδεσμο τῆς Κοινότητος Βούρμπιανης» συνε-
χῶς ἐβοήθει τὸ Χωριὸ νὰ ξαναβρεῖ τὸ δρόμο του. Ἀλλὰ οἱ συνεχιζό-
μενες ἀνώμαλες καταστάσεις ἐδυσκόλευαν τὰ πράγματα. Τὸ 1940
ὁ Ἑλληνοἰταλικὸς πόλεμος καὶ εἰς τὴν συνέχεια ἡ κατοχὴ τῶν Ἰ-
ταλογερμανῶν ἐδοκίμασαν πολὺ τὸ Χωριό. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρω-
ση ἦλθαν τὰ δεινὰ τοῦ ἀνταρτοπολέμου (1947—1949), διότι ἡ Βούρ-
μπιανη εὐρέθει μέσα εἰς τὴν κατεχόμενη ἀπὸ τοὺς ἀντάρτες περιοχὴ.
Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Χωριοῦ σκόρπισε διὰ νὰ ἐπιζήσει. Πολλοὶ ἐγκα-
τεστάθησαν εἰς τὰ Γιάννινα καὶ μερικοὺς πῆραν οἱ ἀντάρτες. Μετὰ
τὴν ἀποκατάστασι τῆς τάξεως (1950) κατεβλήθησαν προσπάθειες
νὰ συγκεντρωθῆ καὶ πάλι ὁ πληθυσμὸς τοῦ Χωριοῦ, ἀλλὰ ἡ ἀλλα-
γὴ τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς καὶ ἐργασίας κράτησε τοὺς περισσότε-
ρους εἰς τὶς πόλεις, ὅπου ἠμποροῦσαν νὰ ἐργάζονται καὶ νὰ ζοῦν
καλύτερα. Ὁ Σύνδεσμος πάντοτε συμπαρεστάθει εἰς τοὺς χωριανούς
καὶ τοὺς βοήθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ ἠμπορέσουν νὰ ἐργασθοῦν καὶ
νὰ ζήσουν εἰς τὸ Χωριό. Ἀπὸ τὸ 1975 ξαναλειτοურγεῖ τὸ Γυμνάσιο
καὶ Οἰκοτροφεῖο εἰς τὴν Βούρμπιανη, ποὺ σήμερα μένουν μόνιμα 50
οἰκογένειες καὶ ἀποτελοῦν τὰ 118 ἄτομα τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ
τῆς Βούρμπιανης.

Μιχ. Ἀν. Γιόσης.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

1. ΧΑΡΙΣΗΣ Ι. ΖΗΚΟΣ ἢ ΤΣΟΜΠΑΝΟΣ	1883
2. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ	1885
3. ΡΙΖΟΣ Ι. ΖΗΚΟΣ	1885
4. ΖΗΣΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	1885
5. ΧΡΗΣΤΟΣ ΨΥΛΛΑΣ	(1887) 1912
6. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΑΝΟΣ	1887
7. ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΡΑΝΤΑΣ	1911—1960
8. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΕΛΑΣ	1912
9. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΖΟΠΙΑΣ	1912
10. ΖΗΣΗΣ ΚΙΤΣΑΝΤΩΝΗΣ	1913
11. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ	1977

ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΑΛΛΟΙ
ΑΝΕΚΗΡΥΧΘΗΣΑΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΑΙ

ΑΦΙΕΡΩΣΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΧΑΡΙΣΗ ΖΗΚΟ

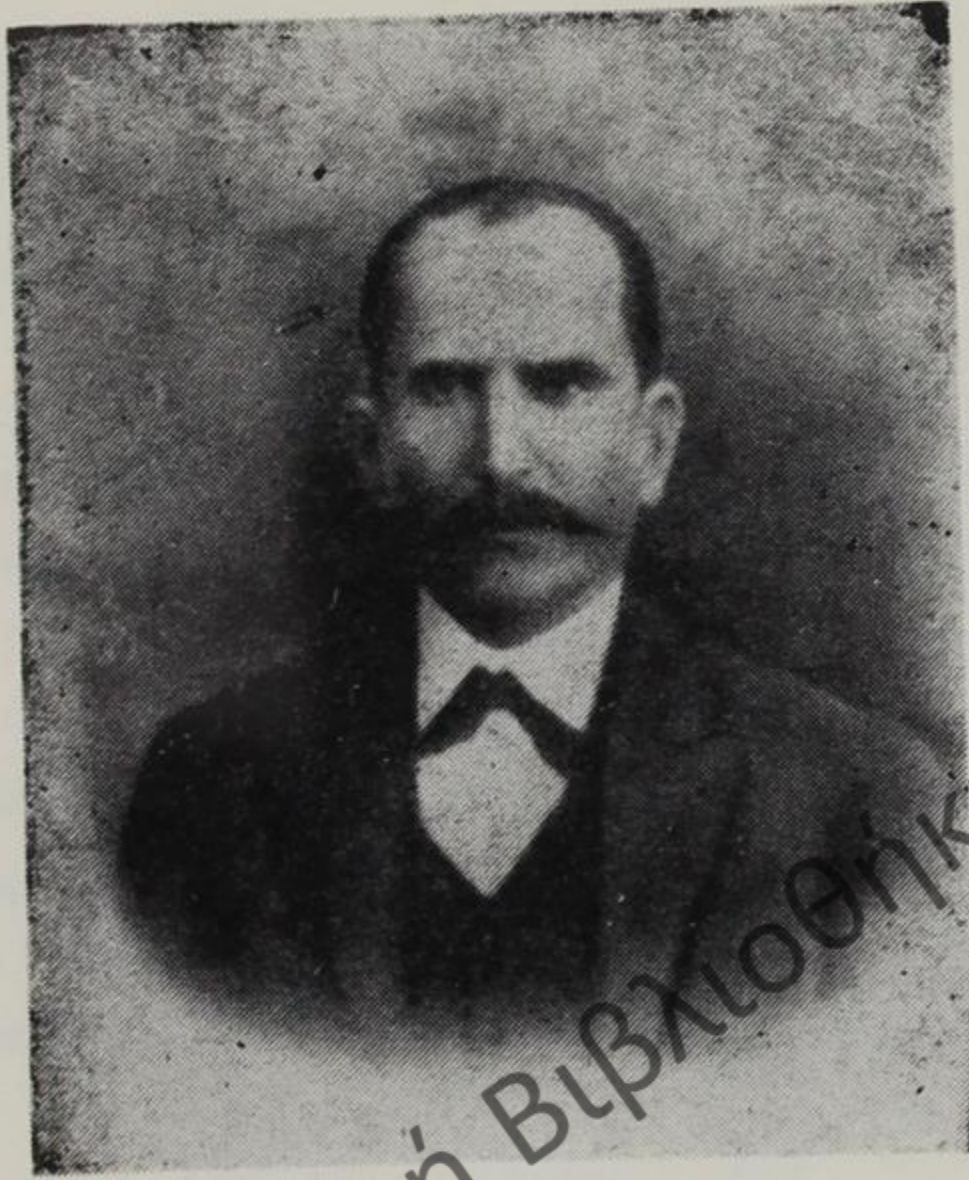
Κ' ἤξερες — "Ὠμορφε Νεκρέ, — πῶς οὔτε ἡ Πατρίδα,
Οὔτε ἡ χώρα, οὐδὲ χωριό, ποτέσ δέν ἀντριάει
Δίχως σχολειό κι' ἄνδρας Καλοῦς — Κα' πρῶτος μιὰ σανίδα
Τρανὴ ἐσὺ ἐστήλωσες — Καὶ εἶπες — «Ὅποιος ζηλεύει,
Κάποιαν τιμὴ Ἀθάνατη καὶ Δόξ' εἰς τὸ χωριό του,
"Ἄς τὸ προικίσῃ σ' ἄν καὶ ἐγὼ τὸ νιόχτιστο σχολειό του».

Εἶπ' ὁ γεναῖος δωρητής, τὸ τίμιο παληκάρι,
Κι' ἐκάρπησεν ὁ λόγος του σὲ χῶμα καρπύρο,
Γιατ' ὄλοι συνερίστηκαν, λιθάρι σὲ λιθάρι,
Νὰ ὑψώσουνε τρανώτερο τὸ νιόπνηχτο σχολειό.

Τρισάγιος ν' ἄν' ὁ τάφος του, τὸ χῶμα τὸ δικό του,
Τρισάγια καὶ ἀνάλαφρη ἢ πλάκα ποῦ τὸ κλειῖ,
Μακαριστὸ καλότυχο τὸ τίμιο χωριό του,
Ποῦ γέννησεν ὡσ' ἄν κι' αὐτὸν εὐγενικιὰ ψυχὴ.

Νέα γενιά, ἀγνά παιδιά, κοιτάξτε τον στὰ μάτια,
Καὶ ἄς ἐρθῇ τρισεύγενη ἢ ζήλεια στὴν ψυχὴ,
Δέν εἶναι τίποτε τὸ Βιό, μηδὲ κα' τὰ Παλάτια,
Μπροστὰ σὲ τέτοια ἀθάνατη καὶ ἔνδοξη τιμὴ.

Οἱ στίχοι αὐτοὶ εἶναι ἓνα μέρος ἀπὸ τὸ ποίημα ποῦ ἔγραψε καὶ ἀπάγγειλε εἰς τὴν Σχολὴ τῆς Βούρμπιανης κατὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς Ἀδελφότητος ὁ Ἑλληνοδιδάσκαλος τῆς Σχολῆς Γ. Χατζῆς (Γ. Πελλερέν).

ΧΑΡΙΣΗΣ ΖΗΚΟΣ
Ο
ΜΕΓΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
πού έκληροδότησε τήν περιουσία του
διά τήν ίδρυση Σχολῆς
εἰς Βούρμπιανη
καί ἐστάθει ἀφορμή νά ἰδρυθεῖ ἡ
«ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ»
μέ τήν τόσο πλούσια δράση της
πού ἀργότερα μετετρέπει εἰς τόν
«ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ»
καί ἐξακολουθεῖ νά προσφέρει τίς
ὑπηρεσίες του εἰς τὸ Χωριό.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Ὁ Σύνδεσμος μας συμπληρώνει Ἑκατὸ Χρόνια ἀπὸ τὴν ἴδρυση του καὶ μὲ συγκίνηση παρουσιάζει «Τὸ Ἱστορικὸ τῆς λειτουργίας καὶ δράσεως τοῦ Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βούρμπιανης ἀπὸ τὸ 1883 ἕως τὸ 1983» ποὺ τὸ ἀφιερῶν εὐλαβικὰ εἰς τὴν μνήμη τῶν Εὐεργετῶν, τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, τῶν Μελῶν καὶ Ὀλων ὁσων ἐβοήθησαν μὲ τὶς μεγάλες ἢ μικρὲς τοὺς δυνάμεις εἰς τὴν ἐκπλήρωση τῶν Ἱερῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου εἰς αὐτὰ τὰ Ἑκατὸ Χρόνια ποὺ πέρασαν πρὸς δόξα καὶ αἰῶνια εὐγνωμοσύνη.

ΑΘΗΝΑΙ, Ἰανουάριος 1983

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΑΡΚΗΣ

Πρόεδρος

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΔ. ΓΙΟΣΗΣ

Ἀντιπρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΙΤΣΑΝΤΩΝΗΣ

Γραμματεὺς

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΙΩΛΗΣ

Ταμίας

Σύμβουλοι

ΑΘΗΝΑ ΠΟΡΦΥΡΗ, ΜΑΡΙΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥ, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΑΚΑΒΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΕΜΠΕΛΗΣ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΑΠΠΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΦΟΛΑΜΠΡΟΣ

Η ΕΡΕΥΝΑ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΚΟΝΙΤΣΑ - ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΙΤΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΑΦΗ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΤΟΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΤΙΤΛΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΑΦΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΑΦΗ

Τ Ο Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Κ Ο
Τ Η Σ Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α Σ Κ Α Ι Δ Ρ Α Σ Ε Ω Σ
Τ Ο Υ Σ Υ Ν Δ Ε Σ Μ Ο Υ
Κ Ο Ι Ν Ο Τ Η Τ Ο Σ Β Ο Υ Ρ Μ Π Ι Α Ν Η Σ
Α Π Ο Τ Ο 1 8 8 3 Ε Ω Σ Τ Ο 1 9 8 3

Ο Σύνδεσμος αρχικά, όταν ιδρύθει, είχε την όνομασία « **Φιλεκ-
παιδευτική Ἀδελφότης Βούρμπιανης** » κωμοπόλεως τῆς Ἠπεί-
ρου. Ἐδρα τῆς Ἀδελφότητος ὄρισθαι ἤ Ἀθήνα καὶ χρόνος ἐνάρξεως
λετουργίας τῆς ἡ **25 Μαρτίου 1883**.

Σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητος ἦταν « ἡ ἀνέγερσις καταλλήλων ἰ-
δρυμάτων διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων τῆς πατρίδος μας Βούρ-
μπιανης, συμφώνως πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις καὶ τὰς πα-
ραδόσεις τῆς Ἐρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας ».

Ἡ 30 Ἰουνίου εἶχε ὀρισθῆι ὡς ἡμέρα τῆς Ἐτήσιας Ἐορτῆς τῆς Ἀ-
δελφότητος.

Αὐτὰ ἀναφέροντο εἰς τὸν πρῶτο Κανονισμό τῆς Ἀδελφότητος.

Πρῶτος Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος ἦταν ὁ κ. Ζήσης Νούτσης,
Δικηγόρος, καὶ Γραμματεὺς ὁ κ. Χαρ. Ζῆκος.

Ἀπὸ τὴν στιγμή τῆς ἰδρύσεως τὸ Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότητος
κατέβαλε προσπάθειες νὰ συγκεντρώσει χρήματα διὰ τὴν ἐκπλήρω-
ση τῶν σκοπῶν του. Ἡ προσφορὰ συνδρομῶν ἦταν μεγάλη. Ἐτσι
τὸ Συμβούλιο ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσει εἰς τὴν ἀνέγερση Σχολῆς.
Τοὺς ὄρους ἀνεγέρσεως συνέταξε ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀδελφότη-
τος κ. Ἀπ. Στράτος, τὸ δὲ σχέδιο ἐξεπόνησε ὁ κ. Γεώργ. Παπα-
δάκης μηχανικὸς καὶ μέλος τῆς Ἀδελφότητος. Σὰν τοποθεσία κα-

τάλληλη ἐξελέγει ἡ θέσις τῶν παλαιῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἡ Σχολὴ ἐθεμελιώθει τὸ φθινόπωρο τοῦ 1884. Τὴν ἐποπτεία τοῦ ἔργου εἶχε ὀρισθεῖ καὶ παρακολουθοῦσε ὁ κ. Δημ. Θάνος. Τὴν ὅλην οἰκονομικὴ κίνησις κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη διεχειρίσθη ὁ Ταμίας κ. Θεμιστ. Πάνου.

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1884 ἔγινε Συνέλευσις καὶ ἐλήφθη ἀπόφασις, ὅπως μαζὶ μὲ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Σχολῆς ξεκινήσει καὶ ἡ δημιουργία καταλύματος διὰ τοὺς φύλακας καὶ τὰ διαβαίνοντα στρατιωτικὰ (τουρκικὰ) ἀποσπάσματα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν οἰκογενειῶν ἀπὸ κάθε ἐνόχλησις ἐκ τούτου. Διὰ τὸ κατάλυμα αὐτὸ προτάθηκε ἡ τοποθεσία Ἀμιλιακὸς καὶ ἄρχισε ἡ συγκέντρωσις ἐφ' ἅπασι εἰσφορῶν. Ἐπίσης, διὰ τὴν καλύτερην ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος ἐλήφθη κοινὴ ἀπόφασις ἀπ' ὅλους, ὥστε τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς Κοινότητος (ὅσα μένουσιν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῶν) νὰ στέλονται εἰς τὴν Ἀδελφότητα διὰ νὰ τὰ διαθέτει, ὅπου αὐτὴ νομίζει ὅτι θὰ χρησιμοποιηθοῦν καλύτερα.

Τὴν 31 Μαρτίου 1885 ἔγινε ἡ πρώτη Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος, ἀπολογισμὸς καὶ ὀρίσθη Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Τὴν 14 Ἀπριλίου 1885 κατὰ τὴν Β' Γεν. Συνέλευσιν ἀνεκηρύχθη Μέγας Εὐεργέτης ὁ κ. Ζήσης Σωτήρης, διὰ τὴν γενναίαν οἰκονομικὴν εἰσφορὰν τοῦ πρὸς ἴδρυσιν τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ὁ Ἀπόστ. Στράτος, ἀνεκηρύχθησαν δὲ καὶ ἄλλοι Εὐεργεταὶ καὶ Δωρηταί. Εἰς τὴν συνέχειαν ἔγιναν ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὴν 21 Ἀπριλίου 1885 ἔγινε ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. σύμφωνα μὲ τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων τῶν ψηφισάντων εἰς τὴν Ἀθήναν τὸ Λαύριον καὶ τὴν Βούρμπιανη. Οἱ ἐγκατεστημένοι εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ Πάτρα συμπατριῶτες δὲν ἐψήφισαν τότε. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ Ζήσης Νούτσης, Ἀντιπρόεδρος ὁ Ἀπόστ. Στράτος, Γεν. Γραμματεὺς ὁ Χαραλ. Ζῆκος καὶ Ταμίας ὁ Θεμ. Πάνος.

ΖΗΣΗΣ ΝΟΥΤΣΗΣ

Δικηγόρος

Πρώτος Πρόεδρος

τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος

Βούρμπιανης

Ἡ προσφορά του ὡς Προέδρου

τῆς Ἀδελφότητος ἦταν σημαντικὴ

Τὸ Δ. Σ. συνέχισε μὲ ζῆλο τὶς προσπάθειες του. Εἰς τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1885 ἐτελείωσε τὸ διδακτήριον (ἐκτὸς χρωματισμῶν καὶ μικρῶν τινῶν ἐργασιῶν) καὶ περιελάμβανε τὸ ἐπάνω πάτωμα διὰ Σχολεῖο Ἀρρένων καὶ τὸ κάτω πάτωμα διὰ Παρθεναγωγεῖο. Εἰς τὴν συνέχεια ἡ Ἀδελφότης ἐπροχώρησε εἰς τὴν διαδικασία διὰ τὴν προμήθεια θρανίων καὶ ἐδρῶν, τὴν περιτοίχιση μὲ κιγκλιδώματα καὶ γενικὰ τὸν ἐξοπλισμὸ τῶν Σχολείων καὶ ἐφρόντισε διὰ τὸν διορισμὸ ὡς Διδασκάλου τοῦ συμπατριώτου κ. Γεωργίου Σούρλα. Τὴν μισθοδοσίαν του ἐπλήρωνε ἡ Ἀδελφότης. Εἰς ὅλα μεγάλη προθυμία καὶ ζῆλο ἔδειξαν οἱ εἰς Πάτρα καὶ Ἰωάννινα συμπατριῶτες. Τὸ ἔτος αὐτὸ ἀνεκηρύχθη Μέγας Εὐεργέτης ὁ Ρίζος Ἰ. Ζῆκος διὰ τὸ σημαντικὸ ποσὸ ποῦ πρόσφερε εἰς τὴν Ἀδελφότητα.

Ἀπὸ τὴν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων τοῦ Γ' ἔτους τῆς Ἀδελφότητος τὴν 30 Μαρτίου 1886 φαίνεται, ὅτι ἡ πρώτη κύρια αἰτία καὶ ἀφορμὴ διὰ τὴν ἴδρυση τῆς Ἀδελφότητος ὑπῆρξε «**ἡ διὰ διαθήκης προσφορὰ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1882 ἀποβιόσαντος Χαρίση Ζήκου ἢ Τσομπάνου τῆς ἀκινήτου περιουσίας του ὑπὲρ τῶν Σχολῶν τῆς Βούρμπιανης διὰ συστάσεως Κληροδοτήματος**».

Τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὸ Κληροδοτήμα ἄρχισαν ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1885. Διὰ τὴν ἀξιοποίηση αὐτῆς τῆς προσφορᾶς ἐκινήθησαν οἱ πατριῶτες καὶ ἔκαμαν τὴν Ἀδελφότητα, τὰ δὲ μέλη τῆς ἐβοήθησαν καὶ αὐτὰ οἰκονομικὰ μὲ συνδρομὰς ἔκτακτες εἰσφορὰς καὶ δωρεάς. Τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1885 ἔγινε καὶ τὸ πρῶτον μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ Χαρ. Ζήκου.

Τὴν 18 Ἀπριλίου 1886 ἔγιναν οἱ ἀρχαιρεσίαι καὶ ἐξελέγει τὸ νέο Δ.Σ. διὰ τὸ 4ο ἔτος. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ζ. Νούτσης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀποστ. Στράτος, Γραμματεὺς ὁ κ. Χ. Ζῆκος καὶ Ταμίας ὁ κ. Θ. Πάνος. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δ.Σ. ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τρεῖς Σύμβουλοι ἀπαίτησαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον νὰ ἀκυρώσει τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ταμίου κ. Θ. Πάνου καὶ νὰ διορίσει τὸν κ. Ν. Οἰκονόμου. Ἐπειδὴ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ταμίου ἔγινε ἀπὸ τὴν Γεν. Συνέλευσιν δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα ὁ Πρόεδρος νὰ τὸν ἀντικαταστήσει. Ἀπὸ τότε τὸ Δ. Σ. συνεδρίαζε μὲ ἐλλειπῆ σύνθεσιν, διότι ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ οἱ τρεῖς Σύμβουλοι δὲν μετείχον εἰς τίς συνεδριάσεις καὶ ἀργότε-

ρα παραιτήθηκαν. Ἡ παραίτηση των δὲν ἐδημιούργησε προβλήματα εἰς τὴν Διοίκηση τοῦ Συνδέσμου, διὰ τοῦτο οἱ παραιτηθέντες μετέβαλαν στάση. Ἐγιναν ἐπιθετικοί, διέβαλαν τὸ Δ.Σ. καὶ προκάλεσαν ἀναβρασμὸν μεταξύ τῶν μελῶν. Ἡ ἀντιδικία ἔφθασε εἰς ὄξύ σημεῖον ὅταν ἐστάλησαν ἀπὸ πατριῶτες τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν Ἰωαννίνων ἐπιστολὲς μὲ βίαιο περιεχόμενον ποὺ ἀναστάτωσαν τοὺς πάντες καὶ ἐχρειάσθησαν δύο ἔκτακτες Γενικὲς Συνελεύσεις διὰ νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ τάξις καὶ νὰ ξαναβρεῖ ἡ Ἀδελφότης κάποια ἡρεμία.

Τὸ Δ.Σ. ἔκαμε τὶς ἀπαραίτητες ἐνέργειες καὶ συνεχίσθησαν οἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀποπεράτωση τῆς Σχολῆς. Ἐπίσης τὸ ἔτος 1887 τὸ Δ.Σ. ἄλλαξε τὸν τύπον τῆς σφραγίδας τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ πρώτη ἦταν αὐγοειδῆς μὲ ἓνα ἀπλὸ σταυρὸν εἰς τὸ κέντρο. Ἡ νέα ἦταν στρογγυλὴ καὶ εἰς τὸ κέντρο εἶχε μικρὸ σταυρὸν καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὸν δικέφαλον ἀετὸν στηριζόμενον εἰς κλάδον. Ὁ τύπος αὐτὸς τῆς σφραγίδας διατηρεῖται καὶ σήμερον. Τὸ ἔτος αὐτὸ ἀνεκηρύχθη Μέγας Εὐεργέτης ὁ Θεμιστοκλῆς Πάνος διὰ τὴν σημαντικὴν προσφοράν του πρὸς τὴν Ἀδελφότητα ὡς καὶ ὁ Χρῆστος Ψύλλας.

Τὴν 12 Ἀπριλίου ἔγιναν ἀρχαιρεσίαι εἰς τὸν διχασμένον Σύνδεσμον διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ 5ου ἔτους. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε τὴν 5 Μαΐου 1887 μετὰ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Δ. Χασιώτης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀπ. Στράτος, Γραμματεὺς ὁ κ. Ἀ. Τράντας καὶ Ταμίας ὁ κ. Ζ. Κιτσαντώνης. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν ἐκλογῶν ἀρνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ Παλαιὸν Συμβούλιον ἰσχυριζόμενον ὅτι οἱ ἐκλογαὶ δὲν ἔγιναν νόμιμα. Ἐπίσης ἀρνήθη νὰ παραδόσῃ ἐγγράφως εἰς κοινὴν συνεδρίασιν τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου Συμβουλίου ἢ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως τὰ βιβλία καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ 4ου ἔτους καὶ παρέμεινε προσωρινὰ εἰς τὴν Διοίκησην.

Εἰς τὸ μεταξύ συνεπληρώθη ἡ ἀποπεράτωση τῆς Σχολῆς καὶ ἔτσι ἐξεπληρώθη ὁ πόθος τῶν πατριωτῶν καὶ ὁ προορισμὸς τῶν μέχρι τότε Συμβουλίων τῆς Ἀδελφότητος.

Τὸν Ἰανουάριο 1888 τὸ νέο Συμβούλιο ἐζήτησε ἀπὸ τὸ παλαιὸ Δ.Σ. νὰ ἀναλάβει τὴν Διοίκηση τῆς Ἀδελφότητος, ἀλλὰ μετὰ ἀπομερικές συζητήσεις ἐκπροσώπων τῶν δύο μερῶν πάλιν ἐματαιώθει αὕτη. Τὴν 27 Μαρτίου 1888 τὰ μέλη τοῦ νέου Δ.Σ. ἀπεφάσισαν νὰ συγκαλέσουν ἑκτακτὴ συγκέντρωση διὰ ψηφοφορία καὶ ἐκλογή Συμβουλίου. Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποίησαν καὶ σφραγίδα τῆς Ἀδελφότητος. Τὰ ἀνωτέρω κατήγγειλε μὲ ἑκτακτὴ Ἐγκύκλιο τοῦ τὸ Παλαιῦ Συμβουλίου. Ἐπίσης κατήγγειλε ὡς ἄκυρη καὶ τὴν γενομένην κατὰ τὴν 20 Μαρτίου 1888 ἀναθεώρηση τοῦ Κανονισμοῦ.

Τὸ Συμβούλιο τοῦ 5ου ἔτους (χρήσεως 1887—1888) συνεκάλεσε Γεν. Συνέλευση τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος τὴν 27 Μαρτίου 1888 διὰ νὰ λογοδοτήσει ἐπὶ τῶν πεπραγμένων του. Ἐν πρώτοις παρέθεσε ἀναλυτικὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς τοῦ τῆς 5 Μαΐου 1887. Τὸ Συμβούλιο τοῦτο κατὰ τὴν γνώμη τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου κ. Π. Παπαρηγοπούλου (ποῦ τοῦ ἐζητήθει καὶ ἐδόθει ἐγγράφως) ὀρθὰ ἐξελέγει καὶ τὸ παλαιὸ Συμβούλιο ἔπρεπε νὰ παραδόσει τὸ ἀρχεῖο καὶ τὴν σφραγίδα καὶ νὰ ἀποχωρήσει, εἰς περίπτωση δὲ ἀρνήσεως του δὲν ἔχει κανένα κῦρος. Τὸ νεοεκλεγέν Συμβούλιο ἔχει αὐτομάτως τὴν εὐθύνη τῆς διοικήσεως τῆς Ἀδελφότητος, καὶ τὸ παλαιὸν ἤμποροῦσε νὰ διωχθεῖ διὰ τὴν κατακράτηση τῆς σφραγίδας καὶ τοῦ ἀρχείου. Εἰς τὴν Συνέλευση αὕτη ἐγίνε ἀπὸ τὸ νέο Συμβούλιο ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὄλων τῶν ἐτῶν καὶ εἰδικώτερα τῆς χρήσεως τοῦ 5ου ἔτους.

Ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ποῦ ἐγίναν τότε ἐξελέγει τὸ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1888—1889 μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Δ. Χασιώτη, Ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Ἀπ. Στράτο, Γραμματέα τὸν κ. Ν. Οἰκονόμου καὶ Ταμία τὸν κ. Ρίζο Ζῆκο.

Τὸ Συμβούλιο αὐτὸ ἐργάσθαι μὲ ζῆλο καὶ ὁμόνοια. Ἡ ἀντιδικία ποῦ ὑπῆρχε μετὰ τῶν πατριωτῶν καὶ κυρίως μετὰ τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου Συμβουλίου ἔληξε τὴν 6 Νοεμβρίου 1888 μὲ τὴν σύνταξιν καὶ ὑπογραφήν πρακτικοῦ (ποῦ τὸ ὑπέγραψαν ὅλοι) καὶ σύμφωνα μὲ αὐτὸ ἐγίνε τὴν 26 Νοεμβρίου ἡ παράδοση τοῦ ἀρχείου καὶ ὄλων τῶν διαχειριστικῶν στοιχείων τῆς Ἀδελφότητος εἰς τὸ νέο Συμβού-

λιο. Τὴν συμφιλίωση αὐτὴ ἀπαίτησαν ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ ἰδιαίτερα οἱ εἰς Ἰωάννινα καὶ Λαύριο συμπατριῶτες. Ἐκτοτε ἐξεχάσθει αὐτὸ τὸ δυσάρεστο χρονικὸ διάστημα καὶ ἡ Ἀδελφότης ξανάρχισε μὲ νέες δυνάμεις τὴν ἐκπλήρωση τοῦ προορισμοῦ της.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο εἰς ἑκτακτὴ συνεδρίαση τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1888 ἀνεκήρυξε Ἐπίτιμο Πρόεδρο τῆς Ἀδελφότητος τὸν Ὑποστράτηγο κ. Δ. Νότη Μπότσαρη καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ ἀντιπροσωπεύσει τὴν Ἀδελφότητα εἰς τὶς ἐορτὲς τῆς Εἰκοσιπενταετοῦς βασιλείας τῆς Α.Μ. τοῦ Γεωργίου Α'. Ὁ κ. Μπότσαρης ἀπεδέχθει τὴν ἐκλογήν καὶ ἐκπροσώπησε τὴν Ἀδελφότητα εἰς τὶς ἐορτὲς. Ἐπίσης, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων διόρισαν ὡς Διδάσκαλο τῆς Ἑλλην. Σχολῆς τὸν κ. Ζήση Σούρλα, τῆς δὲ Δημοτικῆς τὸν κ. Ἄν. Οἰκονόμου.

Κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευση τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος τὴν 26 Μαρτίου 1889 ἔγινε ἡ λογοδοσίᾳ τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐκλογή τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐκθεσὶς τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους (1888—1889) ἐκοινοποιήθει τὴν 17 Ἀπριλίου 1889 καὶ διεπιστώθει ἡ καλὴ διαχείριση τοῦ Συνδέσμου, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Κοινοτικῶν ζητημάτων καὶ ἡ καλὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς. Ἡ Γεν. Συνέλευση μετὰ ἀπὸ ψηφοφορίαν ἀνέδειξε τὸ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1889—1890. Πρόεδρος αὐτοῦ ἦτο ὁ κ. Ζ. Νούτσης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἄπ. Στράτος, Γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Ἰωάννου καὶ Ταμίας ὁ κ. Γ. Γιόσης.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ 7ου ἔτους (1889—1890) ἐπλήρωσε τοὺς μισθοὺς τῶν Διδασκάλων καὶ τὰ ἐκτελεσθέντα εἰς τὴν Σχολὴν συμπληρωματικὰ ἔργα. Κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητος δὲν ἦταν μόνον ἡ διατήρησις τῆς Σχολῆς ἀλλὰ καὶ ἡ διοίκησις τῶν Κοινοτικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διὰ τὴν ἐν γένει εὐημερίαν τῆς Κοινότητος. Τὸ μέχρι τότε ἐπιτελεσθὲν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἔργο ἦταν σημαντικόν.

Ἀλλὰ ὅσο ὕψιστο ἦταν τὸ ἔργο, τόσο περισσότερο ἀπαιτοῦσε συντονισμένην καὶ ἀποτελεσματικὴν δραστηριότητα, μὲ σύμπνοια ὁμόνοια καὶ χωρὶς προσωπικὰς φιλοδοξίας, χάριν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ πού

είχε ἀναλάβει ἡ Ἀδελφότης καὶ χάριν τῆς ὑπόδουλου Πατρίδος.

Τὴν 8 Ἀπριλίου 1890 ἔγινε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις. Ἐνώπιον αὐτῆς ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις πεπραγμένων τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. καὶ ἐξελέγει ἡ Ἐξ. Ἐπιτροπὴ, ἀκολούθησε δὲ ψηφοφορία διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Δ.Σ. Ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς ἐκοινοποιήθη τὴν 28 Ἰουλίου 1890. Τὸ Δ. Συμβούλιον ποῦ ἐξελέγει διὰ τὸ 8ο ἔτος (1890—1891) ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν κ. Χ. Ψύλλα Πρόεδρον, τὸν κ. Σ. Τσιρίκο Ἀντιπρόεδρον, τὸν κ. Α. Ἐξαρχο Γραμματέα καὶ τὸν κ. Γ. Γιόση Ταμία.

Τὸ Συμβούλιον ποῦ ἐξελέγει διὰ τὸ ἔτος 1890—1891 λόγω διαφορῶν ἐμποδίων ἐγκατεστάθη τὸν Αὐγούστον καὶ δὲν κατόρθωσε νὰ παρουσιάσῃ τὴν δράσιν καὶ τὴν κίνησιν τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο προέβη εἰς τὸν διορισμὸν νέων Διδασκάλων, ἔγινε δὲ συζήτησις διὰ τὸν διορισμὸν πτυχιούχων ποῦ νὰ γνωρίζουν τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ νὰ βελτιωθῇ ἡ παρεχομένη Παιδεία καὶ νὰ αὐξηθῇ ἡ ἀπόδοσις τῆς. Εὐχάριστο γεγονός ἀπετέλεσε ἡ λειτουργία εἰς τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου, τοῦ ὁποῦ τὴν ὀργάνωσιν ἀνέλαβε ἡ δ. Εὐθαλία Γιόση (θυγάτηρ τοῦ κ. Ν. Θεοδοσιάδη) ἡ ὁποία ἐμορφώθη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπέστρεψε εἰς Βούρμπανην προσφερθεῖσα οἰκιοθελῶς νὰ διδάξῃ δωρεάν εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον ἐπὶ ἓνα ἔτος. Τὸ ἔργον τῆς ὑπῆρξε ἄκρως ἐπιτυχὲς καὶ ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια καὶ τὴν ἐκτίμησιν ὄλων.

Τὴν 7 Ἀπριλίου 1891 ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἔγινε ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1890—1891 καὶ ἐξελέγει ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ. Ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς ποῦ ὑπεβλήθη ἀργότερα ἀνεγνώσθη εἰς νέα Γενικὴ Συνέλευσις ἡ ὁποία ἐνέκρινε τὸ ἔργον τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. καὶ ἐξέλεξε τὸ Δ. Συμβούλιον διὰ τὸ ἔτος 1891—1892 ποῦ εἶχε Πρόεδρον τὸν κ. Ἀπ. Στράτο, Ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Ρίζο Ζῆκο, Γραμματέα τὸν κ. Ἀπ. Ἐξαρχο καὶ Ταμία τὸν κ. Γ. Γιόση.

Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ διεπιστώθει ὅτι ἐλαττώθει ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, διότι πολλοὶ Βουρμπιανῖτες δὲν ἔδειχναν τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ αὐτῆς. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπεῖα (λόγω διαφόρου γνώμης τῶν μελῶν τῆς) δὲν προήγαγε τὰ ζητήματα τῆς Κοινότητος. Ὁ Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης κ. Βασίλειος ποὺ ἐπεσκέφθει τὴν Βούρμπιανη ὑπέδειξε τὴν νέα σύνθεση τῆς Ἐπιτροπεῖας ἐκ 5 ἀτόμων. Ἡ Σχολὴ δὲν εἶχε τὴν ἐπιβαλλόμενη ἀπόδοση καὶ δι' αὐτὴν προσελήφθει νέος Διδάσκαλος ὁ κ. Ν. Περδίκης. Ἔτσι ἡ ἀπόδοση τῆς Σχολῆς ἐβελτιώθει. Τὸ Παρθεναγωγεῖο ἐπροχώρησε πολὺ ἱκανοποιητικὰ.

Ἐπίσης, κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἡ Ἀδελφότης ἐκτὸς τοῦ κυρίου σκοποῦ τῆς ἔστρεψε τὰ βλέμματα τῆς καὶ πρὸς ἄλλα κοινοφελῆ ἔργα καὶ κατὰ πρῶτον ἐπεσημάνθει ἡ βελτίωσις τῶν Ἐκκλησιῶν. Δι' αὐτὸ τὴν 5 Ἰανουαρίου 1892 κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Βουρμπιανιτῶν εἰς Ἀθήνας συνεκροτήθει Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία συνέλεξε διάφορα ποσὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέας ἐκκλησίας εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς καὶ ἐτοιμορρόπου Κεντρικῆς Ἐκκλησίας τῆς «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου» τῆς γνωστῆς ὡς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ἔγινε τὴν 12 Ἀπριλίου 1892. Ἀνεγνώσθει ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐξελέγει ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ. Ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Συμβουλίου ποὺ προέκυψε ἀπὸ τῆς ἀρχαιρεσίας καὶ ἡ ἀνάληψις τῶν καθηκόντων τοῦ ἔγινε τὴν 14 Ἰουνίου 1892. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ζ. Νούτσης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ρίζος Ζῆκος, Γραμματεὺς ὁ κ. Κ. Δάλλας ποὺ ἀντικατεστάθει ἀργότερα ἀπὸ τὸν κ. Ἀριστ. Νίκου καὶ Ταμίας ὁ κ. Θεμ. Πάνου.

Τὸ νέο Δ.Σ. τοῦ 1892—1893 ἐργάσθει ἐντατικὰ καὶ ἐχειρίσθει μὲ πολὺ σύνεσιν ὅλα τὰ ζητήματα τῆς Ἀδελφότητος, ἀλλὰ διεπιστώθει ἀδιαφορία τῶν μελῶν διὰ τὴν καταβολὴν τῶν τακτικῶν συνδρομῶν καὶ συνάντησε δυσκολίας εἰς τὴν πρόβλεψιν τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν. Πάντως κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἀνανεώθει ἡ σύμβασις τῶν Δι-

δασκάλων καὶ προσελήφθει διὰ τὸ Παρθεναγωγεῖο ὡς Διδασκάλισσα ἡ Εὐθαλία Γιοβάνου. Ἐπίσης συνεστήθει Ἐφοροεκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐφορεύει τὰ τῆς Σχολῆς καὶ νὰ διευθύνει καὶ διαχειρίζεται τὰ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τὴν 4 Ἀπριλίου 1893 ἔγινε ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις. Ἀνεγνώσθει ἡ λογοδοσία τοῦ Δ. Συμβ. κατὰ τὴν ὁποία ἀνεκοινώθει ὅτι ἐσχηματίσθει Ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσει πῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσις τοῦ Κληροδοτήματος ποὺ ἄφησαν πρὸς τὴν Κοινότητα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν οἱ εἰς Βλαχία τῆς Ρουμανίας ἀποβιόσαντες ἀδελφοὶ Γ. καὶ Χ. Χαρισιάδης. Εἰς τὴν συνέχειαν ἐξελέγει ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ.

Τὴν 18 Ἀπριλίου ἔγινε ἡ Β' τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις καὶ ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ διεπίστωσε ὅτι ἡ τήρησις τῶν βιβλίων δὲν ἦτο προσεκτικὴ. Ἐπίσης εὗρε ὑπέρογκα τὰ ἐξόδα τῆς Ἐπετείου ἑορτῆς τῆς Ἀδελφότητος καὶ συνέστησε ὅπως τὸ νέο Διοικ. Συμβούλιον μεριμνήσει διὰ τὸν περιορισμὸν τέτοιων ἐξόδων εἰς τὰ ἀπαραίτητα ἀναλόγως μὲ τὶς περιστάσεις. Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. καὶ εἰς τὴν συνέχειαν ἔγινε ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ ἔγινε τὴν 24 Μαΐου μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Ἀθήνας, Λαυρίου, Πάτρας, Ἰωαννίνων καὶ Βούρμπιανης. Εἰς τὸ νέο Δ.Σ. ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Σ. Καραθασίλης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γ. Γιόσης, Γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Βεηζαδὲς καὶ Ταμίας ὁ κ. Δ. Τζουμάρας.

Τὸ νέο Συμβούλιον ἐργάσθει διὰ τὴν προαγωγὴν ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς Ἀδελφότητος. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1893 ἀνεθεωρήθει καὶ ἐψηφίσθει ὁ νέος Κανονισμὸς τῆς Ἀδελφότητος μὲ κύριον σκοπὸν τὴν συντήρησιν τῆς Σχολῆς, τὴν ἀνέγερσιν ἰδίου κτιρίου διὰ τὸ Παρθεναγωγεῖο, τὴν ἴδρυσιν βιβλιοθήκης καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς διαρκοῦς λειτουργίας αὐτῶν. Εἰς τὸν νέο Κανονισμὸν περιελήφθει ἄρθρον σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖον κάθε Βουρμπιανίτης ποὺ ἔχει παιδὶ εἰς τὴν Σχολὴν ὀφείλει νὰ εἶναι μέλος τῆς Ἀδελφότητος καὶ νὰ πληρῶνει τὴν συνδρομὴν του, ἀλλοιῶς νὰ πληρῶνει δίδακτρα. Αὐτὸ ἐκρίθη ἀναγκαῖον,

διότι υπῆρχαν πολλοὶ Βουρμπιανῖτες εὐποροὶ μάλιστα ποὺ εἶχαν παιδιὰ εἰς τὸ Σχολεῖο καὶ ποὺ ἔβλεπαν τὸ ὄλο ἔργο τῆς Ἀδελφότητος μὲ ἀδιαφορία. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ μετὰ ἀπὸ πολλὰς ἀντιθέσεις καὶ ἀναζητήσεις ἔγινε καὶ διορισμὸς νέων Διδασκάλων καὶ ὡς Διδασκάλισσας ἐκ νέου τῆς Εὐθ. Θεοδοσιάδη (Γιόση).

Ἡ λειτουργία τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τὸ ἔτος αὐτὸ ἦταν ἀποδοτικὴ καὶ ἱκανοποίησε ὄλους. Τὸ Σχολεῖο ἀρρένων εἶχε 130 μαθητῆς καὶ 5 τάξεις (ἡ 5ῃ τάξη ἀντιστοιχοῦσε εἰς τὴν Β' Ἑλλ. Σχολείου). Τὸ Παρθεναγωγεῖο εἶχε τρεῖς τάξεις καὶ 38 μαθήτριες καὶ τὸ Νηπιαγωγεῖο εἶχε 45 παιδιὰ.

Τὴν 10 Ἀπριλίου 1894 κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευση τῆς Ἀδελφότητος ἔγινε ἡ λογοδοσία τοῦ Δ. Σ. καὶ ἐκλογή τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ παρέλαβε τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ., δύο Βιβλία Ἀλληλογραφίας, τὸ Βιβλίον Ταμείου, τὴν Λογοδοσίαν καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἀδελφότητος. Ἐπίσης ἐξέδωσε προκήρυξιν διὰ τὴν ὑποβολὴν δηλώσεων ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων διὰ συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ὄρισε ἡμέραν ἐκλογῶν τὴν 15 Μαΐου. Οἱ ἐκλογὴς εἰς τὸ Τμῆμα Μαντουδίου ἔγιναν εἰς τὴν 24 Μαΐου καὶ ὄλα τὰ μέλη ἔδωσαν λευκὰ ψηφοδέλτια. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων ἔγινε ἀπὸ τὴν Ἐξελ. Ἐπιτροπὴν τὴν 3 Ἰουνίου καὶ τὸ νέο Δ.Σ. ἀπετέλεσαν οἱ κ. Σ. Καραθασίλης Πρόεδρος, Ν. Οἰκονόμου Ἀντιπρόεδρος, Ἀρ. Ξενοφῶντος Γραμματεὺς ποὺ παραιτήθει καὶ ἀντικατεστάθει ἀπὸ τὸν Ἀν. Κέντρον καὶ Ἀν. Τζουμάρας Ταμίας. Τὸ νέο Συμβούλιον τὴν 5ην Ἰουνίου παρέλαβε ἀπὸ τὴν Ἐξελ. Ἐπιτροπὴν τὴν διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου καὶ τὴν Ἐκθεσιν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Τὴν 22 Ἰουνίου 1894 εἰς συνεδρίασιν τοῦ νέου Δ. Συμβουλίου μὲ Πρόεδρον τὸν Σ. Καραθασίλη ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἀπεφασίσθει νὰ μὴ δημοσιευθεῖ ἡ Ἐκθεσις, διότι πέραν τοῦ ἐλέγχου τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως (ἐσόδων καὶ ἐξόδων) ἐξετάθει καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν πράξεων τοῦ Δ.Σ., δηλαδὴ ἔλεγχον τῆς διοικήσεως,

χωρίς νὰ προβλέπεται κάτι τέτοιο ἀπὸ τὸν Κανονισμό. Ἀπὸ τὴν Ἐκθεση αὐτὴ ἀργότερα ἐδημοσιεύθησαν μόνο μερικὰ ἀποσπάσματα διὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν μελῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἀδελφότητος.

Κατὰ τὸ ἔτος 1894—1895 ἡ Ἀδελφότης ἐνοικίασε Γραφεῖο διὰ τὴν ἀπρόσκοπτη λειτουργία τῆς διοικήσεως. Μὲ συντονισμένες προσπάθειες τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐξήθει ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν (ἐκτὸς τῆς Πάτρας καὶ τῆς Βούρμπιανης ποὺ παρουσίασαν μείωση) καὶ τῶν ἐσόδων τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐβεελτιώθει ἡ ἐν γένει κατάσταση αὐτῆς. Ὁ διορισμὸς Διδασκάλων πάλιν ἐταλαιπώρησε ὅλους, λόγω διαφόρων δυσκολιῶν ποὺ παρουσιάζοντο ἐκάστοτε. Τὸ ἔτος αὐτὸ ἔγινε μεγαλοπρεπῆς ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου τῆς Ἀδελφότητος εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν καὶ μέλη τοῦ Τμήματος Λαυρίου καὶ τῆς Ἡπειρομακεδονικῆς Ἀδελφότητος Πατρῶν. Ἐπίσης ἀναρτήθει ἡ εἰκὼν τοῦ εὐεργέτου Χ. Ζήκου εἰς τὸ Γραφεῖο τῆς Ἀδελφότητος.

Τὸ Δ.Σ. ἐργοζόμενο μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ παρὰ τὶς δυσκολίες ποὺ συνάντησε κατόρθωσε νὰ συνεχίσει τὸ Εὐγενικὸ Ἔργο τῆς Ἀδελφότητος. Ἄλλως τε «ἡ ἐπιτυχία τῶν μεγάλων προσπαθειῶν συνοδεύεται πάντοτε καὶ ἀπὸ μεγάλες δυσκολίες».

Τὴν 9 Ἀπριλίου 1895 συνῆλθε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις. Εἰς αὐτὴ ἀνεγνώσθει ἡ λογοδοσία τοῦ Δ. Σ. καὶ ἀκολούθησε ἡ ἐκλογή τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ὁ Πρόεδρος Σ. Καραθασίλης κλείνοντας τὴν συνεδρίαση ὑπεγράμμισε τὴν πρόθυμη συνεργασία ὄλων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ εὐχαρίστησε ἰδιαίτερα τὸν Γραμματέα κ. Ἄν. Κέντρο, εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ὁποίου ὀφείλετο ἡ ἄνοδος τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀδελφότητος.

Τὴν 7 Μαΐου ἔγινε ἡ δεύτερη Γενικὴ Συνέλευσις καὶ ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν Ἐκθεση ἀναφέρεται ὅτι τὰ Τμήματα Λαυρίου καὶ Μαντουδίου παρουσίασαν εὐχάριστα ἀποτελέσματα ὀφειλόμενα εἰς τὸ ζῆλο καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν μελῶν των. Ἀκολούθησε ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Συμβουλίου ἔγινε τὴν 27 Μαΐου 1895. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Α. Ζίνης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Α.

Στράτος, Γραμματεὺς ὁ κ. Α. Κέντρος καὶ Ταμίας ὁ κ. Ζ. Κιτσαντώνης.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ 1895—1896 ἔδειξε μεγάλη δραστηριότητα. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ αὐξήθησαν οἱ πόροι ἐκτὸς τῶν τακτικῶν εἰσφορῶν καὶ μὲ ἔκτακτες εἰσφορές ποὺ προσεφέρθησαν ἀπὸ διαφόρους εὐπόρους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνθει ἡ ᾿Αδελφότης. Ἐπίσης ἔγινε προσπάθεια καὶ αὐξήθει ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ὄλων τῶν Τμημάτων. Αὐτὸ ὀφείλετο εἰς τὴν δραστηριότητα ὄλων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Ταμία κ. Κιτσαντώνη καὶ τῶν Συμβούλων κ. Α. Δούρδαρη καὶ ᾿Απ. Λαγοῦ. Τὸ Συμβούλιο τοῦτο ἔκαμε καὶ οἰκονομίες καὶ προέβει εἰς τὸν διορισμὸ τῶν νέων διδασκάλων καὶ τῆς διδασκάλισσας. Τὸ δυσάρεστο σημεῖο αὐτὸν τὸν χρόνον ὑπῆρξε ἡ ἀπόφασις τῆς Ἑλένης συζύγου τοῦ ἀειμνήστου Χαρίση Ζήκου ὅπως ἀναστείλει τὴν πληρωμὴ τοῦ Κληροδοτήματος, διότι ἔπρεπε νὰ γίνουσι ἐπισκευές εἰς τὸ κληροδοτούμενον οἶκον νὰ ἐνοικιασθῆ καὶ κατόπιν νὰ κανονισθῆ μετὰ τῶν Διαχειριστῶν τοῦ Κληροδοτήματος καὶ τῆς ᾿Αδελφότητος ἡ συνέχισις τῆς καταβολῆς τῶν ἐξ αὐτοῦ εἰσφορῶν. Ἔτσι τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔμεινε εἰς ἐκκρεμότητα. Εἰς τὸ μετὰ τὴν Ἑκκλ. Ἐπιτροπὴ εἶχε ἀρχίσαι τὴν ἀνέγερσιν τῆς νέας Κεντρικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ.

Τὴν 28 ᾿Απριλίου 1896 ἔγινε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις καὶ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησε ἡ ἐκλογή τῆς Ἑξελ. Ἐπιτροπῆς. Τὴν 19 Μαΐου κατὰ τὴν Β' Γεν. Συνέλευσιν ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἑξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγινε ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογήν Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1896—1897. Εἰς τὰς ἐκλογὰς αὐτὰς παρετηρήθη ἀταξία κατὰ τὴν ψηφοφορίαν εἰς τὰ διάφορα τμήματα καὶ ἰδιαίτερα εἰς τὸ Τμήμα Μαντουδίου. Ἡ Ἑξελ. Ἐπιτροπὴ κατόρθωσε τελικὰ νὰ ἀνακηρύξῃ τὰ μέλη τοῦ νέου Συμβουλίου τὴν 28 Ἰουνίου 1896 μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Ἀθήνας Λαυρίου Ἰωαννίνων Βούρμπιανης Κοζάνης καὶ Αἰδηψοῦ καὶ τὴν ἐκδίκασιν ὄλων τῶν ἐνστάσεων ποὺ ὑπεβλήθησαν. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Α. Ζίνης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ν. Οἰκονόμου, Γραμματεὺς ὁ κ. Α. Κέντρος καὶ Τα-

μίας ὁ κ. Α. Τζουμάρας. Ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ συνεπλήρωσε τὴν Ἐκθεσὴ τῆς τὴν 7 Ἰουλίου 1896.

Τὸ νέο Δ.Σ. παρέλαβε τὴν διοίκηση τῆς Ἀδελφότητος ἀλλὰ ὁ Ταμίας κ. Α. Τζουμάρας ἀρχικὰ ἀρνήθει νὰ παραλάβει τὴν διαχείριση τοῦ Ταμείου καὶ τὴν διεξαγωγὴ κάθε δοσοληψίας ἀνέλαβε ὁ σύμβουλος κ. Ζ. Κιτσαντώνης. Ἀργότερα ἐτακτοποιήθει αὐτὴ ἡ ἀνωμαλία. Τὸ Δ.Σ. διὰ νὰ συμπληρώσει τὸ προσωπικὸ τῆς Σχολῆς διόρισε τοὺς διδάσκαλους Α. Βεῖζαδὲν καὶ Σ. Ἡλιάδην ἐπίσης ἐφρόντισε καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεση ἐπισκευαστικῶν ἐργασιῶν εἰς τὸ κτίριο τῆς Σχολῆς.

Τὴν 8 Ἰουνίου 1897 ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἔγινε ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. καὶ ἡ ἐκλογή τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς. Τὴν 29 Ἰουνίου συνῆλθε ἡ Γεν. Συνέλευση. Εἰς αὐτὴν προσῆλθαν 17 μέλη. Ἐγινε ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἀκολούθησε ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Συμβουλίου. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Συμβουλίου ἔγινε μετὰ τὴν συγκέντρωση δελτῶν τῶν ἀποτελεσμάτων τὴν 1 Αὐγούστου. Τὸ Δ.Σ. τοῦ 1897-1898 ἀποτελοῦσαν ὁ κ. Α. Στράτος Πρόεδρος, ὁ κ. Κ. Γκινάκος Ἀντιπρόεδρος, ὁ κ. Γ. Ἰωάννου Γραμματεὺς καὶ ὁ κ. Κ. Ρίζος Ταμίας.

Τὸ νέο Συμβούλιο παρέλαβε ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τοῦ προηγουμένου ἔτους μικρὸ ποσὸ καὶ μὲ αὐτὸ ἐκαλεῖτο νὰ συνεχίσει τὸ ἔργο του. Ἐφρόντισε διὰ τὴν λογικὴ διαχείριση τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐπέτυχε τὴν αὔξησιν τῶν πόρων τῆς. Ἐπίσης ἐπέτυχε τὴν ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, ποὺ ἀπὸ Δημοτικὸ καὶ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο μὲ ἕξ τάξεις ποὺ ἦτο μετετρέπει εἰς πεντατάξια Ἀστικὴ Σχολή. Ἀλλὰ οἱ διδάσκαλοι δὲν ἐφάρμοσαν τὸ πρόγραμμα, ποὺ τοὺς ἐστάλει, καὶ τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἦσαν ἐκεῖνα ποὺ ἀνεμένοντο. Ὁμοίως καὶ ἡ διδασκαλία ἐφάρμοσε προηγούμενες μεθόδους καὶ δὲν εὐχαρίστησε.

Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ αὐξήθει καὶ πάλι ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ποὺ εἶχε ἐλαττωθεῖ καὶ εἶχε φθάσει τὰ 123 μέλη εἰς ὅλα τὰ Τμήματα.

Τὴν 19 Ἀπριλίου 1898 συνήλθε ἡ Γεν. Συνέλευση καὶ ἔγινε ἡ ἀνάγνωση τῆς λογοδοσίας τῶν πεπραγμένων. Εἰς αὐτὴ ἐπροτάθει ὅπως τὸ νέο Συμβούλιο ἀντικαταστήσει τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ τῶν Σχολείων μὲ νέο, ποὺ νὰ μὴ ἀλλάζει τακτικὰ καὶ νὰ μένει περισσότερο χρόνο εἰς τὴν ὑπηρεσίᾳ τῶν Σχολῶν διὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικότερο. Ἐπίσης ἐπεσημάνθει ἡ ἀυξομείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ποὺ ἀπεδόθει εἰς διάφορα αἴτια. Εἰς τὴν συνέχειᾳ ἀκολούθησε ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὴν Γεν. Συνέλευση τῆς 24 Μαΐου ἔγινε ἡ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγκρισις τοῦ ἔργου τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Ἐπίσης ἔγινε ἐνημέρωσις ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησ. Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνέγερσις τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας. Ἀκολούθησε ψηφοφορία διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1898—1899. Τὴν 20 Ἰουνίου 1898 ἔγινε ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Γ. Στράτος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ν. Οἰκονόμου, Γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Ἰωάννου καὶ Ταμίας ὁ κ. Α. Τζουμάρας.

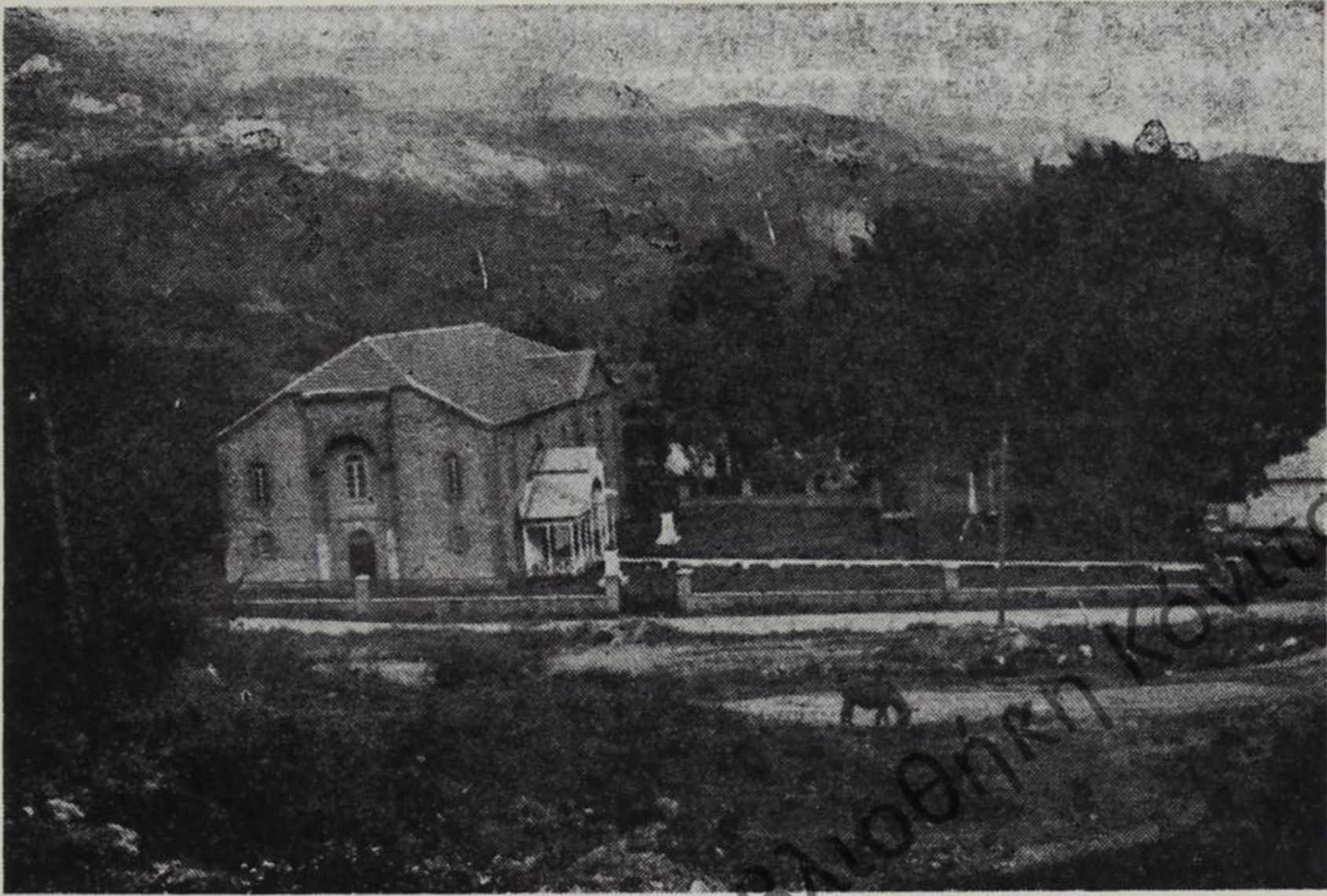
Τὸ ἔτος αὐτὸ οἱ ἀνώμαλος καὶ κρίσιμος περιστάσεις ποὺ διέτρεχε ὅλη ἡ Ἑλλάς ἐπέδρασαν καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἀδελφότητος. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ περιουσία τῆς Ἀδελφότητος δὲν ἐμειώθει καὶ τὰ εἰσοδήματα τῆς μὲ τὴν νοικοκυρεμένη διαχείρισιν τοῦ Δ.Σ. ἠμπόρεσαν νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς δαπάνας διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Σχολῶν, ποὺ ἐλειτούργησαν ὅμαλά. Τὸ ἔτος αὐτὸ ἄρχισαν καὶ πάλιν οἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν 7 Ἀπριλίου 1899 ἔγινε ἡ Γεν. Συνέλευσις. Ἀνεγνώσθει ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. καὶ ἔγινε ἐκλογή τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Τὴν 16 Μαΐου 1899 ἔγινε ἡ Β' Γεν. Συνέλευσις. Εἰς αὐτὴ ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν Ἐκθεσιν ἀναφέρεται ὅτι ἐπὶ δύο ἔτη τὸ τμῆμα Μαντουδίου μένει ἄπρακτο. Ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐνέκρινε τὰ πεπραγμένα τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. καὶ ἐπροχώρησε εἰς τὴν ψηφοφορίαν διὰ τὴν ἐκλογήν νέου Δ.Σ. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Ἀθηνῶν προσῆλθαν 146 μέλη. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Συμ-

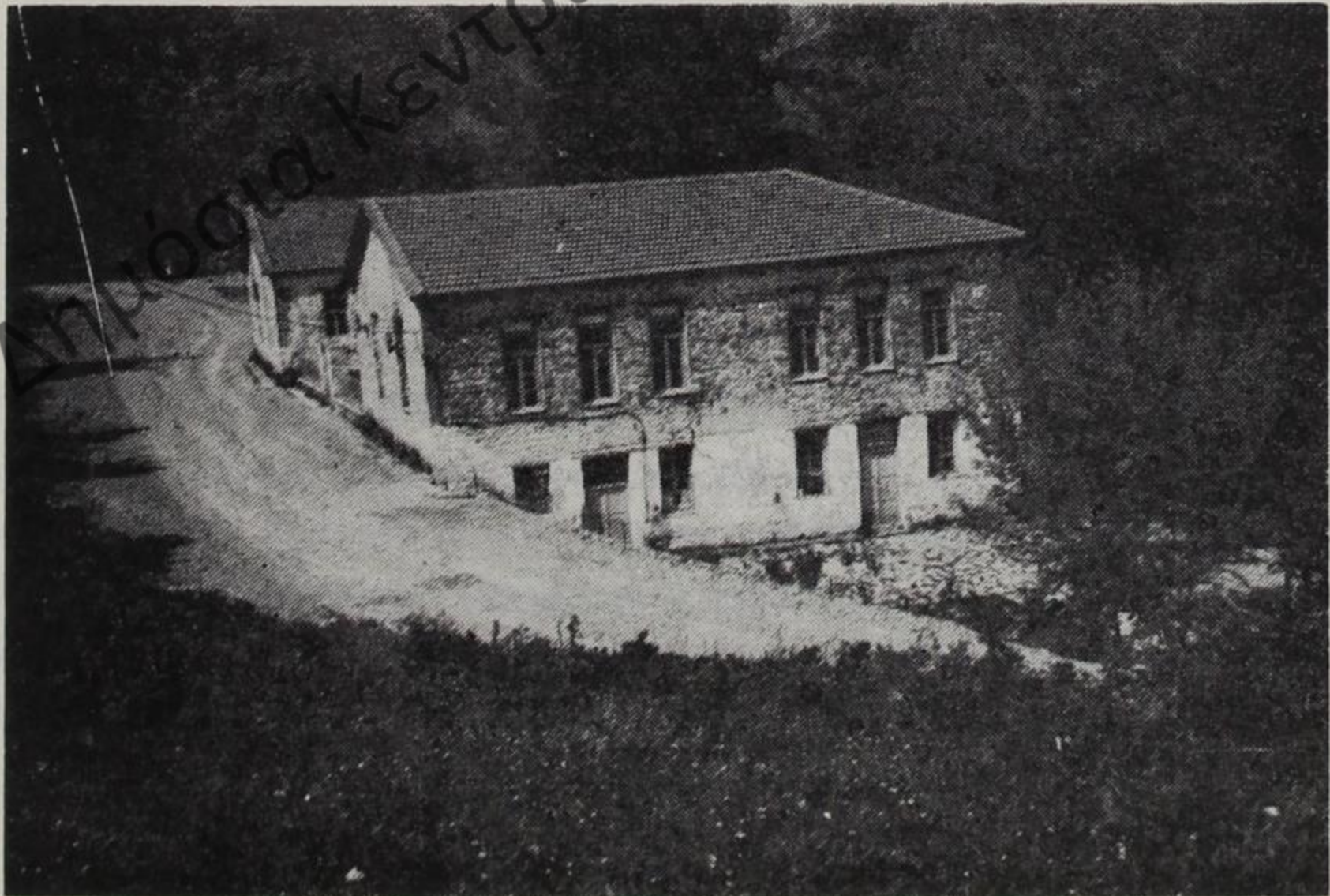
βουλίου ἔγινε τὴν 13 Ἰουνίου 1899. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Γ. Στράτος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Θ. Πάνος, Γραμματεὺς ὁ κ. Μαρτ. Κέντρος καὶ Τσμίας ὁ κ. Χ. Παπαδημητρίου.

Τὸ ἔτος 1899—1900 ἡ Ἀδελφότης διήνυσε στάδιο στασιμότητος. Τὴν μεγαλύτερη δραστηριότητα ἀνέπτυξε τὸ Τμῆμα Λαυρίου, ἐπανελάβε δὲ τὴν δράση του καὶ τὸ Τμῆμα Μαντουδίου. Ἡ λειτουργία τῶν Σχολείων ὑπῆρξε κανονική. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτισης ἐπέβαλε μικρὸ φόρο εἰς τὸ καταναλισκόμενον κερι, ὥστε ὁ φόρος αὐτὸς μαζί μὲ μικρὴ ἐνίσχυση τῆς Ἀδελφότητος νὰ ἠμπορέσει νὰ βοηθήσει εἰς τὸ νὰ γίνει πρόσληψη καὶ τρίτου διδασκάλου. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἔγινε καὶ τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἀδελφότητος ποὺ ἐνεκρίθη ἀπὸ ἕκτακτη Γεν. Συνέλευση ποὺ συνεκλήθη τὴν 27 Φεβρουαρίου 1900.

Τὴν 30 Ἀπριλίου 1900 συνῆλθε ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευση, ἔγινε ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐξελέγει ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ. Τὴν 21 Μαΐου κατὰ τὴν Β' τακτικὴν Γεν. Συνέλευση ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ διεπίστωσε ὅτι ἡ διαχείριση τῶν πόρων ἦταν φειδωλὴ καὶ προσεκτικὴ, λόγω τῆς μικρῆς εὐχέρειας τῆς οἰκονομίας τῆς Ἀδελφότητος, ἐπρότεινε δὲ ὅπως εἰς τὸν Κανονισμό περιληφθεῖ διάταξις εἰς τὴν ὁποία θὰ ἀναφέρονται λεπτομερῶς τὰ καθήκοντα τοῦ Ταμείου πρὸς διευκόλυνση τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἔργου του. Ἐπίσης διεπίστωσε τὴν ἀνάγκη ἀνασυντάξεως τοῦ μητρώου τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ Γεν. Συνέλευση ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. καὶ ἐπροχώρησε εἰς ψηφοφορίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου Συμβουλίου. Οἱ ἐκλογές τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων ἀκυρώθησαν μετὰ ἀπὸ ἔνστασις καὶ ἐπανελήφθησαν τὴν 23 Ἰουλίου. Εἰς τὸ μεταξὺ ἔγινε καὶ ἡ ἐτήσια ἑορτὴ τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε τὴν 12 Αὐγούστου 1900, διότι ἐβράδυναν νὰ φθάσουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν Ἰωαννίνων. Τὸ νέο Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1900—1901 ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τὴν 30 Αὐγούστου. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Γ. Στράτος, Ἀν-

Ἡ Κεντρικὴ Ἐκκλησία τῆς Παναγίας

Τὸ Σχολεῖο τοῦ Χωριοῦ

τιπρόεδρος ὁ κ. Ζ. Κιτσαντώνης, Γραμματεὺς ὁ κ. Παν. Φλῶρος καὶ Ταμίας ὁ κ. Κ. Ρίζος.

Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ προσελήφθει καὶ τρίτος διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπληρώνετο ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς πωλήσεως τοῦ κερικοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους (εἶχε ἀπαγορευθεῖ ἡ πώλησις ἀπὸ καταστήματα) καὶ ἀπὸ ἱερουργίας ποὺ ἐγίνοντο εἰς τὴν Ἐπαρχία μετὰ ἀπὸ προσφορά τοῦ Μητροπολίτου Βελλᾶς καὶ Κονίτισης κ. Κωνσταντίνου. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου ὑπῆρξε πολὺ ἱκανοποιητικὴ καὶ εὐχαρίστησε ὄλους. Ἐπίσης ἡ Ἀδελφότης ἀγόρασε τὴν εἰς Λαύριο οἰκίαν τοῦ κ. Ἰ. Στράτου διὰ νὰ τακτοποιήσει παλαιὰ μετ' αὐτοῦ οἰκονομικὴ ἐκκρεμότητα, ἀπεφάσισε δὲ τὰ ἐνοίκια νὰ κατατίθενται εἰς Τράπεζαν διὰ νὰ ἀποτελέσουν κεφάλαιον ποὺ θὰ βοηθοῦσε τὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος. Τέλος μετὰ ἀπὸ παρέμβαση τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Γρηγορίου (ποὺ ἔγινε κατὰ παράκλησιν τοῦ Δ.Σ.) ἐδόθη συμβιβαστικὴ λύσις εἰς ὑπάρχουσα ἐκκρεμότητα μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων καὶ ἔτσι τὸ τμήμα ἐπανεῦρε τὸν κανονικὸν ρυθμὸν του.

Τὴν 15 Ἀπριλίου 1901 ἔγινε ἡ Γεν. Συνέλευσις. Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς λογοδοσίας τὸ Δ.Σ. παρακάλεσε τοὺς συμπατριῶτας νὰ δείχνουν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἀδελφότητα ὅλο τὸ χρόνον καὶ ὄχι μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκλογῶν καὶ νὰ βοηθοῦν τὸ ἔργον τῆς ποὺ «κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 18 ἐτῶν τοῦ βίου τῆς ἐβοήθησε 3000 καὶ πλέον ἀνθρώπους νὰ μάθουν γράμματα».

Ἡ Δευτέρα Γεν. Συνέλευσις ἔγινε εἰς τὰ τέλη Ἀπριλίου 1901 εἰς αὐτὴν ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθη τὸ ἔργον τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησε ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου Συμβουλίου. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1901—1902 ἔγινε τὴν 6 Ἰουνίου 1901. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ι. Κουτσαλέξης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀν. Κέντρος, Γραμματεὺς ὁ κ. Ι. Μάνος καὶ Ταμίας ὁ κ. Ἀν. Δούρβαρης.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1901—1902 ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ μὴ ἀσχο-

ληθεῖ ἀποκλειστικὰ μὲ τὴν συλλογὴ πόρων ἀλλὰ μὲ τὴν διάθεση μεγαλυτέρων ποσῶν διὰ τὴν βελτίωση τῆς παρεχομένης εἰς τὶς Σχολές παιδείας. Διόρισε νέους διδασκάλους καὶ διδασκάλισσα πού ἀπέδωσαν πάρα πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα. Ἐπίσης συνέταξαν «Ὁργανισμό λειτουργίας καὶ διοικήσεως τῶν Σχολῶν» πού, ἀφοῦ ἐνεκρίθει ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα καὶ ἐπεκυρώθει ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, ἐστάλει εἰς Βούρμπιανη πρὸς ἐφαρμογὴ του. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τῶν Σχολείων ἦταν τέτοια πού ὁ Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης εἰς ἐπιστολὴ του πρὸς τὴν Ἀδελφότητα μεταξὺ ἄλλων γράφει ὅτι «ἡ Ἀδελφότης αὕτη ἀποτελεῖ σέμνωμα τῆς Ἐπαρχίας Βελλᾶς καὶ Κονίτσης» καὶ συνεχίζει λέγων «αἱ Σχολαὶ Βουρμπιάνης ἀμιλλῶνται πρὸς τὰς ἀρίστας τῶν Σχολῶν τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας, ὑπερέχουσι κατὰ πολὺ ἄλλων εὐπορωτέρων καὶ ὑπερτεροῦσι πασῶν τῶν ἐν τοῖς πέριξ».

Ἐδῶ πρέπει νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι ὁ Ταμίας Α. Δούρβαρης καὶ ὁ Γραμματεὺς Ι. Μάνος ἐργάσθησαν μὲ ἐπαινεθέντα ζῆλον.

Τὴν 7 Ἀπριλίου 1902 ἐγίνε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ἀνεγνώσθει ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐξελέγει ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ. Ἀπὸ τὴν Γενικὴ Συνέλευσις ἐγίνε παμψηφεῖ δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀνεκήρυξε Ἐπίτιμο Πρόεδρο τῆς Ἀδελφότητος τὸν κ. Ι. Δούμα δι' ὅσα ἔπραξε ὑπὲρ τῆς Ἠπειροῦ καὶ ὄλων τῶν συμπατριωτῶν. Ἡ δευτέρα Γεν. Συνέλευσις ἐγίνε τὴν 5 Μαΐου 1902. Ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθει τὸ ἔργο τοῦ Συμβουλίου τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἀκολούθησε ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1902—1903 ἐγίνε τὴν 5 Ἰουνίου. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ι. Κουτσαλέξης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Σ. Λαζίδης, Γραμματεὺς ὁ κ. Ι. Μάνος καὶ Ταμίας ὁ κ. Ἀν. Δούρβαρης.

Ἀπὸ τὸ νέο Δ.Σ. κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἐγίνε ἐπισκευὴ τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς καὶ ὁ ἐμπλουτισμὸς τῆς μὲ διάφορα ὄργανα καὶ πίνακες. Ἡ Σχολὴ μὲ νέους διδασκάλους προχώρησε πολὺ ἱκανο-

ποιητικά. Εὐχαριστίες ἐκφράσθησαν πρὸς τὰ Τμήματα Λαυρίου καὶ Ἰωαννίνων διὰ τὴν θετικὴν συμβολήν τους εἰς τὸ ἔργο τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Γεν. Συνέλευση συνήλθε τὴν 20 Ἀπριλίου 1903. Εἰς αὐτὴ ἀνεγνώσθαι ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ., τὸ ὁποῖο ἐπρότεινε καὶ τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ. Εἰς τὴν συνέχεια ἐξελέγει ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπή. Κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευση τῆς 18 Μαΐου 1903 ἀνεγνώσθαι ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθει τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. Εἰς τὴν Ἐκθεση τῆς ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ πρότεινε νὰ περιορισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων εἰς δύο διὰ λόγους οἰκονομίας καὶ νὰ διορίζονται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ ἀναλαμβάνουν ὑπηρεσία ἀμέσως μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων. Ἀκολούθησε ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Συμβουλίου ἔγινε τὴν 15 Ἰουνίου 1903. Ἐξελέγησαν διὰ τὸ ἔτος 1903—1904 Πρόεδρος ὁ κ. Ν. Οἰκονόμου, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ζ. Κιτσαντώνης, Γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Ντόντης πού ἀργότερα ἀντικατεστάθει ἀπὸ τὸν κ. Ι. Μάνον καὶ Ταμίας ὁ κ. Δ. Γιόσης.

Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τὰ Σχολεῖα ἐλειτούργησαν κανονικὰ, ἀπενεμήθησαν δὲ εἰς μαθητὲς καὶ μαθήτριες πού ἀρίστευσαν τὰ χρηματικὰ βραβεῖα πού διέθεσε δι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ ὁ κ. Χρ. Τσίλας. Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀδελφότητος ἦσαν κανονικὰ καὶ ἡ διαχείρισις αὐτῶν προσεκτικὴ καὶ λογικὴ. Τὴν 14 Μαρτίου 1904 ἔγινε ἔκτακτὴ Γεν. Συνέλευσις πού ἐνέκρινε τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἀδελφότητος.

Τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1904 ἔγινε ἡ Γεν. Συνέλευσις καὶ ἀνεγνώσθαι ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. Κατὰ τὴν λογοδοσίαν ἐξεφράσθησαν οἱ εὐχαριστίες πρὸς τὸν Πρόεδρο κ. Ν. Οἰκονόμου καὶ τὸν Γραμματέα κ. Ι. Μάνο διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ γενικὰ διὰ τὴν συμβολὴν των εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς Ἀδελφότητος. Εἰς τὸ μεταξὺ ἔγινε διορισμὸς τῶν νέων Διδασκάλων τῆς Σχολῆς. Εἰς τὸν διορισμὸν ἐβοήθησε πολὺ τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων, τὸ ὁποῖο ἀπέσπα-

σε τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἀδελφότητος. Τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1904 ἔγινε ἡ δευτέρα Γεν. Συνέλευση. Ἀνεγνώσθαι ἡ Ἔκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς, ἐνεκρίθει τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀκολούθησε ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογή τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἔτους 1904—1905. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1904. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Χρ. Τσίλας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ι. Ψύλλας, Γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Λαγὸς ποὺ παραιτήθει ἀμέσως καὶ ἀντικατεστάθει ἀπὸ τὸν κ. Χρ. Φοῦντο καὶ Ταμίας ὁ κ. Χ. Παπαδημητρίου.

Τὸ ἔτος 1904—1905 οἱ Σχολές ἐλειτούργησαν κανονικὰ παρά τις γενόμενες μεταβολές εἰς προσωπικὸν. Ἡ Ἐταιρεία Ὠφελίμων Βιβλίων ἐδῶρθε εἰς τις Σχολές καὶ τὴν Βιβλιοθήκη ὀλοκλήρη σειρά γεωγραφικῶν χαρτῶν, 50 Ἀλφαθητάρια καὶ 120 ἀπὸ τὰ ἐκδοθέντα ὠφέλιμα βιβλία. Εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖο εἰσήχθει τὸ μάθημα τῆς ραπτικῆς καὶ ἀγοράσθαι δι' αὐτὸ ραπτομηχανή.

Τὸ Δ.Σ. τὴν 14 Νοεμβρίου 1904 ἀνεκήρυξε Ἐπίτιμο Πρόεδρο τῆς Ἀδελφότητος τὸν κ. Ι. Πεσματσοῦ, Γεν. Διευθυντὴ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ δούλου καὶ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ ὑπηρεσίας καὶ εὐεργεσίας του.

Ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. ἔγινε τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1905 ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως ποὺ ἐξέλεξε καὶ τὴν Ἐξελ. Ἐπιτροπή. Ἡ Ἔκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς ἀνεγνώσθαι τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1905 εἰς τὴν Γεν. Συνέλευση τῆς Ἀδελφότητος. Εἰς τὴν Ἔκθεσις ἐξεφράσθαι ἡ εὐχή «ὅπως σύμπνοια διέπει τὰς πράξεις ὄλων διὰ τὸ καλὸν καὶ συμφέρον τῆς Ἀδελφότητος».

Ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐνέκρινε τὰ πεπραγμένα τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐπροχώρησε εἰς ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1905—1906 ἔγινε τὴν 27 Νοεμβρίου 1905. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Χ. Τσίλας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ν. Οἰκονόμου, Γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Ντόντης καὶ Ταμίας ὁ κ. Γ. Τράντας.

Τὸ ἔτος αὐτὸ ἐχορηγήθησαν ἐκ νέου εἰς τὴν Ἀδελφότητα τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὴν πώλησις τοῦ κεραιοῦ. Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀδελφότη-

τος ἐνισχύθησαν καί ἀπὸ εἰσφορῆς πατριωτῶν ποὺ ἐργάζοντο εἰς τὸ Χαρτούμ, ἡ δὲ Ἀδελφότης ἐχορήγησε δάνειο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν κάλυψη ἐπειγουσῶν ὑποχρεώσεων τῆς.

Τὰ Σχολεῖα ἐλειτούργησαν κανονικὰ. Τὸ Ἀρρεναγωγεῖο εἶχε 6 τάξεις καὶ 90 μαθητές, τὸ δὲ Παρθεναγωγεῖο περὶ τὰ 90 κορίτσια καὶ νήπια. Διὰ τὴν Σχολὴν (Ἀρρεναγωγεῖο) ἔγιναν ἐνέργειαι νὰ προαχθεῖ εἰς πλῆρες Σχολαρχεῖο, διὰ δὲ τὸ Παρθεναγωγεῖο ἐπροτάθει νὰ προσληφθεῖ καὶ δεύτερη διδασκάλισσα καὶ νὰ ἀγορασθεῖ καὶ ἄλλη ραπτομηχανή. Ἐπίσης ἐπροτάθει νὰ μεταφερθεῖ τὸ Παρθεναγωγεῖο εἰς ἄλλο οἶκημα μέχρις ὅτου ἀνεγερθεῖ ἰδιαίτερο κτίριον δι' αὐτό, τὰ σχέδια τοῦ ὁποίου εἶχε ἐκπονήσει ὁ ἀρχιτέκτων Φ. Οἰκονόμου.

Τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1906 συνήλθε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις καὶ ἀνεγνώσθει ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. Εἰς αὐτὴν ἔγινε λόγος διὰ τὴν ἀξιολογήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν καὶ τῆς δραστηριότητος τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων ὡς καὶ τοῦ Τμήματος Λαυρίου.

Τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1906 ἔγινε ἡ δευτέρα Γενικὴ Συνέλευσις. Ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθησαν τὰ πεπραγμένα τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησαν ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἔτους 1906—1907. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε τὴν 1 Νοεμβρίου 1906. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Χρ. Ταῦλας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Θ. Πάνος, Γραμματεὺς ὁ κ. Θ. Ἀρνασιάδης καὶ Ταμίας ὁ κ. Γ. Τράντας.

Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων ἔπαυσε νὰ λειτουργεῖ καὶ κατεβλήθησαν προσπάθειαι νὰ ἐπαναλειτουργήσῃ. Ἐπίσης κατεβλήθησαν προσπάθειαι νὰ ἀνασυσταθεῖ τὸ Τμῆμα τῆς Πάτρας. Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀδελφότητος ἐκινήθησαν ἱκανοποιητικὰ χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλία πολλῶν πατριωτῶν, τὸ δὲ Τμῆμα Λαυρίου εὐρέθει πάλιν εἰς τὴν πρώτην θέσιν. Ἡ Ἀδελφότης κατέβαλε τὰ ἐξοδα ἐπιμορφώσεως τοῦ συμπατριώτου κ. Χ. Ρεμπέλη διὰ νὰ παρακολουθήσῃ εἰς τὸ Χαλάνδρι μαθήματα μελισσοκομίας καὶ σηροτροφίας, ἐπίσης ἐνίσχυσε τὴν Ἰδρυση Σχολείου εἰς Λεσκάτσι (Ἀσημοχώρι) καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ Σχολείου τοῦ Τούρνοβου (Γοργοποτάμου).

Τὴν 8 Ἰουλίου 1907 ἔγινε ἡ ἐτήσια ἐορτὴ τῆς Ἀδελφότητος μαζί με τὸν ἐορτασμὸ τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἀδελφότητος κατὰ τὴν 25 Μαρτίου 1883.

Κατὰ τὸν ἐορτασμὸ ἔγινε λειτουργία εἰς τὸν Ναὸ τῆς Χρυσοσπηλιώτισσας καὶ μνημόσυνο ὑπὲρ τῶν ἰδρυτῶν καὶ δωρητῶν. Εἰς τὴν συνέχεια με ἐπὶ κεφαλῆς τὸ λάβαρο καὶ τὴν μουσικὴ τοῦ Ὁρφαν. Χατζηκώστα μετέβησαν σύσσωμοι εἰς τὴν μεγάλη αἴθουσα τελετῶν τοῦ Δημαρχείου Ἀθηνῶν, ποὺ προσεφέρθει ἀπὸ τὸν Δήμαρχο κ. Σπ. Μερκούρη. Ἐκεῖ ἐξεφωνήθει ὁ Πανηγυρικός ἀπὸ τὸν Πρόεδρο κ. Χ. Τσίλα καὶ προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά. Εἰς τὴν Βούρμπιανη ὁ ἐορτασμὸς τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς Ἀδελφότητος ἔγινε εἰς τὴν Σχολή, ὅπου ἀπαγγέλλθει ὡραιότατο ποίημα ποὺ ἔγραψε ὁ Ἑλληνοδιδάσκαλος τῆς Σχολῆς κ. Γ. Χατζῆς (ὁ γνωστὸς ἀργότερα ὡς Γ. Πελλερὲν δημοσιογράφος, ποιητὴς καὶ λαογράφος). Κατὰ τὸν ἐορτασμὸ ἡ Ἀδελφότης ἐκυκλοφόρησε καὶ ἀναμνηστικὸ μετάλλιο.

Τὸ ἔτος αὐτὸ ἐξεδήλωσε ζωηρὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Σχολὴ ὁ νέος Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτης κ. Σπυρίδων Βλάχος. Οὗτος προέβει εἰς ἀναδιοργάνωση τῆς Σχολῆς καὶ ἀπὸ τότε ἐφρόντιζε διὰ τὴν ἐξεύρεση καὶ διορισμὸ Διδασκάλων καὶ τὴν ἀνάπτυξη αὐτῆς, ὥστε ἡ Σχολὴ νὰ γίνῃ Κέντρο Ἐκπαιδεύσεως ὅλης τῆς περιοχῆς. Δι' αὐτὸ καὶ τὰ γύρω χωριά πολλές φορές ἐνίσχυσαν οἰκονομικὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς Βούρμπιανης. Ἐπίσης διὰ τὴν ἀνέγερση χωριστοῦ διδακτηρίου διὰ τὸ Παρθεναγωγεῖο εὐρέθει κατάλληλο οἰκόπεδο, τὸ ὁποῖο ἐδώρησαν οἱ τέσσαρες συνιδιοκτῆτες εἰς τὸ Συμβούλιο Ἀνεγέρσεως τοῦ Παρθεναγωγείου. Τέλος ἐδόθησαν ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα ἐνισχύσεις εἰς οἰκογένειες ἀπόρων μαθητῶν, διὰ νὰ μὴ ἀναγκάζονται τὰ παιδιὰ τους νὰ ἐκπατρίζονται πρόωρα.

Τὴν 9 Σεπτεμβρίου 1907 συνῆλθε ἡ Γενικὴ Συνέλευση. Εἰς αὐτὴν ἔγινε ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. Εἰς τὴν λογοδοσία ἀναφέρεται ὅτι ὁ ἐορτασμὸς τῆς 25ετηρίδος ἔγινε μαζί με τὴν ἐτήσια ἐορτὴ τῆς Ἀδελφότητος διὰ λόγους οἰκονομίας. Ἀκολούθησε ἡ ἐκλογή τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἡ Β' τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση ἔγινε εἰς τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1907. Εἰς αὐτὴν ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπι-

τροπῆς. Ἀκολούθησε ἡ ἔγκριση τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. καὶ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογή νέου Συμβουλίου. Ἡ ἀνακήρυξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Συμβουλίου ἔγινε τὴν 29 Δεκεμβρίου 1907. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Χ. Τσίλας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Θ. Πάνος, Γραμματεὺς ὁ κ. Μ. Στύλος καὶ Ταμίας ὁ κ. Κ. Παπαδημητρίου. Τὸ Συμβούλιο αὐτὸ τελικὰ ἀνέλαβε τὴν διοίκηση τὴν 6 Ἰανουαρίου 1908.

Τὰ Σχολεῖα κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἐλειτούργησαν ἄριστα, ἐδόθει δὲ οἰκονομικὴ βοήθεια ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα καὶ διὰ τὴν λειτουργία τῶν Σχολείων εἰς τὰ χωριὰ Λεσκάτσι (Ἀσημοχώρι) Τούρνοβο (Γοργοπόταμος) καὶ Πληκάτι. Εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖο διορίσθαι μιὰ διδασκάλισσα, διὰ νὰ συμπληρωθεῖ ἡ ἄλλη θέση με διδασκάλισσα ποὺ νὰ ἠμπορεῖ νὰ διδάξει εἰς τὰ κορίτσια ὑφαντουργία. Τὸ ἔτος αὐτὸ συνεστήθει καὶ **ἐλειτούργησε Οἰκοτροφεῖο** διὰ τὰ παιδιά τῶν γύρω Χωριῶν ποὺ ἐπλήρωναν μικρὸ ποσό. Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀδελφότητος ἦσαν κανονικά, διότι συνεχίσθησαν οἱ συνδρομὲς καὶ οἱ οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις κυρίως ἀπὸ πατριῶτες ἐργαζόμενους εἰς τὸ Ἐξωτερικό. Ἐπίσης ἄρχισε πάλι ἡ λειτουργία καὶ ἡ δραστηριότης τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων, ἔγινε δὲ καὶ ἀνατύπωση τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἀδελφότητος.

Τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1908 ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀνεγνώσθαι ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ., τὴν ὁποία ἡ Γεν. Συνέλευση ἐνέκρινε με χειροκροτήματα. Ἀκολούθησε ἡ Ἐκλογή τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1908 ἔγινε ἡ Β' Γεν. Συνέλευση καὶ παρευρέθησαν 232 μέλη. Ἀνεγνώσθαι ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἀκολούθησε συζήτηση ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογή νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Συμβουλίου ἔγινε εἰς τὴν 18 Νοεμβρίου 1908. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Χ. Τσίλας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Θ. Πάνος, Γραμματεὺς ὁ κ. Θ. Ἀναστασιάδης καὶ Ταμίας ὁ κ. Κ. Παπαδημητρίου.

Τὸ Δ.Σ. ἐφρόντισε καὶ ἐνισχύθησαν τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀδελφότητος με εἰσφορὲς Βουρμπιανιτῶν καὶ περιχωριτῶν τόσον ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ διαμένουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς διαμένοντες

εἰς διάφορες χῶρες εἰς τὸ Ἐξωτερικό.

Οἱ Σχολές ἀπέδωσαν πολὺ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀπέσπασαν τὸν ἔπαινο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βελλᾶς καὶ Κονίτσης κ. Σπυρίδωνος Βλάχου καὶ τὶς εὐχές του «ὅπως ἡ Ἀδελφότης **συνεχίσῃ τὸ Ἐθνικὸν καὶ Ἐξανθρωπιστικὸν της ἔργον**». Τὸ Οἰκοτροφεῖο, ποὺ ἐστεγάζετο εἰς τὴν οἰκία Κυπαρίση, ἐλειτούργησε κανονικώτατα καὶ πολὺ γρήγορα ἀπέκτησε πολὺ καλὴ φήμη μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν γύρω Χωριῶν. Τὸ Παρθεναγωγεῖο παρουσίασε ἀνοδικὴ πρόοδος, ἐδόθει δὲ ἡ ἄδεια διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἰδικοῦ τοῦ κτιρίου.

Ἀπὸ τὸ Κληροδότημα δὲν εἰσεπράχθησαν τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ ἀπὸ τὴν ἐπιζῶσα χήρα Χαρίση Ζήκου, λόγῳ τῶν γνωστῶν εἰς ὄλους οἰκονομικῶν δυσκολιῶν της.

Εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1909 ἔγινε ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. Εἰς αὐτὴν ἀνεφέρθη ὅτι τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων, ποὺ εἶχε ἀνασυσταθεῖ, ἔδειξε πολὺ καλὰ σημεῖα προόδου, ἐπίσης ὅτι τὸ Τμῆμα Λαυρίου κατεῖχε τὰ πρωτεῖα δράσεως. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἔγινε ἡ ἐκλογή τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1909 ἔγινε ἡ δευτέρα Γεν. Συνέλευσις. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς ἔγινε συζήτησις διὰ τὴν ἐπιτυχῆ λειτουργίαν τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ ἀπεφασίσθη νὰ συνεχισθεῖ ἡ λειτουργία του καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα Συμβούλια ποὺ θὰ ἐκλεγούνη. Ἀκολούθησε ψηφοφορία διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Συμβουλίου. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν ἔγινε τὴν 7 Νοεμβρίου 1909. Τὸ νέο Δ. Συμβούλιον τοῦ 1909—1910 ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν κ. Μ. Τζουμάρα Πρόεδρον, Θεμ. Πάνου Ἀντιπρόεδρον, Θ. Ἀναστασιάδην Γραμματέαν καὶ Χρ. Φοῦντον Ταμίαν.

Τὸ ἔτος αὐτὸ τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων ἔπαυσε νὰ λειτουργεῖ, ἐξ αἰτίας ἐἰδικοῦ Νόμου τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ποὺ ἀπαγόρευε τὴν ὑπαρξιν τέτοιων Σωματείων καὶ ἰδιαίτερα αὐτῶν ποὺ ἡ Κεντρικὴ ἔδρα των ἦταν ἐκτὸς τοῦ Ὀθωμ. Κράτους. Τὸ Τμῆμα Λαυρίου ἦταν καὶ πάλιν πρῶτον εἰς ἀριθμὸ μελῶν καὶ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς

Ἀδελφότητος. Τὰ οἰκονομικά τῆς Ἀδελφότητος ἐνισχύθησαν μὲ εἰσφορὰς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ὅπου ἐργάζοντο Βουρμπιανῖτες ἀλλὰ καὶ συμπατριῶτες ἀπὸ ὅλα τὰ Χωριά τῆς περιοχῆς.

Τὰ Σχολεῖα ἐλειτουργήσαν πολὺ καλὰ καὶ κατὰ κοινὴ ὁμολογία ἔφθασαν εἰς ὑψηλὸ βαθμὸ ἀποδόσεως καὶ ἐκπληρώσεως τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς των. Τὴν λειτουργίαν τῶν Σχολείων ἐπόπτευε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης κ. Σπυρίδων Βλάχος καὶ ἐνημέρωνε σχετικὰ τὴν Ἀδελφότητα. Διὰ τὸ Παρθενάγωγεῖο ἔγιναν ἐνέργειαι νὰ ἀνεγερθεῖ κτίριον ἀπὸ τὸ Κληροδοτήμα Μελλᾶ. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποτελέσματα λειτουργίας τοῦ Οἰκοτροφείου ἦταν πάρα πολὺ καλὰ καὶ τὸ Δ.Σ. ἐσκέφθη νὰ εὔρει κατάλληλον χωρὸν διὰ τὴν ἀνάγεσιν ἰδιαίτερου οἰκήματος. Εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖο ἐφοίτησαν Βλαχόφωνα Ἀλβανόφωνα καὶ Ἑλληνόφωνα παιδιὰ πού ἔλαβαν ὑποδειγματικὴν ἀγωγήν καὶ μόρφωσιν. Ἐδῶ πρέπει νὰ ἐπισημανθεῖ ὅτι «ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης προσέφερε σημαντικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ἔθνος μὲ τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου πού στάθηκαν προπύργιον κατὰ τῆς Ἀλβανικῆς Ἰταλικῆς καὶ Ρουμανικῆς προπαγάνδας πού ὀργιάζαν ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ εἰς τὴν περιοχὴ».

Τέλος τὸ Δ.Σ. ἐτακτοποίησε ὑφισταμένη ἐκκρεμότητα μὲ τὴν Ἑλένη χήρα Χαρ. Ζήκου καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐπισκευὴν ἐνοικίασιν καὶ εἰσπράξιν τῶν πόρων τῶν οἰκιῶν τοῦ Κληροδοτήματος.

Κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευσιν τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1910 ἔγινε ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων, τὸ δὲ Δ.Σ. ἔλαβε τὰ δίκαια συγχαρητήρια τῆς Συνελεύσεως. Ἀκολούθησε ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς. Τὴν 24 Ὀκτωβρίου ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσὶς τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἔγιναν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1910—1911. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Χ. Τσίλας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ν. Οἰκονόμου, Γραμματεὺς ὁ κ. Β. Δημάρατος καὶ Ταμίας ὁ κ. Χ. Παπατζῆμος.

Τὸ ἔτος αὐτὸ ἡ Ἀδελφότης ἀνέπτυξε πλούσιαν δράσιν. Ἀνεκοι-

νώθει ὁ σχηματισμὸς Τμήματος τῆς ᾿Αδελφότητος εἰς ᾿Αδὶς ᾿Αμπέ-
μπα τῆς ᾿Αθησυνίας καὶ εἰς Χαρτούμ, αὐξήθει ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν
τοῦ Τμήματος Βούρμπιανης, οἱ δὲ συμπατριῶτες τῶν ᾿Ιωαννίνων πα-
ρὰ τὴν ἀπαγόρευση λειτουργίας τοῦ Τμήματος τῶν ἐφρόντισαν διὰ
τὴν συλλογὴν ἐράνων πρὸς ἐνίσχυση τῶν σκοπῶν τῆς ᾿Αδελφότητος.
Ἐπίσης συγκέντρωσαν καὶ ἔστειλαν εἰσφορὰς πατριῶτες ποὺ ἔμεναν
εἰς Σμύρνη, ᾿Αντμπάρα τοῦ Σουδάν, ᾿Αγ. Λουδοβίκο καὶ Φιλαδέλ-
φεια ᾿Αμερικῆς, Λίμνη Εὐβοίας καὶ γενικὰ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη, ὅπου
ὑπῆρχαν πατριῶτες. Ἔτσι τὰ οἰκονομικὰ τῆς ᾿Αδελφότητος ἔφθα-
σαν εἰς πολὺ καλὸ σημεῖο.

Τὰ Σχολεῖα ἐλειτούργησαν πολὺ καλά. Μετὰ ἀπὸ παραίτηση
τοῦ μέχρι τότε Διευθυντοῦ κ. Ματθ. Καρπούζη, ποὺ διηύθυνε ἄρι-
στα τὶς Σχολές, διορίσθαι Διευθυντὴς τῶν Σχολῶν ὁ συμπατριώτης
μας κ. Χαράλαμπος Ρεμπέλης. Τὸ ὑπόλοιπο προσωπικὸ ἀποτελοῦ-
σαν οἱ διδάσκαλοι Κ. Κατσαρὸς ᾿Αν. Χατζῆς Δ. Μπάρκης καὶ ἡ δι-
δασκάλισσα Ξανθὴ Τσίτα. Εἰς τὸ ᾿Αρρεναγωγεῖο ἐφοίτησαν 112 μα-
θητὲς καὶ εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖο 96 κορίτσια καὶ νήπια.

Τὸ Οἰκοτροφεῖο ἐλειτούργησε ἐπίσης κανονικὰ καὶ οἱ αἰτήσεις
διὰ εἰσαγωγὴν οἰκοτρόφων ἦσαν περισσότερες ἀπὸ τὶς δυνατότητες
του, ὥστε ἄρκετοὶ μαθητὲς ἀπὸ τὰ γύρω Χωριά ἔμειναν ὡς οἰκότρο-
φοι εἰς οἰκογένειες τῆς Βούρμπιανης. Τὸ 1911 ἐξεδόθει καὶ ὁ
«Κανονισμὸς λειτουργίας τοῦ Οἰκοτροφείου».

Τὸ προσωπικὸ τοῦ Οἰκοτροφείου ἀποτελοῦσαν ὁ κ. Χ. Ρέμπελης
Διευθυντὴς, ὁ κ. Κων. Βεηζαδεὺς Ταμίας, ὁ κ. Γ. Σκούφιας ᾿Επιμελη-
τῆς, ἡ κ. ᾿Αν. Λέζη ᾿Επιμελήτρια καὶ ἡ κ. ᾿Αλ. Γιάντσου Βοηθός. Λό-
γω αὐξήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Οἰκοτροφείου ἔγιναν ἐνέργειες διὰ
νὰ εὔρεθῆι κατάλληλο γήπεδο διὰ τὴν ἀνέγερση ἰδιαίτερου κτιρίου.
Ἐπίσης εὔρεθῆι κατάλληλο γήπεδο διὰ τὴν ἀνέγερση καὶ νέας ᾿Α-
στικῆς Σχολῆς, διότι τὸ παλαιὸ κτίριο δὲν ἐπαρκοῦσε πλέον διὰ τὶς
ἀνάγκες του. Διὰ τὴν ἀνέγερση νέας Σχολῆς ἐζήτησαν οἰκονομικὴ
ἐνίσχυση καὶ ἀπὸ τὸ Κληροδότημα Β. Μελα.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευση συνῆλθε τὴν 11 Σεπτεμβρίου 1911. Κατὰ
τὴν ἀνάγνωση τῆς λογοδοσίας ἔγινε πρόταση νὰ ἀνεγερθῆι κτίριο

διάφορα ποσά. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κληροδ. Βασ. Μελαῖ διέθεσε σημαντικὸ ποσὸ διὰ τὴν ἀνέγερση τῆς Νέας Ἀστικῆς Σχολῆς, δι' αὐτὸ τὸ Δ. Σ. ἀνεκήρυξε τὸν κ. Β. Μελαῖ Μέγα Εὐεργέτη. Ἐπίσης ἀνεκήρυξε Μέγα Εὐεργέτη καὶ τὸν κ. Βασίλειο Τζόγια διὰ τὴν σημαντικὴ εἰσφορά του πρὸς ἀνέγερση τοῦ Οἰκοτροφείου, ἐθεώρησε δὲ Μ. Εὐεργέτη καὶ τὸν Χρῖστο Ψύλλα πού διέθεσε σημαντικὸ ποσὸ εἰς τὴν Ἀδελφότητα τὸ ὁποῖο ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν θέληση του δὲν περιῆλθε εἰς τὴν Ἀδελφότητα. Καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπατριῶτες καὶ φίλοι Ἠπειρωτῆς ἐβοήθησαν αὐτὴ τὴν προσπάθεια μὲ σημαντικὰ ποσὰ καὶ ἐκηρύχθησαν ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα εὐεργέτες ἢ δωρητῆς καὶ συνδρομητῆς.

Εἰς τὸ μεταξὺ εἰς Βούρμπιανη ἐστάλησαν 4.000 μωρεόδενδρα ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, πού ἐφυτεύθησαν εἰς τὸ κάτω τῆς Ἐκκλησίας κτῆμα. Ἡ ἀνάπτυξη των εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία καθὼς καὶ ἡ ἀνάπτυξη τοῦ σπόρου μεταξοσκώληκα πού ἐστάλει εἰς τὸ Χωριὸ καὶ διενεμήθει δοκιμαστικὰ εἰς τοὺς μαθητῆς τοῦ Σχολείου.

Τὸ Σχολεῖο ἐλειτούργησε πολὺ καλά, ἐστάλησαν βιβλία διὰ τὸν πλουτισμὸ τῆς βιβλιοθήκης, ἔγινε δὲ πρότασις διορισμοῦ πέντε διδασκάλων καὶ μιᾶς διδασκάλλισσας. Ὁμαλὴ καὶ κανονικὴ ὑπῆρξε καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Οἰκοτροφείου.

Τὸν Ἰούνιο τὸ Δ. Σ. μετὰ ἀπὸ συζήτησι καὶ ψηφοφορίαν ἐδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ Γραμματέα κ. Βασ. Δημαράτου καὶ ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὴν ἀπαράδεκτον στάσιν του ἔναντι τοῦ Προέδρου, πού διετύπωσε μὲ ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν Σύνδεσμον. Ἐκτοτε χρέη Γραμματέα ἔκαμε ἓνας ἀπὸ τοὺς Συμβούλους.

Ἡ θέσις διὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ τῆς Νέας Ἀστικῆς Σχολῆς ἀπασχόλησε τὴν Ἀδελφότητα, τοὺς Συμπatriῶτες, τὴν Σχολήν, τὴν Κοινότητα, τὸν Μητροπολίτη Κονίτισης καὶ γενικὰ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους. Τελικὰ ἀπεφασίσθη τὸ Οἰκοτροφεῖον νὰ ἀνεγερθεῖ εἰς τὸ γήπεδον τῶν Κληρονόμων τοῦ Κ. Γραμματικοῦ, ἡ δὲ Νέα Ἀστικὴ Σχολὴ εἰς οἰκόπεδον κοντὰ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκκλησίαν. Τὴν 2 Σεπτεμβρίου ἔγινε ἡ θεμελίωσις τῆς Νέας Ἀστικῆς Σχολῆς.

Τὴν 19 καὶ 20 Σεπτεμβρίου 1912 ἡ Ἀδελφότης ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν Ἑνωσιν 21 Ἠπειρωτικῶν Σωματείων εἰς ἓνα

διά τὸ Οἰκοτροφεῖο. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὴν πρότασιν καὶ ἐπικύρωσε τὸ ἔργον τοῦ Δ.Σ. Εἰς τὴν συνέχειαν ἐξέλεξε τὰ μέλη τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Τὴν 6 Νοεμβρίου 1911 ἔγινε ἡ Β' Γενικὴ Συνέλευσις, ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καθὼς καὶ Ἐπόμνημα ποῦ διεδιδάσθη πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, μὲ τὸ ὁποῖον ἐζητεῖτο ὅπως ἡ Σχολὴ Βούρμπιανης ἐνισχυθῆι καὶ ἀναπτύχθῃ εἰς Κεντρικὴν Σχολὴν τῆς Περιοχῆς. Ἡ Γεν. Συνέλευσις μετὰ ἀπὸ πρότασιν τοῦ Δ.Σ. ἀνεκήρυξε παμψηφεί **Μέγα Εὐεργέτη τῶν διαμένωντων εἰς Κωνσταντινούπολιν συμπατριώτη καὶ διακεκριμένο ἰατρό κ. Ἀλέξιο Τράντα** διὰ τὴν προσφοράν μεγάλου ποσοῦ διὰ τὴν ἀνάγεισιν τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ τὴν ἀδιάπτωτον συμπάρασιν του εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀδελφότητος. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἔτους 1911—1912. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ ἔγινε μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων ὅλων τῶν Τμημάτων. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Χ. Τσίλας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ι. Μάνος, Γραμματεὺς ὁ κ. Β. Δημάρατος καὶ Ταμίης ὁ κ. Χ. Παπαδημητρίου. Τὸ νέο Δ.Σ. παρέλαβε τὸ ἀρχεῖον καὶ τὴν διοίκησιν τῆς Ἀδελφότητος τὴν 30 Δεκεμβρίου 1911.

Τὸ νέο Δ.Σ. ἄρχισε τὴν δράσιν του τὸ 1912. Διέθεσε τὰ ἔσοδα ποῦ προήρχοντο ἀπὸ τὴν πώλησιν τοῦ κερικοῦ διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν δρόμων τοῦ Χωριοῦ, ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ ἄπορον μαθητὴν διὰ νὰ συνεχίσει τὰς σπουδὰς του καὶ ἔστειλε χρηματικὸν ποσὸν εἰς τοὺς Χιονάδες διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνάγεισιν τῆς Σχολῆς των. Εἰς τὸ Τμήμα τῆς Ἀδελφ. Ἀμπέμπα παρετηρήθη διάσπασιν τῆς ἐνότητος τῶν συμπατριωτῶν, ποῦ διευθετήθη ἀργότερον μὲ τὴν παραίτησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Τμήματος.

Τὸ Δ.Σ. μόλις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα του κατέβαλε σοβαρὰς καὶ ἐπίπονας προσπάθειαι διὰ τὴν ἀνάγεισιν τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ τῆς Νέας Ἀστικῆς Σχολῆς. Ἡ Φιλ. Ἀδελφότης ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ τὸ μισὸν τῆς δαπάνης κάθε ἔργου, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν ἔκανε ἔρανον εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι πρόθυμα πρόσφεραν

‘Η Ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Σωτήρας

‘Η Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου

Πανηπειρωτικόν Σύνδεσμον «Τὸ Ζάλογγον».

Ἡ ἔνωση ἔγινε μὲ τὴν ὑπογραφή πρακτικοῦ. Εἰς τὴν συσταθεῖσα Διοικ. Ἐπιτροπὴ ἐξελέγει Πρόεδρος ὁ Ὑποστράτηγος κ. Ἰωάννης Τζαβέλας, Ταμίας δὲ ὁ κ. Χρ. Τσίλας, Πρόεδρος τῆς Φιλ. Ἀδ. Βουρμπιάνης.

Τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1912 ἔγινε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος. Ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ., ἡ ὁποία ἐνεκρίθη ἀπὸ ὅλη τὴν Συνέλευσις. Εἰς τὴν συνέχεια ἔγινε ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ὁμόφωνα ἐνέκρινε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. νὰ ἀναβληθοῦν οἱ ἐκλογαὶ διὰ τὶς ἀρχαιρεσίαις τοῦ 30οῦ ἔτους τῆς Ἀδελφότητος ἐπ' ἀόριστον καὶ νὰ γίνουσι εἰς καταλληλότερον χρόνον, ὅποτε ἤθελε ἀποφασίσῃ τοῦτο τὸ Δ.Σ. Ἡ ἀπόφασιν αὕτη ἐλήφθη, διότι οἱ Ἐθνικαὶ περιστάσεις δὲν ἐπέτρεπαν τὴν ἐνέργειαν ἐκλογῶν.

Μὲ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων ἡ Ἀδελφότης ἔστειλε χρήματα διὰ τὶς ἀνάγκαις τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου. Τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν Χαρ. Ρεμπέλη, Διευθυντή, τοὺς Διδασκάλους Δ. Μπαρκεῖ Ἀν. Χατζῆ Γ. Τσιόμη Γ. Ζῆκο καὶ τὴν Διδασκάλισσαν Νηπιαγωγὸν Χαρίκλειαν Ντούλην. Εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον διέμεναν 42 οἰκότροφοι. Τὴν 30 Νοεμβρίου ἐξ αἰτίας τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου διεκόπησαν τὰ μαθήματα καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ Οἰκοτροφείου γύρισαν εἰς τὰ χωριά των. Ἐπειδὴ εἰς τὴν Κόνιτσαν καὶ τὴν Ἐρσέκην εἶχαν μαζευτεῖ πολλὰ ἄτακτα στοιχεῖα Τουρκαλβανῶν καὶ Τουρκικὸς Στρατός, οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα καὶ τοὺς ἔστειλε 100 ὅπλα (γκράδες) καὶ 10.000 φυσίγγια διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Βούρμπιανης καὶ τῶν γύρω χωριῶν ἀπὸ κάθε ἐχθρικήν ἐπίθεσιν.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1913 μετεφέρθησαν τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀδελφότητος εἰς τὸ κτίριον τῆς Ἐνώσεως Ἡπειρωτικῶν Σωματείων.

Τὸν Φεβρουάριον ἡ Ἀδελφότης ἔκανε ἔρανον καὶ ἔστειλε χρήματα εἰς τὸ χωριὸν διὰ νὰ βοηθήσῃ πολλὰς οἰκογένειαις ποὺ ἐδοκιμάζοντο

ληφθεῖ οἱ διδάσκαλοι Χ. Ρεμπέλης, Διευθυντής, Δ. Μπάρκης Γ. Τσιό-
μης Ματθαῖος Τσίκας καὶ Ἰωάννης Γκιόκας. Τὸ Παρθεναγωγεῖο ἀπὸ
ἔλλειψη μαθητριῶν καὶ διδασκάλισσας ἐλειτούργησε ὀμαλὰ ὀλίγο ἀρ-
γότερα.

Τὴν 24 Νοεμβρίου 1913 ἔγινε ἡ Β' τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση
κατὰ τὴν ὁποία ἀνεγνώσθαι καὶ ἐνεκρίθαι ἡ Ἔκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐ-
πιτροπῆς. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Δ.
Συμβουλίου.

Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε τὴν 5 Ἰανουαρίου
1914 σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἀθήνας καὶ Βούρμπιανης,
διότι εἰς Ἰωάννινα Λαύριο Χαρτοῦμ καὶ Ἀδῖς Ἀμπέμπα δὲν ἤμπό-
ρεσαν νὰ γίνουσι ἀρχαιρεσίαι. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ Χρ. Τσίλας,
Ἀντιπρόεδρος ὁ Ἰ. Μάνος, Γραμματεὺς ὁ Ἰ. Παπαβασιλείου καὶ
Ταμίας ὁ Γ. Τράντας. Μετὰ τὴν τακτοποίησιν ἀπὸ τὸ παλαιὸν Δ.Σ.
τῆς Ταμειακῆς καταστάσεως τῆς Ἀδελφότητος ἀπὸ 30.12.1911 ἕως
5.1.1914 παρέλαβε τὸν νέον Δ.Σ. τὴν 19 Ἰανουαρίου 1914.

Εἰς τὴν ἀρχὴν Ἀπριλίου ἔφθασε εἰς Βούρμπιανη ἕνας Λόχος
Στρατοῦ. Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ παρεχωρήθαι τὸ Σχολεῖον, οἱ δὲ
μαθητὲς περιορίσθησαν εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον καὶ εἰς Ἐκκλησίας. Ἀρ-
γότερα ὁ Στρατὸς ἐγκαταστάθαι εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον.

Τὸ Δ.Σ. ἐνέκρινε τὴν ἀνάρτησιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Σχολῶν
τῶν εἰκόνων τῶν Μεγ. εὐεργετῶν Ζ. Κιτσαντώνη Ἀλ. Τράντα καὶ Β.
Τζόγια. Ἐπίσης ἐνέκρινε ὁμόφωνα νὰ ἀναρτηθῆ καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Μη-
τροπολίτου Βελλᾶς καὶ Κονίτσης κ. Σπυρ. Βλάχου, διὰ τὴν πολλα-
πλῆς ὑπηρεσίαις ποὺ πρόσφερε εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὸ Οἰκοτροφεῖον
καὶ τὴν θερμὴν καὶ δραστήριαν συμπαραστάσιν τοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς
Ἀδελφότητος.

Τὴν 30 Ἰουνίου ἔγινε ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀδελφότητος περιορισμένη
λόγω τῶν Ἐθνικῶν περιστάσεων ποὺ δὲν ἐξομαλύνθησαν ἀκόμη. Τὸ
Δ.Σ. ἐτακτοποίησεν τὴν ἐνοκίασιν τῶν κτιρίων τῆς ὁδοῦ Εὐριππίδου

ἀπὸ τὴν ἐμπόλεμη κατάστασι, ἐχορήγησε δὲ βοηθήματα εἰς οἰκογένειαις ἐθελοντῶν στρατευσίμων. Ἀργότερα ἔγινε ἔρανος καὶ εἰς τὸ Χωριὸ ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν πεσόντων εἰς τὸν πόλεμον, τὰ δὲ χρήματα τοῦ ἐράνου ἐστάλησαν εἰς τὸν Διοικ. Ἐπιτρ. Κονίτισης. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπεφασίσθη νὰ γίνουσι ἐκλογαὶ τὸν Ἀπρίλιον, ἀλλὰ κανένας δὲν ἐδήλωσε ὑποψηφιότητα διὰ τὸ νέο Δ.Σ. καὶ ἀνεβλήθη ἡ διεξαγωγή τῶν ἐκλογῶν διὰ τὸν Σεπτέμβριον. Τὸν Ἀπρίλιον ἡ Ἀδελφότης κατέθεσε μαζί μετὰ τὰ ἄλλα Ἡπειρωτικὰ Σωματεῖα στέφανον εἰς τὴν σωρὸν τοῦ δολοφονηθέντος εἰς Θεσ/νίκην Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. Ἐπίσης ἀνεκήρυξε Μέγα Εὐεργέτη τὸν ἀποβιόσαντα Ζ. Κιτσαντώνη διὰ τὴν σημαντικὴν προσφοράν του εἰς τὸ Σχολεῖον τὴν Κεντρικὴν Ἐκκλησίαν καὶ προικοδότησιν κοριτσιῶν.

Τὴν 1 Μαρτίου ξανάρχισε ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου, ὃ δὲ Διοικητικὸς Ἐπίτροπος Κονίτισης ποὺ πῆγε ἀργότερα εἰς τὴν Βούρμπιανην διεπίστωσε τὴν ὑποδειγματικὴν λειτουργίαν των καὶ συνεχάρει τὴν Ἀδελφότητα.

Τὸν Μάϊον, ἀφοῦ ἔληξαν κατ' εὐχὴν τὰ Ἐθνικὰ πράγματα καὶ ἐλευθερώθη ἡ Βούρμπιανη, τὸ Δ.Σ. ἀπεφάσισε νὰ ἀποκαλύψει τὴν ἀλήθειαν ἑνὸς μυστικοῦ. Ἀνεκοίνωσε ὅτι **διέθεσε σημαντικώτατον ποσὸν φαινομενικὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Οἰκοτροφείου ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητά τὸ Δ.Σ. τὸ διέθεσε διὰ τὴν ἀμυνα τῆς Πατρίδας κατὰ τὸν Βαλκανικὸν καὶ Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον.**

Τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1913 συνήλθε ἡ Γεν. Συνέλευσις καὶ ἐνώπιον αὐτῆς ἔγινε ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὸ ὅλον ἔργον τοῦ Δ.Σ. καὶ ἰδιαίτερα ἐνέκρινε παμψηφεῖ τὸ ποσὸν ποὺ ἐδαπανῆται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. διὰ τὴν ἀμυνα τῆς Πατρίδας.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις εἰς τὴν συνέχειαν ἐξέλεξε ὁμόφωνα καὶ διὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκλεγείσα Ἐξ. Ἐπιτροπή.

Εἰς τὸ μεταξὺ ἐπροχώρησε ἡ κατασκευὴ τοῦ κτιρίου τῆς Νέας Ἀστικῆς Σχολῆς. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Σχολικῆς περιόδου εἶχαν προσ-

έψηφίσθει από τήν Γεν. Συνέλευση, ἔδωσε δὲ ἡ Συνέλευση ἐντολή εἰς τήν ἴδια Ἐπιτροπή νά κάμει καί τίς ἐκλογές σύμφωνα μέ τὸ ψηφισθὲν Καταστατικό.

Τὴν 22 Φεβρουαρίου 1915 ἐνώπον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἔγινε ἡ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγκριση τοῦ ἔργου τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Μετὰ ταῦτα ὁ μέχρι τότε Πρόεδρος τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος Χρ. Τσίλας, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὴν Γεν. Συνέλευση διὰ τὴν τιμὴν ποὺ τοῦ ἔκαμε νά τοῦ ἀναθέτει ἐπὶ μία δεκαετία τὴν διεύθυνση τῆς Ἀδελφότητος, κατήλθε ἀπὸ τὸ βῆμα καὶ παρεκάλεσε τὴν Συνέλευση νά ὀρίσῃ νέο Πρόεδρο ποὺ θὰ συνεχίσει τὴν ἐργασία τῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ Δ.Σ. τοῦ νέου Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βουρμπιάνης.

Ἡ Γεν. Συνέλευση ἐξέλεξε καὶ πάλι Πρόεδρον αὐτῆς τὸν κ. Χρ. Τσίλα. Εἰς τὴν συνέχεια καὶ προτοῦ νά ἀρχίσουν οἱ ἀρχαιρεσίαι διεπιστώθει ἀπὸ τὴν Συνέλευση ὅτι τὸ ψηφισθὲν Καταστατικό παρουσίαζε ἀτέλειαι δι' αὐτὸ ἀπεφάσισε νά ἀναβληθοῦν οἱ ἐκλογές καὶ συνεκρότησε νέα ἐπιτροπή διὰ τὴν σύνταξιν νέου Καταστατικοῦ.

Τὴν 1 Μαρτίου 1915 συνῆλθε ἐκ νέου ἡ Γενικὴ Συνέλευση καὶ ἐνέκρινε τὸ Καταστατικό τοῦ νέου Συνδέσμου ποὺ ἔφερε τὴν ἐπωνυμίαν «**Συνδεσμός Κοινότητος Βουρμπιάνης**».

Τὴν 8 Μαρτίου ἔγιναν ἀρχαιρεσίαι καὶ ἐξελέγει τὸ πρῶτον Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Κοινότητος Βουρμπιάνης μέ Πρόεδρον τὸν Ν. Οἰκονόμου, Ἀντιπρόεδρον τὸν Λ. Λαμπρινίδην, Γραμματέαν τὸν Β. Δημάρατο καὶ Ταμία τὸν Δ. Παπανικολάου. Τὴν 15 Μαρτίου 1915 τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Φιλ. Ἀδελφότητος παρέδωσε εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Κοιν. Βουρμπιάνης τὸ ἀρχεῖον καὶ ὅλα τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα μέ πρακτικὸν ποὺ ὑπέγραψαν καὶ τὰ δύο Συμβούλια.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου ἐγνωστοποίησε εἰς ὄλους τοὺς συμπατριῶτας τὴν ἐπελθοῦσα ἀλλαγὴ καὶ διὰ νά ὀλοκληρωθεῖ ἡ ὀργάνω-

καὶ Σοφοκλέους, ἐφρόντισε δὲ νὰ τακτοποιηθοῦν καὶ οἱ ὀφειλῆς μισθῶν πρὸς τοὺς Διδασκάλους καὶ Διδασκάλισσες.

Εἰς τὸ μεταξὺ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωσε διάταγμα μὲ τὸ ὁποῖο ἀνέλαβε τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰς νεοαποκτηθεῖσας χώρας καὶ ἐξομοίωσε τὰς διάφορας Σχολὰς μὲ ἀντίστοιχα Σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἀστικὴ Σχολὴ τῆς Βουρμπιανῆς μὲ ἀπόφασιν τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως διαιρέθει εἰς Δημοτικὸν καὶ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ εἰς μὲν τὸ Δημοτικὸν ἀνέλαβαν νὰ διδάξουν οἱ Διδάσκαλοι Χαρ. Ρεμπέλης Ἰωάν. Γκιόκας καὶ Δ. Μπάρκης, εἰς δὲ τὸ Ἑλληνικὸν οἱ Ματθ. Τσίκας καὶ Εὐάγγ. Λαίτας. Εἰς τὸ Δημοτικὸν ἐγράφησαν 80 μαθητῆς καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν 40. Ἐπίσης διορίσθησαν καὶ δύο Διδασκάλισσες. Διὰ τὸ Οἰκοτροφεῖον ἐπεκράτησε ἡ γνώμη νὰ διατηρηθῆ ἡ λειτουργία του, ὅπως πρῶτα, μὲ τὴν φροντίδα τῆς Ἀδελφότητος.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὰ Σχολεῖα ἔλλειψε ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Ἀδελφότητος, ἐπειδὴ ὅμως ἔπρεπε νὰ γίνοντο πολλὰ ἀκόμη εἰς τὴν Βουρμπιανὴν (ἀποπεράτωση Ἀστ. Σχολῆς, λειτουργία καὶ ἀνέγερσις Οἰκοτροφείου, κοινοφελῆ καὶ κοινοτικὰ ἔργα) ἀπεφασίσθη νὰ συνεχισθῆ ὁ βίος τῆς Ἀδελφότητος μὲ ἄλλο τίτλον καὶ ἄλλον σκοπόν.

Τὴν 30 Νοεμβρίου 1914 ἐγένετο ἡ Γεν. Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος. Εἰς αὐτὴν ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. ποὺ ἐνεκρίθη ἀπὸ ὅλους. Κατόπιν ὁ Πρόεδρος ἀνέφερε ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος ἐξέλιπε καὶ ἐκάλεσε τὴν Συνέλευσιν νὰ ἀποφασίσῃ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς Ἀδελφότητος μὲ ἄλλη ὀνομασίαν καὶ νέους σκοποὺς.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις ὁμόφωνα ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν νέου Συλλόγου καὶ ἐξέλεξε Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Καταστατικοῦ του. Εἰς τὴν συνέχειαν ἐξελέγει ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν καὶ ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ διὰ τὸν Ἐλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀπερχομένου Δ. Συμβουλίου.

Κατὰ τὴν Β' Γεν. Συνέλευσιν εἰς τὰς 11 Δεκεμβρίου 1914 ἡ συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ παρουσίασε τὸ Καταστατικὸν τοῦ νέου **Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βουρμπιανῆς «Ἡ Νέα Ζωή»** τὸ ὁποῖον καὶ

ἔρανο μεταξὺ τῶν εὐποροτέρων Βουρμπιανιτῶν διὰ τὴν ἐνίσχυση οἰκογενειῶν εἰς Βούρμπιανη εὐρισκομένων εἰς μεγίστη οἰκονομικὴ στενοχώρια. Ἐπίσης ἀπεφασίσθαι ἡ ἀγορὰ ψεκαστήρων διὰ τὰ ἀμπέλια τοῦ Χωριοῦ.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ποὺ συνῆλθε τὴν 6 Μαρτίου 1916 ἐξέλεξε τὰ νέα μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κληροδοτήματος. Τὸν Ἰούλιο ἐπροτάθει ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐνοικίασις τῆς Σχολῆς τῆς Βούρμπιανης. Τέλος, ἀπεφασίσθαι νὰ συνεχισθῆι ἡ ἀνεγερσις τῆς νέας Σχολῆς ἐφ' ὅσον χορηγηθῆι τὸ ποσὸ ποὺ ἐνεκρίθει ἀπὸ τὸ Κληροδ. Μελᾶ.

Τὴν 11 Δεκεμβρίου 1916 συνῆλθε (μετὰ ἀπὸ ματαίωσιν ἀπὸ ἔλλειψιν ἀπαρτίας τὴν 4 Δεκεμβρίου 1916) ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Ἡ Συνέλευσις ἐξ αἰτίας τῆς ἀνωμάλου περιστάσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς κρίσεως ἀπεφάσισε νὰ ἀναβληθῆι ἐπ' ἀόριστον ἡ σύγκλησις Γεν. Συνελεύσεως διὰ λογοδοσίαν καὶ ἐκλογὴν Ἐξ. Ἐπιτροπῆς, ἐξουσιοδότησε δὲ τὸ Δ.Σ. νὰ συγκαλέσῃ αὐτήν, ὅταν ἤθελε κρίνει τὴν περίστασιν κατάλληλην.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1917 ὁ θάνατος τῆς Ἑλένης χήρας Χαρίσης Ζήκου ἔδωκε ἀφορμὴν εἰς ἀνακίνησιν τοῦ ζητήματος τῆς διαθήκης τοῦ Μ. Εὐεργέτου ὑπὸ τῶν Κληρονόμων τῆς Ἑλένης Ζήκου, οἱ ὅποιοι ἔμεναν εἰς διαμέρισμα τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Εὐριππίδου καὶ δὲν ἀνεγνώριζαν τὴν παραχώρησιν αὐτῆς εἰς τὴν Κοινότητα Βούρμπιανης διὰ τοὺς εἰδικοὺς σκοποὺς ποὺ ἀναφέρονται σαφῶς εἰς τὴν διαθήκην. Κατόπιν αὐτοῦ ὁ Σύνδεσμος ἐξουσιοδοτήθει μὲ πληρεξούσιον ἀπὸ τὴν Κοινότητα νὰ ἐνεργήσῃ δικαστικὰ διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς.

Ὁ Σύνδεσμος τὸν Αὐγούστο μετὰ ἀπὸ αἴτησιν τῶν κατοίκων τῆς Βούρμπιανης Πυρσόγιανης καὶ τῶν γύρω Χωριῶν ἐνήργησε καὶ ἰδρύθει εἰς τὸ διαμέρισμα Κόνιτσας ἀποθήκη τροφίμων διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν κατοίκων κατὰ τὴν περίοδον τοῦ χειμῶνα.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1917 ὁ Σύνδεσμος ἔστειλε εἰς Βούρμπιανη

ση τοῦ Συνδέσμου συνεκροτήθει τὸ Τμήμα αὐτοῦ εἰς Ἰωάννινα, ἔγινε δὲ καὶ ἐκλογή Ἐφορείας εἰς Βούρμπιανη. Ἐπίσης, ἐφρόντισε νὰ ἐξετασθεῖ ἡ κατάστασις τῶν θεμελίων τῆς νέας Σχολῆς καὶ ἡ καταλληλότης τοῦ οἰκοπέδου αὐτῆς, διέθεσε ποσὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς παλαιᾶς Σχολῆς, ἐβοήθησε ἄπορο συμπατριώτη καὶ διὰ λόγους οἰκονομίας ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ τὴν 30 Ἰουνίου πολὺ ἀπλᾶ ὁ ἐορτασμός τῆς ἐπετείου τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ Δ.Σ. ἀσχολήθει μὲ τὴν τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Συνδέσμου καὶ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Ταμείου. Ἐπειδὴ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τὸ Τμήμα Ἰωαννίνων ἀπὸ ἀδράνεια δὲν ἐνημέρωσε ἐγκαίρως τὸν Σύνδεσμον, τὸ Δ.Σ. ἀναγκάσθει νὰ δανεισθεῖ χρήματα διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τις ὑποχρεώσεις τοῦ Συνδέσμου, τὰ ὅποια ἐξόφλησε ἀργότερα. Τέλος, σύμφωνα μὲ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Συνδέσμου ἐλήφθησαν ἀποφάσεις διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ σύμφωνα μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκοτρόφων.

Τὴν 29 Νοεμβρίου 1915 συνήλθε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου. Ἐγίνε λογοδοσία τοῦ Δ.Σ., ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὸ Τμήμα Ἰωαννίνων δὲν ἔγινε ἡ ἐκλογή τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ποὺ ὀρίζε τὸ Καταστατικὸν καὶ διὰ τοῦτο ἔγινε σύστασις εἰς τὰ μέλη τοῦ νὰ συμμορφωθοῦν μὲ αὐτό. Κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευσιν τῆς 27 Δεκεμβρίου 1915 ἔγινε ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγκρισις τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ νέου Δ. Συμβουλίου.

Τὴν 25 Ἰανουαρίου 1916 μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Τμημάτων Βούρμπιανης καὶ Ἰωαννίνων ἔγινε ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ Ν. Οἰκονόμου, Ἀντιπρόεδρος ὁ Λ. Λαμπρινίδης, Γραμματεὺς ὁ Β. Δημάρατος καὶ Ταμίας ὁ Δ. Γίωσης. Τὴν ἴδιαν ἡμέραν τὸ Δ.Σ. παρέλαβε τὴν Διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ Δ.Σ. συνεκρότησε ἐπιτροπὴν διὰ τὴν συλλογὴν χρημάτων μὲ

ὑποθέσεως τοῦ Κληροδοτήματος, τὸ δὲ Ὑπ. Παιδείας μὲ ἔγγραφο τοῦ πρὸς τὸ Σύνδεσμο ἐζήτησε πληροφορίες περὶ τοῦ Κληροδοτήματος πού τις παρέσχε τὸ Δ.Σ.

Τὸ Δ.Σ. ἐνέκρινε τὴν διάθεση ποσοῦ ἀπὸ τὸ Κληροδοτήμα διὰ νὰ στρωθεῖ τὸ δάπεδο τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας μὲ τις πλάκες πού πρόσφερε συμπατριῶτης καὶ νὰ κατασκευασθοῦν καὶ τὰ στασίδια τῶν γερόντων. Ἐπίσης, ἐνοικίασε τὸ κατάστημα τῆς ὁδοῦ Εὐριππίδου καὶ ἐνέκρινε αὐξηση τοῦ ἐκτάκτου ἐπιδόματος τῆς Διδασκάλισσας καὶ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου τοῦ δωματίου της.

Εἰς τὸ μεταξὺ ἡ Ἐφορῖα Βούρμπιανης ὑπέδειξε τὴν ἀνασύστασιν τοῦ Οἰκοτροφείου διὰ νὰ αὐξηθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, διότι ἐκινδύνευε νὰ καταργηθεῖ τὸ Σχολαρχεῖο ἀπὸ ἔλλειψιν ἀρκετοῦ ἀριθμοῦ μαθητῶν. Ὁ Σύνδεσμος ἀπεφάσισε νὰ ἐξετάσει, ἐὰν οἱ ἐπικρατοῦσες συνθῆκες ἐπέτρεπαν τὴν ἀνασύστασιν τοῦ Οἰκοτροφείου, πού ἡ λειτουργία του εἶχε ἀτονίσει.

Τὸν Ὀκτώβριον τὸ Δ.Σ. διόρισε ἐπιτροπὴν διὰ νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ εἰσηγηθεῖ τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ. Τὸν Νοέμβριον ἐπληροφορήθει ὁ Σύνδεσμος ὅτι ἀπὸ σεισμοὺς πού ἔγιναν εἰς τὸ Χωριὸ ἐσημειώθη ρῆγμα εἰς τὴν Σχολὴν πού τὴν ἔκανε ἀκατοίκητη. Διὰ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἡ κατάστασις ἐστάλησαν χρήματα διὰ τὴν ἐνοικίασιν οἰκιῶν καὶ εξασφάλισιν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς.

Τὴν 8 Δεκεμβρίου 1919 συνῆλθε ἡ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ ἔγινε ἀνάγνωσις τῆς λογοδοσίας τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς.

Τὴν 12 Ἰανουαρίου 1920 ἔγινε νέα Γεν. Συνέλευσις. Εἰς αὐτὴ μετὰ τὴν ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἔγκρισιν τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. ἔγιναν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογή νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνάδειξις τῶν μελῶν αὐτοῦ ἔγινε εἰς τις 18 Ἰανουαρίου μετὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Τμημάτων. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ Ν. Οἰκονόμου, Ἀντιπρόεδρος ὁ Λ. Λαμπρινίδης, Γραμματεὺς ὁ Β. Δημάρατος καὶ Ταμίας ὁ Ἀλεξ. Λαμπρινίδης.

χρήματα δια τὴν ἐπισκευὴ τῆς Σχολῆς, ἔκαμε ἐνέργειες εἰς τὸ Ὑπ. Παιδείας δια τὴν συμπλήρωση τοῦ Διδακ. Προσωπικοῦ αὐτῆς, ἐνοικίασε τὴν οἰκίαν τοῦ Λαυρίου καὶ ἔστειλε οἰκονομικὴ ἐνίσχυση εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Διδασκάλου Ι. Γκιόκα, πού μαζί μὲ τὸν Πάρεδρο τοῦ Χωριοῦ Ἄλ. Θάνο μετὰ ἀπὸ συκοφαντικὰς καταγγελίας συνελήφθη ἀπὸ τὴς Γαλλικῆς Στρατ. Ἀρχῆς καὶ ὁδηγήθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους 1918 τὸ Δ.Σ. μετὰ ἀπὸ ἐξέτασιν τῆς ὅλης καταστάσεως ἔκρινε ὅτι οἱ συνθηκῆς πού ἐπικρατοῦν εἰς τὰ Τμήματα δὲν ἐπιτρέπουν τὴν σύγκλησιν Γεν. Συνελεύσεως διὰ λογοδοσίαν καὶ ἐκλογὴν Ἐξ. Ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης διεπίστωσε ὅτι καὶ ἡ Κοινότης δὲν ἔστειλε ἀκόμη πρὸς τὸν Σύνδεσμον τὸ πληρεξούσιον πού τῆς ἐζήτησε καὶ δὲν τὸ ἔκαμε ἐκ φόβου παρεξηγήσεως ἀπὸ μέρους τῆς ξένης κατοχῆς (Ἰταλικοῦ Στρατοῦ).

Τὸ Δ.Σ. ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ τὸν Διδάσκαλον Ἰωάν. Γκιόκα πού ἐδοκιμάσθη ἀπὸ τὴν φυλάκισιν αὐτοῦ εἰς Θεσσαλονίκην, ἀνανέωσε τὴν ἐνοικίασιν τῆς οἰκίας Δ. Νάτση ἐπὶ μίαν ἀκόμη τετραετίαν διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Οἰκοτροφείου, ἐδοθήθη τὴν μετάβασιν εἰς Βούρμπιανην τοῦ διορισθέντος Σχολάρχου καὶ ἀπεφάσισε νὰ χορηγήσῃ μηνιαῖον ἐπίδομα εἰς Νηπιαγωγὸν Διδασκάλισσαν πού θὰ ἐπήγαινε νὰ ἐργασθῆ εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς Βούρμπιανης.

Τὴν 2 Δεκεμβρίου 1918 συνεκλήθη Γεν. Συνέλευσις διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν λογοδοσίαν καὶ νὰ ἐκλέξῃ τὴν Ἐξ. Ἐπιτροπὴν. Ἡ Γεν. Συνέλευσις ἀπεφάσισε παμψηφεί νὰ παρακαλέσῃ τὸ Δ.Σ. νὰ παραμείνῃ καὶ νὰ διοικήσῃ τὸν Σύνδεσμον ἐπὶ ἓνα ἀκόμη ἔτος, διότι δὲν ἐπέρασε ἡ ἀνωμαλία τῆς γενικῆς καταστάσεως. Τὸ Δ.Σ. ἀπεδέχθη τὴν ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως καὶ μὲ πρακτικὸν πού συνέταξε τὴν 9 Δεκεμβρίου 1918 ἀνέλαβε νὰ συνεχίσῃ νὰ διαχειρίζεται τὰ πράγματα τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ ἔτος 1919 ἡ Κοινότης ἔστειλε τὸ Πληρεξούσιον μὲ τὸ ὁποῖον ἐξουσιοδοτοῦσε τὸν Σύνδεσμον νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς

Ἡ ἀνακήρυξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε τὴν 21 Φεβρουαρίου 1921 μετὰ τὴν συγκέντρωση καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Τμημάτων, ἐξελέγησαν δὲ Πρόεδρος ὁ Ν. Οἰκονόμου, Ἀντιπρόεδρος ὁ Ι. Μάνος, Γραμματεὺς ὁ Β. Παπαλάμπρος καὶ Ταμίας ὁ Ι. Λάλος.

Τὸ νέο Συμβούλιο μόλις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνδιεφέρθει διὰ τὰ ζητήματα τοῦ Οἰκοτροφείου. Ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Ἐφορεῖα Βουρμπιάνης καὶ ἐτακτοποίησε εἰς κατάλληλο οἶκημα τὴν στέγασιν τοῦ Οἰκοτροφείου, ἔδωσε δὲ ἐντολὴ ἢ προμήθεια τροφίμων νὰ γίνεταί με δημοπρασίᾳ. Μετὰ τὴν μετάθεσιν εἰς Ἰωάννινα τοῦ κ. Εὐρ. Σούρλα διόρισε Διευθυντὴ τοῦ Οἰκοτροφείου τὸν κ. Βεηζαδὴ καὶ ἀργότερα τὸν μετατεθέντα εἰς τὸ Σχολεῖο τῆς Βουρμπιάνης Ἀλ. Βελογιαννίδην.

Ἐπίσης, συνέχισε τὶς ἐνέργειαι διὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Σχολικοῦ κήπου καὶ τὴν περίφραξιν αὐτοῦ με συρματοπλέγμα πού προσέφερε συμπατριώτης διαμένων εἰς Ἰωάννινα, ἐνέκρινε δὲ τὴν ἀγορὰ καὶ τοποθέτησιν ὑαλοπινάκων εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὴν προμήθειαν εἰδῶν πού ἦταν ἀναγκαῖα εἰς αὐτήν. Ἐφρόντισε διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς ἐπισκευῆς τοῦ δρόμου Ἀγίου Παντελεήμονα καὶ τῆς γέφυρας τοῦ ποταμοῦ εἰς μῦλον Παναγίας, ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς πτωχοὺς καὶ ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ τὶς οἰκογένειαι τῶν ἐφέδρων στρατευσίμων.

Τὸ Δ.Σ. ἀπεφάσισε νὰ δίνεται μηνιαῖο βοήθημα εἰς τὴν Διδασκάλισσάν καὶ τὸν Ἐπιμελητὴν τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ μηνιαῖο ἐπίδομα εἰς Ἑλληνοδιδάσκαλον πού θὰ ἐδέχετο νὰ διορισθεῖ εἰς Βούρμπιανην με δικαίωμα νὰ σιτίζεται εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖο, ἐπλήρωσε τὸν Ἰατρὸν διὰ ἐπισκέψεις του εἰς ἀσθενεῖς τροφίμους τοῦ Οἰκοτροφείου, ἐνέκρινε δαπάνην διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐορτῆς τοῦ Συνδέσμου καὶ ἔδωκε ἀμοιβὴν εἰς τὸν Ἱερέα Κύρκαν Πάλαν διὰ ἐργασίαν πού ἔκαμε μετὰ ἀπὸ ἐντολὴν τοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκκλησίαν «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» ἔστειλε σημαία σταυρὸν καὶ ἑξαπτέρυγα. Τέλος, ἐξόφλησε τὰ καθυστερούμενα πολὺ παλαιὰ κονδύλια εἰς τοὺς διδασκάλους Χ. Ρεμπέλη Ι. Γκιόκα καὶ Δ. Μπάρκην. Γενικὰ τὸ Δ.Σ. αὖξησε κατὰ πολὺ τὴν δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐβελτίωσε τὰ οἰ-

δης. Τὸ νέο Δ.Σ. τὴν 25 Ἰανουαρίου παρέλαβε τὸ ἀρχεῖο καὶ τὴν διοίκηση τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ ἔτος αὐτὸ τὸ Δ.Σ. διέθεσε ποσὸ διὰ νὰ ἐπισκευασθεῖ ὁ δρόμος πρὸς Ἅγιο Παντελεήμονα, ἐπλήρωσε τὸ ἐνοίκιο τῆς κατοικίας τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Σχολῆς, αὔξησε τὸν μηνιαῖο μισθὸ τῆς καθαρίστριας, ἀγόρασε καὶ ἔστειλε εἰς Βούρμπιανη σημαῖες σήματα καὶ βιβλία, ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς ἄπορες οἰκογένειες. Μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Εὐρ. Σούρλα ἐνεκρίθει δαπάνη καὶ ἔγιναν ἐνέργειες διὰ τὴν δημιουργία σχολικοῦ κήπου εἰς κτῆμα τῆς Ἐκκλησίας παρὰ τὴν θέση Πηγαδοῦλι. Ἐπίσης ἀγοράσθει ντουλάπα διὰ τὰ σχολικὰ ὄργανα καὶ σκεύη καὶ διετέθει ποσὸ διὰ τὴν ἐπισκευὴ τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὸν Σύνδεσμο συνεζητήθει ἡ σκέψη νὰ πωληθεῖ τὸ κτῆμα τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ποὺ ἀνήκει εἰς τὸ Κληροδότημα. Ἐπίσης ἐδόθει παραγγελία εἰς τὸ Χωριὸ νὰ γίνου ἐνέργειες διὰ νὰ εὔρεθου τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη τοῦ Οἰκοτροφείου ποὺ χάθηκαν, ἀπεφασίσθει δὲ ἡ ἀνασύστασις καὶ λειτουργία τοῦ Οἰκοτροφείου (ἐφ' ὅσον θὰ παρουσιασθεῖ ἰκανὸς ἀριθμὸς οἰκοτρόφων) καὶ ἐστάλει χρηματικὸ ποσὸ διὰ νὰ εὔρεθῃ καὶ ἐνοικιασθεῖ κατάλληλο οἶκημα καὶ διὰ τὰ πρῶτα ἔξοδα λειτουργίας τοῦ Οἰκοτροφείου. Τέλος, μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἔγιναν ἐνέργειες νὰ σταλεῖ διδασκάλισσα διὰ νὰ μὴ μείνει κλειστὸ τὸ Παρθεναγωγεῖο.

Ὁ Σύνδεσμος ἐκτιμώντας τὴν δράσιν τοῦ κ. Εὐρ. Σούρλα τόσο εἰς τὴν Σχολὴν ὅσο καὶ εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖο καὶ τὴν προσφορὰν τοῦ εἰς τὸ ἔργο τοῦ Συνδέσμου τοῦ προσέφερε ὡς δῶρον ἓνα χρυσὸ ὠρολόγι.

Τὴν 20 Δεκεμβρίου 1920 εἰς τὴν Γενικὴ Συνέλευσιν τοῦ Συνδέσμου ἔγινε ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. καὶ ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὴν Β' Γεν. Συνέλευσιν εἰς τὴν 31 Ἰανουαρίου 1921 ἔγινε ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς, ἔγκρισις τοῦ ἔργου τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. καὶ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογήν νέου Δ. Συμβουλίου.

νοικιάσθαι ἢ οἰκία τοῦ Κ. Κοντογιάννη (ποῦ ἐχρησιμοποιήθαι καὶ παλαιότερα ἀπὸ τὸ Οἰκοτροφεῖο) ἐπεσκευάσθαι καὶ ἐγκατεστάθαι τὸ Οἰκοτροφεῖο, συγχρόνως δὲ συνεφωνήθαι νὰ ἀγορασθῆι ἀπὸ τὸν Σύνδεσμο διὰ νὰ ἐξασφαλισθῆι μόνιμη στέγη διὰ τὸ Οἰκοτροφεῖο. Ἀλλὰ, παρὰ τὶς προσπάθειες τοῦ Δ.Σ. τὸ Οἰκοτροφεῖο δὲν ἐλειτούργησε τὸ ἔτος αὐτὸ ἀπὸ ἀδράνεια τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτρ. Βούρμπιανης τὴν ὁποία ὁ Σύνδεσμος ἀντικατέστησε μὲ ἄλλη καὶ τῆς ἔδωσε ἐντολὴ νὰ καταβάλει κάθε προσπάθεια διὰ νὰ ἐπαναλειτουργήσῃ τὸ Οἰκοτροφεῖο.

Τὸ Δ.Σ. ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς ἀπόρους καὶ σημαντικὴ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση εἰς πέντε πτωχὰς οἰκογένειαι, ἐνέκρινε τὴν διάθεσιν ἀπὸ τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ διὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου ἀπὸ Γέφυρα Στράτσιαντης μέχρι Βούρμπιανη διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς συγκοινωνίας τοῦ Χωριοῦ καὶ διέθεσε ποσὸν διὰ τὴν τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τοῦ Χωριοῦ μὲ τὴν Κόνιτσα, ἐπίσης ἀπεφάσισε τὴν ἀναθεώρησιν μερικῶν ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ καὶ διόρισε τὴν Εἰσηγητικὴν Ἐπιτροπὴν. Τέλος, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐγνώρισε εἰς τὸν Σύνδεσμον ὅτι ἡ Μαρία Ι. Ἀδάμου ἐδώρησε εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκκλησίαν μίαν οἰκίαν εἰς Πάτρας.

Τὸ ἔργον τοῦ Δ.Σ. ἦταν σημαντικόν, τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων παρουσίασε ἀξιοσημεῖωτη δραστηριότητα, συγκροτήθη δὲ καὶ ἐλειτούργησε κανονικὰ Τμῆμα εἰς Θεσσαλονίκην. Τὰ οἰκονομικά τοῦ Συνδέσμου καλυτέρευσαν καὶ ἐνισχύθησαν πάρα πολὺ ἀπὸ συνδρομὰς καὶ εἰσφορὰς πατριωτῶν τῆς Ἀθηνῶν, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους πατριῶτας καὶ φίλους τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Τὴν 26 Δεκεμβρίου 1922 συνῆλθε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου καὶ ἔγινε ἡ ἀνάγνωσις τῆς λογοδοσίας, ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθη ἡ τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συνδέσμου. Ἡ Συνέλευσις εὐχαρίστησε τὸν Πρόεδρον Χ. Τσίλα καὶ τὸν Γραμματέαν Ν. Ζῆκο διὰ τὶς ὑπηρεσίας ποῦ προσέφεραν κατὰ τὸ ἔτος αὐτό.

κονομικά με εισφορές πολλῶν συμπατριωτῶν καὶ φίλων.

Εἰς τὴν Γεν. Συνέλευση πού συνήλθε τὴν 12 Δεκεμβρίου 1921 ἀνεγνώσθει ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐξελέγει ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ. Τὴν 30 Ἰανουαρίου 1922 κατὰ τὴν Β'. Γεν. Συνέλευση ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθ. τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγινε ἡ ἔγκριση τοῦ ἔργου τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ., ἀκολούθησαν δὲ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Συμβουλίου. Ἐψήφισαν εἰς τὴν Ἀθήνα 91, εἰς τὰ Ἰωάννινα 213 καὶ εἰς Βούρμπιανη 55. Ἡ ἀνακήρυξη τῶν μελῶν ἔγινε εἰς τὴν 13 Φεβρουαρίου 1922 μετὰ τὴν συγκέντρωση ὄλων τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ Χρ. Τσίλας, Ἀντιπρόεδρος ὁ Δ. Ρίζος, Γραμματεὺς ὁ Ν. Ζῆκος καὶ Ταμίας ὁ Ἀλ. Λαμπρινίδης. Τὸ νέο Δ.Σ. παρέλαβε ἀμέσως τὸ ἀρχεῖο καὶ τὴν διοίκηση τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ Δ.Σ. ἔστρεψε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ κυρίως εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Ἐστάλησαν ἀμέσως εἰς τὴν Ἐφορία Βούρμπιανης ἀπὸ τὸ Σύνδεσμον καὶ ἀπὸ τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα καὶ ἔγινον ὅλες οἱ ἀναγκαῖαι ἐπισκευαστικαὶ ἐργασίαι εἰς τὸ Σχολεῖον ἀγύρασε δὲ διάφορα εἶδη πού τοῦ ἦταν ἀναγκαῖα. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ Διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἦταν τὸ σπουδαιότερον ζήτημα πού ἔπρεπε νὰ τακτοποιηθεῖ. Ἐγιναν ἐνέργειαι διὰ τὴν ἐξέλεξιν καὶ διορισμὸν Ἑλληνοδιδασκάλου καὶ Διδασκάλισσας, πού ἦταν σπάνιοι καὶ πού δι' αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖον ἐλειτούργησε μὲ δύο μόνον Ἑλληνοδιδασκάλους (τὸν Ἀπ. Βεηζαδὲ καὶ τὸν πρόσφυγα Δ. Μιχέλη), τὸ δὲ Παρθεναγωγεῖον ἔμεινε κλειστὸν καὶ οἱ μαθητρίαι παρακολουθοῦσαν μαθήματα εἰς τὸ Ἑλλ. Σχολεῖον μαζί μὲ τοὺς μαθητὰς. Ἀργότερα εὐρέθει καὶ Διδασκάλισσα πού ἐπῆγε εἰς τὴν Βούρμπιανη. Τὸ Δ.Σ. διὰ νὰ προσελκύσει Διδακτικὸν προσωπικὸν ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν ἑκτακτοῦ ἐπιδόματος. Ἐπίσης βοήθημα ἐχορήγησε καὶ εἰς τὴν καθαρίστρια.

Ἡ λειτουργία τοῦ Οἰκοτροφείου, πού ἦταν στενὰ συνδεδεμένο μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Χωριοῦ, συγκέντρωσε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσπάθειαν τοῦ Δ.Σ. Ἐ-

Ὁ Μύλος καὶ τὸ Γεφύρι εἰς τὸ Ποτάμι

Κατὰ τὴν Β' τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση ποὺ ἔγινε τὴν 4 Μαρτίου 1923 ἀνεγνώσθαι ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθει τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογή νέου Δ.Σ. Τὴν 25 Μαρτίου ἐνεκρίθει ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο τὸ Δ.Σ. τοῦ συσταθέντος Τμήματος Θεσσαλονίκης καὶ ἔγινε ἡ ἀνακήρυξι τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. μετὰ τὴν ἀφίξι τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων καὶ τῆς Βούρμπιανης. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ Χρ. Τσίλας, Ἀντιπρόεδρος ὁ Ι. Τράντας, Γραμματεὺς ὁ Ἀν. Λύτης καὶ Ταμίας ὁ Δ. Γιόσης. Τὸ Δ.Σ. ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα του τὴν 1 Ἀπριλίου 1923.

Τὸ ἔτος 1923 τὸ Δ.Σ. ἔδωσε ἰδιαίτερη προσοχὴ εἰς τὴν λειτουργία τοῦ Οἰκοτροφείου. Ἐχορήγησε ποσὸ διὰ νὰ ἐπισκευασθῆ ἡ οἰκία Κοντογιάννη, ποὺ μαζὶ μὲ ἄλλο τὸ γύρω κτῆμα εἶχε ἀποφασισθῆ νὰ ἀγορασθῆ ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο διὰ τὴν μόνιμη ἐγκατάστασι τοῦ Οἰκοτροφείου. Ἐστειλε ἄλλα τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα διὰ τὴν ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Οἰκοτροφείου ἄλλο τὸ χρόνο καὶ ἀργότερα διόρισε Διευθυντὴ του τὸν Διδάσκαλο κ. Μιχέλη.

Ἡ φροντίδα τοῦ Δ.Σ. διὰ τὴν Σχολὴ ἦταν ἐξ ἴσου σοβαρὴ. Ἀνακίνησε τὸ ζήτημα τῆς νέας Σχολῆς καὶ ἀπεφάσισε τὴν σύστασι «Ταμείου Ἀνεγέρσεως Σχολῆς ἐν Βουρμπιάνη» τοῦ ὁποίου οἱ πόροι θὰ προήρχοντο ἀπὸ διάφορες εἰσφορὰς καὶ εἰς τὸ ὅποιο ἔγραψε ὡς πρώτη δόσι 10.000 δραχμὰς. Ἐδωσε δωρεὰν διδακτικὰ βιβλία εἰς 15 ἄπορους μαθητὰς καὶ γραφικὴ ὕλη διὰ ἄλλα τὰ ἄπορα παιδιὰ τῆς Βούρμπιανης, ἐχορήγησε δὲ καὶ ἕκτακτο ἐπίδομα εἰς τὴν νεοδιορισθεῖσα Διδασκάλισσα.

Ἡ συμπάραιστασι πρὸς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντες ἦταν καὶ ἄλλη μία ἀπὸ τίς φροντίδες τοῦ Δ.Σ. Ἐστειλε οἰκονομικὴ βοήθεια εἰς τὸν Σύνδεσμο Ἀναπ. Πολέμου Ἰωαννίνων, ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ ἀπὸ καιρὸ ἀσθενοῦντα συγχωριανὸ καὶ αὐτοὺς ποὺ γύρισαν ταλαιπωρημένοι ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία, ἐμοίρασε 300 ὀκ. σιτάρι εἰς τοὺς πτωχοὺς διὰ σπορὰ καὶ ἐβοήθησε ἀπόρους νὰ εὔρουν ἐργασία.

Τὸ Δ.Σ. προσέλαβε εἰδικὸ γραμματέα μὲ ἀμοιβὴν διὰ νὰ κάμει τὴν γραφικὴν ἐργασίαν, ποὺ ἐκ τῶν πραγμάτων ἦτο ἀδύνατο νὰ ἀσχο-

παρεκλήθει νὰ στείλει καὶ αὐτὸ εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖο χρήματα ἀπὸ τὶς εἰσπράξεις του, ἐνεκρίθει δὲ αὐξηση τῆς εἰσφορᾶς ποὺ κατεβάλετο ἀπὸ τοὺς οἰκοτρόφους διὰ τροφή καὶ διαμονή των εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖο καὶ ἐπλήρωσε τὰ ἔξοδα ἐνὸς ἑξαμήνου εἰς δύο ἀπόρους οἰκοτρόφους καταγομένους ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη.

Τὸν Μάϊο τὸ Δ.Σ. ἐξέδωσε ψήφισμα μὲ τὴν ἀναγγελία τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Χρήστου Τσίλα Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὴν συνέχεια, ἀνέθεσε εἰς Δικηγόρο τὴν ἐκκαθάριση ἐκκρεμότητος τοῦ Κληροδοτήματος μετὰ τοῦ ἀντιδίκου Νούτση κληρονόμου τῆς συζύγου τοῦ Χαρίση Ζήκου καὶ ἐνοικίασε τὸ κατάστημα τῆς ὁδοῦ Εὐριππίδου. Εἰς τὴν συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἴδρυση ξενῶνος εἰς Βούρμπιανη ἀπὸ εἰσφορὰς συμπατριωτῶν ὁ Σύνδεσμος ἔδωσε πρῶτος τὴν εἰσφορὰ του. Ἐπίσης διέθεσε χρήματα διὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου ἀπὸ Γέφυρα Στράτσιανης πρὸς Βούρμπιανη.

Τὸν Αὐγούστο ὁ Σύνδεσμος ὑπέδειξε εἰς τὴν Ἐφορ. Ἐπιτροπὴ Βούρμπιανης 1) νὰ στείλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας (διὰ τοῦ Γεν. Ἐπιθ/τοῦ) ἔγγραφο μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ζητεῖται ἡ ἀνέγερση διδαστηρίου διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ 2) νὰ ὑποβάλει αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπ. Συγκοινωνίας διὰ τὴν κατασκευὴ γέφυρας εἰς Γοργοπόταμο διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων.

Τέλος, ἐχορήγησε βοηθήματα καὶ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση εἰς ἄπορες οἰκογένειες, αὐξηση τὸ μισθὸ τῶν καθαριστριῶν τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου, ἐφρόντισε διὰ τὸν διορισμὸ Ἐπιμελητοῦ εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖο καὶ εἰσήγαγε εἰς αὐτὸ καὶ ἄλλα δύο ἄπορα παιδιὰ.

Τὴν 23 Νοεμβρίου 1924 ἔγινε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Εἰς αὐτὴ ἀνεγνώσθην ἡ Ἐκθεσις πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐξελέγει ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ Ἡ Β' τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις ἔγινε τὴν 14 Δεκεμβρίου 1924. Εἰς αὐτὴ ἔγινε ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγκρισις τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογὴ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἔγινε τὴν 11 Ἰανουαρίου 1925 μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων ὅλων ὅσοι ἐψήφισαν εἰς τὴν Ἀθήνα

ληθεῖ μὲ αὐτὴ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου. Ἐπίσης διέθεσε ποσὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴ ὀρισμένων σημείων τοῦ δρόμου Γεφ. Στράτσιανης πρὸς Χωριό, ἐχορήγησε ποσὸν διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἐνέκρινε καὶ ἐχορηγήθει νέα συμπληρωματικὴ πίστωση διὰ τὴν τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τοῦ Χωριοῦ μὲ τὴν Κόνιτσα καὶ ἐπίδομα εἰς τὸν Ταχυδρομικὸν ὑπάλληλον. Τέλος, δὲν ἐδέχθει πρότασιν τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων διὰ τὴν τροποποίησιν μερικῶν ἀρθρῶν τοῦ Καταστατικοῦ.

Τὴν 18 Νοεμβρίου 1923 ἔγινε ἡ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις. Ἄνεγνωσθαι ἡ λογοδοσία καὶ ἀκολούθησε ἡ ἐκλογή τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν συνέχειαν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐνέκρινε ψήφισμα μὲ τὸ ὁποῖον ἐκφράσθησαν οἱ εὐχαριστίαι πρὸς τὸν κ. Νικ. Οἰκονόμου καὶ τὸν κ. Χρ. Τσίλα, ποὺ ὡς Πρόεδροι τῶν ἐκάστοτε Δ.Σ. ἐργάσθησαν διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Συνδέσμου.

Εἰς τὴν Β' Γεν. Συνέλευσιν ποὺ συνήλθε εἰς τὴν 23 Δεκεμβρίου 1923 ἀνεγνωσθαι ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθει τὸ ἔργον τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὸν νέο Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν ἔγινε τὴν 20 Ἰανουαρίου 1924 μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ψηφισάντων εἰς Ἀθήνας (221) Βούρμπιανη (50) Ἰωάννινα (82) καὶ Θεσσαλονίκη (179). Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Μᾶρκος Τζουμάρας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Βασ. Παπαλάμπρος, Γραμματεὺς ὁ κ. Τιμ. Εὐθυμίου καὶ Ταμίας ὁ κ. Ζήσης Ζοφόλης.

Τὸν νέο Δ.Σ. συνεπλήρωσε τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ταμείου Ἄνεγερσεως τῆς Σχολῆς καὶ ἐνέκρινε τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Τμήματος Θεσσαλονίκης νὰ ἀγοράσῃ δύο πλεκτομηχανὰς καὶ νὰ τὶς στείλῃ εἰς τὸ Χωριό καθὼς καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσχοντες συμπατριῶται.

Εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον ἐστάλησαν τὰ ἀπαραίτητα ποσὰ διὰ τὴν ἀγορὰν τροφίμων, ἀσβέστου, διαφόρων μαγειρικῶν σκευῶν καὶ γενικὰ διὰ τὴν κάλυψιν ὅλων τῶν ἀναγκῶν τοῦ. Τὸ Τμῆμα Θεσσαλονίκης

ση τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Ἀνεγνώσθαι ἡ λογοδοσία τοῦ ἔτους πού ἔληξε καὶ ἐξελέγει ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπή. Ἡ Β' Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση ἔγινε εἰς τὶς 7 Φεβρουαρίου 1926. Ἡ Γενικὴ Συνέλευση κατ' ἀρχὰς ἔλαβε γνώση ὅτι γίνεται κίνησις διὰ τὴν συγκρότησιν **Συνομοσπονδίας Ἡπειρωτικῶν Συλλόγων** καὶ ἐνέκρινε τὴν προσχώρησιν τοῦ Συνδέσμου εἰς αὐτήν. Ἀκολούθησε ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς, ἡ ἔγκρισις τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Σ. καὶ ἔγιναν οἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογὴν Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν νέων μελῶν ἔγινε τὴν 21 Φεβρουαρίου 1926 μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων ὅλων ὄσων ἐψήφισαν εἰς τὴν Ἀθήναι (657) Ἰωάννινα (158) Θεσσαλονίκη (737) καὶ Βούρμπιανη (129). Τὸ νέο Δ.Σ. ἐσχηματίσθαι ἀπὸ τὸν κ. Ἀλ. Τράντα Πρόεδρο, τὸν κ. Ν. Ἀργυρόπουλο Ἀντιπρόεδρο, τὸν κ. Τιμ. Εὐθυμίου Γραμματέα καὶ τὸν κ. Γ. Τράντα Ταμία, παρέλαβε δὲ τὴν διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου τὴν 28 Φεβρουαρίου 1926.

Τὸ Δ.Σ. κύρια ἀποστολὴν τοῦ ἐθεώρησε τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀνεγέρσεως τῆς νέας Σχολῆς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Βούρμπιανης καὶ τῶν ἄλλων Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς ἀλλὰ καὶ τῶν πολλῶν μαθητῶν πού προήρχοντο ἀπὸ Χωριὰ τῆς Β. Ἡπείρου, νὰ εἶναι δὲ ἀντάξια τῆς Παλαιᾶς Σχολῆς καὶ νὰ γίνῃ καλύτερη ἀπὸ αὐτή. Ἀνέθεσε εἰς τὸν συμπατριώτη μηχανικὸν Γ. Στράτο πού μετέβη εἰς Βούρμπιανη καὶ μετὰ ἀπὸ ἐξέτασιν ἔκρινε κατάλληλην διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῆς Σχολῆς τὴν θέσιν «Μνημα Ντράτση». Τὸ σχέδιον τῆς Σχολῆς ἔγινε ἀπὸ Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν συμπατριωτῶν μηχανικῶν κ.κ. Γ. Στράτου Β. Λύτη καὶ Φ. Οἰκονόμου καὶ ἦταν τέτοιο ὥστε ὅταν συμπληρωθῇ τὸ ὅλον κτίριον νὰ ἐξυπηρετεῖ τὶς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ ὡς Οἰκοτροφεῖον. Ἡ θεμελίωσις καὶ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν ἔγινε μὲ τὰ χρήματα (100.000) πού διέθετε ὁ Σύνδεσμος εἰς τὸ Ταμ. Ἐκπαιδ. Πρόνοιας Βούρμπιανης. Τὸ Κράτος ἐνέκρινε ἀσήμαντον ποσὸν (50 χιλιάδες) καὶ μετὰ ἀπὸ ἐνέργειαι τοῦ Συνδέσμου διέθεσε ποσὸν (50 χιλιάδες) καὶ τὸ Κληροδότημα Β. Μελά. Ἐπειδὴ τὸ ποσὸν πού συνεκεντρώθη ἦτο μικρὸν ὁ Σύνδεσμος ἀπεφάσισε νὰ

(404) Ἰωάννινα (71) Θεσσαλονίκη (454) καὶ Βούρμπιανη (90). Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Μ. Τζουμάρας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Δημ. Ἀδάμ, Γραμματεὺς ὁ κ. Τιμ. Εὐθυμίου καὶ Ταμίας ὁ κ. Ν. Θάνος. Ἡ παράδοση τοῦ Συνδέσμου ἔγινε τὴν 18 Ἰανουαρίου 1925. Μετὰ ἀπὸ ὀλίγο καιρὸ καθήκοντα Ταμίας ἀνέλαβε ὁ κ. Βασ. Τζόγιας εἰς ἀντικατάσταση τοῦ κ. Ν. Θάνου ποὺ ἀπεχώρησε.

Τὸ Δ.Σ. ἔστειλε εἰς τὸ Ταμεῖο Ἐκπ. Προνοίας Βούρμπιανης διὰ τὴν ἀναγειρόμενη Σχολὴ 10.000 ποὺ ἀπέσυρε ἀπὸ τὶς καταθέσεις τοῦ καὶ δεύτερο ποσὸ 15.000 ἀπὸ τὸ Ταμεῖο τοῦ Συνδέσμου. Ἐπίσης ἀνέθεσε τὴν Διεύθυνση τοῦ Οἰκοτροφείου εἰς τὸν Διδάσκαλο Δ. Μπάρκη καὶ ἐνέκρινε τὴν δωρεὰν εἰσαγωγὴ εἰς αὐτὸ δύο ὀπίθων μαθητῶν. Ἐτακτοποίησε τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου, ἐνέκρινε νὰ χορηγηθῆι πάλιν ἐπίδομα εἰς τὸν Ταχ. ὑπάλληλο, ἐνίσχυσε ἀνάπηρο συμπατριώτη καὶ ἐβοήθησε οἰκονομικὰ ἀσθενῆ, ἐπροικοδότησε μίαν κοπέλαν καὶ ἔδωσε τὰ τακτικὰ βοηθήματα εἰς πτωχοὺς. Ἀκόμη διαθέσει χρήματα διὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου ἀπὸ Στράτσιανη καὶ ἐπλήρωσε τὸ ὑπόλοιπο τῆς δαπάνης ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως ξενῶνος εἰς Βούρμπιανη, ποὺ ἡ Ἐπιτροπὴ ποὺ εἶχε γίνε δι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ δὲν ἤμποροῦσε πλέον νὰ μαζέψῃ χρήματα μὲ ἔρανο. Ἐτέλος, ἀπεφάσισε νὰ κάνει ἐνέργειες πρὸς τὴν Κυβέρνηση διὰ τὴν κατασκευὴ ἀμαξιοῦ Δρόμου ἀπὸ Στράτσιανη καὶ τὴν χορήγησιν πιστώσεως διὰ τὴν ἀνάγερση τῆς Σχολῆς.

[Πρέπει νὰ σημειωθῆι ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1924 ἰδρύθει εἰς τὴν Ἀθήνα καὶ ἡ «Ἐνωσις Νέων Βουρμπιανῆς τῆς Ἠπείρου» ποὺ ἐλειτούργησε ὡς Σωματεῖο ἀπὸ τὸ 1925 καὶ εἶχε σκοπὸ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν νέων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν κοινοφελῶν ἔργων εἰς τὴν Πατρίδα. Εἰς τὴν Ἐνωσιν Νέων εἶχαν γραφεῖ περίπου 100 μέλη καὶ μὲ τὰ περιορισμένα οἰκονομικὰ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς λειτουργίας της ἔστειλε βιβλία καὶ γραφικὴ ὕλη εἰς ὀρφανὰ παιδιὰ καὶ ἀνέλαβε τὰ ἔξοδα κατασκευῆς γέφυρας εἰς τὴν θέσιν «Παναγία»].

Εἰς τὶς 10 Ἰανουαρίου 1926 ἔγινε ἡ Α' Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευ-

καί γενικά έβοήθησε τὸ ἔργο τοῦ Συνδέσμου. Διὰ τὴν δράση τοῦ αὐτῆ τὸ Τμῆμα Θεσσαλονίκης ἀπέσπασε τὸν ἔπαινο καί τὰ συγχαρητήρια ὄλων τῶν πατριωτῶν. Τέλος ὁ Πρόεδρος κ. Ἀ. Τράντας, Ἰατρός, διέθεσε 10 χιλιάδες ὡς ἔπαθλο διὰ τὴν προκήρυξη ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου διαγωνισμοῦ γλωσσικοῦ καί λαογραφικοῦ τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης.

Τὴν 9 Ἰανουαρίου 1927 συνῆλθε ἡ Γεν. Συνέλευση τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Εἰς αὐτῆ ἐξετέθει συνοπτικὰ ἡ προοδευτικὴ δράση τοῦ Συνδέσμου καί ἔγινε ἡ ἀνάγνωση τῆς λογοδοσίας. Ἀκολούθησε ἡ ἐκλογή Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διενέργεια Ἐράνων πρὸς ἀποπεράτωση τῆς Σχολῆς καί τοῦ Οἰκοτροφείου καί ἡ ἐκλογή Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς Τὴν 6 Φεβρουαρίου 1927 κατὰ τὴν Β' Γεν. Συνέλευση ἔγινε ἡ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς καί ἡ ἔγκριση τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησαν οἱ ἀρχαιρέσεις διὰ τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Δ.Σ. Ἐψήφισαν εἰς τὴν Ἀθήνα 275 τὴν Θεσσαλονίκη 1794 τὰ Ἰωάννινα 75 καί τὴν Βούρμπιανη 127. Ἡ ἀνακήρυξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε τὴν 10 Μαρτίου 1927 καί ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ἀλεξ. Τράντας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γ. Στράτος, Γραμματεὺς ὁ κ. Θ. Ἀναστασιάδης καί Ταμίας ὁ κ. Γ. Τράντας.

Τὸ 1927 μὲ πρωτοβουλία καί εὐθύνη τοῦ Συνδέσμου ἔτελείωσε ἡ τοιχοποιΐα καί ἡ στέγη τοῦ κτιρίου ποὺ προορίζετο διὰ τὴν Σχολὴ καί τὸ Οἰκοτροφεῖο. Ἡ Ἐπιτροπὴ Κληροδ. Ἡπείρου εὐρέθει εἰς ἀδυναμία νὰ διαθέσει ὀλόκληρο τὸ ἀπαιτούμενο ποσὸ ποὺ ὑπεσχέθει διὰ τὴν ἀποπεράτωση τῆς Σχολῆς. Εἰς τὸ μεταξύ τὸ κτίριο ἐκινδύνευε νὰ μείνει ἀτελείωτο ἀπὸ ἔλλειψη πόρων καί νὰ φθαρεῖ τὸν χειμῶνα. Ὁ Σύνδεσμος φθάνοντας τὸ ἀκρότατο ὄριο τῆς ἀντοχῆς του ἐξοικονόμησε μὲ δυσκολία τὸ ἀναγκαῖο ποσὸ καί ἔτελείωσε τὶς ἐργασίες μέχρι καί τὴν στέγασιν τοῦ κτιρίου, μὲ τὴν ὑπόσχεση τῆς Ἐπιτροπῆς Κληροδ. Ἡπείρου ὅτι θὰ ἐκπληρώσει τὴν ὑποχρέωσιν της καί ὑπόσχεση τῆς Ἐπιτρ. Κληροδ. Μελᾶ ὅτι θὰ βοηθήσει διὰ τὴν συμπλήρωση τῆς οἰκοδομῆς. Διὰ νὰ ἀνταποκριθεῖ εἰς τὴν ἀνάγκη

ἀπευθυνθεῖ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴ Κληροδοτημάτων Ἡπείρου πρὸς ἀνέγερση διδασκαστηρίων, τῆς ὁποίας Πρόεδρος ἦτο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδων. Ὁ Σεβασμιώτατος ποῦ καὶ παλαιότερα ὡς Μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτισης εἶχε βοηθήσει ἐνεργὰ τὸ ἔργον τῆς Φιλ. Ἀδελφότητος Βούρμπιανης καὶ εἶχε ἐκτιμήσει τὴν δράσιν τῆς Σχολῆς ἐδέχθη πρόθυμα νὰ ἀναλάβει ἡ Ἐπιτροπὴ Κληροδοτημάτων Ἡπείρου μὲ ἰδική της δαπάνη τὴν ἀνέγερση τῆς Σχολῆς, ὁ Σύνδεσμος νὰ δώσει εἰς τὴν Ἐπ. Κληροδ. Ἡπείρου τὶς 100 χιλιάδες ποῦ εἶχε εἰσπράξει δι' αὐτὸ τὸ σκοπὸν καὶ νὰ ἀνεγείρει Οἰκοτροφεῖον διὰ τὶς ἀνάγκες καὶ τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχει αὐτὸ τὸ Δ.Σ. ὀργάνωσε ἔρανον διὰ τὴν συγκέντρωση τῶν χρημάτων ποῦ ἀπαιτοῦντο καὶ ἔκανε ἔκκλησιν πρὸς ὅλους τοὺς συμπατριῶτας τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐπίσης διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Σχολῆς διέθεσε ποσὸν καὶ ἀγοράσθησαν δύο κάραι.

Τὸ Οἰκοτροφεῖον ἐλειτουργοῦσε κανονικὰ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκοτρόφων τοῦ αὐξήθη εἰς 60 ποῦ προήρχοντο ἀπὸ ὅλα τὰ γύρω χωριά καὶ πολλοὶ ἀπὸ χωριά τῆς Β. Ἡπείρου (Ἐρσέκας, Λεσκοδικίου καὶ ἄλλων χωριῶν), ἦταν δὲ παιδιὰ Ἑλληνόφωνα, Ἀλβανόφωνα καὶ Βλαχόφωνα. Ἡ αὐξηση αὐτῆ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τροφίμων ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ Οἰκοτροφεῖον καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς.

Τὸ Δ.Σ. μετὰ ἀπὸ μακρὸν δικαστικὸν ἀγῶνα ἐπέτυχεν νὰ ἀναστρίψει τὴν ἀπαλλοτριώσιν ὑπὲρ τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 58 ποῦ εἶχε γίνει μὲ Ν.Δ. τὸ 1923. Τὸ δικαστήριον ἐδέχθη αἴτησιν τοῦ Συνδέσμου καὶ διέταξε νὰ γίνει πραγματογνωμοσύνη καὶ νὰ ἀποδειχθῆι μὲ μαρτυρικὰς καταθέσεις ἡ ἀνάγκη ἀπαλλοτριώσεως. Ἐπίσης ἔγιναν ἐνέργειαι διὰ νὰ τελειώσῃ ἡ σχετικὴ μὲ τὴν οἰκίαν τῆς ὁδοῦ Εὐριππίδου δίκη μεταξὺ Συνδέσμου καὶ κληρονόμων Ἀδελφῶν Νούτση.

Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τὸ Τμῆμα Θεσσαλονίκης παρουσίασε ἀλματώδη αὐξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, ἀνέλαβε πρωτοβουλίας, ἀπέπτυξε σημαντικὴν δραστηριότητα, συμπαραεστάθη εἰς τοὺς χωριανοὺς

«Ένωσις Νέων Βουρμπιάνης» καὶ ἔχαιρέτισε αὐτὴ τὴν πρωτοβουλία τῶν νέων ποὺ εἶχε ὡς κύριο σκοπὸ τὴν γεωργικὴ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου. Ἐπίσης ἐγνώρισε εἰς τὴν Συνέλευση ὅτι ὁ Σύνδεσμος φιλοξενοῦσε εἰς τὸ Γραφεῖο του τὸν νεοσύστατο **«Πανεπαρχιακὸ Σύνδεσμο τῆς Ἐπαρχίας Κονίτσης»**, ποὺ ἰδρύθει μὲ πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολ. Κονίτσης καὶ πολλῶν διαπρεπῶν συνεπαρχιωτῶν.

Ἡ Β' τακτικὴ Γεν. Συνέλευση συνῆλθε τὴν 4 Μαρτίου 1928. Εἰς αὐτὴ ἔγινε ἡ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἀρχαιρεσίης διὰ τὴν ἐκλογή νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνάδειξη τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἔγινε τὴν 26 Ἀπριλίου 1928 μετὰ τὴν συγκέντρωση τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ψηφισάντων εἰς Ἀθήνα (112) Θεσσαλον(κη (147) Ἰωάννινα (69) καὶ Βούρμπιανη (87). Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ἀλ. Τράντας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γ. Στράτος, Γραμματεὺς ὁ κ. Θεοφάνης Γιόσης καὶ Ταμίας ὁ κ. Γ. Τράντας.

Τὸ νέο Δ.Σ. ἀνέλαβε ἀμέσως τὰ καθήκοντα του καὶ συνέχισε τὶς ἐνέργειες του διὰ τὴν ἄρση τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ἐπλήρωσε τὴν φορολογία διὰ τὰ ἀκίνητα καὶ ἐπεσκεύασε τὴν οἰκία τοῦ Λαυρίου ποὺ ἄρχισε νὰ ἀποδίδει εἰσόδημα ἀπὸ τὴν ἐνοικίαση τῆς.

Τὸ Σχολεῖο καὶ τὸ Οἰκοτροφεῖο ἐλειτούργησαν κανονικά. Ὁ Σύνδεσμος ἐνήργησε διὰ νὰ χορηγηθεῖ εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖο χρηματικὴ ἐνίσχυση ἀπὸ τὰ Κληροδοτήματα ποὺ διεχειρίζετο ὁ Σεβ. Μητροπ. Ἰωαννίνων κ. Σπυρ. Βλάχος.

Ὁ Σύνδεσμος ἐπραγματοποίησε ὅπως καθεστὸς χρόνο τὴν ἑορτὴ του καὶ μὲ ἀπόφαση του παρέτεινε μέχρι τέλους Ἰουνίου 1929 τὸν λαογραφικὸ διαγωνισμό. Ἐπίσης ἔστειλε βοηθήματα διὰ τὴν ἀνακούφιση ἀποροτέρων οἰκογενειῶν καὶ ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ πάσχουσες οἰκογένειες ποὺ ὑπέφεραν ἀπὸ τὸ ἐξαιρετικὰ κρῦο ποὺ ἔκανε ἐκεῖνο τὸν χειμῶνα, ἐχορήγησε δὲ τὰ ἀπαιτούμενα δίδακτρα διὰ τὴν ἐγγραφή εἰς τὸ Σχολεῖο 12 ἀπόρων μαθητῶν.

αὐτὴ ὁ Σύνδεσμος ἐζήτησε τὴν συμπαράστασιν ὄλων τῶν συμπατριωτῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν ποὺ ἀνταποκρίθησαν μὲ συγκινητικὴν προθυμίαν καὶ πρόσφεραν σχεδὸν ὅλον τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν τῆς δαπάνης. Εἰς τὴν Πάτραν ἰδρύθη τὸ Τμῆμα τοῦ Συνδέσμου καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ ὁ κ. Γ. Ντόντης προσέφερε σημαντικὸν ποσὸν ὡς δωρεὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Σχολῆς.

Τὸ Δ.Σ. συνέχισε τὴν προσπάθειάν του νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 58 καὶ ἐπέτυχεν εὐνοϊκὴν γνωμάτευσιν τοῦ Ὑπ. Ὑγιεινῆς ἀπευθυνόμενῃ πρὸς τὸ Ὑπ. Γεωργίας. Ἐπίσης διὰ τὴν κυριότητα τοῦ ἐπάνω ὀρόφου τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Εὐριππίδου 44 ἐσυνεχίσθη ὁ δικαστικὸς ἀγὼνας μετὰ τοὺς κληρονόμους Ἀδελφοὺς Νούτση. Τὸ Δ.Σ. ἀσχολήθη ἀκόμη μὲ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως κληροδοτήσεως πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐκκλησίαν οἰκίας εὐρισκομένης εἰς Πάτραν καὶ μὲ τὴν τύχην τῆς οἰκίας Ἰωάν. Στράτου εἰς Λαύριον.

Εἰς τὴν Βούρμπιανην ἡ Ἐφορ. Ἐπιτροπὴ ἐβοήθησεν τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ νεοδιορισθέντος Διδασκάλου Σπ. Θεοδοσίου καὶ ἐτακτοποίησεν τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐπιστάτου. Διὰ τὸ Σχολεῖον ἔγιναν ἐνέργειαι νὰ προαχθῇ εἰς Τριτάξιον.

Τὸ Οἰκοτροφεῖον ἐλειτούργησεν κανονικὰ καὶ διὰ τὴν ἀνετώτερην διαβίωσιν τῶν τροφίμων ἐνοικιάσθη καὶ ἄλλο οἶκημα. Ἐπίσης ἔγιναν ἐνέργειαι διὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἰδιοκτησίαν τῆς Κοινότητος τὸ δάσος «Κρούσια».

Τὴν 6 Νοεμβρίου 1927 συνήλθεν Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐνέκρινεν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ καὶ συμπλήρωσιν αὐτοῦ διὰ νὰ ἐξυπηρετοῦνται καλύτερα οἱ ἀνάγκαι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Εἰς τὴν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ποὺ ἔγινεν τὴν 22 Ἰανουαρίου 1928 ἀνεγνώσθη ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. ποὺ ἐνεκρίθη μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐξελέγη ἡ Ἐξελ. Ἐπιτροπὴ. Κατὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ.Σ. ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Σωματείου

δες διέθεσε τὸ Δημόσιο 70 χιλιάδες τὸ Κληροδ. Μελᾶ καὶ τὶς ὑπόλοιπες 367 χιλιάδες ὁ Σύνδεσμος. Ἐπὶ πλέον ἐχρησιμοποιήθησαν καὶ ὑλικά ἀπὸ τὴν παλαιὰ Σχολὴ ἀξίας 100 χιλιάδων περίπου. Εἰς τὸ μεταξὺ τὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο μετετράπει εἰς Ἡμιγυμνάσιο σύμφωνα μὲ τὸ νέο ἐκπαιδευτικὸ σύστημα.

Τὸ Οἰκοτροφεῖο ἐλειτούργησε κανονικὰ, ἀλλὰ εἶχε μόνο 25 τρόφιμους.

Τὰ ζητήματα τοῦ κληροδοτήματος παρὰ τὶς προσπάθειες τοῦ Δ.Σ. δὲν ἐτακτοποιήθησαν διὰ συμβιβασμοῦ μὲ τοὺς ἀντιδίκους, διὰ τοῦτο τὸ Δ.Σ. ἀπεφάσισε νὰ ἐπιτύχει τὸν διακανονισμό τους δικαστικά. Εἰς τὸ μεταξὺ τελείως ἄστοχα μέλη τῆς Ἐνώσεως Νέων Βούρμπιανης χωρὶς τὴν ἔγκριση τοῦ Σωματείου τῶν προσεπάθησαν νὰ ἀναμερίζουν καὶ τὴν Ἐνωση εἰς τὴν διαχείρησιν τοῦ Κληροδοτήματος. Ἡ ἐνέργεια αὕτη ἐκακίσθει ἀπὸ ὄλους καὶ ἀπὸ τὴν Ἐνωση τῶν Νέων.

Διὰ τὸν λαογραφικὸ διαγωνισμό ὑπεβλήθη δοκίμιο ἀπὸ τὸν κ. Χ. Ρεμπέλη ποὺ ἐστάλει πρὸς μελέτη εἰς Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Συνδέσμου ἐβελτιώθη ἀπὸ τὴν καλὴ διαχείρησιν τῶν πόρων τοῦ ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ποὺ ἐγνώριζε τέλεια τὰ διάφορα ζητήματα καὶ τὰ παρακολουθοῦσε μὲ πολὺ προσοχὴ. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ὁ Σύνδεσμος διέθεσε ποσὸ διὰ τὴν διακόσμησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου», ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς ἄπορες οἰκογένειες, ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ ἄπορο ἀπὸ τὴν Ὄξυα (Σέλτση) καὶ ἄλλον ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη, ἔστειλε διάφορα σχολικὰ εἶδη καὶ κινίνο διὰ τοὺς πάσχοντες ἀπὸ ἐλονοσία ἄπορους συγχωριανούς.

Τὴν 26 Ἰανουαρίου 1930 ἔγινε ἡ Α' τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις. Εἰς αὐτὴν ἀνεγνώσθη ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. ἡ ὁποία καὶ ἐνεκρίθη, ἀκολούθησε δὲ ἡ ἐκλογή τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἡ Γεν. Συνέλευσις μετὰ ἀπὸ συζήτησιν ἐνέκρινε τὶς ἐνέργειες τοῦ Δ.Σ. διὰ διακανονισμό τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος τοῦ Κληροδοτήματος τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους καὶ ἐξουσιοδότησε αὐτὸ νὰ συνε-

Τὸ κυριώτερο ἔργο τοῦ Δ.Σ. καὶ αὐτὸ τὸ ἔτος ἦταν ἡ ἀποπεράτωση καὶ συμπλήρωση τῶν αἰθουσῶν διδασκαλίας καὶ τοῦ Γραφείου τοῦ Σχολείου. Διὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἐνέτεινε τὶς προσπάθειες του καὶ διέθεσε τὸ εἰς χεῖρας τοῦ Συνδέσμου χρηματικὸ ποσὸ καὶ τὰ χρήματα ποὺ διέθεταν τὰ Τμήματα. Ἐπίσης διὰ τὴν συμπλήρωση τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σχολικοῦ κτιρίου διέθεσαν ποσὰ τὸ Κληροδότημα Μελλᾶ καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας. Παρὰ τὶς δυσανάλογες πρὸς τοὺς πόρους τοῦ Συνδέσμου δαπάνες ἢ φροντίδα του διὰ τὴν τελειοποίηση τοῦ Σχολικοῦ κτιρίου ἀπετέλεσε σταθερὸ βῆμα προόδου διὰ τὸ Χωριό.

Τὴν 24 Φεβρουαρίου 1929 ἔγινε ἡ Α' Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου, ἀνεγνώσθαι ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. ἡ ὁποία ἐνεκρίθει παμψηφεῖ. Ἀκολούθησε ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὴν Β' Γενικὴ Συνέλευσις ποὺ συνῆλθε τὴν 24 Μαρτίου 1929 ἀνεγνώσθαι ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθει τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις μετὰ ἀπὸ πρότασις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεκήρυξε Ἐπίτιμο Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου τὸν κ. Ἀλεξ. Ἀπ. Τράντα, Ἰατρὸ καὶ Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου, διὰ τὶς πολλαπλὰς καὶ ἔξοχες ὑπηρεσίας του πρὸς τὸν Σύνδεσμο καὶ τὴν Βούρμπιανη. Κατόπιν ἀκολούθησαν οἱ ἀρχαιρεσίες διὰ τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Συμβουλίου. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ἔγινε τὴν 18 Ἀπριλίου 1929 μετὰ τὴν συγκέντρωσις τῶν ἀποτελεσμάτων ὅλων ὄσων ἐψήφισαν εἰς Ἀθήνα (111) Θεσσαλονίκη (724) Ἰωάννινα (28) καὶ Βούρμπιανη (63). Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ἰωάν. Μάνος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Β. Δημάρατος, Γραμματεὺς ὁ κ. Θεοφ. Γιόσης καὶ Ταμίας ὁ κ. Χαρ. Κούτσης.

Τὸ 1929 συνεπληρώθησαν εἰς τὸ Σχολεῖο τέσσαρες αἰθουσαι καὶ ἓνα γραφεῖο καὶ ἔγινε ἡ ἐγκατάστασις εἰς αὐτὸ τῶν μαθητῶν, ὑπελείπετο ἡ συμπλήρωσις καὶ τῶν ἄλλων δύο αἰθουσῶν διὰ νὰ τελειώσουν ἐντελῶς οἱ ἐργασίαι. Μέχρι τότε ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Σχολῆς περίπου 600 χιλιάδες, ἀπὸ τὶς ὁποῖαι 163 χιλιά-

Κοινότητος έπεσκευάσθει και ένυικιασθέν άρχισε να αποδίδει εισόδημα. Διά τὸ οἶκημα τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους προχώρησε ἡ δικαστικὴ διαδικασία και προεβλέπετο εὐνοϊκὸ τὸ ἀποτέλεσμα της.

Τὸ Δ.Σ. ὡς ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης τοῦ Κληροδοτήματος Χαρ. Ζήκου διέθεσε τὴν ἀναγκαία πίστωση και ἐτελείωσε ἡ **ἀγιογράφηση τοῦ Παντοκράτορος και ἡ διακόσμηση τῶν ταβανιῶν και ὁ ἐλαιοχρωματισμὸς ὄλων τῶν ἐσωτερικῶν χώρων τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας τῆς «Παναγίας»**. Οἱ ἐργασίες πού ἔγιναν ἦταν μοναδικές ἀπὸ ἄποψη καλλιτεχνίας και δὲν συναντῶνται εἰς ἄλλη Ἐκκλησία εἰς τὴν Ἡπειρο.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθει ὅπως ὁ χῶρος τῆς παλαιᾶς Σχολῆς πού συνδέεται μὲ τὶς ὠραιότερες σελίδες τῆς ἱστορίας τῆς Κοινότητος και θεωρεῖται ὡς χῶρος ἱερὸς διαμορφωθεῖ εἰς ὠρὰτα Πλατεῖα και ὀνομασθεῖ **«Πλατεῖα τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος Βούρμπιανης»**.

Ἡ ἐπιτροπὴ λαογραφικοῦ διαγωνισμοῦ ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ κ. Χ. Ρεμπέλη και τοῦ ἐχορήγησε τὸ προκηρυχθέν ἀπὸ τὸν κ. Ἄλ. Τράντα χρηματικὸ βραβεῖο. Ὁ κ. Ἄλ. Τράντας διέθεσε και νέο ποσὸ διὰ τὴν προκήρυξη δύο λαογραφικῶν διαγωνισμῶν ἓνα διὰ τὴν συλλογὴ ὑλικοῦ ἀπὸ ὅλη τὴν Ἐπαρχία Κόνιτσας και ἓνα ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Παγωνίου.

Τὸ Δ.Σ. ἔδειξε ἐνδιαφέρον και διὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν πόρων τοῦ Χωριοῦ μὲ τὴν χρησιμοποίησι ἀπὸ τὶς γυναῖκες τῶν πλεκτομηχανῶν πού ἐστάλησαν ἀπὸ τὸ Τμῆμα Θεσσαλονίκης και τὴν ἀνάπτυξη τῆς δενδροκομίας και οἰκιακῆς κτηνοτροφίας, συνεχάρει δὲ τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐν. Νέων Βούρμπιανης διὰ τὶς ἐνέργειες πού ἔκαμε διὰ νὰ σταλεῖ Γεωπόνος ἢ Δενδροκόμος εἰς τὸ Χωριό.

Ἐπίσης, ἐνέκρινε ἀΐτηση τοῦ Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Ἀσημοχωρίου νὰ συνεδριάξει εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου μας, ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ ἄπορο συμπατριώτη νοσηλευόμενον εἰς νοσοκομεῖο, ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς ἀπόρους τοῦ Χωριοῦ, ἐνέκρινε τὴν δαπάνη διὰ τὴν περιτοίχιση τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἔστει-

χίσει τὴν διεκπεραίωση αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν κρίση του.

Τὴν 23 Φεβρουαρίου 1930 ἔγινε ἡ Β' τακτικὴ Γεν. Συνέλευση. Κατ' αὐτὴν ἀνεγνώσθαι ἡ Ἔκθεσις τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθει τὸ ἔργο τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογή νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Συμβουλίου ἔγινε τὴν 16 Ἀπριλίου 1930 μετὰ τὴν συγκέντρωσι τῶν ἀποτελεσμάτων ὧν ἐψήφισαν εἰς τὴν Ἀθήνα (137) Ἰωάννινα (30) καὶ Βούρμπιανη (85). Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δὲν ἔγινε ψηφοφορία, τὰ δὲ μέλη τοῦ ἐκεῖ Τμήματος συνεφώνησαν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἄλλων Τμημάτων. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ἰωάν. Μάνος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Βασ. Δημάρατος, Γραμματεὺς ὁ κ. Θεοφ. Γιώσης καὶ Ταμίας ὁ κ. Χαρ. Κούτσης.

Τὸ ἔτος αὐτὸ ἦτο πλούσιο εἰς δραστηριότητες. Εἰς τὸ κτίριον τῆς Σχολῆς συνεπληρώθησαν ὅλες οἱ ἐσωτερικὲς ἐργασίαι τοῦ διαμερίσματος τοῦ προοριζομένου διὰ Οἰκοτροφεῖο καὶ τῶν κάτω δωματίων τοῦ κτιρίου. Οἱ ἐργασίαι αὐτὲς ἐπερατώθησαν μετὰ δαπάνης τοῦ Συνδέσμου καὶ τὸ ὄλον ἀσχολικὸν κτίριον ἐτελείωσε ἐκτὸς τοῦ ἐλαιοχρωματισμοῦ καὶ τῆς διαμορφώσεως τοῦ γύρω χώρου. Διὰ τὸν κίνδυνον πυρκαϊᾶς τὸ Δ.Σ. ἀσφάλισε τὸ κτίριον διὰ πέντε ἔτη, ἐπίσης ὀνόμασε μία ἀπὸ τῶν αἰθουσῶν διδασκαλίας «Αἶθουσα Β. Μελά» διὰ νὰ τιμήσῃ τὴν σημαντικὴν προσφορὰν τοῦ Κληροδοτήματος Β. Μελά εἰς τὴν προσπάθειαν ἀνεγέρσεως τῆς Σχολῆς.

Τὸ Οἰκοτροφεῖον, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ διαμερίσματος τῆς Σχολῆς ποὺ προορίζετο δι' αὐτό, ἄρχισε νὰ ὀργανώνεται μετὰ τὴν ἀγορὰν ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον κρεβατιῶν καθισμάτων καὶ ἄλλων ἐπίπλων καὶ σκευῶν ἀναγκαίων διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τροφίμων κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἦτο πάλιν μικρὸς.

Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον ποὺ εἶχε ὑποβιβασθεῖ εἰς Διτάξιον, ἐπειδὴ εἶχε ἐλαττωθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν του, ἔγινε πάλιν Τριτάξιον μετὰ ἀπὸ ἐπέμβαση τοῦ Γεν. Ἐπιθ. Δημοτ. Σχολ. Κονίτσης.

Τὸ Δ.Σ. προόθησε καὶ τὰ ζητήματα τοῦ Κληροδοτήματος. Ἐτσι τὸ οἶκημα τῆς ὁδοῦ Εὐριππίδου περιῆλθε εἰς τὴν κυριότητα τῆς

ΑΛΕΞΙΟΣ Α.Π. ΤΡΑΝΤΑΣ

Ίατρος

Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

πού μέ τήν ἀδιάπτωτη συμπαράσταση του

ἔβοήθησε τὸ ἔργο

τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ

Συνδέσμου Κοινότητος Βουρμπιάνης

εἰς ἐξαιρετικό βαθμό.

Ἡ ἀνθρωπιὰ καί ἡ ἀγάπη του διὰ τήν Βούρμπιανη

καί τοὺς Βουρμπιανίτες ἦταν ἀπέραντη

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

λε ποσότητα κινίνου διὰ τοὺς ἀπόρους καὶ τέσσαρες παιδικές ἱερατικές στολές εἰς τὴν Κεντρικὴ Ἐκκλησία. Τέλος, μὲ δαπάνη τοῦ κ. Κων. Χ. Οἰκονόμου ἀνεγέρθει ἡ Ἐκκλ. τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς εἰς τὴν θέση τοῦ Παλαιοῦ Μύλου.

Τὴν 1 Φεβρουαρίου 1931 συνῆλθε ἡ Α' Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Εἰς αὐτὴν ἀνεγνώσθαι ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. ἡ ὁποία καὶ ἐνεκρίθει ἀπὸ τὴν Γενικὴ Συνέλευσις. Ἀκολούθησε συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ ἐκλογή τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Τὴν 1 Μαρτίου 1931 ἔγινε ἡ Β' Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου. Ἀνεγνώσθαι ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς ποὺ ἐνεκρίθει ἀπὸ τὴν Συνέλευσις καὶ ἀκολούθησε συζήτησις ἀπὸ τὴν ὁποία διεπιστώθει ἡ ἀνάγκη νὰ ἀναπτυχθοῦν εἰς τὸ Χωριὸν ἡ γεωργία καὶ δενδροκομία. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογή νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἔγινε τὴν 5 Ἀπριλίου 1931 μετὰ τὴν συγκέντρωσις τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῶν Τμημάτων. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τοῦ Τμήματος Θεσσαλονίκης δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν, διότι εἰς αὐτὰ οἱ ἐκλογές δὲν ἔγιναν σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικό. Τὸ νέον Δ.Σ. ἐσχηματίσθαι μὲ Πρόεδρον τὸν κ. Ἰωάν. Μάνο, Ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Β. Δημάρατο, Γραμματέα τὸν κ. Νικ. Χ. Ζῆκο καὶ Ταμίαν τὸν κ. Ἰωάν. Λάλο. Τὸ νέον Συμβούλιον παρέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου τὴν 19 Ἀπριλίου 1931.

Τὸ Δ.Σ. μετὰ ἀπὸ σύσκεψιν ἀπέρριψε αἴτησιν μελῶν τοῦ Συνδέσμου διὰ σύγκλησιν Γεν. Συνελεύσεως πρὸς συζήτησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν τοῦ Τμήμ. Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν ἐκλογή τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ., ἐπίσης ἐστάλει ἀπάντησιν εἰς ἐπιστολὴν τοῦ Τμήματος Θεσσαλονίκης μὲ τὴν ὁποία ἐξηγοῦνται οἱ λόγοι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Εἰς τὸ μεταξὺ ἡ Αἰκατερίνη χήρα Γ. Δούκα ἔκαμε σημαντικὴ δωρεὰ πρὸς τὸν Σύνδεσμον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόρων τοῦ Χωριοῦ.

Τὸ Οἰκοτροφεῖον ἐλειτούργησε κανονικά. Ἡ ἐγκατάστασις τῶν

στασιδιῶν τῆς Κεντρ. Ἐκκλησίας, ἐνέκρινε ποσὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ δρόμου ἀπὸ Γεφ. Στράτσιανης μέχρι Βούρμπιανη, ἀπεφάσισε νὰ ἐνισχύσει τὴν συνεταιριστικὴν κοπὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ξύλων καὶ οἱ ὑλοτομούμεναι ἐκτάσεις νὰ μετατραποῦν εἰς λειβάδια διὰ τὴν διατροφήν ζώων, ἔδωκε χρήματα καὶ ἔγινε ἡ περιτοίχιση τῆς Παλαιᾶς Σχολῆς, ἐνέκρινε ποσὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς Ἐκκλ. τοῦ Ἀγίου Χαλαλάμπους, ἐχορήγησε οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ βοηθήματα εἰς διάφορους συμπατριῶτας, τέλος δὲ ἔστειλε εἶδη ἐστιάσεως εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖο.

Τὴν 28 Φεβρουαρίου 1932 ἔγινε ἡ Α' Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Εἰς αὐτὴν ἔγινε ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1931 καὶ Ταμειακὴ ἐνημέρωσις, ἀκολούθησε συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ κυρίως ἐπὶ τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας. Ἀκολούθησε ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Τὴν 24 Ἀπριλίου 1932 ἔγινε ἡ Β' Γενικὴ Συνέλευσις. Ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθη τὸ ἔργο τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Ἀκολούθησε συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ διοικητικῶν ἀποφάσεων ποὺ ἔλαβε τὸ Δ.Σ. διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Συνδέσμου ἕως τῶν ἐκλογῶν, παρεκλήθη δὲ ὁ Πρόεδρος κ. Ἰ. Μάνος νὰ συνεχίσῃ νὰ διαχειρίζεται τὰς ὑποθέσεις τῶν κτημάτων τοῦ Κληροδοτήματος ὡς πληρεξούσιος τῆς Κοινότητος. Εἰς τὴν συνέχειαν ἔγιναν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ νέου Συμβουλίου.

Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ἔγινε μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Ἀθήνας Ἰωαννίνων καὶ Βούρμπιανης. Εἰς τὸ Τμῆμα Θεσσαλονίκης δὲν ἔγιναν ἐκλογῆς. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ἀναστ. Δούρβαρης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Γ. Τράντας, Γραμματεὺς ὁ κ. Μ. Τράντας καὶ Ταμίας ὁ κ. Δ. Λαμπρινίδης. Τὸ νέο Δ.Σ. παρέλαβε τὴν Διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου τὴν 22 Μαΐου 1932.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων ἐγνώρισε εἰς τὸν Σύνδεσμον, ὅτι διὰ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἡ ἔλλειψις ἀλεύρων θὰ ἀγόραζε

τροφίμων εἰς τὸ νέο κτίριον ἀπεφασίσθαι νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ νέο σχολ. ἔτος, ἀφοῦ γίνουν τὰ μαγειρεῖα καὶ τὰ ἀποχωρητήρια μέσα εἰς τὸ κτίριο τῆς Σχολῆς, ἐνῶ ὁ φοῦρνος καὶ τὸ πλυντήριο θὰ ἔμεναν εἰς τὰ παλαιὰ κτίρια. Τὸ Δ.Σ. ἐνέκρινε τὴν πρόσληψη τοῦ Δημοδιδασκάλου κ. Β. Μυλωνᾶ ὡς Δ/ντοῦ τοῦ Οἰκοτροφείου.

Μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος συνεπληρώθη ἡ ἐπίπλωση τοῦ ξενῶνος καὶ ἀνετέθει ἡ καθαριότητα καὶ συντήρηση του εἰς τὴν Διεύθυνση τοῦ Οἰκοτροφείου.

Εἰς τὸ Ἡμιγυμνάσιο διορίσθαι ὡς Καθηγητῆς ὁ πτυχιούχος τῶν Φυσικῶν κ. Γ. Φοῦντος ποὺ ἀνέλαβε καὶ τὴν Διεύθυνση του.

Τὸ Δ.Σ. ἀπεφάσισε μετὰ ἀπὸ συνενόηση μὲ τὴν Κοινότητα νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐπισκευὴ τῶν δρόμων τοῦ Χωριοῦ καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸ Τμήμα Ἰωαννίνων νὰ στείλῃ μηχανικὸ εἰς Βούρμπιανη διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ ὄλο ζήτημα καθὼς καὶ τὴν ὑδρευση καὶ ἄλλα κοινοφελῆ καὶ κοινοτικὰ ἔργα. Ἐπίσης ἐνέκρινε ψήφισμα μὲ τὴν ἀναγγελία τοῦ θανάτου τοῦ Γ. Στράτου, ποὺ διετέλεσε ἐπὶ πολλὰ ἔτη Πρόεδρος τῆς Φιλ. Ἀδελ. Βούρμπιανῆς καὶ προσέφερε μεγάλες ὑπηρεσίες ἰδιαίτερα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μὲ τὴν θεμελίωση τοῦ κτιρίου τῆς νέας Σχολῆς.

Ἡ Ἐνωσις Νέων Βουρμπιάνης ἔστειλε Γεωπόνον εἰς τὸ Χωριὸ διὰ τὴν δημιουργίαν ἀγροκηπίου καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Ὁ Σύνδεσμος ἐνίσχυσε αὐτὴ τὴν προσπάθειαν τῶν Νέων καὶ ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν πιστώσεως διὰ τὴν περίφραξιν τοῦ ἀγροκηπίου. Εἰς τὸ μεταξὺ καὶ ὁ Σύνδεσμος μετὰ ἀπὸ ὑπόδειξιν τοῦ κ. Σ. Χασιώτη, Γεωπόνου καὶ Γερουσιαστῆ Ἡπείρου, ἔκαμε ὑπόμνημα πρὸς τὸ Ὑπουργ. Γεωργίας διὰ τὴν ἰδρυση ἀγροκηπίου (μεταξὺ Μνημ. Ντράτση καὶ Ἀγίου Ἀθανασίου) καὶ τὴν ἀποστολὴν μονίμου Γεωπόνου.

Τὸ Δ.Σ. ἀσχολήθη καὶ μὲ ἐκκρεμότητα μεταξὺ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Εὐριππίδου καὶ τοῦ Κληροδοτήματος. Ἡ ὑπόθεσις τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ἔλαβε ἄλλη τροπὴν, διότι μετὰ ἀπὸ ἀπόφασιν νὰ μεταφερθῇ τὸ Ὠδεῖο Ἀθηνῶν εἰς ἄλλο μέρος ἐπρόκειτο νὰ ἀκυρωθῇ ἢ ἀπαλλοτριωθῇ.

Ὁ Σύνδεσμος διέθεσε ποσὸν καὶ ἔγινε ὁ ἐλαιοχρωματισμὸς τῶν

Τὸν Ἰούνιο ἐπραγματοποιήθει ἡ ἐτήσια ἐορτὴ τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ Δ.Σ. διὰ νὰ ἡμπορέσει νὰ βοηθήσει τοὺς συγχωριανοὺς κατὰ τὸν χειμῶνα, ἐπειδὴ οἱ περιστάσεις ἦσαν δύσκολες, ἀπεφάσισε νὰ ἀγοράσει σιτάρι εἰς μεγάλη ποσότητα, ὥστε ὅσοι θὰ ἔχουν ἀνάγκη νὰ τὸ εὔρискουν εὐκόλα καὶ φθηνὸ εἰς τὴν ἀποθήκη τοῦ Συνδέσμου εἰς Βούρμπιανη. Ἐπειδὴ ὁ Σύνδεσμος δὲν εἶχε ὄλο τὸ ἀπαιτούμενο ποσὸ ἀπευθύνθει εἰς τὸν κ. Ἄλ. Τράντα καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ τοῦ δανείσει τὸ ποσόν. Ὁ κ. Ἄλ. Τράντας εὐχαρίστως ἐδῶκε εἰς τὸν Σύνδεσμο 30 χιλιάδες, μὲ τὶς ὁποῖες θὰ ἀντιμετωπίζετο κάθε χρόνος ἡ ἀγορὰ καὶ διάθεσις σιταριοῦ εἰς τὸ Χωριόν. Ἔτσι ἐδημιουργήθει τὸ « **Τράντειον Κεφάλαιον Χειμερινῆς Πρόνοιας** ».

Ἐδῶ πρέπει νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι καὶ ὅλοι οἱ συμπατριῶτες καὶ φίλοι τῆς Βούρμπιανης τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ συνδρομὰς καὶ διάφορες εἰσφορὰς ἐνίσχυσαν τὸ ἔργο τοῦ Συνδέσμου. Τέλος, ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἐκδρομὴ εἰς Βούρμπιανη τὸ θέρος τοῦ 1933 μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος τοῦ Συνδέσμου.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου 1933 ἔγινε ἡ Α' Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Εἰς αὐτὴν ἀνεγνώσθη ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1932 καὶ ἀκολούθησε συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων. Τέλος ἐξελέγησαν τὰ μέλη τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Β' τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις ἔγινε εἰς τὴν 26 Μαρτίου 1933. Ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ ἀπὸ συζήτησιν ἡ Γεν. Συνέλ. ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. τὸ ὁποῖον καὶ εὐχαρίστησε διὰ ὅλες τὶς προσπάθειας του. Ἀκολούθησαν οἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Δ.Σ. Εἰς τὴν Θεσ/νικὴν ἔγιναν ἐκλογαὶ μόνον διὰ τὴν ἐκλογὴν Συμβουλίου τοῦ Τμήματος, εἰς τὴν Βούρμπιανη οἱ ἐκλογαὶ ἔγιναν τὴν 28 Μαρτίου 1933 καὶ εἰς τὰ Ἰωάννινα (λόγω ἀπουσίας τοῦ Ταμῆ) ἔγιναν τὴν 9 Ἀπριλίου 1933. Τὸ Δ.Σ. ἐθεώρησε φρονιμότερον νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ψηφοφορίαν ὅπως ἔγινε καὶ σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τὴν 20 Ἀπριλίου 1933 ἀνεκήρυξε τὰ νέα μέλη τοῦ Δ.Σ. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ.

2000 ὀκάδες ἀραβόσιτο ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴ Τράπεζα διὰ τὶς οἰκογένειες τῆς Βούρμπιανης, ἀλλὰ μόλις ἔφθασε τὸ πρῶτο φορτίο ἔπεσαν οἱ τιμές κι' ἔτσι ἡ ἀγορὰ δὲν ἔγινε.

Τὸ Δ.Σ. ἔκαμε ἐνέργειες εἰς τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ ἐπέτυχεν νὰ μὴ περιληφθεῖ εἰς τὸν κατάλογο τῶν καταργουμένων σχολείων τὸ Ἡμιγυμνάσιο Βούρμπιανης. Τὴν προσπάθεια αὕτη ἐνίσχυσαν καὶ τὰ γύρω Χωριὰ πού δὲν ἀρνήθηκαν τὴν βοήθεια των. Τὸ κτίριο τοῦ Σχολείου εἶχε ἀκόμη μερικές ἐλλείψεις πού ἔπρεπε νὰ γίνουν.

Τὸ Οἰκοτροφεῖο δὲν ἐλειτούργησε, διότι ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων ἢ Ἐφ. Ἐπ.. Βούρμπιανης ἀναγκάσθη νὰ αὐξήσει εἰς 5000 πού ἀργότερα ἔκαμε 4000 δρχ. τὰ τροφεία. Καί, ἐνῶ ἀρχικὰ ἐδήλωσαν ἑπτὰ οἰκότροφοι, αὐτοὶ ἀργότερα ἐτακτοποιήθησαν εἰς διάφορες οἰκογένειες. **Ἡ μὴ λειτουργία τοῦ Οἰκοτροφείου ἔκαμε ὄλους νὰ καταλάβουν τὴν εὐεργετικὴν ὑπηρεσίαν πού προσέφερε ἡ ἡ διατήρησις του.**

Εἰς τὸ Κληροδοτήμα διετηρήθη ἡ κατάστασις τοῦ προηγουμένου ἔτους. Διὰ νὰ μὴ καταστραφεῖ τὸ ἐπίδικον οἶκημα τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ἔγιναν διάφορες ἐργασίες διὰ τὴν συντήρησιν του. Εἰς τὸ μεταξὺ ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ ἀποθανοῦσα Κούλα χήρα Χρ. Φούντου ἐδῶρησε διὰ τῆς διαθήκης της εἰς τὸν Σύνδεσμον ποσὸν 50 χιλιάδων μετὰ τὴν ἐντολήν ἀπὸ τοὺς τόκους νὰ προικοδοτοῦνται ἄπορα κορίτσια τῆς Βούρμπιανης.

Ὁ Σύνδεσμος μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν του ἀπὸ τὶς δαπάνες τοῦ Σχολικοῦ κτιρίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἔστρεψε τὴν προσοχὴν του καὶ εἰς ἄλλα ἔργα. Ἔτσι διέθεσε ποσὸν καὶ ἔγινε δρόμος τῆς ἀνθρωπιᾶς ἀπὸ Πηγαδοῦλι εἰς Ἅγιον Ἰωάννην, ἐνέκρινε τὴν κατασκευὴν τοῦ δρόμου Ἀγορᾶς — Σιομπάδων, ἔγιναν μικροδιορθώσεις ὄλων τῶν γεφυρῶν τοῦ Χωριοῦ, ἐχορήγησε βοηθήματα. Ἐπίσης τὸ Δ.Σ. ἔλαβε ἀπόφασιν καὶ ἔκαμε ἐνέργειας διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου συλλογῆς τῶν ὑδάτων διὰ τὴν ἄρδευσιν τῶν ἀγρῶν καὶ κήπων κατὰ τὸ θέρος, διόρισε ἀγροφύλακα καὶ ὑδροφύλακα, ἐπεσκεύασε τὸ Ταχυδρομεῖον καὶ ἐβοήθησε τὴν Κοινότητα εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ ξενῶνος καὶ τὴν συμμετοχὴν της εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Ἐπαρχίας Κονίτισης.

Σύνδεσμος διόρισε Δ/ντή τὸν διδάσκαλο Χ. Μούσιο καὶ δύο γυναῖκες διὰ τὴν ὑπηρεσία. Εἰς ἓνα διαμέρισμα τοῦ Οἰκοτροφείου ἐγκατεστάθει καὶ ραπτομηχανὴ διὰ νὰ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ ὄλους.

Τὴν 30 Ἰουνίου ἔγινε ἡ ἑορτὴ τοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὸ μεταξύ, ἐπειδὴ πέρασε ὁ καιρὸς, ἀπεφασίσθη νὰ μὴ γίνῃ ἑορτασμὸς τῆς 50)ετηρίδος ποὺ ἀνεβλήθη διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος καθὼς καὶ ἐκδρομὴ εἰς Βούρμπιανη καὶ ἔκδοση λευκώματος.

Τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1933 συνῆλθε ἕκτακτη Γενικὴ Συνέλευση διὰ νὰ συζητήσῃ τὴν ἔγκριση νέου Καταστατικοῦ τοῦ Συνδέσμου.

Ἀκολούθησε ζωηρὴ συζήτηση ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ἔλλειψαν καὶ οἱ παρεξηγήσεις.

Τελικὰ ἡ Συνέλευση ἐνέκρινε τὸ νέο Καταστατικό. Ἐπὶ τοῦ ψηφισθέντος Καταστατικοῦ τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων ἐζήτησε νὰ γίνῃ τροποποιήσεις. **Ὅλα αὐτὰ συνετέλεσαν ὥστε νὰ παρατηρηθεῖ κάποια δυσαρέσκεια μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου.**

Τέλος τὸ Δ.Σ. ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς ἀπόρους καὶ τὰ ἔξοδα νοσηλείας συμπατριωτῶν, συνέταξε τὸν προϋπολογισμὸ ἔργων τοῦ Κληροδοτήματος, ἐπλήρωσε τὰ ἔξοδα ἀντιγραφῆς τοῦ παλαιοῦ μητρώου τῆς Κοινότητος ποὺ εἶχε φθαρεῖ καὶ ἀντιπροσωπεύθει ἀπὸ μέλη του εἰς συνεστίασή τῆς **Πανηπειρωτικῆς Ἀδελφότητος.**

Τὴν 28 Ἰανουαρίου 1934 ἔγινε ἡ Α' τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση εἰς τὴν ὁποία ἀνεγνώσθη ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησε συζήτηση ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ ἐκλογή τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Τὴν 11 Μαρτίου 1934 ἔγινε ἡ Β' τακτικὴ Γεν. Συνέλευση. Εἰς αὐτὴν ἔγινε γνωστὸ ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. κ. Β. Δημάρατος παραιτήθει διαφωνήσας πρὸς τὸ Δ.Σ. Ἡ Γεν. Συνέλευση ἐξέφρασε τὴν λύπη τῆς καὶ ἀνεγνώρισε τὶς ὑπηρεσίες τοῦ κ. Β. Δημαράτου. Εἰς τὴν συνέχεια ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθει τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίες διὰ τὴν ἐκλογή νέου Συμβουλίου. Ἡ ἀνακήρυξη τῶν μελῶν του ἔγινε τὴν 19 Μαρτίου 1934 μετὰ τὴν συγκέντρωση τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Ἀθήνας Ἰωαννίνων καὶ Βούρμπιανης. Τὸ Τμῆμα Θεσσαλονίκης δὲν ἦτο συγ-

Βασ. Δημάρατος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ν. Παπανικολάου, Γραμματεὺς ὁ κ. Κ. Τράντας καὶ Ταμίας ὁ κ. Ζήσης Βεΐζαδές. Τὸ νέο Συμβούλιο παρέλαβε τὴν διοίκηση τὴν 26 Ἀπριλίου 1933.

Τὸ Δ.Σ. ἀπεφάσισε νὰ ἐκτελέσει ἔργα διὰ νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ παραγωγή καὶ νὰ σταματήσῃ ἡ διαρροὴ τῶν κατοίκων τοῦ Χωριοῦ πρὸς τὶς πόλεις. Καὶ πρῶτα ἄρχισαν τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα διὰ τὴν συλλογὴ τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων εἰς τὶς τρεῖς μεγάλες ἀρτηρίες Ἁγιοὶ Ἀνάργυροι Μαυρομπίνες καὶ Ἀνάλυψη. Ἡ ἐκτέλεση τῶν ἔργων ἔγινε ἕνα μέρος μὲ δημοπρασία καὶ ἕνα μέρος μὲ ἐργάτες ἀπὸ τὸ Χωριὸ διὰ νὰ ἐνισχυθοῦν ἔτσι οἰκονομικὰ καὶ οἱ συμπατριῶτες. Κατὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἀρδευτικοῦ ἔργου ἐπῆλθε διάσπαση τῶν μελῶν τῆς Ἐφορ. Ἐπιτρ. Βούρμπιανης ἀπὸ διαφωνία μεταξὺ τους. Ἐπεσκευάσθῃ ἡ βρύση «Τούρκου Πηγάδι» καὶ ἔγιναν οἱ δρόμοι Ἁγίου Κωνσταντίνου Σιομπάδων καὶ Μέξιας. Ἀπεφασίσθῃ νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ σιτοκαλλιέργεια τῶν χέρσων ἐκτάσεων, ἡ ἀνάπτυξη τῆς μικρῆς κτηνοτροφίας καὶ ἡ γεωργικὴ μόρφωση τῶν νέων εἰς τὴν Γεωργ. Σχολὴ Κόνιτσας. Τὴν ἀνάπτυξη τῆς δενδροκομίας ἄφησαν εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς «Ἐνώσεως Νέων Βούρμπιανης».

Τὸ Τράντειο Κεφάλαιο Χειμερινῆς Πρόνοιας ἐλειτούργησε κανονικὰ καὶ ἐπώλησε ὀλόκληρη τὴν ποσότητα σιταριοῦ ποὺ εἶχε ἀποθηκεύσει. Διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδο ἀγόρασε νέα ποσότητα σιταριοῦ. Εἰς τὸ μεταξὺ ὁ κ. Ἀλ. Τράντας ἐνίσχυσε τὸ κεφάλαιο μὲ 20.000 δραχμὲς ἀκόμη καὶ ἐπρότεινε νὰ ὀνομασθῇ « **Τράντειον Κεφάλαιον εἰς μνήμην Αἰκατερίνης συζύγου Ἀλεξ. Τράντα** », ὑπεσχέθῃ δὲ νὰ τὸ ἐνισχύσῃ ἀκόμη περισσότερο ἕως ὅτου φθάσῃ τὶς 100.000 δραχμὲς. Ἡ φιλόνηθρωπη αὐτὴ χειρονομία τοῦ κ. Α. Τράντα συνεκίνησε ὄλους τοὺς συμπατριῶτες.

Εἰς τὸ Σχολεῖο ὁ Σύνδεσμος ἔστειλε γραφικὴ ὕλη καὶ βιβλία διὰ τοὺς ἄπορους μαθητὲς, βιβλία εἰς τὴν Βιβλιοθήκη καὶ ἐφρόντισε διὰ τὸν διορισμὸ φιλολόγου Καθηγητοῦ εἰς τὸ Ἡμιγυμνάσιο.

Τὸ Οἰκοτροφεῖο ἐλειτούργησε κανονικὰ ἀπὸ τὸ νέο σχολικὸ ἔτος μὲ τροφεῖα 4.000 κατὰ οἰκότροφο. Προσῆλθαν 9 τρόφιμοι. Ὁ

φίμους. Ένα μικρό ἔλλειμμα πού παρατηρήθει κατὰ τὸν ἔλεγχο τῆς διαχειρήσεως ἔτακτοποιήθει ἀργότερα.

Τὸ Δ.Σ. διὰ φιλανθρωπικούς σκοπούς διέθεσε διάφορα ποσὰ εἰς βοηθήματα καὶ ἐπιδόματα ἔναντι προσφορᾶς μικρῆς ἐργασίας, ἐβοήθησε οἰκογένεια ἀπὸ τὸ Λεσκάτσι (Ἄσημοχώρι) πού τῆς κάηκε τὸ σπίτι καὶ ἄλλη ἀναξιοπαθοῦσα οἰκογένεια ἀπὸ τὴν Πυρσόγιαννη καὶ ἀγόρασε παπούτσια διὰ τὰ ἄπορα παιδιὰ τοῦ Χωριοῦ. Ἐπίσης ἐχορήγησε προικοδοτήσεις εἰς κορίτσια σύμφωνα μὲ τὸν Κανονισμό Προικοδοτήσεως πού ἐγίνε ἀπὸ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ.

Τὴν 30 Ἰουνίου ἐγίνε ἡ ἐτήσια ἐορτὴ τοῦ Συνδέσμου.

Ὁ Σύνδεσμος ἐβελτίωσε τοὺς ὅρους ἐκμεταλλεύσεως τῶν οἰκιῶν τοῦ Κληροδοτήματος καὶ ἔκαμε διάφορες ἐπισκευὰς ἀπαραίτητες διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀξιοποίησιν των. Ἡ ἐκκρεμότης μὲ τὸ Ὁδεῖο διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους παρέμεινε στάσιμη.

Τὸ Τράντειο Κεφάλαιο Χειμερινῆς Πρόνοιας ἐνισχύθει καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν κ. Ἄλ. Τράντα μὲ ἄλλες 25 χιλιάδες καὶ ἀπὸ τὸν Σύνδεσμο καὶ ἔφθασε τὶς 100 χιλιάδες. Μὲ αὐτὲς ἀγοράσθει σιτάρι διὰ τὶς ἀνάγκες τῶν χωριανῶν κατὰ τὸν χειμῶνα. Ὁ κ. Ἄλεξ. Τράντας ἔδωσε, ἐπίσης, ἐντολὴ εἰς τὸν ἀνεψιό του ἰατρὸ κ. Μιλτ. Τράντα, πού ἔμενε εἰς τὴν Βούρμπιανη, νὰ παρέχει ἰατρικὴ περίθαλψιν εἰς 25 ἄπορους συγχωριανούς καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀποζημίωσιν του.

Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἐπραγματοποίησε **33** συνεδριάσεις καὶ ἀντιμετώπισε διεξοδικὰ ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ Συνδέσμου. Ἐπίσης ἔκαμε ἐνέργειες διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ Ταχυδρομικοῦ Γραφείου καὶ τὴν διατήρησιν του εἰς τὴν Βούρμπιανη καὶ κατέβαλε προσπάθειες ἐπαναλειτουργίας τοῦ Τμήματος Θεσσαλονίκης. Εἰς πρότασιν τοῦ Τμήμ. Ἰωαννίνων διὰ τὸν ἐορτασμὸν τῆς 50ετηρίδος τὸ Δ. Σ. μετὰ ἀπὸ συζήτησιν ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλλει τὶς ἐκδηλώσεις.

Τὴν 26 Φεβρουαρίου 1935 ἐγίνε ἡ Α' τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις. Κατ' αὐτὴν ἐγίνε ἡ ἀνάγνωσις τῆς λογοδοσίας τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησε μακρὰ συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ

κροτημένο καὶ δὲν παρουσίαζε καμιά δραστηριότητα. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Τιμ. Εὐθυμίου, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ν. Παπανικολάου, Γραμματεὺς ὁ κ. Κ. Τράντας καὶ Ταμίας ὁ κ. Δ. Λαμπρινίδης. Ἡ παραλαβὴ τῆς διοικήσεως ἔγινε τὴν 23 Μαρτίου 1934.

Τὸ Δ.Σ. ἀσχολήθει μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῶν πόρων τοῦ Χωριοῦ. Διόρισε Γεωπόνον διὰ τὴν καθοδήγηση τῶν κατοίκων εἰς τὴν γεωργία καὶ ὄλους τοὺς κλάδους τῆς. Ὁ Γεωπόνος ἐφοδιάσθει μὲ ἐργαλεῖα ἀπὸ τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων καὶ μετέβει εἰς Βούρμπιανη, ἐστάλησαν δὲ καὶ ἐμβόλια μηλιάς ἀπὸ τὸν Βόλο. Τὴν προσπάθεια τοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν γεωργικὴ ἀνάπτυξη τοῦ Χωριοῦ ἐβοήθησε πολὺ καὶ ὁ συμπατριώτης γεωπόνος κ. Β. Παπαδημητρίου ποὺ ὑπηρετοῦσε εἰς τὴν Γεωργ. Ὑπηρεσίᾳ Ἰωαννίνων, ἐνῶ ἡ Ἐνωσις Νέων ἀσχολήθει μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς δένδροκομίας. Ἐπίσης ὁ Σύνδεσμος ἐνίσχυσε τὴν φύλαξη τῶν κτημάτων μὲ ἀγροφύλακες καὶ ἐμερίμνησε διὰ τὴν αὐξηση τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων μὲ ἐπισκευὴς τῶν ζημιῶν τοποθέτηση ξυλίνων καναλιῶν καὶ κατασκευὴ λιθόκτιστου αὐλακιοῦ εἰς τὴν θέση Τσαλάδικα.

Ὁ Σύνδεσμος ἐνέκρινε πίστωση καὶ ἄρχισαν τὰ ἔργα διὰ τὴν ὕδρευση τῆς Συνοικίας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ἐπίσης ἔγιναν ἐργασίαι συντηρήσεως τῶν ὑπαρχόντων δρόμων καὶ διαμορφώσεως νέων διὰ τὴν ἀνετὴ ἐξυπηρέτηση τῶν κατοίκων τοῦ Χωριοῦ.

Τὸ Δ.Σ. ἐνέκρινε τὴν κατασκευὴ Κοιμητηρίου καὶ Ὁστεοφυλακίου εἰς τὴν Κεντρικὴ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἡ ἐκτέλεση τῶν ἐργασιῶν ἀνεστάλει διότι κατὰ τὶς ἐκσκαφὰς εὐρέθει παλαιὰ Κατακόμβη. Ἐπίσης ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ τὴν Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν κάλυψη ἀναγκῶν τῆς Κεντρ. Ἐκκλησίας καὶ διέθεσε ποσὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀγίου Δημητρίου καὶ Ἀγίου Ἰωάννου.

Ἀπὸ τὸ Κράτος διετέθει πίστωση διὰ τὴν ἐκτέλεση συμπληρωματικῶν ἔργων καὶ κάλυψη ἐνὸς μέρους τῶν ἐλλείψεων τῆς Σχολῆς. Ὁ Σύνδεσμος ἀγόρασε γραφικὴ ὕλη καὶ βιβλία διὰ τοὺς ἄπορους μαθητὰς καὶ Ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας.

Τὸ Οἰκοτροφεῖο ἐλειτουργήσῃ κανονικὰ μὲ δέκα τέσσαρες τρο-

Τὸ Δ.Σ. διέθεσε διάφορα ποσὰ διὰ γραφικὴ ὕλη καὶ βιβλία ἀπόρων μαθητῶν καὶ τὴν ἀγορὰ μέσων διδασκαλίας.

Τὸ Οἰκοτροφεῖο ἐλειτούργησε κανονικὰ μὲ 11 οἰκοτρόφους. Ὁ Σύνδεσμος ἐκάλυψε ὡς συνήθως τὴν προκύπτουσα ἀπὸ τὴν λειτουργία του ζημία, ἐνίσχυσε δὲ οἰκονομικὰ καὶ τὴν λειτουργία τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων.

Ἡ διαχείριση τοῦ Κληροδοτήματος ἦτο ὁμαλή. Τὸ Δ.Σ. μὲ εὐστοχὴ ἐνέργεια ἀπέφυγε τὴν ἀναγκαστικὴ ὑπαγωγή τοῦ Κληροδοτήματος εἰς τὴν Διαχείριση Κληροδοτημάτων Ἡπείρου.

Τὸ Τράντειο Κεφάλαιο ἐλειτούργησε κανονικὰ καὶ ἐνίσχυθῆν μετὰ νέα χορήγηση τοῦ κ. Ἄλ. Τράντα ἔφθασε τὶς 120 χιλιάδες.

Ὁ Σύνδεσμος διέθεσε τὸ ἀπαιτούμενο ποσὸ καὶ ἐτελείωσε ἢ ὑδρευση τῆς Συνοικίας Ἀγίων Ἀποστόλων μὲ διοχέτευση νεροῦ ἀπὸ τὴν παλαιὰ πηγὴ «Γεράνι». Ἐπίσης κατεσκευάσθησαν νέοι δρόμοι, ἔγιναν ἀπαραίτητες ἐπιδιορθώσεις εἰς ὄλους τοὺς δρόμους τῆς Κοινότητος καὶ κατεσκευάσθησαν πέντε γέφυρες διὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν κατοίκων.

Τὸ Δ.Σ. ἐχορήγησε βοηθήματα, ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ ἀδύνατους συμπατριῶτες καὶ ἔδωσε προικοδοτήσεις εἰς κορίτσια ἀπόρων οἰκογενειῶν.

Τέλος, ἡ Ἐνωσις Νέων Βούρμπιανης παρεχώρησε εἰς τὸν Σύνδεσμο τὸ ἀγροκῆπιο του εἰς Βούρμπιανη διὰ τὴν συντήρησι καὶ καλλιέργειαν του, διότι δὲν εἶχε τὰ οἰκονομικὰ μέσα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν του.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις τὸ ἔτος 1936 ἔγινε τὴν 31 Μαρτίου καὶ παρευρέθησαν 50 μέλη. Εἰς αὐτὴν ἔγινε ἀνάγνωσις τῆς λογοδοσίας τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1935 — 1936 καὶ συζήτησις ἐπάνω εἰς αὐτή. Διευτυπώθησαν διάφορες γνώμες διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δενδροκαλλιέργειας καὶ τῆς σηροτροφίας. Διὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ὁ κ. Ἄλ. Τράντας ἔθεσε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συνδέσμου ποσὸ 30 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἡ Β' τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις ἔγινε τὴν 21 Ἰουνίου 1936. Εἰς

τέλος ἐξελέγησαν τὰ μέλη τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν Συνέλευση αὐτὴ ἀνεκοινώθει ὅτι τὸ Πρωτοδικεῖο δὲν ἐνέκρινε τὸ Καταστατικὸ πὺ ὑπέβαλε διὰ ἔγκριση τὸ προηγούμενο Δ.Σ., διότι δὲν εἶχε ψηφισθεῖ ἀπὸ τὸν μισὸ τοῦλάχιστον ἀριθμὸ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου.

Ἡ Β' τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση εἶχε ὀρισθεῖ νὰ γίνῃ τὴν 17 Μαρτίου 1935, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὴν 1 Μαρτίου ἐκηρύχθει Στρατιωτικὸς Νόμος καὶ ἀπαγορεύοντο οἱ συγκεντρώσεις ἢ Συνέλευση μετὰ ἀπὸ ἄδεια τοῦ Α' Σ. Στρατοῦ ἔγινε εἰς τὴν 24 Μαρτίου. Εἰς τὴν Συνέλευση αὐτὴ ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθ. τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ διεπίστωσε τὴν καλὴ διαχείριση τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ., ἐπρότεινε δὲ ὅταν γίνεταὶ Συνέλευση νὰ ὑπάρχει καὶ Ἐκθεση λειτουργίας τῶν Τμημάτων ὥστε νὰ μὴ γίνεταὶ συμπλήρωση τῆς Ἐκθέσεως τῆς μετὰ τὴν ἀφίξη τῶν Ἐκθ. τῶν Τμημάτων. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Δ.Σ. Εἰς τὴν Βούρμπιανη οἱ ἐκλογές ἔγιναν εἰς τὴν 24 Μαρτίου, εἰς τὰ Ἰωάννινα ἔκαναν τὴν 31 Μαρτίου, ὅταν ἔλαβαν τὴν ἄδεια ἀπὸ τὴν Στρατ. Ἀρχές. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκη δὲν ἦτο γνωστὸ ἐὰν ἔγιναν ἐκλογές, τὸ δὲ Τμῆμα Θεσσαλονίκης δὲν ἔδωσε καμία πληροφορία οὔτε ἀνέφερε ἀποτελέσματα ψηφοφορίας. Ἡ ἀνακήρυξη τῶν ἐπιτυχόντων ὡς μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε μετὰ τὴν συγκέντρωση τῶν ἀποτελεσμάτων τὴν 9 Ἀπριλίου 1935. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Τιμολ. Εὐθυμίου, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Νικ. Παπανικολάου, Γραμματεὺς ὁ κ. Ἀνδρέας Λύτης καὶ Ταμίας ὁ κ. Βασ. Καραγιάννης.

Ὁ Σύνδεσμος συνέχισε τὴν ἐκτέλεση τῶν ἔργων πὺ εἶχαν προγραμματισθεῖ. Ἀπὸ μελέτη πὺ ἔγινε διεπιστώθει ἀπώλεια τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἐμπόδισε τὸν Σύνδεσμο νὰ συντηρήσει τὰ παλαιὰ αὐλάκια καὶ νὰ ἀνοίξει νέο εἰς τὴν θέση «Μαραντάκια». Ὁ Γεωπόνος ἐργάσθει διὰ τὴν πλουτοπαραγωγικὴ ἀνάπτυξη τοῦ Χωριοῦ παρὰ τὴν ἄρνηση τῶν συγχωριανῶν νὰ ἐργασθοῦν σύμφωνα μὲ τὴν ὑποδείξεις του..

Σ., τὸ ὁποῖο μὲ νοικοκυροσύνη καὶ σύνεση ἐργάσθαι διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Συνδέσμου καὶ τὸ καλὸ τοῦ Χωριοῦ. Γενομένης ψηφοφορίας δὲν ἔγινε δεκτὴ ἢ ὑποβληθεῖσα παραίτηση τοῦ Δ.Σ., τὸ ὁποῖο παρεκλήθει νὰ παραμείνει καὶ νὰ συνεχίσει μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο τὸ ἔργο του.

Τὸ Δ.Σ. συνέχισε τὴ δράση του. Ἐνίσχυσε τὴν λειτουργία τοῦ Μαθητικοῦ Συσσιτίου, ἀγόρασε βιβλία διὰ τοὺς ἄπορους μαθητὲς καὶ σκεύη διὰ τὸ Οἰκοτροφεῖο. Ἀσχολήθει πολλές φορές διὰ τὴν τακτοποίηση τῆς ἐκκρεμότητος μετὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου, ἐνίσχυσε τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων διὰ τὴν ἀγορὰ καὶ ἀποστολὴ εἰς Βούρμπιανη 5.500 δενδριλίων μουριάς διὰ καλλιέργεια, ἐνίσχυσε τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς ἀπόρους, ἐπραγματοποίησε τὴν ἐτήσια ἑορτὴ τοῦ Συνδέσμου.

Εἰς τὴν Γενικὴ Συνέλευση τῆς 20 Ἰουνίου 1937 ἔγινε ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τοῦ 1936 — 1937. Κατ' αὐτὴν ἀνεφέρθησαν τὰ διατεθέντα ποσὰ καὶ τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα. Ἐπίσης ἐγνώσθαι ὅτι ἐδαπανήθει χρηματικὸ ποσὸν διὰ τὴν τακτοποίηση τῆς ἀποχετεύσεως τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους. Τελευταῖα εἶχε φθάσει εἰς τὸν Σύνδεσμο καὶ τὸ σχέδιον μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης περιφράξεως τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν 18 Ἰουλίου 1937 εἰς τὴν Τακτικὴν Γεν. Συνέλευση ἔγινε ἀνάγνωση τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγκριση τοῦ ἔργου τοῦ ἀπερχομένου Συμβουλίου. Ἀκολούθησαν ἐκλογές διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1937 — 1938. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Μαρκ. Θάνος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Δημ. Σούλης, Γραμματεὺς ὁ κ. Κ. Λάλος καὶ Ταμίας ὁ κ. Ἀπ. Θάνος.

Τὸ νέο Συμβούλιον παρέλαβε τὴν διοίκησιν τὴν 2 Αὐγούστου 1937 καὶ μετέσχε μὲ ἐκπρόσωπον του εἰς τὸ γεῦμα τῆς Πανηπειρωτικῆς διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς «4ης Αὐγούστου». Ἐπίσης ἐφρόντισε νὰ ἀγορασθοῦν σιτηρὰ διὰ τὸν χειμῶνα (Τράντειο Κεφάλαιον) καὶ προσέφερε εἰς τὸν ἔρανον διὰ τὴν ἀνέγερσιν Μνημεῖου τῶν Μπιζανομάχων.

αὐτὴν παρευρέθησαν 58 μέλη. Ἐγίνε ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθει ἀπὸ τὴν Συνέλευσις τὸ ἔργον τοῦ Δ.Σ. Εἰς τὴν Ἐκθ. τῆς Ἐξ. Ἐπιτροπῆς ἀνεφέρετο ἡ παρατήρησις ὅτι ἡ μετὰθεσις τῆς ἡμερομηνίας τῶν ἐκλογῶν ἔπρεπε νὰ γίνε με ἀπόφασιν ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως καὶ ὄχι με ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ.

Ἐπίσης ἔγινε συζήτησις διὰ τὴν καθυστέρησιν ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν δαπανῶν τῆς Ἐφορ. Βούρμπιανης. Ἡ Συνέλευσις ἐξέφρασε τὴν εὐχαριστίαν πρὸς τὸ Δ.Σ. καὶ προχώρησε εἰς τὴν ἀρχαιρεσίαν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1936 — 1937. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Μαρκ. Τράντας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ν. Παπαγιολάου, Γραμματεὺς ὁ κ. Ἄνδ. Λύτης καὶ Ταμίας ὁ κ. Δ. Κακαβίτσας.

Τὸ Δ.Σ. ἀσχολήθει πάρα πολὺ με τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δένδροκομίας καὶ τῆς σηροτροφίας. Ἐπίσης ἔκανε ἐνέργειαι διὰ νὰ μὴ ὑποβιβασθοῦν τὸ Ἡμιγυμνάσιον καὶ τὸ Δημοτικόν, ἐφρόντισε τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ τοῦ Τραντείου Κεφαλαίου. Ἐχορήγησε πιστώσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιίας καὶ ὑδρεύσεως, ἔδωκε βοηθήματα καὶ προικοδοτήσεις, ἔκανε ἐπισκευὰς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κληροδοτήματος καὶ γενικὰ ἀσχολήθει με ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ Συνδέσμου.

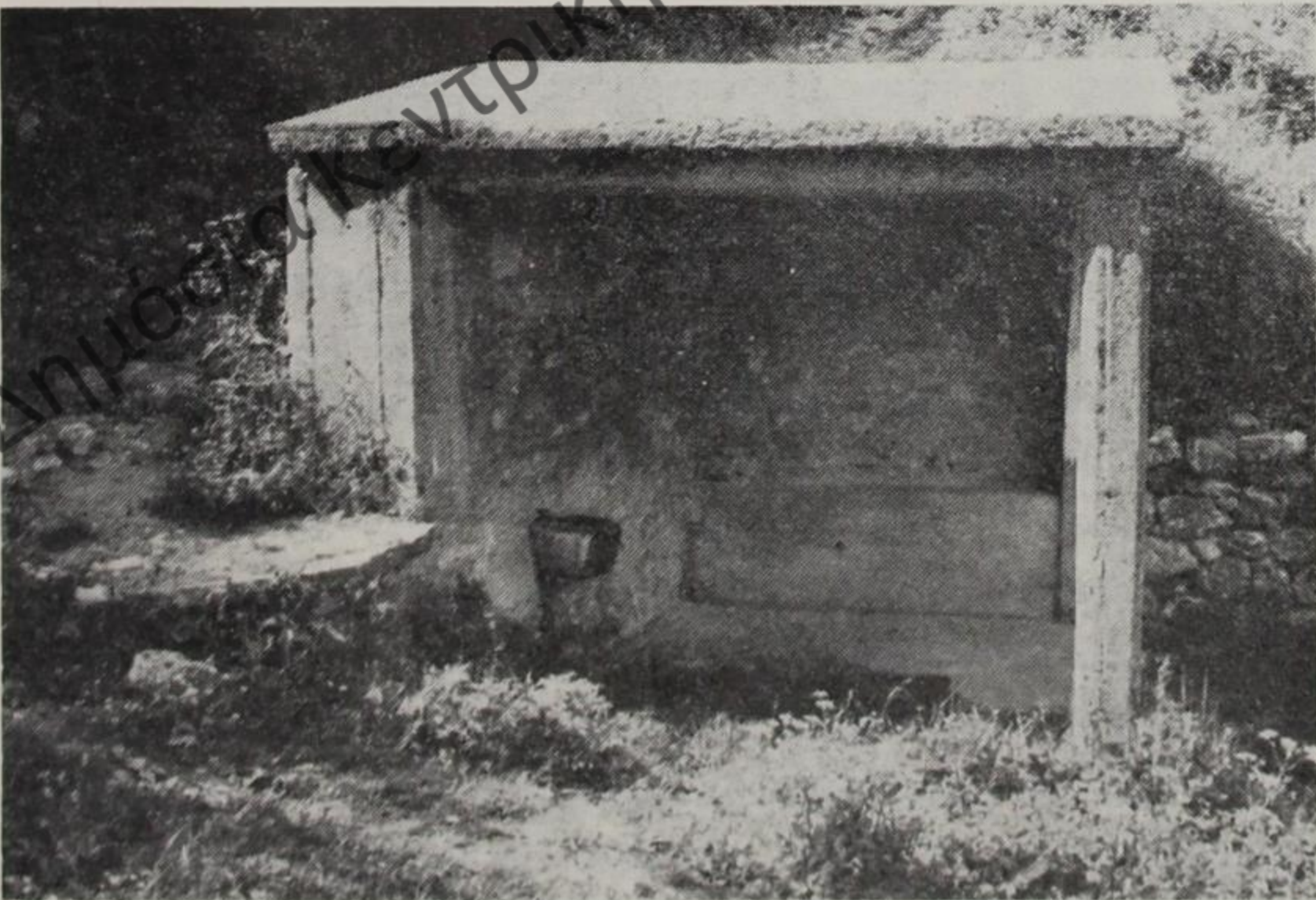
Τὴν 4 Ἀυγούστου ἐκηρύχθει ὁ Στρατιωτικὸς Νόμος καὶ ἔκτοτε οἱ συνεδριάσεις ἐγίνοντο μετὰ ἀπὸ χορήγησιν σχετικῆς ἀδειας ἀπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1936 μετὰ ἀπὸ ἀναφορὰ 56 μελῶν καὶ ἐπιστολὴν τριῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἔγινε Ἐκτακτὴ Γενικὴ Συνέλευσις διὰ νὰ καταβληθεῖ προσπάθεια νὰ παύσει ἡ ἀπὸ δύο ἐτῶν ὑπάρχουσα διαφωνία καὶ διάστασις μετὰ τῶν συμπατριωτῶν, ὥστε νὰ δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀρθοῦν ὑφιστάμεναι παρεξηγήσεις, νὰ παύσει ἡ δυσπιστία πρὸς τὸ Δ.Σ. καὶ ὅλοι ἀγαπημένοι καὶ ἐνωμένοι νὰ καταβάλουν προσπάθειαι διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τοῦ Συνδέσμου.

Μετὰ ἀπὸ ζωνρὲς συζητήσεις ἡ Συνέλευσις ἀπεδοκίμασε τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἐτάχθει ἀνεπιφύλακτα εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Δ.

Ἡ Βρύση τοῦ Γκίνη εἰς τοὺς Σιομπάδες

Ἡ Βρύση εἰς τὸν Ἅγιο Ἰωάννη

Τὴν 19 Αὐγούστου 1937 τὸ Δ.Σ. ἐξουσιοδότησε τὸν Πρόεδρο του νὰ ἀναλάβει πρωτοβουλία διὰ τὴν ἴδρυση «Πανεπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας». Τὸ Καταστατικὸ τῆς Παν. Συνομοσπονδίας ἐνεκρίθει τὸ 1937 καὶ ἡ ἐπίσημη ἔναρξις τῆς λειτουργίας της ἔγινε τὴν 4 Μαρτίου 1938, πρῶτος δὲ Πρόεδρος αὐτῆς ἐξελέγει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας κ. Μάρκος Θάνος.

Τὴν 17 Ἀπριλίου 1938 ἐπραγματοποιήθει Ἐκτακτὴ Εἰδικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Αὐτὴ ἔγινε μετὰ ἀπὸ μετάβασιν τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. εἰς Βούρμπιανη, ὅπου ἐξετάσθησαν ὅλα τὰ ζητήματα, καὶ εἰς Ἰωάννινα, ὅπου ἐπραγματοποιήθει Ἐκτακτὴ συνέλευσις. Ὁ Πρόεδρος κ. Μ. Θάνος ἀνέφερε ὅτι διὰ τὴν ὑδρευσιμὴν ὑπάρχουν νερά, ἀλλὰ χρειάζεται συστηματοποίησιν τῆς διανομῆς των καὶ μικρὰς διευθετήσεις χανδάκων. Μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Σχολείου εἶναι ἀνάγκη νὰ κατασκευασθῆ καὶ ξενώνας. Ἀνεφέρθησαν τὰ ἔργα ὁδοποιΐας ποὺ προγραμματίσθησαν. Διὰ τὴν γεωργίαν ἐπρότεινε εἰδικὸ πρόγραμμα διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀκαλλιέργητων ἀγρῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δασοκαλλιέργειας μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Γεωπόνου, ποὺ συνεχίζει νὰ προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του, ὥστε οἱ πατριῶτες νὰ ἔχουν εἰσόδημα ποὺ νὰ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ μένουν εἰς τὸ Χωριὸν καὶ νὰ μὴ φεύγουν εἰς ἄλλα μέρη διὰ ἐργασίαν. Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὸ Γεωργικὸν Πρόγραμμα τοῦ Συνδέσμου καὶ ὅλες τὰς ἐνέργειαις του. Εἰς αὐτὴν τὴν Συνέλευσιν ἔγινε γνωστὸν ὅτι ἀναρτήθησαν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου οἱ εἰκόνες τῶν Μ. Εὐεργετῶν Χαρ. Ζήκου καὶ Ἀλ. Τράντα.

Τὴν 5 Ἰουνίου 1938 ἔγινε Ἐκτακτὴ Γεν. Συνέλευσις μετὰ θέμα τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ. Ἀπεφασίσθη νὰ ἐπαναληφθῆ τὴν 19 Ἰουνίου 1938. Κατ' αὐτὴν συνεκροτήθει Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἀφοῦ μελετήσῃ ὅλες τὰς γνώμας νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ πρὸς διεύρυνσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.

Τὴν 30 Ἰουνίου 1938 ἐορτάσθη ἡ ἐπέτειος τοῦ Συνδέσμου. Ἀκολούθησε τελετὴ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου, ὅπου ἔγινε ἡ ἀπο-

Εἰς τὴν Α' τακτ. Γεν. Συνέλευση τῆς 22 Ἰανουαρίου 1939 ἔγινε ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. καὶ συζήτηση κυρίως ἐπὶ τοῦ τρόπου τακτοποιήσεως τῆς οἰκον. διαχειρίσεως τοῦ Συνδέσμου, πού προέκυψε ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Ταμίου. Μετὰ τὴν ἔγκριση τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Συμβουλίου ἐξελέγει ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ. Τὸ Δ.Σ. συνέχισε ὅπως καὶ πρῶτα τὸ ἔργο του.

Κατὰ τὴν Β' Τακτ. Γεν. Συνέλευση τῆς 26 Φεβρουαρίου 1939 παρευρέθησαν 81 μέλη. Ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγινε διεξοδικὴ συζήτηση. Διεπιστώθει ὅτι δὲν ὀφελεῖ ἡ παρατηρουμένη διάσταση καὶ ἀντιδικία μεταξὺ τῶν πατριωτῶν καὶ ὑπεστηρίχθει ἡ συναδέλφωση καὶ ὑποστήριξις τῶν ἐκαστοτε Δ. Συμβουλίων ἀπὸ ὅλους διὰ τὴν προόθησιν τῆς δράσεως τοῦ Συνδέσμου, ὥστε νὰ δοθεῖ εἰς τὴν Βούρμπιανη ἡ παλαιὰ αἴγλη καὶ ἀνθηρότητα. Ὅλα αὐτὰ θὰ κατορθωθοῦν ὅταν «οἱ Βουρμπιανῖτες γενικῶς ἀποβάλλομεν τὸν παλαιὸν μας ἀντιδραστικὸν χαρακτῆρα καὶ ἐργασθῶμεν ὅλοι ἐν συμπνοίᾳ καὶ ἀδελφοσύνῃ διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς Βούρμπιανης», ὅπως ἐδήλωσε ἐπιγραμματικὰ ὁ Ἀντιπρόεδρος Δ. Σούλης.

Τέλος ἔγιναν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ νέου Δ.Σ.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν τοῦ Κέντρου καὶ τῶν Τμημάτων τὴν 6 Μαρτίου ἔγινε ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ἄνδρ. Λύτης, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Τιμ. Εὐθυμίου, Γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Οἰκονόμου καὶ Ταμίας ὁ κ. Ἄλ. Λαμπρινίδης. Οἱ διαμένοντες εἰς τὴν Θεσσαλονίκη δὲν ἐψήφισαν, διότι τὸ Τμῆμα τους δὲν ἐλειτούργει.

Ἡ δράσις αὐτοῦ τοῦ Δ.Σ. κατὰ τὸ ἔτος 1939 — 1940 ἦταν πολύμορφη. Συνεχίσθησαν οἱ ἐνέργειαι διὰ τὴν τακτοποίησιν γνωστῶν Ταμειακῶν ἐλλειμμάτων καὶ διαφορῶν παρελθόντων ἐτῶν, διὰ τίς ὁποῖαι ἔγιναν καὶ δικαστικοὶ ἀγῶνες. Ὑπεβλήθει εἰς τὸ Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν πρὸς ἔγκρισιν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κληροδοτήματος. Ἐνεκρίθει ἡ χορήγησις βοηθημάτων διὰ προικοδοτήσεις, ἐνίσχυσις ἀπόρων, συντήρησις ἀκινήτων, λειτουργία συσσιτίου δι' ἀπορους μα-

κάλυψη τῶν εἰκόνων τῶν Μ. Εὐεργετῶν καὶ κλήρωση προικοδοτήσεων.

Τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1938 ἔγινε συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. Κατ' αὐτὴν ἐνεκρίθει ἡ οἶκον. ἐνίσχυση τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, ἡ μηνιαία ἐπιχορήγηση τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ταχυδρ. Γραφείου, ἡ ἐνοικίαση τοῦ οἰκήματος τῆς Μεταμορφώσεως διὰ τὴν στέγαση τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου, τοῦ Ταχυδρομείου καὶ Τηλεφωνίου, τοῦ Ἀναγνωστηρίου καὶ τοῦ Γραφείου τοῦ Κοινοτ. Γεωπόνου. Ἐπίσης ἀπεφασίσθει νὰ ἐξευρεθεῖ οἶκημα διὰ ξενώνα. Προσπάθεια ἰδρύσεως Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς δὲν ἔκαρποφόρησε. Ἐτακτοποιήθησαν διάφορα ζητήματα προικοδοτήσεως καὶ ἐνοικιάσεως τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Εὐριππίδου. **Διεπιστώθει ὅτι οἱ Πατριῶτες εἰς Βούρμπιανη δὲν ἐνδιαφέρθησαν διὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας καὶ δενδροκαλλιέργειας σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα.**

Τὸ Δ.Σ. συνεδρίασε: 1) Τὴν 5 Ὀκτωβ. 1938 καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἐπανασύσταση τοῦ Τμημ. Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖο εἶχε παύσει νὰ λειτουργεῖ, ἐπίσης συνεζητήθησαν καὶ διάφορα οἶκον. ζητήματα. 2) Τὴν 4 Νοεμβρίου 1938 καὶ διεπιστώθει ὅτι παρὰ τὶς προσπάθειες τοῦ Γεωπόνου καὶ τῶν Γεωργ. Ὑπηρεσιῶν δὲν προοθήθησαν τὰ προγράμματα γεωργ. ἀναπτύξεως, λόγω ἀδιαφορίας τῶν κατοίκων. 3) Τὴν 21 Νοεμ. 1938 καὶ διεπιστώθει ὅτι ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ Ταμίου ἐδημιουργήθησαν προβλήματα εἰς τὴν ὄλη οἰκονομικὴ διαχείριση τοῦ Σύνδεσμου. Ἐπίσης, ὀρίσθησαν τὰ μέλη ποὺ θὰ ἐκπροσωποῦσαν τὸν Σύνδεσμο τὴν 18 Δεκ. 1938 εἰς τὴν Πανηπειρωτικὴ Συνομοσπονδία. 4) Τὴν 28 Δεκ. 1938 ὁπότε ἀνεκοινώθει ὁ θάνατος τοῦ Ταμίου Ἀποστόλου Θάνου.

Τὸ Δ.Σ. τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1939 ἐπραγματοποίησε πολλὰ συνεδριάσεις καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις διὰ τὴν τακτοποίηση τοῦ ὅλου Ταμειακοῦ ζητήματος, ἔγραψε εἰς τὸν **Κοινοτικὸ Γεωπόνο** νὰ συνεχίσει τὸ λαμπρὸ ἔργο του παρὰ τὴν ἀντιδραση καὶ ἀδιαφορία τῶν Βουρμπιανιτῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴ καὶ ἀνάπτυξη τοῦ γεωργικοῦ προγράμματος, ἀπεφάσισε τὴν σύγκληση τῆς Γεν. Συνελ. τὴν 22 Ἰανουαρίου.

δεσμος θα στερηθει τῶν πόρων τοῦ Κληροδοτήματος καὶ ἡ οἰκονομία του θα στηριχθει εἰς τὶς συνδρομὲς καὶ ἔκτακτες οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις τῶν μελῶν ἢ διαφόρων φορέων.

Τὴν 11 Αὐγούστου 1940 ἔγινε ἡ Β' ἐτήσια Γεν Συνέλευση. Κατ' αὐτὴν ἐνεκρίθει τὸ ἔργο τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. καὶ ἔγιναν ἐκλογὲς διὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ νέου Δ.Σ.

Τὴν 30 Αὐγούστου εἰς συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. ἐνεκρίθει τὸ ποσὸ ποὺ διετέθει διὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξόδων τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς 4ης Αὐγούστου ἀπὸ τὴν Κοινότητα καὶ ἔγινε ἡ ἀνακήρυξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου, σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Κέντρου καὶ τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων. Ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Β. Βεῦζαδὲς, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Τιμ. Εὐθυμίου, Γραμματεὺς ὁ κ. Κ. Τράντας καὶ Ταμίας ὁ κ. Α. Λαμπρινίδης. Τέλος, ἀπεφασίσθει ἡ διὰ πρωτοκόλλου παράδοση εἰς τὴν διορισθεῖσα ἀπὸ τὸ Ὑπ. Οἰκονομικῶν Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἀρχείου καὶ ὄλων τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Κληροδοτήματος Χαρ. Ζήκου, ὥστε ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1940 νὰ ἀναλάβει αὐτὴ τὴν διαχείριση τοῦ Κληροδοτήματος.

Τὴν 13 Σεπτεμβρίου παρέλαβε τὸν Σύνδεσμο τὸ νέο Δ.Σ. καὶ ἐπραγματοποίησε τὴν πρώτη συνεδρίαση του διὰ τὴν διεκπεραίωση διαφόρων ζητημάτων.

Εἰς τὸ μεταξὺ ἀκολούθησε ἡ κήρυξη τοῦ πολέμου καὶ ἐπεδεινώθη ἡ κατάστασις εἰς τὸ Χωριό. Τὸν Φεβρουάριον 1941 τὸ Δ.Σ. μὲ ἐπιστολὴν του ζήτησε ἀπὸ τὴν Ἐπιτρ. τοῦ Κληροδοτήματος νὰ ἐνισχύσει οἰκονομικὰ τοὺς δοκιμαζόμενους χωριανούς. Αὐτὸ δὲν ἦτο ἀμέσως κατορθωτό. Τότε ὁ κ. Ἀλ. Τράντας διέθεσε, ὅπως κάθε χρόνον, τὸ ποσὸ τῶν 15.000 δρχ. ὄχι διὰ προικοδοτήσεις, ἀλλὰ διὰ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν

Ἡ δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου ἔκτοτε περιορίσθει ἐξ αἰτίας τῆς Κατοχῆς τῆς Πατρίδας μας ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ Γερμανούς. Ἀλλὰ, παρὰ τὶς δύσκολες περιστάσεις, τὸ 1942 εἰς ἔκκληση τοῦ Συν-

θητές καὶ οἰκογένειες, ἰατρικὴ περίθαλψη ἀπόρων παρεχομένη ἀπὸ τὸν ἰατρὸ Ν. Οἰκονόμου. Διὰ προικοδοτήσεις καὶ ἰατρικὴ περίθαλψη ἀπόρων διὰ τὸ ἔτος 1939—1940 προσέφερε ποσὸ 15 000 δραχμῶν ὁ κ. Ἄλ. Τράντας, ποὺ συνέχιζε κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὴν ἀνθρωπιστικὴν του προσφορὰ πρὸς τοὺς συμπατριῶτες του. Ἐνεκρίθησαν δαπάνες ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας καὶ ἐμβολιασμοῦ τῶν μεγάλων ζώων. Ἀγοράσθησαν σιτηρὰ διὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Χωριοῦ καὶ ἀποθηκεύθησαν εἰς τὸ παλαιὸ Οἰκοτροφεῖο, ποὺ ἐπεσκευάσθει δι' αὐτό. Ἐνα μέρος αὐτῶν τῶν σιτηρῶν ἐδόθει διὰ σπορά, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐπιστραφεῖ. Μὲ ἐνέργειες τοῦ Σύνδεσμου ἐνοικιάσθει ἡ οἰκία τῆς ὁδοῦ Εὐριππίδου διὰ δέκα χρόνια. Ὁ Σύνδεσμος προέβει εἰς τὴν ἀνασύνθεσιν τῆς Ἐφορείας Βούρμπιανης διὰ τὴν καλύτερην ἀντιμετώπισιν ὅλων τῶν προβλημάτων τοῦ Χωριοῦ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Κοινότητα. Τέλος, τὸ Δ.Σ. μετὰ ἀπὸ συνεδριάσεις πρότεινε ἑπτὰ ἀπὸ τὰ μέλη του διὰ τὸν διορισμὸν ἀπὸ αὐτὰ τῶν τριῶν μελῶν τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κληροδοτήματος Χαρ. Ζήκου. Ἡ ἐνέργεια αὕτη ἔγινε διότι τὸ Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν ἐγνώρισε εἰς τὸν Σύνδεσμον ὅτι ἔκανε αἴτησιν εἰς τὸ Δικαστήριον νὰ ὀρίσει Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ, διαπρὶ συμφωνῶν μὲ τὸν Νόμον δὲν δικαιουται ὁ Σύνδεσμος νὰ διαχειρίζεται τὸ Κληροδοτήμα.

Τὸ Δ.Σ. μὲ συνεδριάσεις του ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον μέχρι καὶ τὸν Μάιον 1940 ἐτακτοποίησε διάφορα τρέχοντα ζητήματα καὶ κυρίως προικοδοτήσεις, ἀποζημίωσιν τῆς καθαρίστριας τῶν Σχολῶν Βούρμπιανης, χορήγησιν βοηθημάτων. Μέλη τοῦ Σύνδεσμου φέροντες κατὰ τὸ λάβαρον παρευρέθησαν εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Κρυστάλη, ποὺ ἀνεγέρθει ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον Συρακιωτῶν.

Κατὰ τὴν ἐτήσια τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 26 Μαΐου 1940 παρευρέθησαν 45 μέλη. Εἰς αὕτη ἔγινε λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀνεφέρθει ὅτι τὸ βραβευθὲν κατὰ τὸ 1930 λαογράφημα ἐχάθει, ἡ δὲ Ἡπειρωτικὴ Ἐταιρία ἀσχολήθει μὲ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὰ Ἡπειρωτικὰ Χρονικὰ ἀποσπασμάτων τοῦ λαογραφήματος ἀπὸ τὸ εἰς χεῖρας τοῦ κ. Χ. Ρεμπέλη ἀντίγραφο. Ἐπίσης ἀνεφέρθει ὅτι τοῦ λοιποῦ ὁ Σύν-

Πολεμικὸ Σταυρὸ διὰ τὴν συμβολὴ τῆς Βούρμπιανης εἰς τὴν Ἐθνικὴ ἐξόρμηση τοῦ 1940.

Εἰς τὸ τέλος τῆς λογοδοσίας ἀναφέρεται ὅτι «ἡ ἀξιοσέβαστη παρουσία τοῦ Συνδέσμου ἔχει ἐξανεμισθεῖ» καὶ πρέπει νὰ ἀρχίσει νέος δημιουργικὸς ἀγώνας διὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου.

Ἐπειδὴ καὶ πάλι δὲν εἶχαν ὑποβληθεῖ ὑποψηφιότητες διὰ τὸ Δ.Σ., ἡ Συνέλευση διὰ βοῆς ἐξέλεξε τὸ νέο Δ.Σ. πού ἐσχηματίσθαι ἀπὸ τὸν κ. Κ. Οἰκονόμου Πρόεδρο, τὸν κ. Β. Βεηζαδὲ Ἀντιπρόεδρο, τὸν κ. Κ. Τράντα Γραμματέα καὶ τὸν κ. Μ. Δημάρατο Ταμία.

Τὸ Δ.Σ. μὲ ζῆλο ξεκίνησε τὴν δράση του. Κατ' ἀρχὰς ἀπεφάσισε, ὅπως τὰ χρήματα τοῦ Συνδέσμου διατίθενται διὰ συμπληρωματικὰ ἔργα καὶ ἀφοῦ πληροφορηθεῖ ποῖα ἔργα ἔχει προγραμματίσει ἡ Ἐπιτρ. Κληροδοτήματος. Ἀλλὰ, προτοῦ προβεῖ εἰς ὁποιαδήποτε ἄλλη ἐνέργεια, ἐσκέφθει ὅτι προεῖχε ἡ παροχὴ οἰκονομικῆς βοήθειας εἰς τὸ Χωριό. Ἔτσι ἐνήργησε ἔρανο καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ ἐστάλησαν ἀμέσως εἰς Βούρμπιανη, ἐνήργησε δὲ καὶ ἐπραγματοποιήθει ρίψη ἱματισμοῦ δι' ἀερόπλανου. Ἐπίσης, ἐστάλει εἰς Βούρμπιανη χρηματικὸ ποσὸν πρὸς διευκόλυνση τῶν ἀπόρων διὰ τὴν παραλαβὴ τῶν διανεμομένων εἰδῶν καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς Σχολικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐνεκρίθει ἡ χορήγηση βοηθημάτων καὶ πληρωμῆ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος εἰς τὸν Ταχυδρ. διανομέα, ἐξελέγησαν δὲ καὶ οἱ ἐκπρόσωποι διὰ τὴν Πανηπειρωτικὴ Συνομοσπονδία. Εἰς τὸ μεταξὺ εἰς τὴν Βούρμπιανη ἐπεκράτησαν δυσμενεῖς συνθῆκες ἐκ τῆς δράσεως ἀνταρτικῶν ομάδων. Οἱ ἀνώμαλες συνθῆκες πού ἐπικρατοῦσαν εἰς ὅλη τὴν Χώρα ἀπὸ τετραετίας καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ διετίας εἰς Βούρμπιανη ἀνέστειλαν τὴν δυνατότητα λειτουργίας τοῦ Συνδέσμου καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ Δ.Σ., τὸ ὁποῖο ἀναγκάσθαι νὰ παραμείνει εἰς τὴν Διοίκηση τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ τὸ 1946 ἕως τὸ 1948, ἤτοι ἐπὶ τρία περίπου ἔτη.

Τὴν 28 Νοεμβρίου 1948 ἔγινε ἡ Τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση καὶ

δέσμου ὅλοι οἱ συμπατριῶτες ἔσπευσαν καὶ ἔδωσαν χρηματικά ποσὰ κι' ἔτσι ἐστάλησαν εἰς τὸ Χωριὸ 510.000 δραχμές, διὰ νὰ μοιρασθεῖ ἓνα μέρος εἰς τοὺς δυστυχοῦντες καὶ τὸ ὑπόλοιπο νὰ διατεθεῖ διὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου. Ἐπίσης διετεθεῖ διὰ τοὺς ἄπορους τὸ ποσὸ τῶν 10.000 δραχμῶν ποὺ προορίζετο διὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ κιγκλιδώματος τῆς Ἐκκλ. τῆς Παναγίας, διότι ἐκεῖνο ποὺ προεῖχε τότε ἦταν ἡ σωτηρία τῶν κατοίκων τοῦ Χωριοῦ.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τὸ Δ.Σ. ἔκανε ἐνέργειες εἰς διάφορους Ὄργανισμοὺς καὶ Ὑπηρεσίαις παροχῆς βοήθειας (U.N.R.A. M.L.) διὰ τὴν ἀποστολὴ εἰς τὸ Χωριὸ εἰδῶν διατροφῆς ἐνδυμασίας καὶ φαρμάκων.

Τὸ Δ.Σ. ἠμπόρεσε νὰ πραγματοποιήσῃ νέα συνεδρίαση τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1945, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν ποὺ ἐπικρατοῦσε τότε εἰς τὴν Βούρμπιανη καὶ νὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὴν σύγκλησιν Γεν. Συνελεύσεως καὶ τὴν ἐκλογὴν νέου Δ. Συμβουλίου. Ἐπίσης ἐσκέφθει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Ἐπιτρ. Κληροδοτήματος νὰ διαθέσῃ πάλιν τὸ Γραφεῖο τῆς καὶ διὰ τὸν Σύνδεσμον.

Εἰς νῆα συνεδρίασιν τοῦ Δ.Σ. ἀπεφασίσθει νὰ συνέλθῃ ἡ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου τὴν 20 Ἰανουαρίου 1946. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν Συνέλευσιν αὐτὴ κανένας δὲν ἔθεσε ὑποψηφιότητα διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ εἰς τὸ Δ.Σ. καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξακριβωθεῖ ἂν ὑπῆρχε ἀπαρτία, ἀπεφασίσθει νὰ συγκλιθεῖ νέα Συνέλευσις, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθει τὴν 10 Φεβρουαρίου 1946.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν αὐτὴ ἔγινε λογοδοσίαι τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Σ. τῆς περιόδου 1940 — 1945. Πρὶν ἀπὸ αὐτὴ ἀπεδόθει τιμὴ εἰς τὰ Παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος τῆς Ἠπείρου καὶ στενότερα τῆς Βούρμπιανης, ποὺ πολέμησαν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Ἱστορικοῦ μας Λαοῦ. Ἐπίσης ἀπευθύνθει θερμὸς χαιρετισμὸς πρὸς τὸν Στρατηγὸν κ. Σωκράτη Δημάρατον διὰ τὴν ὅλην προσφορὰν τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀνεκοινώθει δὲ ὅτι τὸ Χωριὸν μας ἐτιμῆθει μὲ τὸν

προέβει εις διάφορες και συνεχείς ενέργειες δια τήν οικονομική ενίσχυση και αποκατάσταση τῶν ἀποροτέρων οἰκογενειῶν, ἐφρόντισε δια τήν αὔξηση τῶν ἐσόδων τοῦ Συνδέσμου ἀπό συνδρομές ἑκτακτες εἰσφορές και δωρεές, ἐνέκρινε τήν ἀνασύσταση τοῦ Τμήματος Θεσσαλονίκης, προέβει εις ενέργειες δια τήν σύσταση «Ἐνώσεως Κοινοτήτων Δ. Γράμμου», ἐπρομηθεύθει και ἀπέστειλε εις Βούρμπιανη κλινοσκεπάσματα και ἄλλα εἶδη, συνέδραμε εις τήν πρόσληψη και διατήρηση Κοινοτικοῦ βοσκοῦ. Ἐν ὀλίγοις προέβει εις πλῆθος ἐνεργειῶν δια τήν ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη ἀπόδοση τοῦ ἔργου τῆς συνδρομῆς τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὸ Χωριό.

Κατὰ τὰ ἔτη 1950 και 1951 συνέχισε τήν δράση του και ἐνδιεφέρθει δια τὸν Ὑδρομυλο, τὸ Νεκροταφεῖο, τήν ἀνάπτυξη πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν, ἐνέκρινε δαπάνες δι' ἐπισκευές εις τὸ Σχολεῖο και προμήθεια γραφικῆς ὕλης και ἐποπτικῶν μέσων, συνεζήτησε τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ δια τήν καλύτερη λειτουργία τοῦ Συνδέσμου καθὼς και τήν ἀνάγκη ἰδρύσεως και λειτουργίας ξενῶνος.

Κατὰ τήν Γενική Συνέλευση ἡ ὁποία συνῆλθε εις τὶς 8 Ἀπριλίου 1951 ἐψηφίσθει τὸ νέο Καταστατικὸ τοῦ Συνδέσμου και ἐνεκρίθησαν διάφορα ἄλλα θέματα συνταχθέντος ἰδιαιτέρου Πρακτικοῦ, πού τὸ ὑπέγραψαν ὅλοι οἱ παρόντες. Ἐπίσης κατὰ τήν Συνέλευση αὐτὴ ἐξελέγησαν και τὰ μέλη τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Τὸ Δ.Σ. συνέχισε τήν Διοίκηση τοῦ Συνδέσμου καθ' ὅλο τὸ ἔτος. Κατὰ τήν συνεδρίαση του τῆς 18 Νοεμβρίου 1951 ἐνέκρινε τὶς γενόμενες δαπάνες κατὰ τὰ ἔτη 1949, 1950, 1951 ὡς ὀρθῶς και νομίμως γενόμενες και ἀπεφάσισε τήν σύγκλιση Γενικῆς Συνελεύσεως δι' ἀρχαιρεσίες.

Τὴν 10 Φεβρουαρίου 1952 συνῆλθε ἡ Γενική Συνέλευση τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Κατ' αὐτὴν ἔγινε ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. και ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς, ἐπακολούθησε δὲ συζήτηση ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων. Κατὰ τήν συζήτηση ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. εὔρε

λογοδοσία τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Κατ' αὐτὴν ἐμνημονεύθει ἡ ἐκτέλεση ὑπὸ τῶν ἀναρχικῶν συμμοριτῶν τοῦ Διδασκάλου καὶ ἀγνοῦ "Ἑλληνα συμπατριώτου μας Χαραλ. Ρεμπέλη καὶ τοῦ συμπατριώτου μας Δημ. Λύτη καὶ ἐτηρήθει εἰς μνήμη των σιγὴ ἑνὸς λεπτοῦ. Ἐπίσης, ἀνεφέρθει ὅτι ἀπήχθησαν θίαια καὶ πολλὰ ἄλλα ἄτομα, πολλὲς δὲ οἰκογένειες ἐδυθίσθησαν εἰς τὸ πένθος.

Κατόπιν αὐτῶν ἄρχισε νέα προσπάθεια παροχῆς βοήθειας πρὸς τοὺς συγχωριανούς μας. Μὲ ποσὸν ποὺ διέθεσε προθύμως ἡ Διαχ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Κληροδοτήματος τὸ Δ.Σ. ἐπρομηθεύθει ἱματισμὸν καὶ τὸν ἔστειλε εἰς τοὺς ἀνταρτόπληκτους συγχωριανούς, ἐστάλησαν δὲ καὶ χρήματα ποὺ συγκεντρώθησαν μὲ διαφόρους τρόπους.

Τὸ Δ.Σ. ἐφρόντισε διὰ τὴν ἐπαναλειτουργίαν τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων, τὸ ὁποῖο ἐβοήθησε πολὺ τὴν Βούρμπιανη. Οἱ διαμένοντες εἰς Θεσσαλονίκη συμπατριῶτες δὲν ἔδειξαν ἐνδιαφέρον ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Τμήματος των.

Μετὰ ἀπὸ λεπτομερῆ ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Σ. ἡ Γεν. Συνέλ. ἐνέκρινε τὴν λογοδοσίαν καὶ ἀπεφάσισε ὅπως συγκλιθεῖ νέα Συνέλευση τὴν 12 Δεκεμβρίου 1948.

Κατὰ τὴν νέα Συνέλευση (παρέστησαν 34 μέλη) ἔγινε ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθετῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγκρισις αὐτῆς, συζήτησις ἐπὶ τῆς διαχειρήσεως τοῦ Κληροδοτήματος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Κληροδοτήματος καὶ ἀρχαιρεσίαις. Κατόπιν ἡ Συνέλευσις διὰ βοῆς, οὐδενὸς ἔχοντος ἀντίρρησης, ἐξέλεξε τὸ νέο Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου ὡς ἑξῆς: κ. Σωκρ. Δημάρατος Πρόεδρος, κ. Βασ. Δημάρατος Ἀντιπρόεδρος, κ. Χαρ. Παπασωτηρίου Γραμματεὺς, κ. Μεν. Δημάρατος Ταμίας.

Τὸ νέο Δ.Σ. εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν του ἄρχισε τὰς ἐργασίας του. Κατὰ τὰ ἔτη 1948 καὶ 1949 προσεπάθησε νὰ τακτοποιήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Συνδέσμου εἰς ἴδιον Γραφεῖον, διέθεσε σημαντικὸ ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τροφίμων ποὺ διενέμοντο εἰς ἄπορες οἰκογένειαις, ἐνέκρινε τὴν πληρωμὴν βοηθημάτων, κατέβαλε προσπάθειαις διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ὁ Ἱερεὺς εἰς Βούρμπιανη,

της. Κατά την λογοδοσία έγινε ευρύτατη αναφορά εις την προσφορά πρὸς τὸν Σύνδεσμο τοῦ Προέδρου του Στρατηγοῦ κ. Σωκράτη Κ. Δημαράτου, ὁ ὁποῖος ἀναλαβὼν καθήκοντα Ὑφυπουργοῦ Ἐθν. Ἀμύνης τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Στρατ. Παπάγου ἀπεχώρησε ἐκ τῆς προεδρίας τοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὴν σταδιοδρομία τοῦ Στρατηγοῦ ἀνεφέρθη καὶ ὁ κ. Βασ. Χρήτου. Ὁ Στρατηγὸς κ. Σ. Δημάρατος ἀπαντῶν εὐχαρίστησε ὅλους καὶ εὐχήθει εὐώδοση τοῦ ἔργου τοῦ Συνδέσμου. Τέλος ἐξελέγει ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Τὴν 29 Μαρτίου 1953 κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευση ἐγίνε ἡ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθη ἡ διαχείριση τοῦ ἀπερχόμενου Δ.Σ., ἐπροτάθει δὲ ὅπως μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρ. τοῦ Κληροδοτήματος μετέχουν εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου. Ἐπακολούθησε ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογή νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνάδειξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἐγίνε μετὰ τὴν ἄφιξη τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τμημάτων Ἰωαννίνων καὶ Θεσσαλονίκης.

Εἰς συνεδρίαση ποὺ ἐπραγματοποιήθη τὴν 19 Ἀπριλίου 1953 τὸ νέο Συμβούλιο συνεκροτήθη εἰς σῶμα μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Νικ. Τράντα, Ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Χαρ. Παπασωτηρίου, Γραμματέα τὸν κ. Κων. Λάλο καὶ Ταμῖα τὸν κ. Ναπ. Μπάκρη. Ἀκολουθῶς ἐγίνε παραλαβὴ τοῦ ἀρχείου καὶ εὐρεῖα συζήτηση διὰ τὸ ἀρδευτικὸ ἔργο τῆς Βούρμπιανῆς. Διὰ τὸ ἔργο αὐτὸ ἐγίναν πολλές συζητήσεις καὶ ἐνέργειες κατὰ τὰ δύο ἐπόμενα ἔτη 1953 καὶ 1954 χωρὶς νὰ κατορθωθεῖ νὰ προσθηθεῖ ἡ σύνταξη μελέτης, διότι συναντοῦσε σοβαρὲς δυσκολίες ἢ ἐκτέλεση τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1953 ἐπρογραμματίσθη ἐκδρομὴ εἰς Βούρμπιανη, ἡ ὁποία δὲν ἐγίνε, διότι δὲν ἐξεδηλώθη ἐνδιαφέρον διὰ συμμετοχὴ. Μετὰ ἀπὸ πολλές προσπάθειες ἄρχισε ἡ λειτουργία τοῦ ξενῶνος ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο. Τὸ Κληροδοτήμα ἔστειλε χρήματα διὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ Σχολείου, διέθεσε κονδύλια διὰ τὴν ἀγορὰ πτηνῶν, ἐνίσχυση τῆς μελισσοκομίας, ἀνάπτυξη τοῦ δενδροκομείου, εὐπρεπισμὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας καὶ προικοδοτήσεις.

Ὁ Σύνδεσμος ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς ἀπόρους καὶ ὄρισε μη-

τὴν εὐκαιρία νὰ δώσει ἐξηγήσεις διὰ τὴν βραδύτητα συγκλήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἡ δὲ Συνέλευση ἐθεώρησε αὐτὲς ἱκανοποιητικὲς καὶ ἐνέκρινε ὁμόφωνα τὸ σημαντικώτατο ἔργο τοῦ Δ.Σ. Εἰς τὴν συνέχεια ἔγιναν ἀρχαιρεσίαι καὶ ἐξελέγει τὸ νέο Δ.Σ. ἐκ τῶν κ. Σωκρ. Δημαράτου Προέδρου, κ. Νικ. Τράντα Ἀντιπροέδρου, κ. Κων. Λάλου Γραμματέως, κ. Γεωργ. Δαμιανοῦ Ταμίου.

Τὸ νέο Δ.Σ. ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα του τὴν 9 Μαρτίου 1952 καὶ ἀρχισε τὸ ἔργο του. Ἀσχολήθει μὲ τὴν ρύθμιση διαφόρων ζητημάτων τοῦ Χωριοῦ, ἐζήτησε δὲ ἀπὸ τοὺς Βουρμπιανίτες νὰ ἐνημερῶνουν ἐγκαίρως τὸν Σύνδεσμο διὰ τὰ προβλήματα τῶν τῶν. Τὸ ἔτος αὐτὸ ἔγινε ἡ ἐπίσκευή τοῦ Σχολικοῦ κτιρίου, ἐτακτοποιήθει μετὰ τῆς Ἐκκλησ. Ἐπιτροπῆς ἡ ἐπίσκευή καὶ ἡ μίσθωσις τοῦ οἰκήματος τοῦ προοριζομένου διὰ ξενῶνα καὶ παρεχωρήθει ἡ ἐκμετάλλευσις του εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα συμπατριώτη, διετέθει δὲ ὑπὸ τοῦ Κληροδοτήματος καὶ ποσὸ διὰ τὴν ἀγορὰ ἐπίπλων διὰ τὸν ξενῶνα. Ἐπίσης ἐτελείωσε ἡ κατασκευὴ τοῦ Ὀστεοφυλακίου, ἔγινε ἡ περίφραξις τοῦ δενδροκομείου καὶ ἀγοράσθησαν 20 σμήνη μελισσῶν, ποὺ διετέθησαν μετὰ κατάλληλη ἐπιλογὴ εἰς χωριανούς πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ἡ κτηνοτροφία παρουσίασε βελτίωσιν. Τὸ Δ.Σ. κατέβαλε προσπάθειαι διὰ τὴν σύνταξιν μελέτης κατασκευῆς πλήρους ἀρδευτικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον προσεφέρθει νὰ χρηματοδοτήσῃ ὁ κ. Ἀλ. Τράντας. Ἐπίσης ἔδωκε βοηθήματα εἰς ἀπόρους καὶ χρηματικὸ ποσὸ εἰς τὸν Μ. Βλάχο ὡς ἔπαθλο διὰ τὴν διάσωσιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν αἰγοπροβάτων τῶν συμπατριωτῶν κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον. Τέλος ἀπεφασίσθει ἡ ἐκτύπωσις τοῦ νέου Καταστατικοῦ τοῦ Συνδέσμου, τὸ ὁποῖον ἐπεκυρώθει ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐτέθει ἐν ἰσχύϊ. Ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον, μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Σωκρ. Δημαράτου ὡς Ὑφυπουργοῦ Ἐθν. Ἀμύνης, χρέη Προέδρου ἐξετέλει ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Ν. Τράντας.

Τὴν 25 Ἰανουαρίου 1953 ἐπραγματοποιήθει ἡ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου. Κατ' αὐτὴν ἔγινε ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ., ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ Κληροδοτήματος ἐξέθεσε δι' ὀλίγων τὸ πρόγραμμα

Ἐπραγματοποίησε μὲ ἐπιτυχία χοροεσπερίδα καὶ ἐκδρομὴ εἰς Κάλαμο, ἐνήργησε διὰ τὴν κανονικὴ λειτουργία τοῦ ξενῶνος ἀφοῦ ἔγιναν καὶ μικρὲς ἐπισκευές, ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς ἀπόρους καὶ προικοδοτήσεις.

Τὸ Δ.Σ. ἐπεφυλάχθει νὰ ἀποφασίσῃ τὴν διάθεση τοῦ κτιρίου τοῦ Οἰκοτροφείου εἰς τὶς Στρατιωτ. Ἀρχές. Ἐπίσης, διεπιστώθει ὅτι τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων δὲν ἔδειξε ἐνδιαφέρον, ἐνῶ τὸ Τμῆμα Θεσσαλονίκης παρουσίασε μεγάλη δραστηριότητα.

Ὁ Σύνδεσμος συνεργάσθαι ἀρμονικώτατα μὲ τὴν Ἐπιτρ. τοῦ Κληροδοτήματος καὶ προοθήθησαν οἱ ἐργασίες ἐκτελέσεως τοῦ ἀρδευτικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖο ἔπρεπε νὰ περατωθεῖ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀλλὰ καθυστέρησε. Ἐπίσης ἐτέθει εἰς ἐνέργεια τὸ ἔργο ὑδρεύσεως τῆς Βούρμπιανης διὰ κατασκευῆς τοῦ δικτύου μεταφοράς τοῦ ὕδατος τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς (Βρύση Λιάκου). Τέλος ἔγιναν συζητήσεις διὰ νὰ ἐρευνηθεῖ ἡ δυνατότης ἰδρύσεως Νηπιακοῦ Σταθμοῦ εἰς Βούρμπιανη.

Τὴν 11 Δεκεμβρίου 1955 ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἔγινε ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1954 — 55. Κατ' αὐτὴν καὶ ἡ Ἐπιτρ. Κληροδοτήματος ἐπληροφόρησε τοὺς συμπατριῶτες διὰ τὶς ἐνέργειες ποὺ ἔκανε καὶ τὰ ποσὰ ποὺ διέθεσε διὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας, μελισσοκομίας, γεωργίας καὶ τὴν ἐπισκευὴ καὶ ἐξωραϊσμό τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας ὡς καὶ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, διὰ τὴν κατασκευὴ τῶν γεφυρῶν, διὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ Σχολείου, δι' ἐξασφάλιση οἰκίας διὰ τὴν παραμονὴ τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Δασκάλου. **Ἐκ μέρους τοῦ Κληροδοτήματος ἐξεφράσθαι τὸ παράπονον διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένη ἀδιαφορίαν τῶν συγχωριανῶν μας.**

Κατὰ τὸ ἔτος 1956 συνεχίσθησαν οἱ προσπάθειες τοῦ Δ.Σ. Ἐνήργησε καὶ ἐτελείωσε τὸ ἀρδευτικὸ ἔργο καὶ παρελήφθη ἔστω καὶ μὲ μερικὲς ἀτέλειες ποὺ θὰ ἐτακτοποιοῦντο μελλοντικά. Διὰ τὸ ἔργο αὐτὸ προσέφερε σημαντικὴ οἰκον. βοήθεια ὁ κ. Ἀλεξ. Τράντας. Ἐπίσης ὁ Σύνδεσμος ἐπραγματοποίησε χοροεσπερίδα.

νιαίο βοήθημα διὰ τὴν καθαρίστρια τοῦ Σχολείου, διένειμε δὲ εἰς τοὺς κατοίκους τὰ 90 τεύχη βιβλίου Λαογραφικοῦ περιεχομένου ποὺ ἐδώρησε ὁ κ. Μάρκος Θάνος. Ἐπίσης συζήτησε πρόταση παραχωρήσεως τοῦ Παλαιοῦ Σχολείου εἰς τὸ ἐκεῖ διαμένον τμήμα Στρατοῦ, ποὺ θὰ ἀνελάμβανε καὶ τὴν ἐπισκευή του. Τέλος, διεπιστώθει ὅτι τὸ τμήμα Ἰωαννίνων παρουσίασε ἀδράνεια.

Ἡ σύγκλιση τῆς Γεν. Συνελεύσεως εἶχε ἀποφασισθεῖ νὰ γίνει τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1954, ἀλλὰ δὲν ἤμπόρεσε νὰ πραγματοποιηθεῖ καὶ τὸ Δ.Σ. συνέχισε τὴν Διοίκηση τοῦ Συνδέσμου. Ἀπεφασίσθη ἡ μείωσις τῆς συνδρομῆς, ἡ ἀνέγερσις προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου Χαρ. Ρεμπέλη, ἡ χορήγησις βοηθημάτων εἰς ἀπόρους κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ ἀσχολήθει μὲ ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ Χωριοῦ. Ἐπίσης, ἐπειδὴ ὁ ξενὼν δὲν ἐλειτούργησε καλὰ, ἀπεφασίσθη νὰ ἀνατεθεῖ ἡ λειτουργία του εἰς ἄλλον ἐκμισθωτὴ. Τέλος ὁρίσθη ὅπως γίνει ἡ σύγκλιση τῆς Γεν. Συνελεύσεως εἰς τὸ τέλος Νοεμβρίου.

Ἡ Γεν. Συνέλευσις συνήλθε τὴν 29 Νοεμβρίου 1954. Κατ' αὐτὴν ἐγίνε ἡ Ἐκθεσις πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. διὰ τὰ ἔτη 1953—1954 καὶ ἐξετέθει τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κληροδοτήματος. Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὰς ἐνέργειαις τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Κληροδοτήματος, ἀσχολήθει μὲ τὴν συζήτησιν διαφόρων ζητημάτων καὶ τέλος ὄρισε τὰ μέλη τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

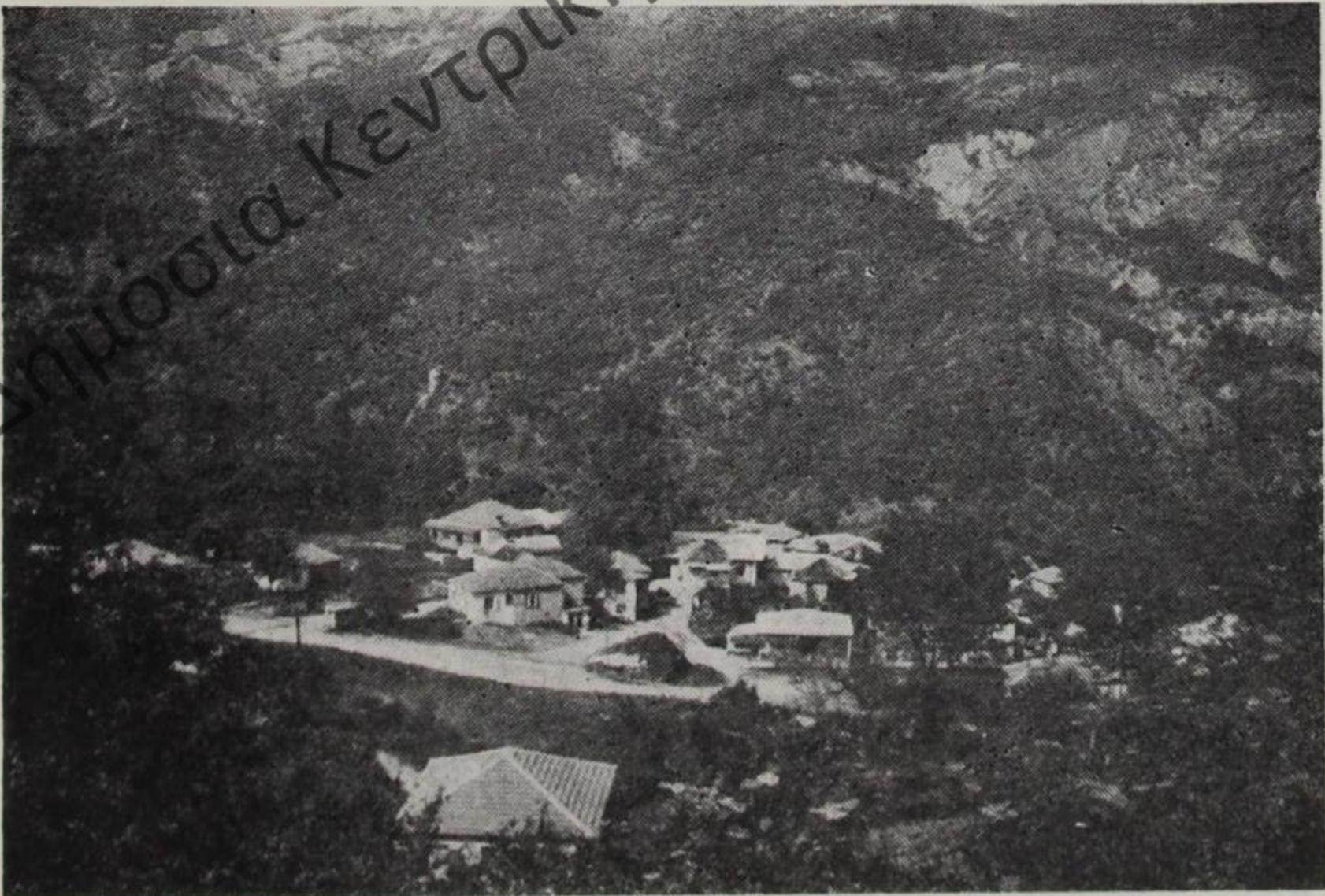
Τὴν 6 Φεβρουαρίου 1955 συνήλθε ἡ Β' τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις. Κατ' αὐτὴν ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς, συνεζητήθησαν διάφορα θέματα καὶ τέλος ἐγίναν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν ἐπιτυχόντων ἐγίνε μετὰ τὴν ἄφιξιν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τμημάτων Ἰωαννίνων καὶ Θεσσαλονίκης.

Τὸ νέο Διοικ. Συμβούλιον ἐσχηματίσθη μὲ Πρόεδρον τὸν κ. Νικολ. Τράντα, Ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Δ. Πάνου, Γραμματέαν τὸν κ. Κων. Λάλο καὶ Ταμῖαν τὸν κ. Ναπ. Μπάκρη.

Τὸ Δ.Σ. καθ' ὅλο τὸ ἔτος 1955 ἔδειξε ἐπαινετὴ δραστηριότητα.

Ένα κομμάτι από το Χωριό

Ἡ Ἀγορὰ τοῦ Χωριοῦ

Τὴν 22 Μαρτίου 1956 συνέβει ὁ θάνατος τοῦ θερμοῦ ὑποστηρικτοῦ τῆς «Φιλεκπ. Ἀδελφότητος» κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς δράσεως τῆς Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σπυρίδωνος Βλάχου.

Ἐνέργειες διὰ τὴν ἀνέγερση Παιδικοῦ Σταθμοῦ ἀπέβησαν ἀκαρποί. Ἐχορηγήθησαν βοηθήματα εἰς ἀπόρους καὶ ἐνεκρίθει ἔκτακτη δαπάνη διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ προσφορά ροφήματος εἰς τοὺς μαθητές. Ἐπετεύχθει ἡ ἐγκατάσταση τοῦ Γραφείου τοῦ Συνδέσμου εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Κληροδοτήματος τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 66. Ἡ Συνεργασία τοῦ Συνδέσμου μὲ τὸ Κληροδοτήμα ὑπῆρξε ἁρμονικὴ καὶ ἀποδοτικὴ. Τέλος, τὸ Δ.Σ. προέβει εἰς συνεχεῖς καὶ μακρὰς ἐνέργειες διὰ τὴν σύνδεση τοῦ Χωριοῦ μὲ τὴν μελετούμενη κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Κονίτισης — Μακεδονίας.

Τὴν 27 Ἰανουαρίου 1957 κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συνδέσμου ἔγινε ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1955 — 1956 καὶ ὑπὸ τοῦ Κληροδοτήματος ἐνημέρωση ἐπὶ τῆς δράσεως τοῦ διὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς Σχολ. Βιβλιοθήκης, ἀποστολὴ γραφικῆς ὕλης, ἴδρυση φαρμακείου, ἐπίσκεψις τῆς Κεντρ. Ἐκκλησίας, κατασκευὴ κοινωφελῶν ἔργων, διάθεση βοηθημάτων, ἀνάπτυξη παραγωγικῶν πόρων. Κατὰ τὴν Συνέλευση αὕτη ὁ κ. Πρόεδρος ἀνέφερε ὅτι **«Οἱ πολιτευόμενοι ἐνδιεφέρθησαν καὶ ἐβοήθησαν διὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τοῦ Συνδέσμου».**

Τὴν 10 Μαρτίου 1957 κατὰ τὴν Δευτέρα Γενικὴ Συνέλευση ἔγινε ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἔγκριση τοῦ ἔργου τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Εἰς τὴν συνέχεια ἔγιναν ἐκλογές διὰ τὸ νέο Δ. Συμβούλιο.

Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε τὴν 11 Ἀπριλίου 1957 μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τμημάτων Ἰωαννίνων καὶ Θεσσαλονίκης. Τὸ νέο Δ.Σ. συνεκροτήθει εἰς σῶμα μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Ναπ. Μπάκρη, Ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Δημ. Πᾶνο, Γραμματέα τὸν κ. Κ. Λάλο, Ταμία τὸν κ. Μεν. Δημάρατο.

Κατὰ τὸ ἔτος 1957 τὸ Δ.Σ. ἀσχολήθει μὲ ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ

Ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 22 Μαρτίου 1959 ἔγινε ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθει τὸ ἐξαίρετο ἔργο τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογή τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξη τῶν ἐπιτυχόντων ἔγινε τὴν 10 Μαΐου 1959.

Τὴν 5 Ἰουνίου 1959 τὸ νέο Δ.Σ. συνεκροτήθει εἰς σῶμα μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Ναπολ. Μπάκρη, Ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Δημ. Πάνου, Ταμία τὸν κ. Μενελ. Δημάρατο, Γραμματέα τὸν κ. Κων. Λάλο.

Κατὰ τὸ ἔτος 1959 τὸ Δ.Σ. καθόρισε τὶς λεπτομέρειαι τοῦ προγράμματος ἑορτασμοῦ τῶν 75 ἐτῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ ἀνέθεσε εἰς πατριῶτες νὰ γράψουν ἱστορικὰ καὶ λαογραφικὰ κείμενα διὰ νὰ ἐκδοθοῦν εἰς ἀναμνηστικὸ λεύκωμα.

Ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκευάσει τὸν ξενῶνα διὰ νὰ ἴσχυρῆ νὰ χρησιμοποιηθῆ καὶ ἰδιαίτερα ἐξέτασε τὴν κατάστασιν τῶν δρόμων τοῦ Χωριοῦ καὶ τὴν δυνατότητα συνδρομῆς τοῦ Συνδέσμου ἢ τοῦ Κληροδοτήματος διὰ τὴν ἀποκατάστασιν των. Διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ μαθήτριαι τοῦ Σχολείου ἐστάλησαν σχολικὰ εἶδη λαστιχένια παπούτσια καὶ ποδιές. Ἐπίσης, ἐξελέγησαν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν Πανηπειρωτικὴ Συνομοσπονδία, ἐνεκρῆθη ἡ χορήγησις βοηθημάτων εἰς ἀπόρους καὶ ἀναξιοπαθοῦντας συμπατριῶτας καὶ ἡ καταβολὴ ἀμοιβῆς εἰς τὴν καθαρίστρια τοῦ Σχολείου. Τέλος, ἀνεκοινώθει ὅτι ὁ ἐκλεκτὸς συμπατριώτης κ. Ἀλέξ. Τράντας διέθεσε μὲγάλον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Βούρμπιανης. Τὸ ποσὸν αὐτὸ διέθεσε εἰς τὴν Ἐπιτρ. Διαχειρ. τοῦ Κληροδοτήματος διὰ τὴν ἀνάγεσιν κτιρίου εἰς τὴν ὁδὸν Σοφοκλέους 66, ὅπου ἡ παλαιὰ οἰκία τοῦ Μεγάλου Εὐεργ. Χαρ. Ζήκου.

Τὴν 31 Ἰανουαρίου 1960 κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἔγινε ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1959 καὶ ἀκολούθησε εὐρεῖα συζήτησις ἐπὶ ὅλων τῶν προβλημάτων, ὥστε νὰ εὑρεθοῦν οἱ καλύτεραι λύσεις διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Χωριοῦ εἰς τὴν προπολεμικὴν του κατάστασιν.

Χωριού. Ἐνίσχυσε τὸ ἔργο τῆς ὑδρεύσεως μὲ τὴν τοποθέτηση κρου-
νῶν εἰς τὴν Πλατεῖα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Σχολεῖο, ἀπεφάσισε τὴν
διατήρηση τοῦ ξενῶνος (μετὰ τὴν κατασκευὴν ξενοδοχείου ἀπὸ ἰδιώ-
τη) πρὸς ἀντιμετώπιση ἀναγκῶν καὶ τὴν διεύρυνση καὶ εὐπρεπισμὸν
τῆς Πλατείας, ἐκπροσώπησε τὸν Σύνδεσμον εἰς τὴν Πανηπειρωτικὴν
Συνομοσπονδίαν.

Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἄρχισε ἡ κατασκευὴ τῆς νέας ὁδοῦ Πυρσό-
γιαννης — Βούρμπιανης καὶ ἡ κατασκευὴ Κοινοτικοῦ κτιρίου.

Ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν 26 Ἰαν. 1958,
ἔγινε ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. κατὰ τὸ ἔτος 1957 καὶ Ἐκ-
θεση τῆς δράσεως τοῦ Κληροδοτήματος, τὸ ὁποῖον συνεργάσθαι ἄρ-
μονικὰ μὲ τὸν Σύνδεσμον καὶ ἐβοήθησε ποικιλοτρόπως εἰς τὴν ἐνί-
σχυση τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως, εἰς τὴν κα-
τασκευὴν ἔργου ὑδρομαστεύσεως, κατασκευὴν δρόμων καὶ Πλατείας
εἰς Ἅγιο Ἰωάννη, διάθεση κατοικίας εἰς τὸν Ἱερέα καὶ τὸν Δάσκαλον,
ἵδρυση ἀναγνωστηρίου εἰς τὸ Κοινот. Κατάστημα, χορήγηση βοηθη-
μάτων εἰς ἀπόρους.

Τὸ ἔτος 1958 διετέθησαν ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον διάφορα ποσὰ διὰ
τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν χορήγησην ροφήματος εἰς
τοὺς μαθητὰς, δι' ἐπισκευὰς καὶ λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ Σχολείου. Ἐπί-
σης διετέθησαν διάφορα ποσὰ διὰ βοηθήματα, ἔγινε ἐκδρομὴ εἰς
Βούρμπιανη καὶ Ἅγιο Μερκούριον καὶ συνεζητήθη ὁ ἑορτασμὸς τῆς
75ετηρίδος τοῦ Συνδέσμου.

Τὴν 11 Φεβρουαρίου 1959 ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἔγινε
ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. διὰ τὰ ἔτη 1957 — 1958 καὶ ἡ ἐνη-
μέρωση ἐπὶ τῆς δράσεως τοῦ Κληροδοτήματος, τὸ ὁποῖον ἐν συνερ-
γασίᾳ μὲ τὸν Σύνδεσμον ἐβοήθησε εἰς τὴν ἐνίσχυση τοῦ Ὑφαντηρίου,
εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας δι' ἀγορὰς ταύρου, εἰς τὴν ἐνί-
σχυση τοῦ Δασικοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ τῆς ἀμπελουργίας καὶ εἰς τὴν
ἐκτέλεση διαφόρων κοινοφελῶν καὶ Κοινοτικῶν ἔργων.

στησαν 32 ἐκ τῶν 72 ταμειακῶς ἐν τάξει μελῶν. Εἰς τὴν Ἐκθεση ἐπεσημάνθει ἡ προσπάθεια ποὺ κατεβλήθει διὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τοῦ Χωριοῦ καὶ ἐπαινέθει ἡ ἐργασία προγραμματισμοῦ τῆς 75ετηρίδος καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς χοροεσπερίδος. Ἡ Συνέλευση ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. καὶ εἰς τὴν συνέχεια ἔγιναν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ.

Ἡ ἀνακήρυξη τῶν ἐπιτυχόντων ἔγινε μετὰ τὴν ἄφιξη τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Τμημ. Ἰωαννίνων καὶ Θεσσαλονίκης, ἡ δὲ συγκρότηση τοῦ Δ.Σ. εἰς σῶμα ἔγινε τὴν 8 Ἰουνίου 1961 μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Δημ. Πᾶνο, Ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Σωκρ. Δημάρατο, Γραμματέα τὸν κ. Κ. Λάλο καὶ Ταμία τὸν κ. Μεν. Δημάρατο.

Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὸ ἔτος 1961 ἔστειλε ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Πανεπειρωτικὴ Συνομοσπονδία. Διὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς 75ετηρίδος (ποὺ παρετάθει ἐπὶ ἔτη) ἔγινε ἐπίσημη δοξολογία μετ' ἀρτοκλασίας εἰς τὴν Χρυσοσπηλιώτισσα τὴν 30 Ἰουνίου, ἐκδρομὴ εἰς Κάλαμο καὶ Βούρμπιανη κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Προφήτη Ἡλία καὶ δημοσίευμα εἰς Ἡπειρωτικὴ Ἐφημερίδα, ἀλλὰ λόγῳ διαφορῶν δυσκολιῶν δὲν ἠμπόρεσε νὰ γίνῃ ἡ ἐκτύπωση τῆς ἱστορίας τοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Λευκώματος ποὺ εἶχαν προγραμματισθεῖ. **Ἐγινε προσπάθεια διὰ τὴν συσπείρωση γύρω ἀπὸ τὸν Σύνδεσμο ὅλων τῶν Βουρμπιανιτῶν καὶ παρεκινήθει ἡ προθυμία συνεργασίας καὶ ἡ ἐνεργὸς βοήθεια τῶν διαμενόντων εἰς Βούρμπιανη συμπατριωτῶν διὰ τὴν ἐκτέλεση ὅλων τῶν προγραμματιζομένων ἔργων, τὴν ἐξύψωση τοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος καὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν κατοίκων τοῦ Χωριοῦ.**

Διεπιστώθει ὅτι τὸ ἀγροκήπιο ἀπὸ χέρσο κτῆμα ποὺ ἦταν μετεβλήθει εἰς ζηλευτὸ κῆπο μὲ τὶς προσπάθειαι τοῦ ιδιώτου ὃ ὁποῖος τὸ ἐφρόντιζε, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ παραπονοῦνται οἱ χωριανοὶ ἀπεφασίσθει ἡ διὰ δημοπρασίας ἀνάθεση τῆς ἐκμεταλλεύσεως του. Ὁ ξενῶν ἔ-

Ἡ Γενική Συνέλευση μετὰ τὴν ἀναγγελία τῆς προσφορᾶς μεγάλου ποσοῦ ὑπὸ τοῦ Μεγ. Εὐεργέτου κ. Ἄλ. Τράντα ἐνέκρινε ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐξαίρεται ἡ εὐγενὴς χειρονομία, ἡ γενναιοφροσύνη καὶ ἡ συνεχῆς καὶ ἀπαράμιλλη ἀγαθοεργὸς δράση του διὰ τὴν γενέτειρα μας Βούρμπιανη.

Τὸ ἔτος 1960 ἐπραγματοποιήθει μὲ πολὺ ἐπιτυχία χοροεσπερίδα. Κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Συνδέσμου τὴν 30 Ἰουνίου ἔγινε ἐκδρομὴ εἰς Σούνιο καὶ Πόρτο - Ράφτη καὶ ἐκδρομὴ εἰς Βούρμπιανη τὸ δεκαπενταύγουστο. Συνεπληρώθει ἡ ἐργασία τοῦ ἀναμνηστικοῦ τεύχους τῆς Ἱστορίας τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ προετοιμασία τῶν ἐμιλιῶν διὰ τὶς ἐκδηλώσεις ἑορτασμοῦ τῶν 75 ἐτῶν τοῦ Συνδέσμου. Ἐνεκρίθει ἡ χορήγηση βοηθημάτων εἰς ἀπόρους. Ἐπίσης ὁ Σύνδεσμος ἐβοήθησε εἰς τὴν τακτοποίηση διαφορᾶς μεταξὺ Κοινότητος καὶ Δασικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Τὴν 10 Ἰανουαρίου 1961 τὸ Δ.Σ. μόλις ἐπληροφορήθει τὸν θάνατο τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου καὶ Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου ἀειμνήστου Ἀλεξίου Τράντα συνῆλθε ἐκτάκτως καὶ ἐξέδωσε ψήφισμα εἰς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος καὶ συμπάραστασις εἰς τὸ πένθος τῆς οἰκογένειας.

Τὴν 19 Μαρτίου 1961 κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευση ἔγινε ἡ λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. ἐπὶ τῶν πεπραγμένων του κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα 1959 — 1960. Ἀκολούθως ὁμίλησε ἐκπρόσωπος τοῦ Κληροδοτήματος ὁ ὁποῖος ἐπεσήμανε τὴν ἀρμονικὴ συνεργασία μεταξὺ Κληροδοτήματος καὶ Συνδέσμου καὶ ἀνεφέρθει εἰς τὶς ἐνέργειες τοῦ Κληροδοτήματος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας τῆς κτηνοτροφίας τῆς ὑφαντουργίας τῆς κατασκευῆς διαφόρων ἔργων εἰς τὴν Κοινότητα ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους διὰ νὰ ἀποδίδει περισσότερα ἔσοδα. Εἰς τὴν συνέχειαν ἔγινε εὐρεῖα συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων καὶ τέλος ἐξελέγει ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Τὴν 6 Μαΐου 1961 κατὰ τὴν Γενική Συνέλευση τοῦ Συνδέσμου ἔγινε ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Κατ' αὐτὴν παρέ-

διορισμό του Στρατηγού έ.ά. κ. Σωκράτη Λ. Δημάρατου ως μέλους της Δ. Έπιτροπής του Κληροδοτήματος εις αντικατάσταση του αποδιόσαντος Β. Παπαδημητρίου και ανεφέρθει έκτενώς εις τὰ της ανεγέρσεως της οίκοδομής της όδοϋ Σοφοκλέους. Περατωθείσης της συζητήσεως επί των έρωτήσεων εξελέγει ή Έξελ. Έπιτροπή.

Την 17 Μαρτίου 1963 ενώπιον της Γενικής Συνελεύσεως έγινε ή Έκθεση της Έξελ. Έπιτροπής. Διεπιστώθει ή προσεκτική διαχείριση των οικονομικων του Συνδέσμου και ή παραδειγματική τήρηση των πρακτικων και των βιβλιων παρα του Γραμματέως, όλοι δε με πατριωτική έκδήλωση αρκετά σημαντική ανεγνώρισαν τις προσπάθειες του Δ.Σ. και χειροκρότησαν τὸ έργο του. Ακολούθησε ή ψηφοφορία δια τὴν έκλογή νέου Δ.Σ.

Η ανακήρυξη των μελων του νέου Δ.Σ. έγινε την 21 Απριλίου 1963 μετά την συγκέντρωση και των αποτελεσμάτων των Ιωαννινων και της Βούρμπιανης. **Τὰ αποτελέσματα του Τμήματος Θεσσαλονίκης δέν ελήφθησαν ύπ' όψη, διότι οι αρχαιρεσιες δέν έγιναν σύμφωνα με τον Κανονισμό την ίδια ήμέρα που έγιναν εις την Αθήνα και τὰ άλλα τμήματα.**

Ένσταση συμπατριώτου κατά του κύρους των εκλογων συνεζητήθει και απερρίφθει ως τελείως άβάσιμος. Ακολούθησε ή συγκρότηση του Συμβουλίου εις σώμα με Πρόεδρο τον κ. Σωκράτη Λ. Δημάρατο, Αντιπρόεδρο τον κ. Ν. Παπασωτηρίου., Γραμματέα τον κ. Κ. Λάλο και Ταμία τον κ. Μεν. Δημάρατο.

Έτος 1963. Το Δ.Σ. έφάρμοσε νέα τακτική εις την όλη δραστηριότητα του Συνδέσμου. Έκανε ανασύνθεση της Έφορείας Βούρμπιανης και ένέκρινε την έκ μέρος των Τμημάτων των Ιωαννινων και της Θεσσαλονίκης διάθεση των πόρων των υπέρ του Χωριου κατά την κρίση των, αλλά να ενημερώνουν και τον Σύνδεσμο. Το Τμήμα Ιωαννινων απέσπασε τὰ συγχαρητήρια του Συνδέσμου δια την δραστηριότητα του, συγχαρητήρια δε απευθύνησαν και προς τον κ. Αντ. Λύτη που πρόσφερε δωρεάν παπούτσια προς μαθητές του Σχολείου. Δια τὸ Σχολείο διετέθει ποσὸ δι' επισκευαστικές ανάγκες,

παυσε από έτους νά λειτουργεῖ καί ἔπαθε ζημίες πού ἔχρηζαν ἐπισκευῆς. Εὐχάριστη ὑπῆρξε ἡ διαπίστωση τῆς δραστηριοποιήσεως τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων, τὸ ὁποῖο μεταξύ ἄλλων ἐπρότεινε καί τὴν Ἰδρυση Τυροκομείου. Ὁ Δασικὸς Συνεταιρισμὸς ἀπέδωσε ἱκανοποιητικὰ καί διὰ τὸ Σχολεῖο τὸ Κληροδοτήμα ἔστειλε λαστιχένια παπούτσια διὰ τοὺς μαθητὲς καί αὐξήθει ἡ ἀμοιβὴ τῆς καθαρῆς τριαιας. Ἐχορηγήθησαν ὅπως πάντα βοηθήματα καί προικοδοτήσεις. Τέλος ἐγνώσθει ὅτι ἐλειτούργησε ἡ ὁδὸς Πυρσόγιαννης — Βούρμπιανης. Τὸ Δ.Σ. ἐξέδωσε ψηφίσματα τιμῶντας τὴν προσφορὰ πρὸς τὴν Βούρμπιανη τῶν ἀποβιοσάντων συμπατριωτῶν Βασ. Δημαράτου καί Βασ. Παπαδημητρίου.

Τὴν 27 Μαΐου 1962 ἔγινε Γενικὴ Συνέλευσις καί ἐνημέρωση τῶν μελῶν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Συνδέσμου, ἀκολούθησε δὲ συζήτηση ἐπὶ ὄλων τῶν ζητημάτων. Κατ' αὐτὴν ἔγινε πρόταση ὅπως μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου μετέχουν εἰς τὴν Διαχ. Ἐπιτρ. τοῦ Κληροδοτήματος πρὸς ἐναρμόνιση τῶν ἐνεργειῶν των.

Κατὰ τὸ 1962 μεθωρεὰ τοῦ κ. Ν. Τράντα ἔγινε ἡ ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τοὺς μαθητὲς ἐστάλησαν σχολικὰ εἶδη καί μετὰ χρήματα τοῦ Κληροδοτήματος 50 ζεύγη λαστιχένια παπούτσια. Ἐγινε ἐκδρομὴ εἰς Μπίσια Γερανίων, ἀλλὰ ἀφίσε ζῆμα διότι ἀρκετοὶ συμπατριῶτες ἐξ ἀπροόπτου συμβάντος δὲν ἠμπόρεσαν νά μετάσχουν εἰς αὐτή. Ἡ λειτουργία τοῦ Ὑφαντηρίου παρουσίασε στασιμότητα ὀφειλόμενη εἰς διάφορα αἷτια, ἡ δὲ ἀνάπτυξις τοῦ Ἀγροκηπίου ἀπὸ τὸν νέο ἐκμισθωτὴ δὲν ἦταν αὐτὴ πού προεβλέπετο ἀπὸ τὴν σύμβαση. Τέλος ὁ Σύνδεσμος καὶ τὸ Κληροδοτήμα ἐχορήγησαν βοηθήματα εἰς ἀπόρους καί προικοδοτήσεις.

Τὴν 13 Ἰανουαρίου 1963 κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἔγινε ἡ Ἐκθεσις πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τῶν ἐτῶν 1961 - 62. Εἰς τὴν συνέχειαν ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως τοῦ Κληροδοτήματος ἐξέθεσε τὴν δράσιν αὐτῆς, ἐγνώρισε τὸν

κὸ ποσὸ πού διέθεσε τὸ Κληροδοτήμα, ἔγιναν ἐνέργειες καὶ ἐπεσκευάσθαι ἡ στέγη τοῦ Σχολείου καὶ προσεφέρθει ποσὸ διὰ τὴν χορήγηση συσσιτίου εἰς τοὺς μαθητές. Κατεσκευάσθαι ὁ δασικὸς δρόμος πρὸς Προφήτη Ἡλία καὶ διορθώθαι ἡ γέφυρα τῆς Παναγίας. Ἀνετέθει ἡ ἐκμετάλλευση τοῦ ἀγροκηπίου εἰς νέο ἐκμισθωτὴ διὰ νὰ βελτιωθῆ ἡ συντήρηση καὶ νὰ αὐξηθῆ ἡ ἀπόδοση του. Διεπιστώθαι ὅτι τὸ ἀρδευτικὸ σύστημα ἔχει ἀνάγκη ἐπισκευῆς, ὁ Δασικὸς Συνεταιρισμὸς ἐλειτούργησε κανονικά, ἐνῶ ὁ ξενὼν περιῆλθε εἰς ἀχρηστία καὶ ἀπεφασίσθαι ἡ διάλυση του. Ἔγιναν ἐργασίες κατασκευῆς τοῦ μανδρότοιχου τοῦ Κοιμητηρίου μὲ χρήματα ἐράνου πού ἔγινε μεταξύ τῶν πατριωτῶν. Διὰ προικοδοτήσεις ἐχορηγήθησαν ποσὰ ἀπὸ τὸ Κληροδοτήμα. Τέλος, ὁ Σύνδεσμος ἔκανε ἐνέργειες διὰ τὴν ἰδρυση Γυμνασίου διὰ τὴν ἐξυπηρέτηση ὁλόκληρης τῆς περιοχῆς, ὅπως συνέβαινε καὶ μὲ τὴν Σχολὴ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος τῆς Βούρμπιανης πού ἐλειτούργησε ἐπὶ Τουρκοκρατίας μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα. Ἀπὸ τὸ ἔτος αὐτὸ τὸ Γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου ἐγκατεστάθει ἐκ νέου εἰς τὸ ἀνεγερθὲν κτίριο τοῦ Κληροδοτήματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 66.

Κατὰ τὴν 31 Ἰανουαρίου 1965 ἔγινε ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ Ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων τῆς διητηθείας του, ἐπεσημάνθει δὲ ἡ ἄρμονικὴ συνεργασία μεταξύ Συνδέσμου καὶ Κληροδοτήματος. Ἀκολούθησε ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν λήξη τῆς Συνελεύσεως **καὶ παρεκάλεσε τοὺς 34 παρευρεθέντας νὰ προτρέψουν ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου νὰ ἔρχονται εἰς τὶς Συνελεύσεις καὶ νὰ ὑποδεικνύουν ὑποψηφίους διὰ τὶς ἀρχαιρεσίες.**

Τὴν 21 Μαρτίου 1965 ἐνώπιον τῆς δευτέρας Γενικῆς Συνελεύσεως ἀνεκοινώθει ἡ Ἔκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. κατὰ τὰ ἔτη 1963 καὶ 1964 καὶ ἐνημερώθησαν τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῆς διαχειρήσεως τοῦ Κληροδοτήματος.

Μετὰ τὴν ἔγκριση τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. διεξήχθησαν ἀρχαιρεσίες διὰ τὴν ἐκλογή νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν αὐτοῦ

έξασφαλισθεί δὲ καὶ πίστωση ἀπὸ τὸ Ὑπουργ. Παιδείας διὰ τὴν ἐπισκευὴ τῆς στέγης του. Τὸ Κληροδοτήμα ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ ἐκδρομὴ τῶν μαθητῶν τῆς Βούρμπιανης εἰς Πρέβεζα. Ἐπίσης ἔγιναν διάφορες ἐνέργειες διὰ τὴν δημιουργία Σχολικοῦ κήπου. Τὸν Ἰούλιο ἐπραγματοποιήθει ἡ καθιερωμένη ὡς προσκύνημα ἐκδρομὴ τῶν συμπατριωτῶν εἰς Βούρμπιανη, ἐχορηγήθησαν δὲ βοηθήματα καὶ προικοδοτήσεις ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ χορηγούμενα ἀπὸ τὸ Κληροδοτήμα. Τὸ Δ.Σ. ἐξήτασε μὲ προσοχὴ τὰ ἔργα ποὺ πρέπει νὰ γίνουν εἰς τὸ Χωριὸ καὶ διεπίστωσε τὴν ἀνάγκη ἐκτελέσεως ἔργων εἰς τὴν Ἐκκλησία (ἐπισκευὴ Ἐκκλησίας, Κωδωνοστάσιο, Κοιμητήριον, Πλατεῖα Ἐκκλησίας), ἔκρινε ἀναγκαῖα τὴν διαμόρφωση Κεντρικῆς Πλατείας καὶ τὴν ἐπισκευὴ ὁδῶν καὶ τὴν κατασκευὴ νέων Κοινοτικῶν δρόμων. Δι' ὅλα τὰ ἔργα ἐκρίθει ἀπαραίτητη ἡ σύνταξη μελέτης καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης των.

Τὸ Συμβούλιον ἀσχολήθει μὲ πρόταση τοῦ κ. Ἀναστ. Εὐθυμίου ποὺ ζητοῦσε νὰ ἀνταλλάξει τὸ πρὸ τοῦ Κοινοτικοῦ καταστήματος οἰκόπεδο του μὲ τὸ οἰκόπεδο τοῦ Οἰκοτροφείου. Τὸ αἴτημα του ἀπερρίφθει καὶ μετὰ ἀπὸ πρόσεκτικὴ ἐξέταση ἐπροτάθει ἀντὶ τῆς ἀνταλλαγῆς ἡ ἀπαλλοτριώσις αὐτοῦ ὡς καὶ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου χώρου ἀπαραίτητου διὰ τὴν διαμόρφωση Κεντρικῆς Πλατείας. Τέλος, διὰ τὴν ὑδρευσὴν ὑπεβλήθει εἰς τὸ Ὑπουργεῖο μελέτη μηχανικοῦ διὰ τὴν κατασκευὴ ὑδραγωγείου εἰς Ἀνάληψη, ἐνῶ ἡ ἴδρυσις τυροκομεῖου συνάντησε δυσκολίας εἰς τὴν χρηματοδότησιν του.

Κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευσις τῆς 9 Φεβρουαρίου 1964 ἔγινε ἐνημέρωσις τῶν 29 παρευρεθέντων μελῶν ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Συνδέσμου, ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθέσεως πεπραγμένων τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων καὶ συζήτησις ἐπὶ ὁδῶν τῶν ζητημάτων. Ἡ Συνέλευσις ἐνημερώθει καὶ ἐπὶ τῶν κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κληροδοτήματος καὶ ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν καὶ δαπανῶν τοῦ ἀνεγειρομένου ὑπ' αὐτοῦ οἰκοδομήματος τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους.

Τὸ ἔτος 1964 ἄρχισε ἡ κατασκευὴ τοῦ ὑδραγωγείου μὲ χρηματί-

Εἰς τὴν Γενικὴ Συνέλευση ποὺ συνήλθε τὴν 13 Μαρτίου 1966 ἔγινε ἐνημέρωση τῶν μελῶν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Σ. καὶ ἔκκληση πρὸς τοὺς συμπατριῶτες τῆς Ἀθήνας νὰ δείξουν μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Σύνδεσμο καὶ νὰ συμπαρασταθοῦν εἰς τὸ ἔργο του.

Τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια, διότι ἐργάσθει μὲ ζῆλο καὶ μὲ διαφόρους τρόπους ἐβοήθησε καὶ συμπαραστάθει εἰς τοὺς διαμένοντες εἰς Βούρμπιανη. Τέλος, ἀνεφέρθει ὅτι οἱ οἰκονομικὲς δυνατότητες τοῦ Συνδέσμου εἶναι μικρὲς, ἀλλὰ τὸ Κληροδότημα μετὰ τοῦ ὁποίου συνεργάζεται ἀρμονικὰ ὁ Σύνδεσμος ἔχει τὴν οἰκονομικὴ εὐχέρεια ποὺ ἐπιτρέπει νὰ προγραμματίζονται καὶ ἐκτελοῦνται διάφορα κοινοφελῆ ἔργα εἰς τὸ Χωριό.

Τὸ ἔτος 1966 ἐτελείωσαν τὰ ἔργα τῆς πρόσοψης τοῦ Κοιμητηρίου καὶ ἀπόμεινε ἡ διαρύθμιση τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου. Ἀπὸ τὰ Κοινοτικὰ ἔργα ἐτελείωσε ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ διαμόρφωση τῆς κοίτης τοῦ Λάκκου Μέξιας ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα μικρὸ τμῆμα καὶ διετεθήσαν τὰ ἀπαραίτητα χρηματικὰ ποσὰ διὰ νὰ κατασκευασθοῦν 4 βρύσες (Τούρκου Πηγάδι, Ἀγ. Ἰωάννου, Γκίνη καὶ Ἀγ. Βαρβάρας) καὶ 5 γεφύρια μέσα εἰς τὸ Χωριό. Ἐπίσης ἔγινε προεργασία διὰ τὴν σταδιακὴ κατασκευὴ τῶν κυριωτέρων δρόμων. Τὴν ἐκτέλεση ὅλων τῶν ἔργων παρεκλήθησαν νὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ προοθοῦν ἡ Ἐφορεία Βούρμπιανης καὶ τὸ Τμῆμα Ἰωαννίνων. Συνεχίσθησαν οἱ προσπάθειες διὰ τὴν Ἰδρυση Ξενῶνος καὶ τοῦ Γυμνασίου. Διὰ τὸ Σχολεῖο ἔγιναν ἐνέργειες διὰ νὰ χορηγηθεῖ πίστωση διὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κτιρίου, ἐστάλει δὲ καὶ εὐχαριστήρια ἐπιστολὴ πρὸς τὸν μετατεθέντα Διδάσκαλο διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔδειξε διὰ τὴν καλὴ λειτουργία καὶ γενικὰ διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Σχολείου.

Τὴν 30 Ἀπριλίου 1966 τὸ Δ.Σ. ἐξέδωσε ψήφισμα διὰ τὸν ἐπισυμβάντα θάνατο τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς Βούρμπιανης ἀειμνήστου Σωκράτη Λ. Δημαράτου Ὑποστρατήγου ἐ.ἀ. καὶ τέως Ὑφυπουργοῦ Ἐθν. Ἀμύνης.

Τὸν Ἰούλιο ἔγινε μὲ πάρα πολὺ ἐπιτυχία ἡ ἐκδρομὴ εἰς Βούρ-

ἔγινε μετὰ τὴν ἀφίξη τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῶν ἄλλων Τμημάτων.

Τὸ νέο Δ.Σ. συνεκροτήθει εἰς σῶμα τὴν 26 Μαΐου 1965 καὶ ἐσχηματίσθει ἀπὸ τὸ κ. Σωκρ. Δημάρατο Πρόεδρο, τὸν κ. Δημ. Πᾶνο Ἀντιπρόεδρο, τὸν κ. Κων. Λάλο Γραμματέα καὶ τὸν κ. Μεν. Δημάρατο Ταμία. Εἰς τὴν συνεδρίαση ποὺ ἀκολούθησε ἐξετάσθησαν τὰ διάφορα ζητήματα τῆς Βούρμπιανης.

Τὸ 1965 ἡ δράση τοῦ Συνδέσμου ἦταν πλούσια εἰς ἔργα καὶ ἐνέργειες. Ἐγινε μερική ἐπισκευὴ τοῦ κτιρίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου μὲ πίστωση ποὺ ἐχορηγήθει ἀπὸ τὸ Κράτος, τὸ δὲ Κληροδοτήμα ἐχορήγησε χρηματικὸ ποσὸ διὰ νὰ ἐνισχύσει τὸ συσσίτιο τῶν μαθητῶν. Ἐπεσκευάσθει ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν Σύνδεσμον οἰκία τοῦ Λαυρίου ποὺ εἶχε ὑποστει ζημίες, ἡ δὲ εἰς Πάτρας οἰκία ἡ κληροδοτηθεῖσα ἀπὸ συμπατριώτη μας εἰς τὴν Κεντρ. Ἐκκλησίᾳ ἐπεσκευάσθει μὲ χρήματα τοῦ Κληροδοτήματος διὰ νὰ ἀποδίδει καλύτερο εἰσόδημα. Συνεπληρώθει ἡ κατασκευὴ τοῦ μανδροτοίχου τοῦ Κοιμητηρίου, ὑπελείπετο δὲ ἡ πρόσοψη καὶ τὸ κιγκλίδωμα διὰ νὰ γίνουν κατόπιν καὶ οἱ ἄλλες ἀναγκαῖες διὰ τὴν Ἐκκλησίᾳ ἐργασίες. Ἐπραγματοποιήθει ἡ ἐτήσια Ἑορτὴ τοῦ Συνδέσμου καὶ Ἐκπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου ἔλαβαν μέρος εἰς τὴν Συνέλευση τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας. Διὰ διάφορα κοινωφελῆ Κοινοτικὰ ἔργα ἐχορηγήθησαν τὰ ἀναγκαιοῦντα χρηματικὰ ποσὰ ἀπὸ τὸ Κληροδοτήμα. Ἐγιναν προσπάθειες διὰ τὴν ἴδρυση Ὑγειονομικοῦ Κέντρου καὶ Τουριστικοῦ Ξενῶνος, ἀλλὰ παρουσιάσθησαν πολλὲς δυσκολίες.

Τὸ καλοκαίρι ἄρχισε ἡ κατασκευὴ τοῦ ἔργου ὑδρεύσεως (αὐλάκια, σωλῆνες, κεντρικὴ δεξαμενὴ) καὶ μὲ ἐνέργειες τοῦ Συνδέσμου ἐτελείωσε καὶ τὸ δίκτυο ἠλεκτρισμοῦ τοῦ Χωριοῦ. Ἐχορηγήθησαν κατὰ τὶς ἑορτὲς ἀπὸ τὸ Σύνδεσμο καὶ τὸ Κληροδοτήμα βοηθήματα εἰς ἀπόρους. Ὁ Σύνδεσμος μὲ ἔγγραφο του πρὸς τὴν Μητρόπολη Κονίτισης διετύπωσε διαμαρτυρία διότι δὲν πῆγε εἰς τὸ Χωριὸ ἱερεὺς τὴν Πρωτοχρονιά καὶ διὰ πρώτη φορά δὲν ἔγινε ἡ Πατροπαράδοτη λειτουργία εἰς τὴν Ἐκκλησίᾳ, γεγονός ποὺ ἔκανε ἐντύπωση καὶ προκάλεσε θλίψη καὶ πίκρα εἰς ὄλους τοὺς Βουρμπιανίτες.

κανονική λειτουργία και έκμετάλλευση τοῦ ἀγροκηπίου, τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἀρδευτικοῦ συστήματος καὶ ἔκαμε ἐνέργειες διὰ τὴν ἴδρυση τυροκομείου καὶ τὴν ἐνίσχυση τῆς μελισσοκομίας. Ἐκαμε ἐνέργειες διὰ τὴν ἐπισκευὴ καὶ ἀνακαίνιση τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἐξασφάλιση ἱεροψάλτου, ἐμελέτησε τὴν ἀποπεράτωση τοῦ κωδωνοστασίου εἰς τὴν ὑπάρχουσα θάση καὶ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ Κοιμητηρίου. Διὰ τὴν ἴδρυση Γυμνασίου τὶς προσπάθειες τοῦ Συνδέσμου ἐνίσχυσε καὶ ὁ κ. Σωκρ. Κ. Δημάρατος Γεν. Διευθ. Προεδρίας Κυβερνήσεως. Κατεσκευάσθησαν τὰ γεφύρια τοῦ Χωριοῦ, οἱ θρύσες μὲ τὰ στέγαστρα πού τόσο εἶχε ἀνάγκη ἡ Βούρμπιανη, ὁ δρόμος ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Πλατεῖα εἰς Ἀγ. Ἰωάννη καὶ ἡ συμπλήρωση τῶν ἔργων τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως. Τὴν καλὴ ἐκτέλεση τῶν ἔργων παρακολούθησε συμπατριώτης πού ὀρίσθαι ἀπὸ τὸν Σύνδεσμο. Εἰς τὴν ἐκτέλεση αὐτῶν συμπαρεστάθει καὶ ἐνίσχυσε οἰκονομικὰ τὸ Κληροδότημα, τὸ ὁποῖο διέθεσε καὶ ποσὸ διὰ τὸν καλωπισμὸ τοῦ Χωριοῦ (ἀσβέστωμα, καθαριότητα, δενδροφύτευση). Ἐξασφαλίσθαι ἡ ἀμοιβὴ συμπατριώτου διὰ τὴν τακτικὴ διεκπεραίωση τοῦ Ταχυδρομείου, ἐπεσημάνθει δὲ ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ Ὑφαντηρίου δὲν ἀπέδωσε καὶ ἐδημιουργήθει θέμα μεταφορᾶς τοῦ εἰς ἄλλο Χωριό. Ὁ Σύνδεσμος ἔστειλε οἰκονομικὴ βοήθεια εἰς τὰ Ἐκκλησ. Γηροκομεῖο Κονίτισης καὶ ἐνίσχυση εἰς τὸν Σύνδεσμο Γοργοποτάμου διὰ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χωριοῦ του. Ἐχορήγησε μαζί μὲ τὸ Κληροδότημα βοηθήματα καὶ προικοδοτήσεις. Τέλος, ἔγινε ἐπισκευὴ τῆς οἰκίας τοῦ Λαυρίου διὰ τὴν καλύτερη ἀξιοποίησιν της.

Εἰς αὐτὰ τὰ δύο χρόνια ἔγινε ἡ ἐτήσια ἐορτὴ τοῦ Συνδέσμου, δύο ἡμερήσιες ἐκδρομὲς καὶ μιὰ εἰς Βούρμπιανη καὶ χοροεσπερίδα πού εἶχαν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία.

Τὴν 9 Φεβρουαρίου 1969 ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἔγινε ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀκολούθησε συζήτηση. Εἰς αὐτὴν ἀνεφέρθαι ὅτι παρατηρεῖται κάποια παρακμὴ τοῦ Χωριοῦ πού ὀφείλεται εἰς τὶς καταστροφές πού ἔπαθε κατὰ τὸν συμμαχοπολέμο καὶ τὴν ἀστυφιλία πού ἀκολούθησε. Εἰς τὴν συνέχεια ἔγινε ἐνημέρω-

μπιανη. Μὲ ἐνέργειες τοῦ Συνδέσμου ἐνεκρίθει πίστωση διὰ τὴν ἀποπεράτωση τῶν ἔργων τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως τοῦ Χωριοῦ. Τὴν 8 Νοεμβρίου 1966 ἔγινε μερική ἀνασύνθεση τοῦ Δ.Σ., ἐξελέγει δὲ Πρόεδρος ὁ κ. Δημ. Πᾶνος καὶ Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Νικ. Τράντας. Ἐν συνενοήσει καὶ μὲ τὸ Κληροδοτήμα ἐχορηγήθησαν βοηθήματα εἰς ἀπόρους καὶ ποσὰ διὰ προικοδοτήσεις.

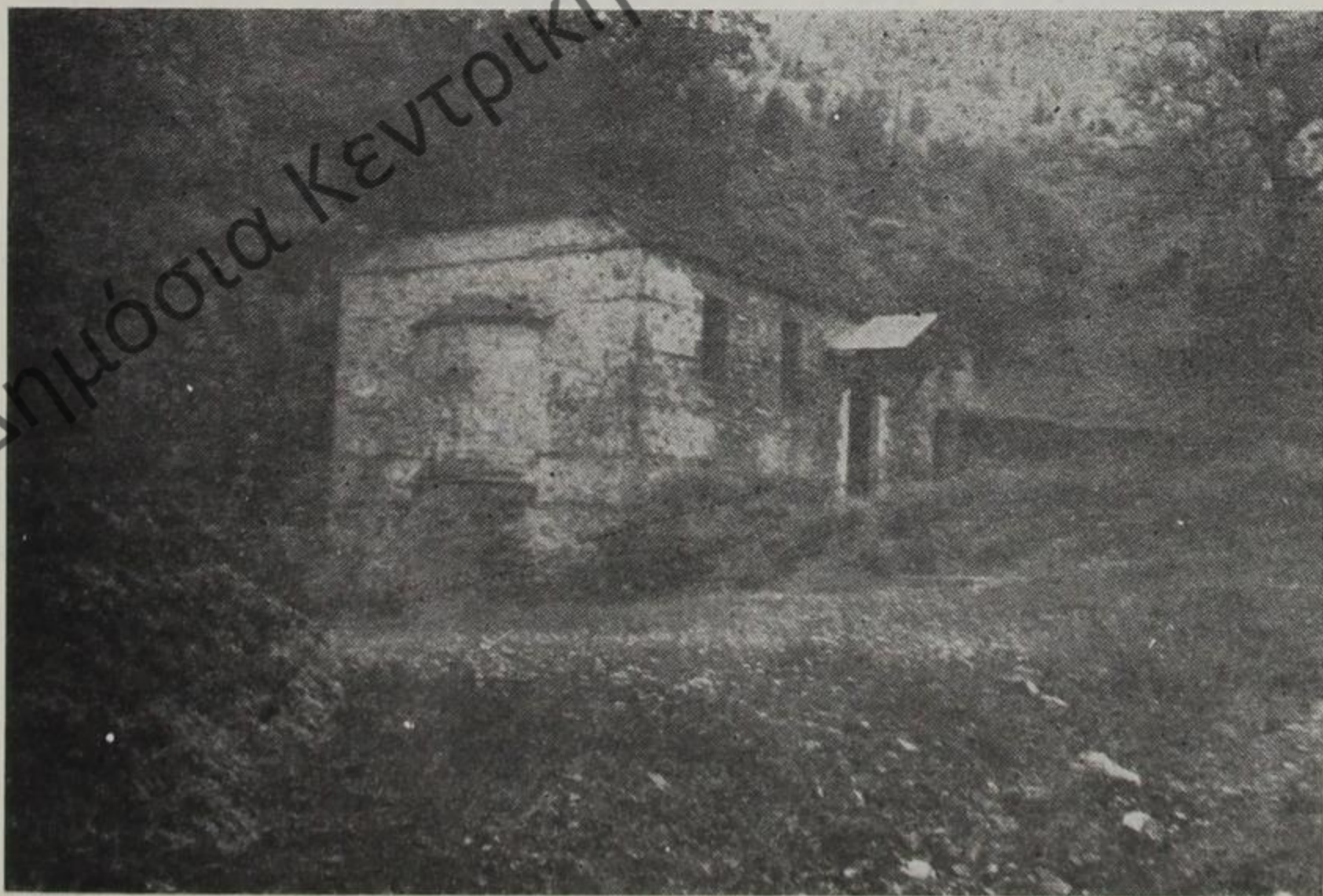
Τὴν 5 Φεβρουαρίου 1967 κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευση παρέστησαν 36 μέλη. Κατ' αὐτὴν ἀπεδόθει τιμὴ εἰς τὸν ἐκλιπόντα Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου Στρατηγὸ Σωκρ. Λ. Δημάρατο καὶ τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς Μεγάλους Εὐεργέτες Χαρίση Ζῆκο, Ἐλένη Χ. Ζήκου καὶ Ἀλεξ. Τράντα, ἀκολούθησε δὲ ἡ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθ. πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τῶν ἐτῶν 1965 καὶ 1966. Εἰς τὴν συνέχεια ἔγινε ἐνημέρωση ἐπὶ τῶν ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τοῦ Κληροδοτήματος ἔργων καὶ τοῦ μελλοντικοῦ προγράμματος τοῦ Κληροδοτήματος, τοῦ ὁποίου ἡ Διαχ. Ἐπιτροπὴ συνεπληρώθει μὲ τὸν διορισμὸ τοῦ κ. Νικ. Παπασωτηρίου. Τέλος ἔγινε ἡ Ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὴν 19 Μαρτίου 1967 ἔγινε ἡ Δευτέρα Γενικὴ Συνέλευσις εἰς τὴν ὁποία παρεννόθει καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων κ. Ι. Τζόγιας. Κατ' αὐτὴν ἐνώπιον τῶν 64 μελῶν ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Εἰς τὴν Ἐκθεση ἐπιδοκιμάζετο τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ., τὸ ὁποῖο ἔτυχε καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Συνελεύσεως. Ἀκολούθησαν οἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν μελῶν αὐτοῦ ἔγινε μετὰ τὴν ἀφίξι καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Τμημάτων. Τὸ νεοεκλεγέν Συμβούλιο παρέλαβε τὴν Δοίξησιν τοῦ Συνδέσμου τὴν 17 Ἀπριλίου, ἡ δὲ συγκρότησις αὐτοῦ εἰς σῶμα ἔγινε τὴν 14 Ἰουνίου, ὁπότε ἐξελέγησαν ὁ κ. Δημ. Πᾶνος Πρόεδρος, ὁ κ. Νικ. Τράντας Ἀντιπρόεδρος, ὁ κ. Κων. Λάλος Γραμματεὺς καὶ ὁ κ. Δημ. Κιτσαντώνης Ταμίας.

Τὸ νέο Δ.Σ. συνέχισε τὸ ἔργο τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὰ δύο ἐπόμενα ἔτη 1967 καὶ 1968 μὲ ἐπαινετὴ δραστηριότητα. Ἐπέτυχε τὴν

Τὸ Ἐξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονα

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

ση από εκπρόσωπο του Κληροδοτήματος επί των ενεργειών αυτού προς αξιοποίηση της οίκίας της οδοῦ Εὐριπίδου 48 καὶ καλύτερη ἐκμετάλλευση της οίκίας της οδοῦ Σοφοκλέους 66 διὰ τὴν αὐξηση τῶν ἐσόδων τοῦ Κληροδοτήματος ποὺ εἶχαν ἐλαττωθεῖ καὶ διὰ τοῦτο ἡ διάθεση ποσῶν δι' ἔργα εἰς τὸ Χωριὸ ἦταν κάπως περιορισμένη. Εἰς τὸ μεταξὺ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κληροδοτήματος παραιτήθει διὰ νὰ διορισθεῖ νέα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν. Τέλος, ἔγινε ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὴν Δευτέρα Γενικὴ Συνέλευση, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν 6 Ἀπριλίου 1969, ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθει τὸ ἔργο τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Ἡ Συνέλευση ἀνεκήρυξε Ἐπίτιμο Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου τὸν κ. Δημ. Πάνο διὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσέφερε εἰς τὸν Σύνδεσμο ἐπὶ σειρά ἐτῶν ὡς Πρόεδρος καὶ μέλος τοῦ Δ.Σ. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίες διὰ τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Δ.Σ.

Τὰ ἐκλεγέντα μέλη τοῦ νέου Δ.Σ. παρέλαβαν τὸ ἀρχεῖο τοῦ Συνδέσμου τὴν 9 Μαΐου 1967, ἀκολούθησε δὲ ἡ συγκρότηση τοῦ Δ.Σ. εἰς σῶμα. Ἐξελέγει Πρόεδρος ὁ κ. Νικ. Τράντας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Νικ. Παπασωτηρίου, Γραμματεὺς ὁ κ. Κων. Λάλος καὶ Ταμίας ὁ κ. Δημ. Κιτσαυτῶνης.

Τὸ Δ.Σ. κατὰ τὸ ἔτος 1969 ἀσχολήθει μὲ ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ Χωριοῦ (καλωπισμὸ, κωδωνοστάσιο, ἐκκλησίες καὶ κοιμητήριον, ὑφαντήριον, ἀγροκήπιον, ξενῶνα). Μὲ ἐνέργειες τοῦ Τμήματος Ἰωαννίνων ἡ Νομαρχία διέθεσε ποσὰ διὰ διάφορα ἔργα ὑδρεύσεως, ἀποχετεύσεως, ἀποπερατώσεως τῆς ἐπαρχιακῆς οδοῦ πρὸς Πληκάτι καὶ κατασκευῆς εὐπρεποῦς Κοινοτικοῦ ἀφοδευτηρίου. Ἐξετάσθει ἡ ἐλάττωση τοῦ νεροῦ τῆς ὑδρεύσεως ἀπὸ διαρροὲς τοῦ δικτύου καὶ σπατάλη διὰ τὸ πότισμα κήπων. Ἀνετέθει εἰς καλλιτέχνη ἡ κατασκευὴ τῶν προτομῶν τῶν Μεγ. Εὐεργετῶν Χαρ. Ζήκου καὶ Ἀλ. Τράντα διὰ νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὸ Χωριό. Ἐπραγματοποιήθει ἡμερήσια ἐκδρομὴ εἰς Ἀγ. Ἰωάννη Ρῶσσο καὶ ἐκδρομὴ εἰς Βούρμπιανη, ἐχορηγήθησαν δὲ εἰς ἀπόρους βοηθήματα ὡς συνήθως κατὰ τὶς ἐορ-

ἀπόρους καὶ ἀναξιοπαθοῦντες. Εἰς πραγματοποιηθεῖσα κοινὴ σύσκεψη τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Διαχ. Ἐπιτρ. τοῦ Κληροδοτήματος ἐξετάσθαι ἢ σκοπιμότης κατασκευῆς ξενοδοχείου ἢ ξενῶνος εἰς Βούρμπιανη μὲ δαπάνη τοῦ Κληροδοτήματος καὶ διεπιστώθαι ὅτι ἡ δαπάνη εἶναι σοβαρὴ καὶ συναντᾶ δυσκολίας εἰς τὴν ἔγκριση τῆς χρηματοδοτήσεως, διότι πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται ἀποδοτικὴ ἐκμετάλλευση καὶ κανονικὴ συντήρηση τοῦ ἔργου. Ἐπίσης ἐξετάσθαι ἢ ἐπαναλειτουργία τοῦ Ἡμιγυμνασίου μὲ τὴ σύγχρονη λειτουργία Οἰκοτροφείου, ὥστε νὰ ἔλθουν παιδιὰ καὶ ἀπὸ ἄλλα Χωριά, διότι τὰ παιδιὰ τοῦ Χωριοῦ δὲν εἶναι ἀρκετὰ διὰ τὴν λειτουργία τοῦ Ἡμιγυμνασίου. Ἀπεφασίθει νὰ συνεχισθοῦν οἱ προσπάθειες. **Ὁ Σύνδεσμος καὶ τὸ Κληροδοτήμα ἐξήτασαν τὴν δυνατότητα αὐξήσεως τῶν πόρων τοῦ Χωριοῦ διὰ νὰ συγκρατηθεῖ ὁ Πληθυσμὸς καὶ νὰ ἀναζωογονηθεῖ ἡ Βούρμπιανη πού συνεχῶς φθίνει ἐξ αἰτίας τῆς ἀστυφιλίας, ὅπως ὅλα τὰ Χωριά.**

Τὴν 24 Ἰανουαρίου 1971 κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευση ἀνεγνώσθαι ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τῶν ἐτῶν 1969 — 1970. Ἀκολούθησε συζήτηση καὶ διεπιστώθαι ὅτι οἱ σκοποὶ τοῦ Κληροδοτήματος εἶναι οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὴν συνέχεια ἔγινε ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἐξελεγκτ. Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὴν 28 Μαρτίου 1971 κατὰ τὴν δευτέρα Γενικὴ Συνέλευση ἐνώπιον 65 μελῶν ἔγινε ἡ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς, συζήτηση καὶ ἔγκριση τοῦ ἔργου τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογή τοῦ Δ.Σ. τῆς ἐπομένης διετίας.

Τὴν 27 Ἀπριλίου 1971 τὸ νέο Δ.Σ. παρέλαβε τὸ ἀρχεῖο τοῦ Συνδέσμου καὶ κατόπιν συνεκροτήθει εἰς σῶμα μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Νικόλαο Τράντα, Ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Νικ. Παπασωτηρίου, Γραμματέα τὸν κ. Κων/νο Λάλο καὶ Ταμία τὸν κ. Λουκᾶ Δημάρατο.

Τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. κατὰ τὸ ἔτος 1971 ἦταν σοβαρὸ καὶ πολύμορφο. Ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς ἀπόρους, διότι τὶς προικοδοτήσεις

τές. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου κ. Νικ. Παπασωτηρίου διέθεσε σημαντικό ποσὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴ τῆς οἰκίας τῶν Πατρῶν, ποὺ ἀνήκει εἰς τὴν Κεντρικὴ Ἐκκλησίαν τοῦ Χωριοῦ, διὰ νὰ αὐξηθεῖ ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς τὸ εἰσόδημα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ χειρονομία αὕτη ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια ὄλων.

Τὴν 1 Φεβρουαρίου 1970 ἔγινε Γενικὴ Συνέλευσις καὶ ἐνημέρωσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐνημέρωσις ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κληροδοτήματος, τοῦ ὁποῖου τὴν διαχείρισιν ἀνέλαβε νέα Ἐπιτροπὴ. Εἰς τὴν Συνέλευσιν αὕτη ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ κ. Νικ. Τράντας προσέφερε σημαντικό ποσὸν διὰ τὰ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης ἐλέχθη ὅτι οἱ τρεῖς τελευταῖες γενιὲς Βούρμπιανιτῶν ἔβγαλαν 145 ἐπιστήμονες, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποῖους διεκρίθησαν καὶ τιμοῦν τὴν Βούρμπιανη.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ 1970 ἔγινε χαρροσπερίδα, ἀλλὰ εἶχε μικρὴ ἐπιτυχία. Τὴν 5 Μαΐου 1970 τὸ Δ.Σ. ἐξέδωσε ψήφισμα διὰ νὰ τιμήσῃ τὸν ἀποβιόσαντα εἰς Βούρμπιανην συμπατριώτη ἰατρὸν Νικόλαον Οἰκονόμου, ὁ ὁποῖος πρόσφερε πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ Χωριὸν ἐπὶ σειρά ἐτῶν. Μὲ ἔκτακτὰς εἰσφορὰς τῶν πατριωτῶν ἔγιναν ἔργα θελτιώσεως τῆς Πλατείας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς αὐτὴν οἱ Προτομὲς τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν Χαρ. Ζήκου καὶ Ἀλ. Τράντα. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κατεσκευάσθη ὁ πρόναος (χαγιάτι) ὅπως ἦταν, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ γίνουν καὶ ὁ Παντοκράτωρ ὁ Γυναικωνίτης καὶ τὸ δάπεδο. Ὁ Σύνδεσμος ἐνέκρινε δαπάνην διὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα «Ἡπειρωτικὸν Μέλλον» τῆς «Ἱστορίας τῆς λειτουργίας τοῦ Σχολαρχείου τῆς Βούρμπιανης» μὲ κατάλογον τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν ποὺ ἔγραψε ὁ συμπατριώτης μας Παιδαγωγὸς κ. Εὐρ. Σούρλας. Τὸ Δ.Σ. ἀσχολήθη ἐπίσης καὶ μὲ τὰ διάφορα προβλήματα τοῦ Χωριοῦ καὶ κυρίως τὸ δίκτυον ὑδρεύσεως ποὺ παρουσίασε ἀνωμαλίας, τὴν διαχείρισιν τοῦ δασικοῦ συνεταιρισμοῦ ποὺ ἤθελε ἐνίσχυσις, τὸ ἀγροκήπιον τοῦ ὁποῖου ἀνέθεσε τὴν συντήρησιν εἰς τὴν Ἐφορεῖαν Βούρμπιανης ὡς ποὺ νὰ εὔρεθῃ νέος μισθωτής. Ἐπίσης ἐστάλησαν διάφορα εἶδη εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ ἐδόθησαν βοηθήματα εἰς

Ἰατροῦ, εἰς τὴν δράση τοῦ Συνδέσμου καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Περι-
 χῆς. Εἰς τὴν συνέχεια ἡ Συνέλευση ἐνέκρινε τὴν τροποποίηση τοῦ
 Καταστατικοῦ τοῦ Συνδέσμου καὶ μετὰ βᾶσιν αὐτὸ τὸ νέο Καταστατικὸ
 ἐξέλεξε τὰ μέλη τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Ἐδῶ πρέπει νὰ γίνῃ μία μικρὴ παρένθεση διὰ νὰ ἀναφερθῇ, ὅτι
 ὁ κ. Βασ. Χρήστου ἐφοίτησε εἰς τὸ Σχολαρχεῖο τῆς Βούρμπιανης τὸ
 1919 — 1920 δι' αὐτὸ καὶ δὲν ξεχωρίζει τὴν Βούρμπιανη ἀπὸ τὸ Χω-
 ριό του. Ἀλλὰ καὶ οἱ Βουρμπιανῖτες διὰ τοὺς κατοίκους τῶν γύρω
 Χωριῶν ἐκφράζονται ὡσάν νὰ εἶναι συγχωριανοὶ των. Ἀπὸ ἀνάκαθεν
 ὑπάρχει μία ἀλληλοεκτίμηση μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Πυρσόγιαν-
 νης, Βούρμπιανης, Ὁξυᾶς, Ἀσημοχωρίου, Γοργοποτάμου, Χιονιά-
 δων καὶ Πληκατίου ποὺ ζοῦν εἰς αὐτὴ τὴν ξεχωριστὴν περιοχὴ τοῦ
 Β.Δ. Γράμμου.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ 1972 ἔγινε χοροεσπερίδα μετὰ μικρὴ ἐπιτυχία.
 Τὸν Φεβρουάριον τὸ Δ.Σ. διέγραψε ἀπὸ μέλος τὸν κ. Βασ. Μυλωνᾶ
 διὰ τὴν ἀδικαιολόγητη συμπεριφορὰ του πρὸς τὸν Σύνδεσμον. Κατὰ
 τὴν μετάβασιν τοῦ Γραμματέως κ. Κων. Λάλου εἰς τὸ Χωριὸ ἐρρυθμί-
 σθαι ἢ ἐκτέλεσθαι τῶν ἐργασιῶν ἀποκαταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ
 μετὰ τὴν ἐπίδρασιν του ἔγινε διάνοιξις δρόμου μέχρι Πλατ. Ἀγ. Πα-
 ρασκευῆς, διάνοιξις δρόμου ἀπὸ Ἀγ. Ἀναργύρους μέχρι Προφ. Ἡ-
 λίας, διάνοιξις δρόμου μεταξὺ Λόχου καὶ Κοιμητηρίου, διάνοιξις δρο-
 μίσκου πρὸς Ἀγ. Ἀθανάσιον καὶ διαπλάτυνσις τῆς στροφῆς τοῦ δρό-
 μου εἰς «Μαυρολίθαρα» πρὸς Ἀγ. Δημήτριον. Κατεσκευάσθησαν πι-
 νακίδες διὰ τέσσαρες δρόμους, ἀπεφασίσθη νὰ ἐπισκευασθῇ ἡ οἰκία
 τοῦ Λαυρίου διὰ νὰ ἀξιοποιηθῇ καλύτερα, ἀπεφασίσθη ἡ διατήρη-
 σις τοῦ ταύρου καὶ ἐχορηγήθῃ ἐπίδομα διὰ τὴν συντήρησιν του, ἐ-
 πληρώθῃ ὁ φωτισμὸς τῆς Κοινότητος καὶ ἀνετέθει εἰς καθαρίστρια
 ὁ καθαρισμὸς τῶν κοινοχρήστων χώρων τοῦ Χωριοῦ. Ἐχορηγήθησαν
 βοηθήματα καὶ διενεμήθησαν διάφορα εἶδη εἰς ἄπορους μαθητὰς.
 Συνεχίσθησαν οἱ ἐνέργειαι διὰ τὸ Ἡμιγυμνάσιον καὶ ἐμελετήθη ἡ ἴ-
 δρυσις Οἰκοτροφείου διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἀπὸ

εἶχε ἀναλάβει τὸ Κληροδότημα. Ἀπεφάσισε νὰ τοποθετήσῃ κοπά-
νες εἰς τὶς θρύσες καὶ νὰ προοθήσῃ τὴν ἐκτέλεση ἔργων καλωπισμοῦ
τοῦ Χωριοῦ (διαρύθμιση κτισμάτων, διεύρυνση πλατείας ἀφοῦ κα-
τεδαφισθεῖ τὸ κατάστημα Α. Κονίνη, Κοινοτικοὶ δρόμοι). Ἐγίναν ἐ-
νέργειες διὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως, διὰ τὴν διατήρη-
ση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ Ὑφαντουργείου, διὰ τὴν ἐπισκευὴ τῶν Ἀγίων
Ἀποστόλων καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας ποὺ παρουσιάζει ρωγμὲς
καὶ φθορὲς εἰς τὸν Παντοκράτορα καὶ τὴν στέγη. Ἀπεφάσισε τὴν
μεταφορὰ τοῦ Πριστηρίου διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ διατηρηθεῖ, ἀνέθεσε
εἰς νέο μισθωτὴ τὴν συντήρηση καὶ ἐκμετάλλευση τοῦ ἀγροκηπίου
καὶ ἐνδιεφέρθει διὰ τὴν αὔξηση τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ
εἰσοδήματος τῶν χωριανῶν. Πλὴν ὅμως διεπιστώθη ὅτι οἱ συγχω-
ριανοὶ δὲν δείχνουν ἐνδιαφέρον καὶ δὲν βοηθοῦν τὴν ὅλη προσ-
πάθεια διὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Χωριοῦ καὶ τὴν καλυτέρευση τῶν
συνθηκῶν διαβιώσεως καὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου.

Τὸ Δ.Σ. διέθεσε ποσὸν διὰ βελτιώσεις εἰς Βρωμονέρι, ἀπεφάσισε δὲ
τὴν ἴδρυση Ἰατρείου διὰ τοῦ ἀγροτικῆς Ἰατροῦ διὰ προσθήκης δωμα-
τίου εἰς τὸ κτίριο τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου.

Οἱ ἐνέργειες διὰ τὴν λειτουργία τοῦ Ἡμιγυμνασίου συνεχίσθη-
σαν, ἀλλὰ δὲν ἀπέδωσαν ἀκόμη. Τὸ Δ.Σ. ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ μαζὶ
μὲ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν Προτομῶν τῶν Μ. Εὐεργετῶν καὶ τὰ ἀπο-
καλυπτήρια τῆς Προτομῆς τοῦ Χαρ. Ρεμπέλη, ποὺ ἐτοποθετήθη εἰς
τὸ Σχολεῖο τῆς Βούρμπιανης. Ὁ Σύνδεσμος ἐνίσχυσε τὴν Πανηπει-
ρωτικὴ Συνομοσπονδία διὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ κτήματος τῆς «Ἡπειρω-
τικῆς Στέγης». Τέλος τὴν 14 Δεκεμβρίου 1971 εἰς εἰδικὴ συνεδρίαση
τὸ Δ.Σ. ἀσχολήθη μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συν-
δέσμου.

Τὴν 26 Δεκεμβρίου 1971 κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευση (παρευρέ-
θησαν ὅς μὲν) ἔγινε ἐνημέρωση τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τοῦ
ἔργου τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κληροδοτήματος. Εἰς τὴν
συζήτηση ποὺ ἀκολούθησε ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξαρθεῖ ἡ συμπαρά-
στασις τοῦ ἐξ Ἀσημοχωρίου κ. Βασιλείου Χρήστου, Ἀκτινολόγου

διέθεσε ποσόν με τὸ ὁποῖο ἀγοράσθησαν καὶ τοποθετήθησαν καθή-
 σματα εἰς τὸν πρόναο τῆς Ἐκκλησίας, χρηματοδότησε τὴν διατή-
 ρησιν τοῦ ταύρου ἀναπαραγωγῆς, ἐχορήγησε βοηθήματα καὶ προικο-
 δοτήσεις, αὐξήσῃ τὴν ἀμοιβὴ τοῦ ἐξυπηρετοῦντος τὴν ταχυδρομικὴν
 ὑπηρεσίαν συμπατριώτου, κατέβαλε προσπάθειες διὰ τὴν ἐνίσχυση
 καὶ διατήρησιν τοῦ Ὑφαντηρίου καὶ τὴν διατήρησιν καὶ καλὴ ἐκμετάλ-
 λευση καὶ ἀπόδοσιν τοῦ Ἀγροκηπίου.

Τὴν 30 Ἰουνίου ἐγένετο ἡ ἐτήσια ἑορτὴ τοῦ Συνδέσμου. Ἐγένετο
 ἐνέργειαι διὰ νὰ χαλικοστρωθῇ ὁ ἐπαρχιακὸς δρόμος καὶ με ἐνέργειαι
 τοῦ Συνδέσμου ἐστάλησαν δωρεὰν παπούτσια διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς
 Βούρμπιανης. Με ἐξοδα τοῦ Συνδέσμου καὶ σημαντικὴ οἰκονομικὴ ἐνί-
 σχυση τοῦ κ. Νικ. Παπασωτηρίου ἐπεσκευάσθη ἡ οἰκία τοῦ Λαυρίου
 ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ αὐξηθῇ τὸ εἰσόδημα τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ Κληροδότημα περιέλαβε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τὴν κα-
 τασκευὴν ξενοδοχείου, τὴν δαπάνην συντηρήσεως τοῦ δικτύου ὑδρεύ-
 σεως, τὴν κατασκευὴν τοῦ Κωδωνοστασίου, τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Ὀστεο-
 φυλακείου, τὴν ἀλλαγὴν τῆς στέγης τῆς Ἐκκλησίας με πλάκες, τὸ κι-
 γκλίδωμα τῆς πλατείας καὶ ἄλλα Κοινοφελῆ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα διὰ
 τὰ ὁποῖα ἐζήτησε ἐγκρίσιν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Ἡ ἐγ-
 κριση ἄργησεν νὰ ἐλθῇ κι' ἔτσι ἀπὸ τὰ προγραμματισθέντα ἔργα ἐ-
 τελείωσαν τὰ ἔργα εἰς «Κρυόβρυσες» καὶ Ἀγ. Παρασκευὴ καὶ ἐδόθη
 ἐντολὴ νὰ γίνῃ τὸ κιγκλίδωμα τῆς πλατείας καθὼς καὶ τὰ ἔργα τῶν
 Κοινοτικῶν δρόμων πρὸς Πηγαδοῦλι, Τούρκου Πηγὰδι, Μέξια καὶ τοῦ
 γεφυριοῦ Γκοντόση.

Ὁ Σύνδεσμος με ἐκπροσώπους τοῦ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀρχαι-
 ρεσίαν τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1974
 ἐγένετο ἐπιτόπια ἐξέτασις εἰς τὸν χώρον τοῦ Παλαιοῦ Σχολείου διὰ τὴν
 ἴδρυσιν τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἀπεφασίσθη ἡ σύνταξις μελέτης καὶ ἡ
 συνέχισις τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἔργου ποὺ ἐχα-
 ρακτηρίσθη ὡς σημαντικὸν διὰ τὸ Χωριό.

Τὴν 31 Μαρτίου 1974 κατὰ τὴν ἐτήσια Γενικὴ Συνέλευσιν τῶν
 μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἐγένετο ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Συνδέ-

τὸ Κληροδοτήμα ἔγινε διαγωνισμὸς διὰ ἔργα εἰς Κρυόβρυσες Πλατ. Ἀγ. Παρασκευῆς καὶ Ἀγ. Ἰωάννου καὶ ἐστάλει νὰ ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν. Ἐνεκρίθει ἡ κατασκευὴ μὲ τιμὴν ἑνὸς δρόμου κάθε χρόνο. Μὲ χρήματα τοῦ Κληροδοτήματος ἐπεσκευάσθει τὸ Τέμπλο τῆς Ἐκκλησίας, διετέθει δὲ καὶ χρηματικὸ ποσὸν διὰ τὴν χρησιμοποίησιν μιᾶς καθαρίστριας - νεοκόρου τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1973 ἔγινε καὶ πάλιν χοροεσπερίδα μὲ μεγάλη ἐπιτυχία. Τέλος, ἐπεκυρώθει ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖο τὸ νέο Καταστατικὸν τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐτυπώθει διὰ νὰ μοιρασθεῖ εἰς ὅλα τὰ μέλη.

Τὴν 18 Μαρτίου 1973 ἔγινε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου εἰς τὴν ὁποία παρέστησαν 72 μέλη. Εἰς τὴν Ἐκθεσὴ πεπραγμένων τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. ἔγινε ἐκτενέστατη ἀνάλυσις τοῦ ἔργου τοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Κληροδοτήματος. Ἀκολούθησε ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς, συζήτησις καὶ ἔγκρισις τῶν πεπραγμένων κλίδωμα τῆς πλατείας καὶ ἄλλα Κοινοφελῆ καὶ Κοινοτικά ἔργα διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τῆς ἐπόμενης διετίας.

Ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε μετὰ τὴν ἀφίξιν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Τμημάτων Ἰωαννίνων Θεσσαλονίκης καὶ Βούρμπιανης. Τὰ ἐκλεγέντα μέλη τὴν 23 Μαΐου 1973 παρέλαβαν τὸ ἀρχεῖον καὶ προέβησαν εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου εἰς σῶμα μὲ Πρόεδρον τὸν κ. Νικολ. Παπασωτηρίου, Ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Ναπ. Μπάρκη, Γραμματέα τὸν κ. Κων. Λάλο καὶ Ταμία τὸν κ. Λουκᾶ Δημάρατο.

Τὸ Δ.Σ. συνεκρότησε Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ παρουσιασθεῖ εἰς τὸν Δήμαρχον Ἀθηναίων, ὁ ὁποῖος τὸ 1952 εἶχε υἱοθετήσῃ τὴν Βούρμπιανην, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Χωριοῦ διὰ τὴν τοποθέτησιν ἀνακλαστικοῦ μηχανισμοῦ τηλεοράσεως. Διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς Κεντρικῆς Πλατείας ἐπεκράτησε ἡ σκέψις ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν Κοινότητα ἡ ἀπαλλοτριώσις τῶν ἀπαραιτήτων χώρων. Ὁ Σύνδεσμος

διέθεσε ποσόν με τὸ ὁποῖο ἀγοράσθησαν καὶ τοποθετήθησαν καθή-
 σματα εἰς τὸν πρόναο τῆς Ἐκκλησίας, χρηματοδότησε τὴν διατή-
 ρησιν τοῦ ταύρου ἀναπαραγωγῆς, ἐχορήγησε βοηθήματα καὶ προικο-
 δοτήσεις, αὐξήσῃ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἐξυπηρετοῦντος τὴν ταχυδρομικὴν
 ὑπηρεσίαν συμπατριώτου, κατέβαλε προσπάθειες διὰ τὴν ἐνίσχυση
 καὶ διατήρησιν τοῦ Ὑφαντηρίου καὶ τὴν διατήρησιν καὶ καλὴ ἐκμετάλ-
 λευση καὶ ἀπόδοσιν τοῦ Ἀγροκηπίου.

Τὴν 30 Ἰουνίου ἔγινε ἡ ἐτήσια ἐορτὴ τοῦ Συνδέσμου. Ἐγίναν
 ἐνέργειαι διὰ νὰ χαλικοστρωθῇ ὁ ἐπαρχιακὸς δρόμος καὶ με ἐνέργειαι
 τοῦ Συνδέσμου ἐστόλησαν δωρεὰν παπούτσια διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς
 Βούρμπιανης. Με ἔξοδα τοῦ Συνδέσμου καὶ σημαντικὴ οἰκονομικὴ ἐνί-
 σχυση τοῦ κ. Νικ. Παπασωτηρίου ἐπεσκευάσθη ἡ οἰκία τοῦ Λαυρίου
 ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ αὐξηθῇ τὸ εἰσόδημα τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ Κληροδότημα περιέλαβε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τὴν κα-
 τασκευὴν ξενοδοχείου, τὴν δαπάνην συντηρήσεως τοῦ δικτύου ὑδρεύ-
 σεως, τὴν κατασκευὴν τοῦ Κωδωνοστασίου, τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Ὁστεο-
 φυλακείου, τὴν ἀλλαγὴν τῆς στέγης τῆς Ἐκκλησίας με πλάκες, τὸ κι-
 γκλίδωμα τῆς πλατείας καὶ ἄλλα Κοινοφελῆ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα διὰ
 τὰ ὁποῖα ἐζήτησε ἐγκρίσιν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν. Ἡ ἐγ-
 κριση ἄργησεν νὰ ἔλθῃ κι' ἔτσι ἀπὸ τὰ προγραμματισθέντα ἔργα ἐ-
 τελείωσαν τὰ ἔργα εἰς «Κρυόβρυσες» καὶ Ἀγ. Παρασκευὴ καὶ ἐδόθη
 ἐντολὴ νὰ γίνῃ τὸ κιγκλίδωμα τῆς πλατείας καθὼς καὶ τὰ ἔργα τῶν
 Κοινοτικῶν δρόμων πρὸς Πηγαδοῦλι, Τούρκου Πηγὰδι, Μέξια καὶ τοῦ
 γεφυριοῦ Γκοντόση.

Ὁ Σύνδεσμος με ἐκπροσώπους τοῦ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀρχαι-
 ρεσίαν τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1974
 ἔγινε ἐπιτόπια ἐξέτασις εἰς τὸν χώρον τοῦ Παλαιοῦ Σχολείου διὰ τὴν
 ἴδρυσιν τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἀπεφασίσθη ἡ σύνταξις μελέτης καὶ ἡ
 συνέχισις τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἔργου ποὺ ἐχα-
 ρακτηρίσθη ὡς σημαντικὸν διὰ τὸ Χωριό.

Τὴν 31 Μαρτίου 1974 κατὰ τὴν ἐτήσια Γενικὴ Συνέλευσιν τῶν
 μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἔγινε ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Συνδέ-

ἀπὸ τὸ Κληροδότημα καὶ ὁ προγραμματισμὸς τῶν ἔργων τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἡ Γεν. Συνέλευση συνήλθε τὴν 9 Μαρτίου 1975. Προσῆλθαν 66 μέλη. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἔγινε ἡ λογοδοσία τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν διετία 1973 — 1974, ἀκολούθησε ἡ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἔγινε ἐνημέρωση τῶν παρευρισκομένων ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κληροδοτήματος. Εἰς τὴν συζήτηση ποὺ ἀκολούθησε διευτυπώθει ἡ παρατήρηση ὅτι **μερικοὶ συγχωριανοὶ ἀπὸ νοοτροπία ἢ ἀπὸ κακὴ πρόθεση ἀσχολοῦνται μόνον μὲ τὸ νὰ σχολιάζουν ἢ νὰ ἐπικρίνουν τὰ ἐκτελούμενα ἔργα ἀντὶ νὰ συμπαρίστανται καὶ νὰ βοηθοῦν τὶς προσπάθειες τοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Κληροδοτήματος.**

Μετὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως ἡ Συνέλευση ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Κληροδοτήματος. Εἰς τὴν συνέχεια ἔγιναν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογή τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. καὶ τῆς νέας Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἀνακήρυξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε μετὰ τὴν ἀφίξη τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Τμημάτων. Τὰ νέα μέλη παρέλαβαν τὸ ἀρχεῖο τὴν 22 Ἀπριλίου 1975 καὶ ἀκολούθως τὸ Συμβούλιο συνεκροτήθει εἰς σῶμα μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Νικ. Παπασωτηρίου, Ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Ναπ. Μπάρκη, Γραμματέα τὸν κ. Κων/νο Λάλο καὶ Ταμῖα τὸν κ. Λουκᾶ Δημάρατο.

Τὸ νέο Συμβούλιο ἐνέκρινε τὴν προμήθεια εἴκοσι καθησμάτων διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἐχορήγησε βοηθήματα εἰς ἀπόρους καὶ ἐπραγματοποίησε τὴν ἑορτὴ τοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὸ μεταξὺ ἐτελείωσε ἡ κατασκευὴ τοῦ κιγκλιδώματος τοῦ περιβόλου τῆς Ἐκκλησίας, ἐπερατώθει ἡ κατασκευὴ τοῦ Ὄστεοφυλακίου καὶ ἔγινε ἡ ἀλλαγὴ τῆς στέγης τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ ἔργα ὑδρεύσεως καὶ ἀρδεύσεως ἐβελτιώθησαν καὶ ἐξυπηρετούσαν καλύτερα τὶς ἀνάγκες τοῦ Χωριοῦ.

Τὴν 7 Ἰουλίου 1975 τὸ Δ.Σ. ἐξέδωσε ψήφισμα διὰ νὰ τιμήσει τὸν ἐκλιπόντα Νικόλαο Τράντα, Ὀφθαλμίατρο - Ὑφηγητὴ τοῦ Παν.

Συνέλευση προσεφέρθησαν νὰ ἐνισχύσουν τὴν θαραλέα αὐτὴ πρωτοβουλία τοῦ Συνδέσμου καὶ μὲ εἰσφορὲς τους συγκέντρωσαν ἀμέσως σημαντικὸ χρηματικὸ ποσό. Οἱ εἰσφορὲς ἀπὸ Ὀργανισμούς, Ἰδρύματα, Ἐταιρεῖες, Σχολεῖα ὑπῆρξαν ἐξόχως συγκινητικές. Ἐξαιρετικὴ ἦτο ἡ προσφορὰ ἀλεύρων ἀπὸ τοὺς Μύλους «Ἁγ. Γεωργίου» Κερατσινίου ποὺ ἐξασφάλισε τὸν ἄρτο τῶν οἰκοτρόφων, τὴν παρασκευὴ τοῦ ὁποῖου ἀνέλαβε ὁ Στρατιωτικὸς Φοῦρνος.

Τὴν 26 Μαρτίου 1976 κατὰ τὴν ἐτήσια τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση ἔγινε λογοδοσία ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς, ὁμίλησε δὲ καὶ ὁ κ. Δ. Σούλης, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθει εἰς τὴν Ἱστορία καὶ τὶς παραδόσεις τῆς Βούρμπιανης.

Τὸ Δ.Σ. συνέχισε καὶ κατὰ τὸ 1976 τὴν δράση του μὲ ἐνέργειες διὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ ἐπαρχιακοῦ δρόμου ποὺ περνάει ἀπὸ τὸ Χωριό. Διέθεσε ποσό, τὸ ὁποῖο ἐνισχύθει καὶ μὲ προσφορὰ τοῦ κ. Ν. Παπασωτηρίου, διὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς Ἐκκλ. τοῦ Ἁγ. Νικολάου, διέθεσε δὲ καὶ τὸ ἀναγκαῖο ποσό διὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ οἰκίσκου τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὸ μεταξὺ ἐτελείωσε τὸ κτίριο τοῦ Κοινοτικοῦ Ἰατρείου καὶ ἐγκατεστάθει ὁ Κοινοτικὸς Ἰατρός. Μὲ ἐνέργειες τοῦ Συνδέσμου ἡ Μπάγκειος Ἐπιτροπὴ ἐχορήγησε σημαντικὴ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση μὲ τὴν ὁποία ἐξασφαλίσθει ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ Οἰκοτροφείου καθ' ὅλο τὸ σχολικὸ ἔτος. Τὸ Οἰκοτροφεῖο ἐλειτουργήσῃ ἀπρόσκοπτα μέχρι τὸ τέλος τῶν μαθημάτων.

Ὁ Σύνδεσμος διέθεσε χρηματικὸ ποσό διὰ συμμετοχὴ εἰς τὴν δαπάνη τοποθετήσεως τηλεοπτικοῦ ἀναμεταδότη εἰς Ὀξυά. Μὲ δαπάνη τοῦ Κληροδοτήματος ἔγιναν κατόπιν δημοπρασίας περιτοιχίσματα εἰς θέση «Μαυρολίθαρα» πρὸς Ἁγ. Δημήτριο καὶ «Ξεν. Χατζῆ» πρὸς Ἁγ. Ἰωάννη διὰ τὴν προστασία τῶν δρόμων. Κατεσκευάσθει εἰς τὴν θέση «Πελιάβρι» ἡ Πλατεῖα Κώστα Γραμματικοῦ (Κ. Δούμαρη ἢ Δημάρατου) πρὸς τιμὴ τοῦ Εὐγενοῦς αὐτοῦ τέκνου τῆς Βούρμπιανης ποὺ πρόσφερε ὕψιστες ὑπηρεσίες κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς

σμου, οικονομικός απολογισμός του έτους, Έκθεση της Έξελεγκτικής Επιτροπής και ενημέρωση επί του έργου του Κληροδοτήματος. Ακολούθησε συζήτηση επί διαφόρων ζητημάτων και ένεκρίθησαν οι προσπάθειες και του Συνδέσμου και του Κληροδοτήματος.

Έτος 1974. Ο Σύνδεσμος απέφασισε να παραχωρήσει εις τὸ Κληροδοτήμα τὸ οικόπεδο τοῦ Παλαιοῦ Οἰκοτροφείου εις τὴν θέση «ΜΑΝΩΛΗ» διὰ νὰ ἀνεγερθεῖ εις αὐτὸ Τουριστικὸ Περίπτερο. Δι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἔγινε ἐπιτόπια ἐξέταση καὶ τοπογράφηση τῆς θέσεως διὰ τὴν σύνταξη τοῦ σχεδίου καὶ τῆς μελέτης τοῦ ἔργου. Τὸ ἔτος αὐτὸ ἐτελείωσαν τὰ ἔργα ποὺ εἶχαν προγραμματισθεῖ καὶ εὑρίσκοντο ὑπὸ ἐκτέλεση (περιτοίχισμα Ἀγ. Χαραλάμπους καὶ Κεντρικῆς Πλατείας, Γέφυρα Γκοντόση, οἱ Κοινοτικοὶ δρόμοι πρὸς Πηγαδοῦλι καὶ Τούρκου Πηγάδι καὶ επέκταση τῆς γέφυρας τοῦ λάκκου τῆς Ἐκκλησίας). Μετὰ τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα ἔγιναν καὶ ἐργασίες διὰ τὴν βελτίωση τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου. Ἐδόθησαν ὁδηγίες διὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀλλαγὴ τῆς στέγης καὶ ἀνετέθει εις ἐργολάβο μετὰ ἀπὸ δημοπρασίαν ἢ κατασκευὴ τοῦ Ὀστεοφυλακίου. Ἐπίσης ἐνισχύθει καὶ ἡ ἀνακαίνιση τοῦ Παρεκκλησίου τῆς Ἀγ. Τριάδας. Τὴν 30 Ἰουνίου ἔγινε ἡ καθιερωμένη ἐτήσια ἑορτὴ τοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὸ Σχολεῖο ἐστάλησαν ποδιές καὶ ἐλαστικὰ παπούτσιαι διὰ τοὺς μαθητῆς, γραφικὴ ὕλη καὶ χρήματα διὰ τὴν ἀγορὰ καυσοξύλων. Ἐγιναν ἐνέργειες πρὸς τὸ Ὑπουργ. Κοινων. Ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν τοποθέτηση Ἀγροτικοῦ Ἰατροῦ. Τέλος ἐνεκρίθησαν διάφορα ποσὰ διὰ τὴν πληρωμὴ τοῦ ἠλεκτρ. ρεύματος τῆς Κοινότητος, τοῦ ταχυδρόμου καὶ χορήγηση βοηθημάτων εις ἀπόρους κατὰ τὶς ἑορτές.

Εἰς τὶς ἀρχές τοῦ 1975 ἄρχισαν ἐκ νέου οἱ ἐνέργειες διὰ τὴν ἐπαναλειτουργίαν Ἡμιγυμνασίου με σύγχρονη λειτουργίαν Οἰκοτροφείου διὰ τὴν ἐξυπηρέτηση μαθητῶν ποὺ προεβλέπετο νὰ ἔλθουν ἀπὸ ἄλλα Χωριά. Ἐπίσης ἐτελείωσε ἡ διαρρύθμιση τῆς Πλατείας Ἀγ. Δημητρίου καὶ ἡ ἐπιχωμάτωση τοῦ λάκκου τῆς Παναγίας, ἔγινε δὲ

σημαντική προσφορά του υπέρ του Συνδέσμου και τῆς Βούρμπιανης, ἀνεκήρυξε δὲ Ἐπίτιμο Πρόεδρο τὸν ἀγαπητὸ ἐξ Ἀσημοχωρίου συμπατριώτη κ. Βασίλειο Χρήστου, Ἀκτινολόγο - Ἰατρό, διὰ τὴν ἐνεργὸ βοήθεια καὶ τὴν συμπαράσταση του εἰς τὸ ἔργο τοῦ Συνδέσμου.

Εἰς τὴν συνέχεια ἀκολούθησαν ἀρχαιρεσίες. Ἡ ἀνάδειξη τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. ἔγινε μετὰ τὴν ἀφίξη τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Τμημάτων καὶ τῆς Βούρμπιανης. Τὸ νέο Δ.Σ. παρέλαβε τὸ ἀρχεῖο τὴν 27 Ἀπριλίου 1977 καὶ συνεκροτήθει εἰς σῶμα τὴν 4 Μαΐου 1977 μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Ναπ. Μπάρκη, Ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Ἰωάν. Παπαδάκη, Γραμματέα τὸν κ. Κων/νο Λάλο καὶ Ταμία τὸν κ. Λουκά Δημάρατο.

Τὸ νέο Συμβούλιο ἀσχολήθει μὲ τὰ προβλήματα τοῦ Οἰκοτροφείου. Ἡ λειτουργία του ἐξασφαλίσθει μὲ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ Κληροδοτήματος καὶ τοῦ Συνδέσμου. Ἐπίσης μὲ ἐνέργειες τοῦ Συνδέσμου ἐλειτούργησε ἀπὸ τὸ Π.Ι.Κ.Π.Α. Μαθητικὴ Ἐστία ποὺ προσέφερε πρωῖνὸ ρόφημα καὶ ἓνα γεῦμα εἰς τοὺς οἰκοτρόφους. Ἐγίναν ἐνέργειες πρὸς τὸ Ὑπουργ. Ἐθν. Ἀμύνης καὶ παρέμεινε διὰ ἓνα ἀκόμη ἔτος ὡς Κοινοτικὸς Ἰατρός ὁ στρατ. Ἰατρός ποὺ ὑπηρετοῦσε εἰς τὴν ἐκεῖ Μονάδα. Ἐγινε συζήτηση διὰ τὴν προώθηση τοῦ ζητήματος τῆς ἀνεγέρσεως ξενοδοχείου καὶ τῆς κατασκευῆς κωδωνοστασίου καὶ διαφόρων κοινοτικῶν ἔργων.

Τὴν 26 Μαρτίου 1978 ἔγινε ἡ ἐτήσια Γεν. Συνέλευση. Εἰς αὐτὴ ἐξετέθει τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀνεγνώσθει ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἀκολούθησε συζήτηση κυρίως ἐπάνω εἰς τὸ περιεχόμενον Ὑπομνήματος ποὺ ὑπεβλήθει ἀπὸ τὴν Κοινότητα πρὸς τὴν Γενικὴ Συνέλευση διὰ τοῦ κ. Νικ. Παπασωτηρίου καὶ ἀφοροῦσε τὸν τρόπο λειτουργίας τοῦ Συνδέσμου καὶ μὴ συχνὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. διὰ τὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων τοῦ Χωριοῦ. Οἱ ἀναφερόμενες εἰς τὸ ὑπόμνημα ἐπικρίσεις δὲν ἔγιναν δεκτὲς ἀπὸ τὴν Συνέλευση, ποὺ ἐνέκρινε τίς ἐνέργειες τοῦ Δ.Σ.

Ἀθηνῶν καὶ διακεκριμένο ἐπιστήμονα, ἐπὶ σειρά ἐτῶν Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου, ποὺ πρόσφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες πρὸς τοὺς συγχωριανοὺς καὶ τὴν γενέτειρα του Βούρμπιανη.

Μετὰ ἀπὸ συντονισμένες ἐνέργειες τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας ἐνεκρίθει τελικὰ ἀπὸ τὸ Ὑπουργ. Παιδείας ἢ ἐπαναλειτουργία τοῦ Ἡμιγυμνασίου. Τὸ Ἡμιγυμνάσιο ἄρχισε νὰ λειτουργεῖ κανονικὰ ἀπὸ τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1975. Συγχρόνως ἰδρύθει καὶ ἐπαναλειτούργησε καὶ τὸ Οἰκοτροφεῖο τῆς Βούρμπιανης διὰ τὴν διαμονὴ καὶ διατροφή τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν προερχομένων ἀπὸ τὰ γύρω Χωριά. Τὰ ἔξοδα τῆς διαμονῆς καὶ δωρεὰν διατροφῆς τῶν οἰκοτρόφων καὶ τὴν ὅλη συντήρησιν τοῦ Οἰκοτροφείου ἀνέλαβε ὁ Σύνδεσμος, ὁ ὁποῖος ἔκαμε ἄγωνα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια καὶ τὰ ἀπαιτούμενα οἰκονομικὰ μέσα μὲ εἰσφορὰς συμπατριωτῶν καὶ φίλων τῆς Βούρμπιανης καὶ χορηγήσεις Ὄργανισμῶν, Ἰδρυμάτων καὶ τοῦ Ὑπουργ. Κοιν. Ὑπηρεσιῶν. Τὸ Οἰκοτροφεῖο ἐλειτούργησε κανονικὰ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορείας τοῦ Συνδέσμου καὶ Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Ἀλεξ. Λιώλη. Τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ τοῦ Γυμνασίου ἐτακτοποιήθει εἰς ἀνάλογα οἰκῆματα.

Τὸν Ὀκτώβριον ἄρχισε ἡ κατασκευὴ Κοινοτικοῦ Ἰατρείου μὲ ἔξοδα τοῦ κ. Κων. Τράντα καὶ εἰσφορὰ τοῦ κ. Γ. Βογιατζάκη, Δ/ντοῦ τῆς Ἐτ. Φοῖνιξ, εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιόσαντος Νικ. Τράντα. Τὴν ἀποπεράτωση αὐτοῦ ἀνέλαβε ὁ Σύνδεσμος.

Τὴν 2 Νοεμβρίου 1975 ἔγινε Ἐκτακτὴ Γενικὴ Συνέλευσις μὲ θέμα τὴν Λειτουργία τοῦ Οἰκοτροφείου, εἰς τὸ ὁποῖο διέμεναν καὶ σιτίζοντο 70 μαθητὲς καὶ μαθήτριες τοῦ Γυμνασίου προερχόμενοι ἀπὸ Χωριά τῆς περιοχῆς. Εἰς τὴν Συνέλευσιν ἀνεφέρθη ὅτι ἡ ἔναρξις λειτουργίας τοῦ Οἰκοτροφείου ἔγινε ἀμέσως χάρις εἰς τὴν πρόθυμη χρηματοδότησιν ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Νικ. Παπασωτηρίου καὶ τοῦ Γραμματέως κ. Κων. Λάλου καὶ κατόπιν μὲ τὴν ἐξασφάλισιν διαφόρων εἰσφορῶν. Ἀλλὰ, ἕως ὅτου τακτοποιηθεῖ ὀριστικὰ ἡ συντήρησις τοῦ Οἰκοτροφείου, ὅλοι οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ

Συν/χος Γυμνασιάρχης

Επίτιμος Πρόεδρος του Συνδέσμου

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

πού με τις προσφορές του ενισχύει

τὸ ἔργο τοῦ Συνδέσμου ἐκδηλώνοντας τὴν μεγάλη

ἀγάπη του διὰ τὴν Βούρμπιανη καὶ συνεχίζει

τὴν ὡραία παράδοση τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν.

Τουρκοκρατίας. Ἐπίσης ἔγιναν ἐνέργειες διὰ τὴν κατασκευὴ Πλατείας ἔμπροσθεν τῆς γέφυρας τῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ τοποθετηθεῖ ἐκεῖ ἡ Προτομὴ τοῦ Στρατηγοῦ Σωκρ. Λ. Δημαράτου ποὺ κατασκευάζετο μὲ ἔξοδα τοῦ συμπατριώτου μας Χαραλ. Ι. Δημαράτου.

Κατὰ τὸ νέο σχολικὸ ἔτος τὸ Οἰκοτροφεῖο ἐλειτούργησε μὲ εἰσφορὰς τροφίμων καὶ χρηματικῶν ποσῶν ποὺ ἐξασφάλισε ὁ Σύνδεσμος καὶ μηνιαία εἰσφορὰ ἐκ 500 δραχμῶν ἀπὸ κάθε οἰκότροφο, ἐβελτιώθησαν δὲ οἱ ἐγκαταστάσεις του μὲ τὴν κατασκευὴ τραπεζαρίας, κουζίνας καὶ μαγειρείου. Ἐπίσης, διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς μελέτης τῶν μαθητῶν διορίσθη Καθηγήτρια τοῦ Γυμνασίου μὲ ἔξοδα τῶν κ. Νικ. Παπασωτηρίου καὶ κ. Βασ. Χρήστου.

Ὁ Σύνδεσμος καὶ τὸ Κληροδοτήμα ἐχορήγησαν βοηθήματα εἰς ἀπόρους καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς κτηνοτροφίας ἐμισθώθη ἀπὸ τὸ Κληροδοτήμα βοσκὸς διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν βοσκὴν τῶν αἰγοπροβάτων καὶ ἀγελάδων τοῦ Χωριοῦ.

Τὴν 20 Μαρτίου 1977 ἔγινε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις. Εἰς αὐτὴ ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. διὰ τὴν χρῆσιν 1975—1976 καὶ ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Εἰς αὐτὲς ἀναφέρονται οἱ ἐνέργειες τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κληροδοτήματος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κοινοτικῶν καὶ κοινοφελῶν ἔργων, τὴν ἐνίσχυσιν συμπατριωτῶν, τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Βούρμπιανης.

Εἰς τὴν συζήτησιν ποὺ ἀκολούθησε ἔγινε λόγος διὰ τὴν μὴ ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ὅδε μὲ ἀνέγερσιν ἐξαόροφου κτιρίου σύμφωνα μὲ τὰ ἐγκεκριμένα σχέδια. Ἐπ' αὐτοῦ ὁ κ. Κων. Λάλος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Κληροδοτήματος ἀπάντησε ὅτι μεταξὺ τῶν πατριωτῶν ἐπεκράτησε ἡ ἄποψις ὅτι πρῶτα πρέπει νὰ γίνουν τὰ ἔργα ποὺ θὰ βοηθήσουν τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Χωριοῦ καὶ κατόπιν νὰ γίνῃ σκέψις διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς πολυκατοικίας, ποὺ ἀπαιτεῖ σοβαρότατη δαπάνη.

Ἡ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. καὶ μετὰ ἀπὸ πρότασιν τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. ἀνεκήρυξε Μ. Εὐεργέτη τὸν ἐκλεκτὸν συμπατριώτη κ. Νικόλαο Παπασωτηρίου, Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου, διὰ τὴν

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ἐχρηματοδοτήθησαν ἀπὸ τὸν Σύνδεσμο ἔγιναν καὶ διάφορα ἄλλα ἔργα μεγαλύτερης ἐκτάσεως μὲ κονδύλια ποὺ διατέθησαν ἀπὸ τὴν Νομαρχία Ἰωαννίνων. Τὸ Κληροδότημα παρουσίασε περιορισμένη δραστηριότητα, διότι ἔλλειπε τὸ τρίτο μέλος καὶ ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κινηθεῖ διὰ νὰ λάβει ἀποφάσεις δι' ἔργα.

Τὸν Μάϊο ἐπραγματοποιήθει ἡμερήσια ἐκδρομὴ. Τὴν 30 Ἰουνίου ἔγινε ἡ ἑορτὴ τοῦ Συνδέσμου μὲ συμμετοχὴ πολλῶν συμπατριωτῶν, τὸ δὲ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας ἔγινε ἑορταστικὴ συγκέντρωση εἰς Ξενοδοχεῖο τῆς Κηφισιάς.

Εἰς τὴν Ἐκκλησ. Ἐπιτροπὴ Βούρμπιανης ἐστάλησαν ἱερὰ Ἄμφια καὶ Σκεύη, προσφερθέντα ἀπὸ τὴν Ἀρχιγραμματεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ ἀπὸ ἐνέργειες τοῦ Συνδέσμου. Τὸ Οἰκοτροφεῖο χάρις εἰς τὶς προσπάθειες τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐλειτούργησε ἄριστα. Διὰ τὴν λειτουργία του ἐνισχύθει οἰκονομικὰ ἀπὸ τὸ Κληροδότημα καὶ τὸν Σύνδεσμο, μὲ πολλὰ τρόφιμα ποὺ προσεφέρθησαν ἀπὸ Γυμνάσια καὶ Λύκεια τῶν Ἀθηνῶν, εἶδη ὑγιεινῆς ποὺ προσέφερε Ἑταιρεία, οἱ δὲ συμπατριῶτες μας κ. Νικ. Παπασωτηρίου καὶ κ. Βασ. Χρήστου προσεφέρθησαν νὰ ἀναλάβουν τὴν δαπάνη τῆς φροντιστηριακῆς μελέτης τῶν οἰκοτρόφων.

Τὴν 9 Ἰανουαρίου 1980 ἐπραγματοποιήθει διὰ πρώτη φορὰ εἰς αἶθουσα Ξενοδοχείου τὸ κόψιμο τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίττας τοῦ Συνδέσμου. Εἰς αὐτὴ τὴν ἑορταστικὴ ἐκδήλωση ἔλαβαν μέρος πολλοὶ συγχωριανοὶ καὶ φίλοι τῆς Βούρμπιανης, εἶχε δὲ μεγάλη ἐπιτυχία. Ὁ Καινούργιος Χρόνος ἄρχισε μὲ μεγάλη προσφορὰ τοῦ Μ. Εὐεργέτου κ. Νικ. Παπασωτηρίου διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου καὶ διὰ τὰ φροντιστήρια τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασ. Οἰκοτροφείου. Τὸν Φεβρουάριο ἔγινε μὲ πολὺ μεγάλη ἐπιτυχία ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Συνδέσμου, ὅπου ὁμάδα κοριτσιῶν μὲ τοπικὲς στολὲς χόρεψε μὲ συνοδεία ὀργάνων ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη τοπικοὺς χορούς. Τέλος, ἀνεκοινώθει ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἀπεφάσισε νὰ χορηγήσει βραβεῖα εἰς ἀριστούχους Βουρμπιανίτες μαθητές.

Τὸ ἔτος 1978 ἀπεφασίσθει ἡ κατασκευή τσιμεντένιων αὐλάκων διὰ τὴν κανονικὴ ἄρδευση τῶν κήπων καὶ ἀγρῶν, ἐνεκρίθει ἡ χορήγηση βοηθημάτων εἰς ἀπόρους καὶ ἡ ἀποζημίωση τοῦ Κοινοτ. Ταχυδρόμου, ἐχορηγήθει εἰς τὴν Κοινότητα οἰκονομικὴ ἐνίσχυση διὰ τὴν ἀντιμετώπιση διαφόρων ἀναγκῶν τῆς (πληρωμὴ ἡλ. ρεύματος, ἐπισκευὴ δικτύου ὑδρεύσεως καὶ λοιπὲς ἀνάγκες). Ἐγίνε ἀναφορὰ πρὸς τὴν Νομαρχία (μαζὶ καὶ μὲ τὰ ἄλλα Χωριὰ τῆς περιοχῆς) διὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ ἐπαρχιακοῦ δρόμου ποὺ περνάει ἀπὸ τὸ Χωριὸ καὶ φθάνει ἕως τὸ Πληκάτι. Ἐγίνε ἐκδρομὴ εἰς Καλάβρυτα μὲ μικρὴ ἐπιτυχία. Ἐτελείωσε ἡ ἐκτέλεση τῶν προγραμματισθέντων Κοινοτικῶν δρόμων πρὸς Ἁγ. Ἰωάννη, ἀπὸ οἰκίας Γεωργιάκη μέχρι οἰκίας Κάτσαβου μετὰ τῆς παρόδου μέχρι οἰκίας Σ. Τέρτση, ἀπὸ γέφυρας Μέξιας μέχρι θέσεως Ρεμπέλη καὶ ἡ διαμόρφωση Πλατείας διὰ τὴν τοποθέτηση τῆς Προτομῆς τοῦ Στρατηγοῦ Σ. Λ. Δημαράτου. Τὸ Οἰκοτροφεῖο κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ εἶχε 50 οἰκοτρόφους καὶ μὲ φροντίδες τοῦ Συνδέσμου ἐνισχύθει οἰκονομικὰ μὲ εἰσφορὲς καὶ προσφορὰ τροφίμων ἀπὸ Βιομηχανίες καθὼς καὶ μὲ προσφορὰ ἄνω τῶν τριῶν τόνων τροφίμων ἀπὸ μαθητὲς καὶ μαθήτριες Σχολείων τῆς Ἀθήνας.

Εἰς τὴν Γενικὴ Συνέλευση τῆς 18 Μαρτίου 1979 παρευρέθησαν 108 μέλη. Ἐγίνε ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. διὰ τὴν χρῆση 1977 — 1978, ἐνημέρωση ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κληροδοτήματος καὶ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἀκολούθησε συζήτηση καὶ ἔγκριση τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Σ. Ἀπὸ ὅλους ἐχαιρετίσθει ἀνεπιφύλακτα ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τῆς χοροεσπερίδος ποὺ ἐπραγματοποιήθει εἰς Βούρμπιανη καὶ συνεκέντρωσε περὶ τὰ 300 ἄτομα. **Οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν Συνέλευση αἰσθάνθησαν ἰκανοποίησιν ἀπὸ τὴν παρουσία πολλῶν νέων Βουρμπιανιτῶν τῆς Ἀθήνας.**

Εἰς τὴν συνέχεια ἔγιναν ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἐκλογή τῶν μελῶν τοῦ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνάδειξη τῶν μελῶν ἔγινε μετὰ τὴν ἀφίξη καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Βούρμπιανης καὶ τῶν Τμημάτων Ἰωαννίνων καὶ Θεσσαλονίκης.

διέθεσε και κατά τὸ ἔτος αὐτὸ χρηματικὸ ποσὸ διὰ τὴν κατασκευὴ ἔργων εἰς τὸ Χωριὸ, τὸ ὁποῖο ἡ Ἐφορεία Βούρμπιανης δὲν ἤμπορεσε νὰ ἀξιοποιήσῃ. Τὸ μεγάλο πρόβλημα τῆς κατασκευῆς ἔργων ὡς καὶ τὰ ἄλλα προβλήματα τοῦ Χωριοῦ ἐξετάσθησαν ἐπὶ τόπου ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ Συνδέσμου ποὺ πῆγαν δι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ εἰς Βούρμπιανη. Εἰς σύσκεψη ποὺ ἔγινε τὴν 19 Ἰουλίου μὲ συμμετοχὴ καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ μελῶν τοῦ Δ.Σ. ὡς καὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἐφορ. Βούρμπιανης καὶ πολλῶν ἄλλων συμπατριωτῶν ἐξετάσθησαν ὅλα τὰ προβλήματα καὶ ἰδιαίτερα ἡ ἀπαράδεκτη κατάστασις τῶν δρόμων. Ἐξελέγει πενταμελῆς Ἐπιτροπὴ ποὺ ἐπραγματοποίησε ἐπιμέτρηση καὶ μελέτη κατασκευῆς ὄλων τῶν δρόμων μὲ τσιμεντόστρωση καὶ ἀποχέτευση. Ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ μελέτη ἐτελείωσε καὶ παραδόθηκε εἰς τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου καὶ εἰς τὸ Κληροδότημα διὰ νὰ ἤμπορέσουν νὰ ἐκτελέσουν τὰ ἔργα μὲ τὰ οἰκονομικὰ μέσα ποὺ διαθέτουν (Κληροδότημα 2,5 ἑκατομύρια καὶ Σύνδεσμος 100 χιλιάδες) κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1981. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτὰ τὸ Κληροδότημα περιέλαβε εἰς τὸν προϋπολογισμό του τὴν κατασκευὴ τοῦ Κωδωνοστασίου καὶ τὴν ἀγιογράφηση τῆς Ἐκκλησίας, ἔτσι ἡ προϋπολογισθεῖσα δαπάνη ἐκτελεύσεως ὄλων αὐτῶν τῶν ἔργων ἔφθασε τὰ 3 ἑκατομύρια δραχμῆς. Τέλος, διὰ τὴν σωστὴ μελέτη καὶ ἐκτέλεση ὅποιουδήποτε ἔργου ἐκρίθει ἀναγκαία ἡ σύνταξις τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου τοῦ Χωριοῦ.

Τὴν 14 Ἰανουαρίου 1981 εἰς αἴθουσα ξενοδοχείου ἔγινε μὲ ἐπιτυχία ἑορταστικὴ ἐκδήλωση κοπῆς τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίττας καὶ δεξίωση τῶν παρευρεθέντων πλέον τῶν 180 συμπατριωτῶν καὶ φίλων. Τὴν 18 Ἰανουαρίου κατὰ τὴν ἑορταστικὴ ἐκδήλωση τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας ἔγινε ἡ βράβευσις τοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν ὄλην δράσιν του καὶ ἐτονίσθη ὅτι ἡ ἰδρυσις τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας εἶναι ἔργο τοῦ Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βουρμπιάνης καὶ ὅτι πρῶτος Πρόεδρος αὐτῆς ὑπῆρξε ὁ ἀειμνηστος συμπατριώτης μας Μᾶρκος Θάνος, Γεν. Γραμματεὺς δ κ. Βασ. Χρήστου, Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου, καὶ Β' Γεν. Γραμμα-

Τὴν 27 Ἀπριλίου 1979 ἔγινε ἡ παραλαβὴ τοῦ ἀρχείου ἀπὸ τὸ νέο Δ.Σ. τὸ ὁποῖο συνεκροτήθει εἰς σῶμα μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Σπῦρο Μπάρκη, Ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Ἀθανάσιο Εὐθυμίου, Γραμματέα τὸν κ. Ἰωάν. Κιτσαντώνη καὶ Ταμία τὸν κ. Λουκᾶ Δημάρατο. Τὸ νέο Δ.Σ. εὐχαρίστησε τὸν κ. Ναπ. Μπάρκη καὶ τὸν κ. Κων. Λάλο διὰ τὰ ὅσα προσέφεραν ἐπὶ σειρά ἐτῶν εἰς τὸν Σύνδεσμο καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ συνεχίσουν τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν προφορὰ τῶν ὑπηρεσιῶν των διὰ τὸ καλὸ τῆς Βούρμπιανης.

Τὸ νέο Δ.Σ. ἄρχισε τὸ ἔργο του μὲ τὴν ἀνασύνταξιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ μητρώου τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Ἐστειλε ἐπιστολὴν πρὸς ὅλους τοὺς συμπατριῶτες ἐκθέτοντας τοὺς σκοποὺς του καὶ ζητώντας τὴν συμπαράστασιν τους. Τὸν Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγουστο ἐπεσκέφθησαν τὸ Χωριὸ σχεδὸν ὅλα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. καὶ μὲ διάφορες συσκέψεις ἐδόθησαν λύσεις εἰς πολλὰ προβλήματα τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου. Ἐστειλε ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Πανηπειρωτικὴ Συνομοσπονδία. Ἐνέκρινε τὸν διορισμὸ προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐπανάληψιν τῆς δραστηριότητος τοῦ Τμήματος Θεσσαλονίκης.

Τὴν 26 Ἰουνίου 1979 εἰς ἕκτατη συνεδρίασιν τοῦ Δ.Σ. ἀνατρήθει εἰς τὸ Γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου ἡ φωτογραφία τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου κ. Νικολάου Παπασωτηρίου. Εἰς τὴν 15 Αὐγούστου εἰς τὸ Χωριὸ ἔγιναν τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Στρατηγοῦ Σωκρ. Λ. Δημαράτου. Ἐπίσης τὸ Δ.Σ. ἀνεκήρυξε ἐπίτιμο μέλος τοῦ Συνδέσμου τὸν ἰατρὸ κ. Γεώργιον Χαλιάτσο διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ποὺ προσέφερε εἰς τὴν Βούρμπιανη κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονήν του ὡς στρατ. ἰατρός.

Τὰ ἔσοδα τοῦ Συνδέσμου παρουσίασαν ἱκανοποιητικὴ αὐξήσιν καὶ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Σύνδεσμο νὰ διαθέσῃ διάφορα ποσὰ διὰ τὴν κατασκευὴν κοινοφελῶν ἔργων, τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Γυμνασ. Οἰκοτροφείου καὶ τὸν ἐφοδιασμὸν μὲ θερμάστρες καὶ κουτρίνες, τὴν χορήγησιν βοηθημάτων εἰς συμπατριῶτες καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ Ταχυδρόμου, συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν τῆς οἰκίας εἰς τὸ Λαύριον.

Τὴν ἐπομένην 4 Ἀπριλίου ὁ Σύνδεσμος διέθεσε αὐτοκίνητο διὰ τὴν μετάβαση συμπατριωτῶν εἰς Βούρμπιανη διὰ νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν ἀπογραφή τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Μὲ πολὺ ἐπιτυχία ἔγινε τὸν Ἰούνιο ἡμερήσια ἐκδρομὴ εἰς Τράπεζα Αἰγίου καὶ τὸν Ἰούλιο κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Προφήτη Ἡλία τετραήμερη ἐκδρομὴ εἰς Βούρμπιανη. Κατὰ τὴν ἐκδρομὴ αὕτῃ ἐδόθει ἡ εὐκαιρία νὰ γίνῃ εἰς Βούρμπιανη εὐρεῖα σύσκεψη καὶ ἐξετάσθησαν τὰ διάφορα προβλήματα καὶ ἰδιαίτερα ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν δρόμων καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπεφασίσθη τὸ Δ.Σ. νὰ παράσχει κάθε βοήθεια εἰς τὸ Κληροδοτήμα διὰ νὰ γίνουν ἔργο οἱ ἐπιθυμίαι ὄλων.

Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ὁ Σύνδεσμος διέθεσε διάφορα ποσὰ διὰ τὴν κατασκευὴ κοινοτικῶν ἔργων, δι' ἐνίσχυση τοῦ Γεν. Οἰκοτροφείου, διὰ βοηθήματα εἰς ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς συμπατριώτες καὶ ἀποζημίωση τοῦ Ταχυδρόμου. Τὴν ὅλην προσπάθειαν τοῦ Συνδέσμου ἐνίσχυσαν μὲ προσφορὰς πολλοὶ συμπατριῶτες καὶ φίλοι τῆς Βούρμπιανης.

Τὴν 9 Ἰανουαρίου 1982 ἔγινε μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία εἰς πολὺ φιλικὴ καὶ ἐγκάρδια ἀτμόσφαιρα ἡ καθιερωμένη ἑορτὴ τῆς κοπῆς τῆς Πρωτοχρονιάτικης Πίττας καὶ δεξίωσις τῶν πατριωτῶν καὶ φίλων τῆς Βούρμπιανης. Τὴν 19 Φεβρουαρίου 1982 ἔγινε ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Συνδέσμου ποὺ τὴν ὠμόρφηνε καὶ πάλι ἡ παρουσία τῶν κοριτσιῶν τῆς Βούρμπιανης μὲ τίς τοπικὰς στολὰς καὶ τοὺς ὠραίους χορούς των, ποὺ ἐπέτυχεν καὶ ἱκανοποίησεν ὄλους ὄσους παρευρέθησαν εἰς αὐτὸν.

Τὴν 14 Μαρτίου 1982 κατὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευση ἔγινε ἐνημέρωση τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Σ. κατὰ τὸ 1981 καὶ ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἀκολούθησε ἐνημέρωση ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κληροδοτήματος. Εἰς τὴν συζήτησιν ποὺ ἀκολούθησε διευτυπώθη ἡ παρατήρησις ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ἀπὸ μέρος τοῦ Κληροδοτήματος δὲν προχωρεῖ ἱκανοποιητικὰ καὶ ἐξεφράσθη ἡ εὐχὴ ὅπως ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κληροδοτήματος αὐξήσῃ τὴν δραστηριότητά της διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ ἀρχίσουν τὰ ἔργα ποὺ ἐπρογραμματίσθησαν καὶ νὰ ἀξιοποιηθῇ τὸ σημαντικὸ οἰκονομικὸ ἀπόθεμα τοῦ Κλη-

Εἰς τὶς 26 Μαρτίου 1980 κατὰ τὴν ἐτήσια τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση ἔγινε ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἔτους 1979, οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς καὶ ἡ Ἐκθεση τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς. Ἡ Γεν. Συνέλευση ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. τὸ ὁποῖο ἐπέτυχεν μὲ τὴν βοήθεια καὶ συμπαράσταση ὄλων τῶν συμπατριωτῶν.

Ἀκολούθησε ἐνημέρωση τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτρ. τοῦ Κληροδοτήματος ποῦ κατὰ τὸ ἔτος 1979 ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείπουσιν συνθέσεως τῆς δὲν ἠμπόρεσε νὰ παρουσιάσει ἀξιόλογη δραστηριότητα. Τέλος, κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ.Σ. ἡ Γεν. Συνέλευση ἀνεκήρυξε Ἐπίτιμο Πρόεδρο τοῦ Σύνδεσμου τὸν διακεκριμένον συμπατριώτη μας κ. Ναπολ. Μπάρκη διὰ τὶς προσφερθεῖσας ἀπὸ αὐτὸν ἐπὶ σειρά ἐτῶν ὑπηρεσίαις πρὸς τὸν Σύνδεσμον τὸ Χωριὸ καὶ τοὺς Συμπατριῶτες.

Τὸ ἔτος 1980 ἔγιναν ἐνέργειαι ἀπὸ τὸ Δ.Σ. διὰ τὴν ἀναδιοργάνωση τοῦ Τμήματος Θεσσαλονίκης ποῦ παρουσίαζε κάποια ἀδράνεια, ἔγινε δὲ συζήτηση καὶ διὰ τὸν τρόπο συμμετοχῆς τοῦ Σύνδεσμου εἰς τὴν ὑπὸ ἰατρικὴν Ὀμοσπονδία Συλλόγων τῆς Ἐπαρχίας Κονίτισης. Μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ἐπραγματοποιήθη ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον ἐκδρομὴ εἰς Κεφαλάρι - Ἄργους μὲ μεγάλη συμμετοχὴ συμπατριωτῶν καὶ φίλων τῆς Βούρμπιανης. Ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον διετέθησαν διάφορα ποσὰ εἰς τὸ Γυμν. Οἰκοτροφεῖον τῆς Ἐφορ. καὶ Κοινότη. Βούρμπιανης, διὰ οἰκονομικὴν ἐνίσχυση ἀπόρων καὶ ἀσθενῶν συμπατριωτῶν. διὰ πληρωμὴν ταχυδρομοῦ καὶ χορήγησιν βραδείου εἰς ἀριστεύσασα μαθήτρια καταγομένη ἀπὸ τὴν Βούρμπιανη.

Διακεκριμένος συμπατριώτης μας καὶ λάτρης τῆς Βούρμπιανης, ποῦ θέλησε νὰ μείνει ἀνώνυμος, πρόσφερε ποσὸν 200 χιλιάδων εἰς τὸν Σύνδεσμον διὰ νὰ ἐνισχύσει τὸ ἔργο του. Οἱ Ἐπίτιμοι Πρόεδροι κ. Ν. Μπάρκης καὶ Β. Χρήστου δὲν ἔπαυσαν νὰ βοηθοῦν μὲ κάθε τρόπο τὴν Βούρμπιανη τὸ Οἰκοτροφεῖον καὶ τὸν Σύνδεσμον.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ Κοινότης Βούρμπιανης δὲν διαθέτει πόρους καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπισκευάσει, νὰ συντηρήσει ἢ νὰ ἐκτελέσει κανένα ἔργο χωρὶς βοήθεια ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον ἢ τὸ Κληροδοτήμα. Τὸ Δ.Σ.

της (ὁ ὁποῖος ἀπουσίαζε καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ παρευρεθεῖ). Κατὰ τὴν Λειτουργία καὶ τὸ Μνημόσυνο ὁμίλησαν ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης καὶ εὐχαρίστησε διὰ τὴν πρόσκληση, ὁ Ἱερεὺς τοῦ Χωριοῦ ποὺ εὐχαρίστησε τὸ Δ.Σ. καὶ τοὺς Συμπατριῶτες διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὶς προσφορὰς τοὺς πρὸς τὴν Βούρμπιανη καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου κ. Ἰ. Κιτσαντώνης ποὺ ἐξῆρε τὸ ἔργο τῶν Μνημονευθέντων Εὐεργετῶν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Μνημοσύνου ὅλοι μετέβησαν εἰς τὴν Κεντρικὴ Πλατεῖα τοῦ Χωριοῦ ὅπου τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου ἐδεξιῶθει τοὺς παρευρεθέντας καὶ πρόσφερε ἀναψυκτικά. Τοὺς συγκεντρωθέντας ἐχαιρέτισε καὶ εὐχαρίστησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Σπυρ. Μπάρκης καὶ εἰς τὴν συνέχεια ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Μ. Γιόσης ἀνέπτυξε μὲ λίγα λόγια τὴν Ἱστορία τῶν Ἑκατὸ Ἐτῶν τοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὸ τέλος ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου προσέφερε ἀνὰ ἕνα ἀναμνηστικὸ Μετάλλιο εἰς τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη διὰ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη Κονίτισης, εἰς τὴν Κοινότητα, εἰς τὸν Μεγ. Εὐεργέτη κ. Ν. Παπασωτηρίου, εἰς τὴν Κεντρικὴ Ἐκκλησία καὶ εἰς τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος Πληκατίου, ποὺ παρευρέθει εἰς τὴν δεξίωση. Ἡ ὄλη ἐκδήλωση ἦταν ἐπιβλητικὴ, εἶχε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία καὶ συνεκίνησε ὅλους.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Ἑορτῆς τοῦ Προφ. Ἡλία τὸ βράδυ τῆς Δευτέρας ἔγινε χορὸς εἰς τὴν Πλατεῖα. Τὴν Τρίτη τὸ πρωῖ πολλοὶ Χωριανοὶ πῆγαν μὲ αὐτοκίνητα εἰς τὸν Προφήτη Ἡλία ὅπου ἔγινε κατανυκτικὴ λειτουργία καὶ τὸ βράδυ ξανάγινε χορὸς ποὺ κράτησε ἕως τὸ πρωῖ.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς παρουσίας τοῦ Δ.Σ. εἰς τὸ Χωριὸ ἔγιναν συσκέψεις μὲ τὴν Ἐφορ. Βούρμπιανης, τὴν Ἐφορ. τοῦ Οἰκοτροφείου, τὴν Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ καὶ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος καὶ ἐξητάσθησαν τὰ διάφορα προβλήματα. Ἀπεφασίσθη τὰ ἔργα τοῦ Συνδέσμου νὰ τὰ ἐκτελέσει ὑπεύθυνα ἡ Ἐφορ. Βούρμπιανης εἰς τὴν ὁποία ἐδόθησαν καὶ τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα. Μὲ φροντίδα τῆς Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς ἔγινε ἡ ἐπισκευὴ τοῦ Παντοκράτορος τῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησίας, τὸ δὲ Κληροδοτήμα ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωση νὰ φροντίσει τὸ συντομότερο διὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ἐπισκευῆς τοῦ ἔσωτε-

τεὺς ὁ κ. Κων)νος Λάλος, ἐπὶ σειρά ἐτῶν Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου τῆς Βούρμπιανης. Τὸ βραβεῖο καὶ τὸ ἀναμνηστικὸ μετάλλιο κοσμοῦν τὸ Γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου.

Τὴν 22 Μαρτίου 1981 ἐπραγματοποιήθει ἡ Γεν. Συνέλευση (παρέστησαν 84 μέλη) καὶ ἔγινε ἡ Ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. τῶν ἐτῶν 1979—1980 καὶ ἡ ἀνάγνωση τῆς Ἐκθ. τῆς Ἐξελ. Ἐπιτροπῆς, ἐνημερώθει δὲ ἡ Συνέλευση ἐπὶ τῶν καταβαλομένων ὑπὸ τοῦ Κληροδοτήματος προσπαθειῶν καὶ τὶς δυσκολίες (τυπικὲς, διαδικαστικὲς καὶ οὐσιαστικὲς) ποὺ συναντᾶ εἰς τὴν ἐκτέλεση τῶν προγραμματισθέντων ἔργων μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ κατορθωθῆῖ ἡ ἐκτέλεση ἔργων κατὰ τὸ 1980.

Εἰς τὴν συζήτηση ποὺ ἀκολούθησε διεπιστώθει ὅτι οἱ συμπατριῶτες μας εἰς τὸ Χωριὸ δὲν ἠμποροῦν νὰ δύνῃ κινουῦνται ὅσο θὰ ἔπρεπε διὰ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐκτέλεση τῶν διαφόρων ἔργων. Τέλος ἐνεκρίθει τὸ ἔργο τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ., τὸ ὅποιο ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῶν παρευρεθέντων διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν φιλότιμη προσπάθεια ποὺ κατέβαλε διὰ τὴν ἐξύψωση τοῦ ἔργου τοῦ Συνδέσμου. Συγχαρητήρια ἀπέσπασαν καὶ οἱ νέοι τῆς Βούρμπιανης ποὺ μετέχουν εἰς τὸν Σύνδεσμο καὶ πρωτοστατοῦν εἰς πολλὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Χωριοῦ.

Εἰς τὶς ἀρχαιρεσίαις ποὺ ἀκολούθησαν ἐξελέγησαν τὰ μέλη τοῦ νέου Δ.Σ. Ἡ ἀνακήρυξη αὐτῶν ἔγινε μετὰ τὴν ἀφίξη τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Βούρμπιανης καὶ τῶν Τμημάτων τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸ νέο Δ.Σ. τὴν 17 Ἀπριλίου 1981 παρέλαβε τὸ ἀρχεῖο καὶ συνεκροτήθει εἰς σῶμα μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Σπύρο Μπάρκη, Ἀντιπρόεδρο τὸν κ. Μιχαὴλ Ἀνδ. Γιόση, Γραμματέα τὸν κ. Ἰωάν. Κιτσαντώνη καὶ Ταμία τὸν κ. Λουκᾶ Δημάρατο.

Τὸ νέο Δ.Σ. ἐξήτασε ὅλα τὰ προβλήματα τοῦ Συνδέσμου καὶ τοῦ Χωριοῦ καὶ ἐπρογραμματίσει τὰ ἔργα τοῦ τρέχοντος ἔτους σύμφωνα μὲ τὸ κοινὸ πρόγραμμα ποὺ ἔγινε μὲ τὸ Κληροδοτήμα. Τὴν 3 Ἀπριλίου 1981 ἐπραγματοποιήθει ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Συνδέσμου.

θά γίνουν τὸ 1983 εὐχόμεστε ἀπὸ τὴν Καρδιά μας Π ρ ο κ ο π ῆ
καὶ Καλὴ Τύχη.

Ἀπὸ τὶς 25 Μαρτίου 1983 ἀρχίζει ἡ Δεύτερη Ἑκατονταε-
τία τοῦ Συνδέσμου καὶ μιὰ Νέα Περίοδος Προ-
σπαθειῶν καὶ Ἀγώνων ὄλων τῶν Βουρ-
μπιανιτῶν διὰ τὸ Καλὸ τῆς φίλτατης Πα-
τρίδας μας Βούρμπιανης.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ροδοτήματος με τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων. Μετὰ ἀπὸ συζήτησιν ἢ Συνέλευσιν ἐνέκρινε τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ. ποὺ τὸ χαρακτήρισε πολὺ μεγάλο καὶ ἀποδοτικόν.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους τὸ Δ.Σ. ἐπρογραμματίσθη τὰ ἔργα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνωνται εἰς τὸ Χωριό, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ πρόγραμμα ἐκτελέσεως ἔργων ἐκ μέρους τοῦ Κληροδοτήματος. Ἐπίσης ἐπρογραμματίσθη καὶ τὴν ἐορτασμὸν τῆς Ἑκατονταετηρίδος τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ Οἰκοτροφεῖον ἐλειτούργησε κανονικὰ μετὰ πόρους ποὺ εἶχε ἀπὸ τὸ προηγούμενον ἔτος καὶ μετὰ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν κυρίως ἐκ μέρους τοῦ Κληροδοτήματος καὶ μικρότερην βοήθειαν ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον. Ἐπίσης τὸ Γυμνάσιον ἐλειτούργησε κανονικὰ.

Τὴν 30 Ἰουνίου ἐγένετο ἡ καθιερωμένη Ἐτήσια Ἑορτὴ τοῦ Συνδέσμου καὶ παρευρέθησαν πολλοὶ Πατριῶτες. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὸ Δ.Σ. κάνοντας ἐναρξιν τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος παρουσίασεν εἰς τοὺς Συμπατριῶτας τὸ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ποὺ ἐξέδωσε μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συμπληρώσεως τῶν Ἑκατὸ Ἐτῶν τοῦ Συνδέσμου.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Προφήτου Ἡλίου ἐπρογραμματίσθη ἐκδρομὴ εἰς Βούρμπανην, ἡ ὁποία δὲν ἐπραγματοποιήθη διότι ἐδήλωσαν συμμετοχὴ ὀλίγοι Συμπατριῶτες. Ἀρκετοὶ δὲ ἀπὸ αὐτοῦ πῆγαν εἰς τὸ Χωριὸν μετὰ ἄλλα μέτρα.

Τὴν Κυριακὴν 18 Ἰουλίου ἐγένετο εἰς τὸ Χωριὸν ὁ Ἐπίσημος Ἑορτασμός τῆς Ἑκατονταετηρίδος. Τὴν ἐκδήλωσιν ὀργάνωσεν τὸ Δ.Σ. Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας ἐγένετο ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ὑπὲρ τῶν Μεγ. Εὐεργετῶν, Εὐεργετῶν, Δωρητῶν, Μελῶν τῶν Δ.Σ. καὶ Μελῶν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑκατὸ Ἐτῶν ποὺ πέρασαν. Εἰς αὐτὸ παρευρέθησαν τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (7 ἀπὸ τὰ 11), ἄρκετοι Συμπατριῶτες ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Θεσσαλονίκην, ὅσοι οἱ Χωριανοὶ καὶ ἐκπρόσωπος ἀπὸ τὸ Πληκάτι. Πολλοὶ ἄλλοι ποὺ εἶχαν προσκληθεῖ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἔλθουν. Εἰς τὸ Μνημόσυνον ἐχοροστάτησεν Πανοσιολογίστατος Ἀρχιμανδρίτης ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου Κονί-